

pink of luplex

SOUNDTRACK / *Natasha Bedingfield - Frogs and Princes*

“kaçma! Kurbağa!”

liv odada dört dönüyorken kurbağayı yakalamaya çalışıyordur, bir haftadır kurbağalar ve prensler haberi aklına takılmış, kendi yeşil arkadaşını öpmeye çalışıyorken kurbağa izin vermiyordur. Liv sonunda pes ederken yeşil ufaklık gardrobun üstünden ona bakıyordur, liv ona dil çıkararak kravatını düzeltirken rose banyodan çıkıyordur, liv’i ve dolabın üstündeki kurbağayı gördüğünde güler

“hala mı kaçıyor?”

“nazlı! Böyle prens olacaksa olmasın, istemiyorum..”

rose gülerek eteğini giyiyorken liv şimdi bir de merkez masa sınavına gireceğini homurdanıyordur, başkanların isimlerini kendine tekrarlıyorken rose da evrensel paktın imzalanış tarihini ve en önemli şartlarını içinden sayıyordur..

---

sınav haftasının son sınavı olan iblislerde herkes yine sınav salonundayken miss reba henüz gelmemiştir, herkes harıl harıl notlarına bakıyorken jaden kendinikileri bırakarak owen’a döner

“bu akşam prova var mı?”

“vardı, ama eliza ve faye yarın yapmak istediler..”

“hala mı?”

owen omuzlarını silerken jaden bu küslük işinin artık kabak tadı verdiğini söylüyordur, tekrar önüne dönecekken aklına gelir

“katharine’e haber verdin mi?”

“hayır..”

jaden bir an dururken sonra sırtır

“verme..”

owen da gülümseyerek arkadaşına bakarken jaden delikanlıya göz kırparak tekrar önüne döner, o sırada içeri miss reba giriyorken notlar kaldırılır, sihirli kağıtlar yine onları bekliyorken melekler ilk sınav haftalarının son sınavı için yorgun beyinlerle de olsa bekliyorlardır..

---

akşam üzeri owen kendinden başka kimsenin olmadığı müzik salonunda oturuyorken piyanonun başında aklından geçen bir melodiyi çalışıyordur, o sırada kapı açılır ve katharine içeri girerken genç kız boş salonu gördüğünde bir an kaşlarını çatar

“kimse gelmedi mi?”

“son anda bir şey çıkmış, sana haber veremedim..”

katharine elleri kotunun arka cebinde, rahatça yürüyerek sahneye yaklaşırken owen onu izliyordur, genç kız biraz dalgın görünüyorken mırıldanır

“sen de gidecek misin?”

“hayır, ben buradayım..”

“biz çalışalım mı?”

owen tabii derken katharine de mutlulukla gülümser, merdivenleri tırmanarak delikanlının yanına gelirken bugün ayakta durmak istemiyor, owen’ın oturduğu piyano iskemlesini işaret eder

“ben de oturabilir miyim?”

owen başını sallayarak biraz sola kayar, katharine geçip onun yanına otururken bacakları birbirine değiyordur, genç kız uzanarak notaları açar ve owen’a döner

“en baştan alalım..”

owen yine konuşmadan onaylar, parmakları tuşların üzerine yerleşirken katharine onun ellerini izliyor, biraz sonra haftalardır çalıştıkları o güzel melodi duyulurken genç kız gülümser..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

---

2 hafta sonra..

owen kapıyı hızla açıp odasına dalarken sam aynanın karşısında akşamki *sınav haftası bitiş balosu* için giydiği gömleği düzeltiyordur, birinden kaçır gibi odaya giren owen’a bakarken delikanlı gülümsüyordur, sam kaşlarını çatarken owen daha da gülümser

“katharine’le öpüştüm..”

sam’in gözleri büyürken owen kapıyı bırakarak başını sallar

“gerçekten öpüştüm. Yalnızdık, şarkı söylüyordu, çok güzeldi.. saçları, gözleri, dudakları..”

sam hala kocaman gözlerle owen’a bakıyorken delikanlı büyülenmiş gibidir

“o da beni öptü, başta kararsızdı, ama öptü, tam bir öpücüktü, her şeyiyle-“
“dur.”

Owen dururken sam ellerini kaldırmıştır

“katharine? daren keaney’nin katharine’i?”

“keaney’le alakası yok-“

“ayrılmışlar mı?”

“bilmiyorum sam, ama öpüştük.. *öpüştük.*”

Sam başını sallıyorken owen sanki içine güneşin ruhu girmiş gibidir, hareketli, heyecanlı, umutlu bir şekilde banyoya girerken sam tekrar aynaya dönerek gömleğinin yakalarına bakar, onları düzeltmenin tek sorunu olduğu gerçeği delikanlıyı yumuşacık bir battaniye gibi sarmalarken sam rahatlar..

Faye yarım saattir saçlarıyla uğraşıyorken sarı bukleler yüzlerce kez şekil değiştirmiştir: önce toplanmış, sonra beğenilmemiş açılmış, o da olmamış düzleştirilmiş, o hele hiç olmamışken onu tekrar bukle haline

getirmesi de düzleştirmek kadar uzun sürmüştür, genç kız sıkıntının son sınırlarını zorluyorken eliza banyodan çıkarak onun 48. saç modeline bakarak konuşur

“istersen gidip owen’la konuşabilirsin..”

faye hızla oda arkadaşına bakarken eliza eliyle gitmesini işaret eder, faye hala hareket etmiyorken eliza ıslak saçları yüzüne düşerek ona döner

“git!”

faye gülümseyerek derhal odadan çıkarken eliza iç çekerek saçlarını geri iter, bir saat önce çıkarıp yatağa serdiği elbisesine bakarken şimdi onu giyip baloya inmek hiç de akıllıca bir fikir gibi gelmiyordur, genç kız kendini elbisenin üzerinde yüz üstü yatağa bırakırken keera tepesinde bir *aferin* mırıldanır, eliza elini kaldırarak hiç hoş olmayan bir hareket yaparken keera’dan bir aferin daha aldığında bir şeyler homurdanarak yüzünü kumaşlara daha çok gömer..

---

sam kravatını bağlamaya uğraşıyorken eğer 5 dakika içinde başaramazsa kravat takmamaya karar verir, o sırada kapı vurulurken delikanlı kravatı yatağa atıp kapıyı açar, faye’in heyecanlı gözleri ve güzel yüzü görünürken sam gülümser, faye de tüm aydınlığıyla gülümserken sorar

“owen çıktı mı?”

“faye?”

faye içerden owen’ın sesini duymuş, başını uzatırken sam aralarından çekilir, faye eteklerini toplayarak içeri girerken owen şaşkındır, ama genç kız hiçbir şey söylemeden ona sarılırken owen bir an kasılsa da hemen sonra o da en yakın arkadaşını sımsıkı sarar, faye delikanlının gömleğine tutunuyorken mırıldanır

“özür dilerim, ewan için kötü bir şey söylemek istemedim owen-“

“önemli değil faye-“

“ewan’ı da seni de çok seviyorum ben, asla öyle bir düşünmem..”

owen affettiğini mırıldanıyorken faye parmaklarının ucunda yükselerek delikanlıya biraz daha sarılır, ikisini izleyen sam gülümserken onun açık bıraktığı kapıdan liv girmiş, içerdeki manzarayı görünce şokla ağzı açılmıştır

“siz! İkiniz! Barışmıştınız!”

faye onun sesiyle arkasını dönerken gülümser, liv de kocaman gülümserken iki genç kız da birbirlerine sarılır, liv ayrılırken ikisinden de ne kadar nefret ettiğini söylüyor, faye gülüyorken owen da ilk defa nefret edilmekten mutlu, faye’in elini tutmasıyla gülümser..

“yine eliza’nın yanına döneceğim, o izin verince koştum..”

liv gözlerini devirirken faye koluna vurduğunda itiraz eder

“onu da yola getireceğim! Tamam owen salaklık etti ama-“

“hey!”

“senin için hey demeye hakkın yok bayım, sus. Eliza’yı da eski haline çevireceğim, ama önce birinin gelip gardrobun üstündeki çantayı indirmekte bana yardım etmesi lazım..”

“ben hallederim..”

liv süper kurtarıcısı sam’i yanına alarak odadan çıkarken faye owen’a döner

“baloda görüşür-“
“faye sana bir şey söylemem gerek-“
“aramızı bozacak bir şey olmasın, lütfen-“
“ben katharine’le öpüştüm.”

Faye’in lafı ağzına tıklılırken genç kız bir an kaşlarını çatar, açık ağzını kapatır ve bir süre sessiz kalırken owen başını sallar, faye çatık kaşlarının ardından hafifçe gülümserken sorar

“ne zaman oldu bu?”
“bu akşam, provada..”
“provayı iptal ettik-“
“siz ettiniz, ben etmedim..”

faye gözlerini kısarak yeri gelince tilki gibi kurnaz olmayı bilen arkadaşına bakıyorken owen usulca sorar

“tepki?”
“ne diyebilirim? Daren ne olmuş?”
“bilmiyorum..”
“nasıl *bilmiyorum*? Ayrılmışlar mı?”
“zannetmiyorum..”
“ona rağmen mi öpüştünüz!? Kim öptü?”
“ben-ama o da karşılık verdi!”

faye taş olsa sana karşılık verir diyorken owen gülümser, yakışıklı yüzü aydınlanırken faye iç çekerek gülümser

“başına bela alacaksın owen..”
“dövüş sınıfında yarısını atlattım, diğer yarısı da gelsin..”
“diğer yarısının neredeyse hepsi tanrı, hatırlatırım..”

owen omuzlarını silerken faye güler

“kızdan *bu kadar* mı hoşlanıyorsun?”

delikanlı başını sallarken faye de başını sallayarak onun elini tutar, owen da genç kızı elini sımsıkı tutuyorken faye mırıldanır

“şimdilik kimseye söylemeyelim-“
“sam biliyor..”
“o bilsin, ama diğerleri için biraz bekleyelim..”
“neyi beklediğimi bile bilmiyorum..”
“sanki ben biliyorum! Geldiğimden beri iki kıza aşık oldun, artık kayıt tutmaya başlayacağım..”

owen gülerken faye onun eline vurarak gülmemesini söyler

“jonathan bile senden daha sadık çıktı, şu haline bak!”
“ben birinci prensim-”

faye *birinci prens*in yanaklarını tutarak iki yana çekerken owen gözlerini devirir, sarışın kız gayet eğleniyor görünüyorken owen o yanakların nasıl korunduğunu bilip bilmediğini soruyor, cevap olarak yüzü daha çok yayvanlaşıyorken faye ona gülerken bir süre daha böyle vakit geçirmek istiyordur..

SOUNDTRACK / *Dean Martin - Good Mornin’ Life*

“fotoğraf makinesi hazır mı?”

veronica elindeki makineyi sallar, nicole onaylarken dickie balo salonunun girişinde etrafını inceliyordu

“her öpüşeni, her dokunanı ve her bakanı fotoğraflayacak mısınız?”

nicole bunu da onaylarken dickie başını sallayarak veronicaya elini uzatır

“makineyi alabilir miyim?”

veronica elini geri çekerken neden istediğini sorar, dick gerçekten bir şey yapmayacağını söylüyorken nicole hayır diyor, veronica da itiraz ediyorken dick daha fazla dayanamayıp genç kızın eline saldırdığında veronica feryat ederek geri kaçır, nicole de dick’in gömleğine asılırken arkadan miss natalie’nin sesi duyulur

“balo salonlarına giriş için öğrettiğim kurallar tam olarak böyle değildi çocuklar..”

veronica eli havada, dick ona uzanmış, nicole de tuttuğu gömleği sıkarak kalmışken miss natalie gözüyle durumlarını işaret eder, üçü de aynı anda normal hallerine dönerken nicole gülümseyerek dick’in gömleğini düzeltiyordur, veronica da aynen gülümseyerek miss natalie’nin bir fotoğrafını çekerken genç kadın gülümseyerek onlara iyi eğlenceler diler ve uzaklaşırken üçlü bir süre onun arkasından bakar, sonra veronica önde olmak üzere içeri koşturulurken üçü kalabalığa karıştıktan sonra arkalarından gelen chris onları göremeyince etrafına bakar ve masaların arasından koşturan üç tipi görünce kaşlarını kaldırır..

---

jonathan ellerini birbirine vurarak içeri giriyorken müziğin ritmi fazlasıyla mutludur, delikanlı cora’yı elinden tutup çevirerek önüne alırken genç kız beline sarılan tırtılıyla ilerliyordur, onların arkasından duncan ve lonna girerken önlerinden bir adet veronica ve arkasından koşan dick geçtiğinde lonna kaşlarını çatır, duncan hmmlerken ikisinin arkasından gelen jesse onları omuzlarından tutarak içeri sokuyordur

“ne kadar hareketli bir gece, değil mi? evet, öyle.. duncan biz içecek bir şeyler almaya gitsek? Gidelim..”

jesse lonna’yı bırakıp duncan’ı uzaklaştırırken genç kız gözlerini devirerek ikisinin arkasından bakıyordu, tek başına masalarına doğru yürümeye devam ederken biraz sonra yanında jaden’in kokusu geldiğinde genç kız başını o tarafa çevirir, jaden gayet doğal bir merhaba mırıldanırken lonna da peki diyerek ilerler, ikisi masaya doğru yürüyorken jesse duncan’a içeceklerin olduğu köşede kendi soru ve cevaplarıyla işkence ediyordur..

“n’aber gençlik! Ortamlara akıyor muyuz bu akşam? Ha? Ha? Hadi hareket göreyim!”

jonathan enerjisini kontrol edemiyor, dört masa ötesindekilere bile sataşıyorken faye gülerek ona bakar, sonra cora’ya dönerek neler olduğunu sorarken sarı kelebek ellerini kaldırır

“bilmiyorum, iblislerden sonra başladı, bir daha da geçmedi..”

faye gülerek oturduğu yerden dans eden jonathan’a bakarak elini uzatır, delikanlının koluna vururken jonathan kollarını iki yana açarak o tarafa döner

“evet? buyrun, benim? Dans mı? evet. bence de!”

jonathan yerinden kalkıp faye’i kolundan tuttuğu gibi masadan kaldırırken cora rahat bir nefes alarak suyuna uzanır..

---

owen تنها masada oturuyor, eliza bu akşam diğer masaya geçmiş, kimse itiraz etmemişken delikanlı da ona dokunmuyordur, bakışları daha çok geldiklerinden beri sahnede dans eden katharine ve daren’dayken ikisi de fazlasıyla mutlu görünüyordur. Owen suyunu kafaya dikerken başka bir yere bakar, ama bir süre sonra gözleri yine onu sahneye döndürdüğünde delikanlı nasıl olup da bu kızı her öptüğünde keaney’nin daha fazlasını aldığına akıl erdirmeye çalışıyordur..

---

faye iki tur döndürülerek dengesini kaybeder ve jonathan tarafından tutulurken gözleri büyüyerek delikanlıya bakar

“iyi değilsin sen jonathan-“
“NEDEN? SÜPERİM BEN-“
“bağırma-“
“BAĞIRMIYORUM?”

faye onun ağzını kapatırken etrafına bir göz atar, ilerde miss natalie’yi gördüğünde rahatlar ve müzik için oldukça hızlı dans eden concon’u kolundan çekip o tarafa sürüklerken delikanlı sahnedekilere birazdan döneceğini bağıryordur..

“miss natalie!”

faye genç kadının yerinden ayrıldığını görünce seslenmek zorunda kalmış, genç kadın onu duyunca arkasını dönmüşken faye’i ve sürüklediği jonathan’ı görünce kaşlarını çatar

“sorun nedir faye?”
“miss natalie, jonathan çok garip davranıyor-“
“MISS NATALIE, SÜPERSİNİZ BU AKŞAM-YANİ BİR İÇİM SU!”

miss natalie suratına bağırarak delikanlıya bakıyorken jonathan arkadaki profesör cudrow ve dalton’a da el sallar, dalton gülerek geri el sallarken iksir profesörü onun o anda yerin dibine geçmesini isteyen bir bakışla cevaplar, jonathan aldırımıyorken faye onun kolunu sımsıkı tutmuş, bir yerlere kaçmamasını sağlıyorken miss natalie’ye bakar

“ne yapacağız?”
“ne zaman başladı bu durum?”
“iblisler sınavından sonra başlamış, en azından cora’nın bildiği kadarıyla..”

miss natalie kendi yerinde dans eden jonathan’a bakarak gülümser ve tekrar faye’e döner

“önemli bir durum olduğunu sanmıyorum faye, sınav sonrası stresi atmanın bir yolu olabilir. Jonathan’ın güçlerini henüz bilmiyoruz-“
“ama bağıryor miss natalie..”
“BAĞIRMIYORUM!”

faye yüzünü buruşturarak kulağını uzaklaştırırken miss natalie de başını sallar

“miss leti’ye gidelim, o belki bize bu fazla enerjinin sebebinin açıklar, gelin çocuklar-“
“NEREYE GİDİYORUZ MISS NATALIE? DANS EDELİM Mİ?”

miss natalie jonathan’ı faye’in elinden alarak koluna girerken jonathan gülerek arkasını döner

“KIZIM PROFESÖRÜ KAPTIM, GİT SÖYLE HERKESE!”

faye elini yüzüne kapatıyorken miss natalie gülümseyerek jonathan’a önüne bakmasının daha iyi olacağını söylüyordur..

“jonathan sonunda keçileri kaçırmış..”

jesse yerine yerleşiyorken cora delikanlıya döner

“ne olmuş!?”

“delirmiş, tahtaları eksilmiş-“

“nalları dikmiş de de kızın kalbine indir..”

cora daha şimdiden korkuyla jaden ve jesse’ye bakıyorken jesse gözlerini devirerek genç kıza bakar

“miss natalie’yle beraber gittiler, korkma bir şey olmaz..”

“nereye gittiler?”

“bilmiyorum-“

cora bilmece de masadan kalkıp profesörlerin çok olduğu bir tarafa koşar adımlarla giderken jaden iç çeker

“gençlik ve aşk.. içelim..”

delikanlı jesseyle su dolu kadehleri tokuştururken lonna gülerek başını iki yana sallıyordur..

SOUNDTRACK / *Michael Bublé - Crazy Little Thing Called Love*

---

owen gözleriyle katharine’nin her hareketini takip ediyorken az önce mirandayla beraber dışarı çıkmışlardır, şimdi tekrar içeri giriyorlarken keaney radar gibi hemen yanlarında bitmiş, ama mirandayı alarak piste götürmüşken katharine bir an onun olduğu tarafa bakar, ikisi göz göze geldiklerinde genç kız başını çevirir ve tekrar yerine otururken owen elindeki bardağı bırakarak masadan kalkar..

“miss leti..”

mutluluk ve şans tanrıçası bütün güzelliğiyle miss natalie’nin sesine dönerken gülümser

“ah miss natalie, jonathan nasılsın?”

“MISS LETİ DANS EDELİM Mİ!?”

genç kadın gülerek tabii diyorken miss natalie’ye bakar

“problem nedir?”

“jonathan bugün biraz fazla mutlu-“

“sürekli bağırıyor miss leti..”

güzel tanrıça jonathan’ın diğer yanındaki faye’e bakıyor, başını sallar, sonra tekrar jonathan’a dönerken delikanlı yine *konusur*

“SİZ DE ÇOK SÜPERSİNİZ MISS LETİ-İŞTE İNSAN TANRIÇA OLUNCA BİR BAŞKA OLUYOR, ÖĞREN FAYE ÖĞREN-DANS EDELİM Mİ MISS LETİ!?”

miss leti delikanlıdan buram buram yayılan saf mutluluğa gülümserken elini uzatır, jonathan miss natalie’yi bırakarak diğer güzel profesörü alırken yine faye’e döner

“BİRİ GİDİYOR BİRİ GELİYOR! MUHTEŞEMİM!”

faye inleyerek gözlerini kapatırken miss natalie genç kızın omzunu tutarak gülümser..

---

owen masaların arasından yürüyerek katharine’e doğru gidiyorken onların masasında da bir hareketlenme vardır, genç kız eteklerini tutarak arkasını döner, ikisi yüz yüze geldiklerinde owen ona bakıyor, bir şey söylemek için hamle yapacakken katharine bir anda güçlü bir çığlık atar, gözlerini kapatarak geriye uzaklaşıyorken owen şokla ona bakıyor, bir an sonra genç kız arkasındaki delikanlının kollarına yığıldığında owen bir meleğin düştüğü haberini alan kalabalığın etrafı doldurmasını izliyordur..

---

bir anda bir kızın çığlığı salonda yankılanırken miss leti’yle dans eden jonathan hızla o tarafa döner

“kız bayıldı-KIZ BAYILDI MISS LETİ!”

“gördüm jonathan, sakın ol-“

“OLAMAM KIZ BAYILDI! KATHARINE Mİ O! KATHARINE!”

jonathan o tarafa koşmak için hamle yapacakken miss leti delikanlı’nın kolunu yakalar, bir an sonra jonathan fazlasıyla sakinleşerek yığılırken miss leti onu tutuyor, onları gören profesör lenshaw da yardım için geliyorken jonathan gözleri kapanmadan önce sırtarak bir *aşmış lenshaw* mırıldanır ve hemen sonra kendinden geçer..

“jonathan!”

cora, profesör lenshaw ve miss leti’nin boş bir masaya oturttuğu jonathan’ın yanına gelmiş, önünde eğilerek dizlerine tutunurken delikanlı az önce neler olduğunu merak ediyor, başını tutarak önündeki güzel kıza bakar ve gülümser

“iyiyim kelebek, sakın..”

“jesse delirdiğini söyledi!”

“o kendine baksın, iyi miyim miss leti?”

miss leti gülümser

“iyisin jonathan, ama yeteneğin ilk defa bu kadar güçlü ortaya çıktığı için biraz sarsıldın..”

“yeteneğim gerekli gereksiz bağırmaq mı?”

miss leti hayır diyerek gülüyorken profesör lenshaw da gülümser, jonathan ve cora anlamıyorken miss leti açıklar

“sen mutluluk tılsımına sahipsin jonathan..”

“o ne demek?”

“ilerde güçlerin tamamen oturduğunda sorgusuzca herkesi mutlu edebilecek kadar büyük bir gücün var demek. Şimdilik kontrol edemiyorsun, bu yüzden gücün sadece kendi içinde çalışıp seni fazla enerjik yapıyor. Daha önce hiç ağladın mı jonathan?”

delikanlı kaşlarını çatarken cora da merakla kaşlarını kaldırmıştır, delikanlı bir süre düşündükten sonra başını iki yana sallar

“bebekken ağlamışımıdır herhalde, ama başka bir zamanı hatırlamıyorum..”

miss leti heyecanla gülümserken delikanlının saçlarını okşar

“güçlerini kontrol edebilene kadar da ağlayamayacaksın..”
“süper!”

delikanlı gülerek cora’ya bakıyorken genç kız pek anlamamış, hafifçe gülümserken miss leti’ye döner

“yani jonathan çok üzgün olsa bile ağlayamayacak mı miss leti?”
“jonathan’ın çok üzgün olması şimdilik görülebilecek bir durum gibi durmuyor cora-“
“ama ya çok kötü bir şey olursa? İnsan ağlamadan nasıl yaşar?”

miss leti cevap verecekken jonathan araya girer

“ne gerek var ağlamaya falan!? İyiyim ben, süperim! Üzülmemekten daha güzel ne olabilir?”
“jonathan ağlayamayacaksın-“
“istemiyorum zaten! Hadi kelebek kalk.. miss leti süpersiniz, gerçekten, teşekkür ederim..”

miss leti bir sorusu olursa tekrar onu bulmasını söylüyorken jonathan tamam der, sonra profesör lenshaw’a dönerken az önce ne dediğini hatırlamış, ensesini kaşırken mırıldanır

“kötü anlamda söylemedim profesör, yani... aşmış falan-“
“ben de kötü algılamadım zaten bay lysander, iyi eğlenceler, kendinize dikkat edin..”

jonathan kocaman gülümseyerek teşekkür eder ve kız arkadaşını alarak uzaklaşırken miss leti devamlı göz kulak olması gereken delikanlının arkasından bakarak gülümser..

---

jonathan tekrar masaya dönmüşken faye de onların arkasından geliyordur, delikanlıya nasıl olduğunu sorarken jonathan sırtır

“çok mutluymuşum, büyüyünce de herkesi mutlu edebilecektim..”

faye pek anlamamış, ama başını sallarken jaden *herkesi mutlu etme* kısmını irdelemek istiyor masaya eğilir

“ne demek herkesi mutlu edecekmişsin?”
“anladın sen..”

iki delikanlı sırtırken cora jonathan’ın kafasına vurur

“yok öyle bir şey, gücü mutluluk vermekmiş, hatta kötü bir tarafı da var, kontrol edebilene kadar ağlayamayacakmış..”

masadaki kızlar dehşetle jonathan’a bakarken delikanlı bu ağlama işinde özel olan ne olduğunu bir türlü anlamıyor, ellerini açarak ne yapabileceğini soruyordur..

“owen, katharine bayılmış dostum, gördün mü?”

owen yerine dönüyorken başını sallar

“tam önümde oldu-“

“süper karizmanla kızı bayılttın tabii prenslerin prensi!”

herkes jonathan’a gülüyorken owen tepki vermeden yerine oturur, o anda eliza’yla göz göze gelirken genç kız bu sefer bakışlarını kaçırmaz, owen iç çekerken eliza da iç çeker, delikanlı gülümserken eliza hafifçe başını sallar, sonra önüne dönerken owen gülümsemesi yüzünde asılı kalarak önüne döner, diğer yanından liv üzerine saldırırken öbür tarafa da sam oturur

“sen mi yaptın?”

“neyi?”

“katharine’i sen mi bayılttın?”

owen bir sağa bir sola dönerek soruları alıyorken liv delikanlının kolunu sallar

“kız seni görünce çığılığı bastı, gördük biz..”

sam de başını sallıyorken ikisi gülerler, owen gözlerini devirirken bilmediğini söylüyor, liv belki o da senin gücündür diyerek sam’i bu konuda derin düşüncelere yolluyordur..

SOUNDTRACK / *Robbie Williams - Straighten Up and Fly Right*

“kim gücünü gerçekten biliyor merak ediyorum, eller kalksın!”

jonathan kendini gücü öğrenmiş, artık bilinçli bir melek olarak hayatına devam edecekken diğer bilinçli arkadaşlarını da görmek istiyordur, masada jesse ve venus kızlarıyla beraber nicole’ün de eli kalkarken jonathan ona döner

“senin gücün ne ki?”

“çok güzel adam döverim-“

“bir de dedikodu yaparsın, evet..”

nicole onun koluna bir yumruk geçirirken masadakilere döner

“bilek güreşi yapalım..”

“sonra da miss natalie hepimizi sınıfta bıraksın, olmaz..”

nicole cora’ya aldırmadan gözlerini devirir ve iki masaya da bakıyorken sorar

“kim önce başlamak ister, kaybeden kazananın her istediğini yapacak, hadi.. sadece bu gece!”

jonathan derhal nicole’ün elini yakalarken ikisi birbirlerine döner, jaden onların önlerindeki tabakları uzaklaştırıyorken ikisi de sağ ellerini tutuşmuşlar, dirsekleri masaya koyarak birbirlerine bakarken jesse arkalarından gelip aralarından uzamış, ellerini tutarak 3’e kadar sayar, sonra bırakarak geri çekilirken jonathan daha *ha* diyemeden nicole onun elini masaya değdirir, concon şokla ona bakıyorken nicole ellerini birbirine vurup sürter

“evet concon-“

“sen ne zaman bu kadar güçlendin?”

“az önce, evet şimdi düşünelim..”

jonathan bileğini ovuyorken nicole arkadaki veronica ve dick’e danışıyordu, üçü kafa kafaya bir şeyler konuşuyorken sonunda karar verildiğinde üçü de başlarını sallar, nicole kurbanına dönerken gülümser

“gidip rose’u öpeceksin.”

Masadan *hoholar* yükselirken jonathan derhal cora’ya bakar, genç kız sırtıyorken jonathan kaşını kaldırır, cora hafifçe omzunu kaldırıp tekrar indirirken jonathan gözlerini kısar ve diğer masaya dönerek sadece yemeğiyle ilgileniyormuş gibi görünen rose’e bakar

“rose!”

rose irkilerek o tarafa dönerken jonathan masadan kalkmış, göğsünü gere gere o tarafa yürüyorken rose kahverengi gözleri büyüyerek ona bakıyordur, elindeki çatalı kaldırır

“başka birini öpsen olmaz mı?”

“olmaz, istek bu-“

“ama ben..ben-“

jonathan derhal adımlarını durdururken nicole’e döner

“olmaz, başka birini seç-“

“neden?”

“olmaz, kızı ilk defa bilek güreşinde ona piyango vurdu diye öpemem-“

“ondan değil!”

bu sefer herkes rose’a dönerken genç kızın yanakları kıpkırmızıdır

“ben..öpüşünce pek güzel şeyler olmuyor-“

“çok merak ettim gel..”

jonathan koşar adımlarla rose’un yanında biter, genç kıza eğilip dudaklarını örterken rose nefesini tutar, jonathan da gözlerini kapatmış, bir an sonra kasılırken rose onun yüzünü tutuyor biraz sonra hafifçe dudaklarını geri çekerken jonathan ağzı açılarak bir an orada kalır, sonra gözlerini açarken rose endişeyle ona bakıyor, fısıldar

“iyi misin?”

“ne yaptın sen?”

“bilmiyorum, kendiliğinden oluyor..”

jonathan nefesini toplayarak yutkunur ve doğrulurken rose’u işaret ederek diğerlerine döner

“bu kız hepimizi solda sıfır bırakır..”

her ağızdan heyecanlı bir *ne oldu?!* çıkıyorken jonathan ellerini iki yana açarak bir an düşünür, bir şey söylemek istiyor, ama doğru kelimeleri bulamıyorken gözlerini kısar

“böyle sanki çok istediğin bir yerde, süper bir şey yapıyorsun da sanki bütün hayatın boyunca onu yapmak istemişsin, ama yapamamışsın, ama şimdi yapıyorsun, inanamıyorsun, ama aslında gerçek olmadığını biliyorsun, ama sonra gerçek sanıyorsun-“

“evet delirmişsin sen..”

jonathan jaden’a masadaki peçetelerin birini atarken yerine oturur ve diğer masada herkesin izlediği rose’a bakar

“ben olsam milleti öper para kazanırdım-“

“jonathan!”

jonathan *ne!?* diyorken cora onu yanına çekip oturtur ve dudaklarına bastırırken jonathan sırtarak kıskanç keleşeğinin beline sarılır..

“evet, sıradaki!”

nicole bileğini kaldırarak sıradaki rakibini bekliyorken lonna geçip karşısına oturur, nicole kaşını kaldırırken lonna da aynı şekilde kaşını kaldırır

“korktun mu gamzeli?”

“pembeden mi korkacağım?”

lonna *hahlarken* nicole yan taraftaki jaden’a döner

“sıramı sana veriyorum jaden-“

“olmaz-“

“istediğimi yaparım, oyunu ben buldum-“

“ben seninle yarışacağım-“

nicole yorgunum ben diyerek kalkar ve jaden’la yer değiştirirken lonna karşısına geçip oturan delikanlıya bakar

“Pazartesi günü yazı yazamazsan benim suçum değil..”

“aynen..”

lonna açık bekleyen elinin parmaklarını sallar ve jaden’in elini isterken delikanlı gömleğinin kolunu kıvrarak dirseğini masaya yaslar, lonnanın elini sımsıkı kavrarken ikisi birbirine bakıyor, delikanlı sırtırken nicole *başlayın!* diye bağırdığında lonna ve jaden aynı anda birbirlerini zorluyorlardır, lonna feryat ederek elinin masaya değmesini izliyorken jaden gülüyordur

“gerçekten kazanacağını falan mı sandın?”

lonna öfkeli bir şekilde bileğini tutuyorken jaden hala tip tip gülüyordur, konuşur

“istediğimi yapacaksın..”

“rüyanda!”

masa yine *hoholarken* jaden ellerini kaldırarak sakın olmalarını işaret eder, lonna herkese bir bakış atarken pembe saçları ve mavi gözleri sinirden parlıyordur, biraz sonra karşısındaki delikanlı oturduğu yerden ona biraz yaklaşır, lonna aynı şekilde geri giderken şokla kaşlarını çatır

“asla!”

“ama yendim-“

“başka bir şey iste-“

“bileziğini de çıkar derdim ama-“

jaden suratına bir tokat yerken dişlerini sıkarak lonna’ya bakar, genç kızı bileğinden tuttuğu gibi kendine çekerken ikisinin dudakları birbirine çarptığında nicole’ün gözleri büyür, diğerleri *hoholayarak* masaya vuruyorken lonna delikanlının başını tutarak ağzını açar, jaden genç kızın bileğini biraz daha sıkarken lonna onun dudağını emerek başını geri iter, sonra da bileğini çekip masadan kalkarken jaden gözlerini açıp beyin ölümünün gerçekleştiğini ilan etmek için açık ağzından anlamsız bir ses çıkarır..

---

lonna kendini tuvalete atmış, aynada kendine bakıyorken elleri mermeri sıkıyordur, biraz sonra masadaki bütün kızlar içeri doluşurken lonna inleyerek başını öne bırakır, cora onu tutarak sarsıyorken

nicole onun nasıl bir öpiüş olduğunu bağıryordur, lonna tekrar başını kaldırırken rose’u bile orada görünce tekrar inler, kızlar gülerken cora ikizinin başına eğilip gülerek konuşur

“çocuğu öldürdün lonna!”
“ki jaden kolay kolay ölmez!”

kurbağalar alexa’ya katılıyorken lonna başını kaldırarak aynadan anna’yla göz göze gelir, genç kız ona göz kırparken lonna mermerleri bırakıp arkasını döner, siyah elbisesi tuvaletin yumuşak ışığında pırl pırlarken genç kız konuşur

“içeri döndüğümde bu gülümsemelerin hepsi silinecek!”

kızlar daha da sırtırken lonna parmağını onlara kaldırır

“ciddiyim!”
“jaden’dan hoşlanıyor musun lonna?”

lonna kardeşine bakarken grrlar, cora gülerken lonna önüne dönerek konuşur

“olabilir! Ama uzatmayın-“
“OLABİLİRİMİŞ!”

kızlar bağırarak alkışlarken lonna hepsinden nefret ettiğini bağırarak tuvaletten dışarı fırlar, kızlar güruh halinde onun arkasından çıkarken gerçekten tuvalet amacıyla orada olan kızlar bir anda sessizleşen ortamda birbirlerine bakıp sonra işlerine dönerler..

---

lonna ve arkasındaki kızlar grubu tekrar yerlerine döndüklerinde hiçbirinin ağzını bıçak açmıyordu, böyle olunca az önce ne hakkında konuştukları *hiç anlaşılmamışken* erkeklerin de sesi çıkmıyordu, herkes gayet doğal bir şekilde etrafını inceliyorken diğer masadan bir iskemlenin itilmesiyle başlar o tarafa döner, owen yerinden kalkmış, bir yere gidiyorken bütün gözleri onu takip ediyordu, nicole veronica’nın kolunu dürterek makineyi ortaya çıkartıyorken owen’in asıl yönü belli olduğunda kurbağaların gözleri büyüyor, dick’in ise kaşları çatılıyordu..

---

owen katharine’nin yalnız başına oturduğunu gördüğü anda yerinden kalkarken herkesin ona bakması umrunda değildir, herkesin dansa kalkarak yalnız bıraktığı masalar arasından yürüyorken ördeklerin masasına yaklaştığında katharine de onu görmüş, elindeki kadehi bırakır, delikanlı onun etrafına bakıp kaçacak bir yer aradığını görebiliyorken buna fırsat vermeden yanına geldiğinde katharine başını kaldırarak ona bakar, owen elini uzatarak gülümserken sorar

“dans edebilir miyiz katharine?”

genç kız yutkunurken owen elini çekmiyor, bakışlarını değiştirmiyor, olduğu gibi bekliyorken katharine biraz sonra iç çekerek elini ona verdiğinde owen gülümser ve genç kızı iskemlesini tutarak ona yardım ederken ikisi el ele piste ilerliyor, geride bir yerlerde fotoğrafları çekiliyorken ikisinin de haberi olmuyordu..

SOUNDTRACK / Jon McLaughlin - So Close

Giren şarkıyla beraber salondaki ışıklar yumuşarken pistte kalan çiftler biraz daha birbirlerine yaklaşıyordu. Owen elini tuttuğu katharine’i yavaşça kollarına alırken genç kızın ince belini tutar, elleri tam doğru yerde duruyorken ikisi de bir an adım atmayı unuturlar, katharine’nin gözleri bir şeyler arıyor

gibi bakıyorken owen onun saçlarının dalgalarını takip ederek dudaklarından tekrar gözlerine döndüğünde genç kıızı biraz daha kendine çekerek ilk adımı atar, katharine de ona doğru bir adım atarak geri dönüşü olmayan dansa başlarken owen gözlerini ondan ayırmadan adım atmaya devam eder..

Owen katharine'in belini bırakarak onu hafifçe iterken katharine siyah etekleri havalanarak döner, başını eğerek önüne bakarken adımları tekrar delikanlıya döndüğünde owen onu yine eskisi gibi tutar, nefesi genç kıızın saçlarına değiyorken ikisi küçük adımlarla dönüyor, dimdik durarak dansı gerektiği gibi devam ettiriyorken owen onları uzaktan izleyen miss natalie'ye gülümser, katharine de ikinci adımda dönüp genç kadını gördüğünde hafifçe gülümser, owen onun gülüşündeki burukluğu gördüğünde genç kıızın bakışlarını yakalar

“katharine, iyi hissetmiyorsan oturabiliriz..”

katharine başını iki yana sallarken hafifçe gülümser, owen emin değil, ama dans etmeye devam ederken etrafında onlar gibi dans eden diğer çiftlere bakar, hiçbirinin önlerinde bir engel yokken owen yutkunur ve tekrar katharine'e bakarken genç kıızı da ona bakar, o sırada şarkı bir an durup sonra sanki büyülenmiş gibi tekrar doğarken owen katharine'e sadece elinden tutarak iter, genç kıızı kendi etrafında dönerek boştaki elini de yana açarken owen tekrar ona döndüğünde ikisi de geniş adımlarla pisti dönmeye başlar..

owen kusursuz adımlar atarak kollarındaki kıızı adeta uçuruyorken müzik tekrar yavaşladığında owen katharine'i belinden eğerek hafifçe yatırır, genç kıızın yüzünde heyecanlı bir gülümseme varken delikanlı da gülümser ve onu tekrar kaldırırken katharine onu omzuna tutunuyor, pistteki diğer çiftlerle uyum içinde dönüyorken owen onu yine serbest bıraktığında katharine parmaklarının ucunda hafifçe yükselerek kendi etrafında döner, ikisinin elleri bir an ayrılırken genç kıızı topukları üzerine bastığında owen'ı tam karşısında bulur, ellerini delikanlının göğsüne koyarken owen da onu belinden tutuyor, ikisi yavaş adımlarla iki yana sallanırken katharine gülümser, delikanlının ellerinden başka sadece nefesi ona dokunuyorken şarkı bittiğinde owen genç kıızın saçlarının kokusunu son bir kez içine çeker ve ikisi de bir adım uzaklaşarak birbirlerine bakarken owen göğsündeki ellerin birini alarak genç kıızı tekrar önüne katar ve pistten indirirken elini tutan parmakların biraz daha güçlü olduğunu hisseder..

“hepimiz öldük. Yarın saraya mektup yollayın, prens aşk yoluna kurban gitti dersiniz..”

bu sefer kimse gülmez ve bütün başlar sallanırken jonathan da ciddidir. malum çift danslarını bitirerek sahneden inerken, faye diğer masada oturan eliza'ya bakar, genç kıızı tabağındaki sebzeleri itekliyorken faye iç çeker ve tekrar önüne dönecekken üzerine düşen su bardağıyla feryat ederek yerinden fırlayınca kurbağaların dikkati bir süre için dağılarak piz'in istemeden ıslattığı faye'e odaklanıyordu..

“hemen dönerim..”

dick veronica'nın elini bırakarak masadan kalkarken genç kıızı havada kalmış elini indirerek nicole'e döner

“dick'in hoşuna gitmiyor..”

“kıızın sevgilisi dick değil-“

“ama owen da çok doğru bir şey yapmıyor-“

“bir gün senin başına da gelirse anlarsın veronica, doğru ya da yanlış demek o kadar kolay değil.. şimdilik biz kendi derdimize bakalım, getir makineyi..”

veronica makineyi arkadaşına verirken nicole keyifle gece boyunca yakalanan karelere bakıyordur, veronica iç çekerek dick'in gittiği taraftaki ördekler masasına bakıyorken dudağını kemirir..

---

owen tekrar masaya dönüyorken yolda dick'ten saldırgan bir bakış yemiş, duruşunu bozmadan devam ediyorken tekrar yerine geldiğinde faye üzerini kurulamaya çalışıyordur, delikanlının bacaklarını görünce başını kaldırır

“su döküldü, balolarda şansım yok benim..”

piz yanında tekrar tekrar özür diliyorken faye önemli değil diyerek elbisesini biraz daha kurular, eteklerini havalandırarak öylece otururken owen’a döner

“o dans olay olacak, biliyorsun değil mi?”

owen başını sallarken mırıldanır

“dick dövecekmiş gibi baktı..”

“gruplarını birbirine düşüreceksin..”

“sadece dans ettik faye-“

“o sadece dans değildi.. sana da geldiklerinde *sadece danstı* diyerek sıyrılmaya çalışma, yaptıysan arkasında dur-“

“katharine durursa dururum-“

“katharine şimdi gelip *biz owen’la beraberiz* mi diyecek owen? Mantıklı düşün.. ama deme ihtimali varsa da sen *sadece dans ettik* dersin diyeceği varsa da demez-“

“ki sen öyle bir şey dersin ben seni pataklarım..”

owen diğer yanından lafa karışan liv’e bakarken genç kız ciddidir, başını sallar

“prens sen prensliğini bileceksin, istediğin şeye sahip çıkacaksın. Katharine yine dönüp daren’a giderse de en azından sen dürüst olmuş olursun..”

owen başını sallarken faye ve liv de başlarını sallıyorlardır, diğer masadan sıkılan jonathan onların yanlarına sokulup ne konuştuklarını sorarken liv yok bir şey diyor, jonathan ilk defa üstelemeden faye’in ıslak elbise mevzusuna girerken piz yine özür dileme seansına başlıyordur..

“hadi gülümse biraz..”

eliza keera’nın sesiyle başını kaldırırken ondan başka kimsenin keera’yı duymadığını tekrar hatırladığında rahatlar ve tekrar tabağına dönerken omzunu silker

“istemiyorum, hatta kalkıp odaya gideceğim sanırım-“

“bunlara alışman gerek eliza, sonunda ölüm yok ya-“

“içimden bir şey yapmak gelmiyor keera..”

“yapabilsem ben seni dansa kaldırırdım, ama durumum belli..”

eliza gülümserken keera *aha!* diyerek zaferini belgeler. Eliza başını kaldırarak salondaki kalabalığı izlemeye başlar, o sırada kendine özel sohbet arkadaşı ona bugün ölümler dünyasından haberler veriyorken eliza diğer tarafa geçerken kolunu unutan adamın hikayesini dinleyerek gülümser..

“nicole, sen hepimizden önce evlenmeyecek miydin?”

nicole fotoğraflardan başını kaldırarak yan masadaya dönerken güler

“nereden çıktı şimdi concon, damat mı buldun?”

“bulsam evlenir misin?”

“ben şu an kariyerime odaklanıyorum, lütfen..”

nicole elindeki fotoğraf makinesine dönerken dergide çalışan kızlardan biri masalarına gelerek heyecanla nicole’ün kolunu yakalar

“daren’la miranda kavga etmiş!”

“nerede?!”

“dışarda, az önce! Daren owen’la katharine’in dansını görmüş, sonra bağırışmışlar, daren belki dergiye demeç bile veririm demiş-“

“ölürüm!”

“-daren keaney nasıl boynuzlandı ve miranda bunu ondan nasıl sakladı! diye bağırmış-“

“miranda biliyor muymuş?”

herkesin bakışları owen’a dönerken delikanlı bir an kendini tutamamıştır, sakinleşerek arkasına yaslanırken nicole parlayan gözlerle tekrar kıza döner

“bunu kim duyduysa kelime kelime neler olduğunu anlattır, yarın yeni sayı için tekrar toplandığımızı da herkese yay!”

kız başını sallayarak uzaklaşırken nicole önüne dönüyordur-

“hepsini yazacak mısın?”

“elbette yazacağım, belki sizin hatalarınızdan birileri bir şeyler öğrenir..”

ve genç kız heyecanla masadan kalkıp uzaklaşırken liv onun arkasından bakıyordu, derin bir nefes alır

“destek mi oluyor, azarlıyor mu anlamıyorum çoğu zaman..”

herkes aynı fikirdeyken kafaları karıştırma kraliçesi ekibiyle buluşarak yarın için yapılacak işleri ayarlıyordu..

“baloyu bitiriyor muyuz kurbağalar?”

yorgun kafalar jonathan’ın teklifiyle sallanırken herkes iki haftanın uykusuzluğunu çıkarmak istiyordu, masalar yavaş yavaş boşalırken lonna da yerinden kalkmış, eteğinin bir tarafına girip girmediğine bakıyorken jaden yine yanında biter

“odana götürmemi ister misin?”

lonna başını kaldırırken tuttuğu eteğini bırakarak elini jaden’in göğsüne koyar

“bak morgan-jaden..”

delikanlı gülümserken lonna devam eder

“böyle elbiseler giyip topuklarla salınmayı başarıyorum, ama odama yürünmesi ya da ay ışığında dans gibi olaylardan nefret ederim-“

“ayın ışığı buraya vurmuyor zaten-“

“her neyse!”

ikisi de gülerken lonna elini çeker

“yarın antrenmanda görüşürüz..”

jaden başını sallarken lonna da hafifçe gülümser, arkasını dönecekken eli tekrar tutulduğunda güler, geri döndüğünde jaden dudaklarına eğilir, sanki diğer öpücükteki hazırlıksız yakalanışının intikamını alır gibi genç kıızı ensesinden tutarak öperken lonna yine onun göğsüne ellerini koymuş, hafifçe arkaya eğilerek öpülürken bir an düşecek gibi olur, jaden onu tutarak başını geri çekerken lonna yutkunarak önüne bakar

“ayakkabılar..”

“topuklar çok yüksek olunca dengeni kaybettin, değil mi?”

lonna evet diyerek başını sallarken jaden sırttır, genç kız onun yüzüne bakmadan kollarından sıyrılırken jaden da ellerini çeker, lonna eteklerini tutarak gidiyorken kendine kendine gülümseyerek dudaklarını ısıyor, onu izleyen jaden ellerini pantolonunun cebine sokuyor ve boş masaya son bir kez bakıp kimsenin arkada bir şey bırakmadığını görerek o da balodan ayrılıyordu..

SOUNDTRACK / *The Perishers - Sway (Acoustic)*

Dick masadan kalktıktan sonra ördekler tarafında katharine’i bir güzel azarlamış, kurbağalar masası bu durum karşısında sessiz kalmayı tercih etmişken dick kendini dışarı attığından beri veronica da onu arıyordu. Odaya gitmeden önce nedense geçen sefer bahçede gittikleri o ıssız tepeciğe gitmek aklına gelmiş, ayakkabılarını çıkararak yokuşu tırmanırken çimlerin üzerinde oturan sarı kafayı gördüğünde rahatlar. Adımları yavaşlayarak ezdiği çimler onun geldiğini haber veriyorken dick arkasına bakar, onu görünce bir şey söylemeden tekrar önüne döner. veronica da tek kelime etmeden gidip delikanlının yanına otururken kolunu onun koluna dolar, başını da omzuna yaslarken dick başını çevirerek genç kızın saçlarını öper, sonra yine sessizliğine dönerken veronica ona eşlik eder..

“ben katharine’i çok seviyorum..”

veronica dickie’nin çatlak sesiyle başını hafifçe ona kaldırırken delikanlı mırıldanır

“hepimiz arasında en dürüst, en dobra olduğu için seviyorum.. ilk gün hepimizi nasıl azarlayıp, nasıl laflar sokuyordu görmeliydin.. daren’la ilk tanıştıklarında da çocuk ona yanlışlıkla çarptığı için bir ton azarlamış..”

veronica gülümserken dickie de gülümser sonra iç çekerek yine üzgün haline dönerken konuşur

“bütün arkadaşlarımı teker teker kaybedecek miyim? Neler oluyor bilmiyorum-“

“katharine’i kaybetmedin ki dick..”

“bilmiyorum veronica, çok ağır şeyler söyledim-*leigh’den ne farkın var* dedim ve benim ağzımdan öyle bir şey çıkması demek..”

delikanlı iç çekerek gözleri kapatırken veronica doğrulur, dizleri üzerinde durarak delikanlının önüne geçerken dickie onun çimleri ezen elbisesine bakıyordu

“leke olacak-“

“olsun, bana bak..”

delikanlının üzgün mavi gözleri veronicaya bakarken genç kız onun yüzünü tutarak dudaklarına uzanır, ikisi yavaşça öpüşürken veronica geri çekildiğinde gülümser

“arkadaşlar arasında böyle şeyler olur, ben de eskiden sürekli birilerine bağıırdım, çok deliydim aslında görmen lazımdı, ama sonra geçti..”

dickie gülümserken veronica onun yüzünü bırakmamış, bir eliyle saçlarını düzelterek sakın sesiyle konuşmaya devam eder

“bazen çok kızdığında istemediğin şeyler söylersin, aslında başka şekilde de söylesen derdini anlatabilirsin, ama o an canını acıtmak istersin-“

“aynen öyle, ki ben katharine’nin canını acıtmak hiç istemem, bir anda ne oldu-“

“olabilir, ben de bazen senin canını acıtmak istiyorum, ama bu seni sevmediğim anlamına gelmez, değil mi?”

dick’in bakışları bir an değişirken veronica da durmuş, ikisi birbirlerine bakıyorken delikanlı mırıldanır

“beni seviyor musun?”

veronica dudaklarını ısırırken dick’in yüzünü tutan eller delikanlının boynuna inmiştir, dick onun bileklerini tutarak genç kıızı kendine çekerken veronica gülümser, delikanlı da gülümserken bir kez daha sorar

“beni seviyor musun veronica?”

veronica gözlerini kapatarak başını sallarken dick gülümser, gözleri yine parlarken veronica sanki ondaki değişikliği hissetmiş, mavi gözlerini açarak ona bakarken biraz sonra dick ona uzandığında nefesi kesilerek dudaklarını aralar, ikisinin nefesleri karışırken dick de oturduğu yerde biraz doğrulmuş, genç kızın saçlarından ellerini sokarak yüzünü kendine çekerken veronica ona sarılmış, ikisi de birbirini içler gibi öpüyorken şimdiye kadar hiç böyle öpüşmemişlerdir, ikisi de bunun farkındayken kimse önce çekilmek istemiyordur. Veronica dizleri üzerinde delikanlıya biraz daha yaklaşıp bacaklarının arasından göğsüne yaslanırken dick kendini geriye bırakır, veronica gülerek onun üzerine düşerken ikisi yavaşça öpüşmeye devam ederek öylece çimlerde uzanırlar..

“üşüdün mü?”

veronica bir hayır mırıldanırken dickie üzerinde yatan kızın saçlarına üfler, sarı teller havalanırken dick bakışlarını gökyüzüne çevirmiş, kayan yıldızları izliyorken veronica başını kaldırarak ona bakar

“sen üşüdün mü?”

dick başını iki yana sallarken veronica uzanarak onun çenesini öper, delikanlı gülümserken genç kıızı yavaş yavaş boynuna doğru öpmeye devam ettikçe gülümsemeye beraber dick’in kaşı kalkıyordur

“veronica?”

genç kıızdan bir *hmm* duyulurken dick o sesle üzerindeki çıtı pıtı bedeni alıp ters çevirir ve üzerine çıkarken veronica feryat eder, gülerek delikanlının boynuna tutunurken dick başını tesadüfen kaldırıp yokuşu tırmanan profesör dalton’u görünce gözleri büyüyerek veronica’nın üzerinden kalkar, genç kıızı da ellerinden tutup havaya çekerken veronica derhal kalkıyor, ne olduğunu da soruyorken birazdan profesör dalton’nun sesini duyduğunda eteklerindeki otları silkeleyerek o tarafa döner-

“bahçede dolaşmak için biraz soğuk bir gece, değil mi?”

“öyle profesör, biz de gidiyorduk..”

veronica da dickle beraber hızla başını sallarken yere uzanıp ayakkabılarını alır, sonra tekrar delikanlının elini tutarak onun ardından koştururken dickie biraz sonra gülmeye başladığında veronica da bir kakhaha atar..

SOUNDTRACK / *Everybody Else - I Gotta Run*

“aç mıyım? Evet, açım.”

Nicole karnını yoklayarak hamurlu ve şekerli şeylerin olduğu tarafa giderken veronica da neredeyse uçacak, mutlulukla onu takip ediyordur, kurabiyelerin ve poğaçaların kokusu cennet gibiyken nicole yanındaki mutlu şebeğe bakar

“neden bu kadar mutlusun sen?”

“dün gece çok güzeldi..”

“evet, bütün masa takımı bize düşman oldu, süperdi gerçekten-“

“öyle değil, dick ve benim için..”

nicole hmmlarken veronica bir kurabiye alıp kemirerek anlatır

“onu sevdiğimi söyledim..”

“o ne dedi?”

“efendim?”

nicole poğaçaya beğenmeye çalışırken elindeki maşayı sallayarak açıklar

“sen seni seviyorum diyince o ne dedi?”

“bir şey demedi, öpüştük?”

nicole yine hmmlarken veronica kurabiyeyi indirir

“niye öyle dedin?”

“tipik erkek tripleri..”

“neymiş trip?”

“kıza seni seviyorum dedirtip sonra kendisi bir şey dememek-“

“öpüştük ama-“

“olsun! onun da demesi gerekiyordu.. sen kalbini açtın, kilitleri kaldırdın-“

nicole maşayı sallayarak kalbinden fışkıran kilitleri gösteriyorken veronica kaşlarını çatır

“dick beni sevmiyor mu o zaman?”

nicole ellerini kaldırarak orasını bilemeyeceğini söylerken poğaçaları bırakıp portakal suyu sırasına girer, veronica elindeki kurabiyeyi kemirmeye devam ederek dün gecenin ayrıntılarını düşünürken gün artık o kadar da güzel değildir...

---

owen kahvaltı için restorana giriyorken şöyle bir etrafına bakar, dün akşamın ünlü yüzleri henüz etrafta değilken delikanlı sol tarafa döndüğünde katharine’i kutu sütlerin önünde bulur, o tarafa ilerlerken genç kız da yanına birinin geldiğini hissetmiş, başını o tarafa çevirirken owen’ı gördüğünde bir an durur, delikanlı da onun duraklamasını görünce standın diğer köşesinde kalırken katharine sütünü tepsisine koyarak onun yanına gider

“günaydın..”

“günaydın katharine, iyi misin?”

katharine başını iki yana sallarken mırıldanır

“bir süre daha iyi olamam sanırım owen..”

delikanlı başını sallarken genç kızın bir süre yalnız kalmak istediğini anlamış, hafifçe gülümseyerek kenara çekilirken katharine teşekkür eder ve sonra görüşeceklerini söyleyerek uzaklaşırken owen onun arkasından bakıyor, siyah saçlarının yorgunluğundan işlerin ne kadar kötü olduğunu tahmin edebiliyorken iç çekerek arkasını döner, o anda jonathan onu kolunun altına alırken owen onun nereden çıktığını anlamamış, yanına bakar

“nereden çıktın sen?”

“arkadaydım, ikinizi görünce saklandım-ee ne olmuş?”

owen jonathan’ın plastik kaşıkla karıştırdığı zeytinlere bakıyorken konuşur

“tam olarak bilmiyorum, ama çok üzgündü-“

“ayrılmışlar çünkü..”

owen yine delikanlıya dönerken jonathan yandan bir tabak çekip zeytinleri tabağa koyar, sonra owen’ı itekleyerek peynirlere ilerlerken konuşmaya devam eder

“sabah koridordaki kızlardan duydum, onlar da gordonlu kızlardan duymuş.. *katharine gecenin bir yarısı yüzünden düşen bin parçayla beraber gordon binasından ayrıldı* şeklinde haberler geldi kulağıma..”

“sadece kavga etmiş de olabilirler-“

“miranda keaney’le beraber kalmış-“

“onu da mı duydun-“

“önce onu duydum, sonra diğeri de gelince durum anlam kazandı zaten..”

jonathan kuzenine göz kırparken owen bir sıra daha itilerek domateslerin önüne gelmiştir, konuşur

“daha bir süre iyi olamam dedi zaten..”

“kesin ayrılmışlar, başardın tebrikler-“

“ben onları ayırmadım jonat-“

“prens tacım yanımda olsa ona anlat diyeceğim, ama maalesef.. çekil biraz..”

owen çekilerek jonathan ve domateslerini yalnız bırakır, yiyecek bir şey almadan masalara doğru ilerlerken katharine ortalarda görünmüyordur...

“biraz zaman vermek bu durumda mantıklı-“

faye geri zıplayarak owen’ın epesinden kendini kurtarıırken owen *tühleyerek* güler, faye *hahlayarak* tekrar başlangıç pozisyonuna geçerken şimdi de o saldırıyordur, genç kız bir hamle yaparken owen epenin ucundan sıyrılarak kaçır

“*biraz* zaman verebilirim, ama ne kadar *biraz*?”

“az.”

Owen *hmml*arken faye epeyi onun beline dokundurur ve zaferle gülerken owen da gülüyordur

“7ye 2! Yeniliyorsunuz miss calis!”

faye delikanlının bacaklarına vururken yanlarındaki sam ikisinin ortasına girer

“gözümü çıkaracak!”

“geri dön kaçak!”

eliza epesiyle sam’in peşinden koşmuş, sonunda onu bulmuşken owen ve faye’i de görmüştür

“siz de buradaydınız, doğru..”

owen ve faye başlarını sallıyorken eliza delikanlıya bakar, owen da ona bakıyorken eliza epesini onun göğsüne batırır, owen başını eğerek epenin ucuna bakarken eliza epeyi kaldırıp onun çenesine vurur, delikanlı gözlerini kapatırken faye gülüyor, sam de onu bacağından dürtüyorken eşler değişmiş, eskrim çalışması devam ediyordur..

SOUNDTRACK / *Everybody Else - Make Up*

---

1 hafta sonra..

Sınav sonuçlarının açıklanmasına az bir zaman kalmışken hareketli ve bol ihtiraslı haftaların üzerinden 1 tane çok sakın olan geçmiştir. Kimse kimseyle basılmamış, nicole elindeki fotoğrafları kötüye kullanmamış, hatta Kanatlar Altında için kimseyi yeren bir yazı yazmamışken orada burada daha yarısına bile dokunulmadan bırakılmış dergilerden nicole’ün bu hafta iyi çalışmadığı anlaşılıyordur.

Dedikodu kazanından kalın dumanlar bir süredir yükselmiyorken sınavlardan sonra herkesin odaklandığı şey yıl sonu için yapılacak gösteriler olmuştur. Danslar, dekorlar, kullanılacak sihire karar vermeler, gülüşler, bakışlar, her şey bir sonraki hafta için malzeme oluyorken provalarda çizilen resimde bir haftadır bir eksik vardır: Katharine.

Genç kız erkek arkadaşıyla ayrıldığı günden beri provalara uğramamış, bazen bir bahane uydurmuş, bazen ise hiçbir şey söylemeden ortada görünmemişken birinin artık gidip neler olduğunu öğrenmesi gerekiyordur. Bu şanslı insan da Owen olmuşken delikanlı şimdi okulun her köşesini dolaşıyor, katharine’i kaçamayacağı bir yerde bulmayı umuyorken genç kıızı bahçede, arkadaşlarından biriyle oturuyor gördüğünde adımlarını hızlandırarak o tarafa ilerler..

Owen onların oturduğu banka yaklaşmış, katharine’in karşısındaki delikanlı kalkmaya yeltenirken son anda kolundan tutulup tekrar yerine oturtulmuştur. Owen yanlarına geldiğinde kibarca önce delikanlıya dönerek selam verir

“merhaba..” delikanlı gülümserken elini uzatır

“Chris Proul..” owen da eşit sıklıkta sıkarken cevaplar

“Owen Lysander, memnun oldum..” chris başını sallar, owen katharine’e dönerken sorar

“katharine, bugün çalışmaya gelecek misin?”

katharine pek gelecek gibi durmuyorken owen chris’in tarafına bakar, chris diğer bileğini sıkın eli açar ve kalkarken gülümser

“şu çöpleri atayım..” ve kutuları alır, çöp kutusuna giderken owen konuşur

“katharine, benimle konuşmamak istemeni anlıyorum-“

“ben öyle bir şey demedim..” owen ona bakarken şaşkın, sorar

“ama konuşmuyorsun?”

“çünkü şu anda seninle konuşamam.. hala hassas bir dönemdeyiz, ben birini bırakıp ertesi gün başka birine baka nbiri değilim owen..”

owen ona bakarken katharine devam eder

“seni incitmek istemiyorum, ama daren’la ayrılma sebebimiz sen değilsin, benim..”

delikanlının bakışları koyulaşırken katharine konuşur

“ben ona yapmamam gereken bir şeyi yaptım.. seninle aramda ne var bilmiyorum bile-“
“peki bu yüzden gösteriden çıkman hoş mu?”

katharine ona bakarken owen kaşlarını kaldırır..

“ben gösteriden çıkmadım-“
“çıkıştan farkın yok, 1 haftadır hiç gelmiyorsun, ben yokken bile gelmiyorsun-“
“ama owen-“ owen ona bakarken keser
“katharine, şarkı söylemeni kesmemeliler..”

katharine hızla ona bakarken owen devam eder

“bu senin özünde olan bir şey.. üzgünsen şarkını söyle, kızgınsan söyle.. kimse elinden bunu alamamalı, ne ben, ne de keaney..”

katharine dudağını ısıtıyor, sonra bırakırken cevaplar

“tamam.. ama bana bakmalar, dokunmalar falan yok?”

owen başını sallar, ellerini açarak gerilerken katharine parmağını kaldırarak devam eder

“arkadaşların bana laf atacak mı?”

owen kaşlarını çatarken katharine parmağıyla daire yapar, owen mırıldanır

“bilmiyorum, sanmıyorum, hayır..”

katharine peki derken elini indirir, o sırada chris geri geliyorken owen geriler, delikanlıya selam vererek uzaklaşır..

“dokunmalar, bakmalar yokmuş. Biz de ona laf atmayacakmışız..”

liv zaten öyle bir yapmayı düşünmediklerini söyleyerek herkesin onayını tekrar alıyorken gülümseyerek owen’a döner

“hallolmuştur. Tebrikler..”
“evlenmiyorum liv..”
“evlenseydin böyle tebrik etmezdim zaten owen..”

owen gözlerini devirirken liv *bidibidi* yaparak delikanlının kolunu çimdirir. Kurbağalar artık yavaş yavaş geride kalan sıcak günlerin birinde bahçede yürüyorken bir anda kalabalık bir grubun arkalarından koşturmasıyla oldukları yerde durarak olay yerine bakarlar-

“miranda bayılmış!”

nicole yanından geçen kızın uyarısıyla anında uyanıp o tarafa koşarken diğer kurbağalar da şiddeti biraz daha düşük olan bir ilgiyle kalabalığın olduğu yere ilerler..

“e ama ben göremedim!”

nicole öfleyerek güvenlik görevlilerinin bariyerinden uzaklaşıyorken miranda sinclair çoktan kaldırılıp götürülmüş, haftanın en büyük olayı pır diye uçup gitmiştir. Jonathan kendisi bayılmayı teklif ederken nicole gülererek teşekkür ediyor ve hemen o anda iyi niyetinin ödülünü alıyorken dergideki kızlardan birisi yanına koşar

“daren keaney da bayılmış!”

nicole hileyerek kızın peşinden koşarken arkada kalanlar birbirlerine bakarak mars’ta sonbahar yerine bayılma baharının mı başladığını sorgularlar..

---

nicole bu sefer revir binasından içeri girecek kadar saf olmamış, koridorun dışındaki pencerelerin birinin önüne konuşlanmışken elleriyle oluşturduğu küçük daireden içeri bakıyordur. Genç kız bir anda gördükleriyle uulayarak geri çekilirken veronica kalabalığı yararak onun yanına gelmiş, ne olduğunu sorar. Nicole arkasını dönmüş, gözleri owen’ı arıyorken cevaplar

“Katharine ve baygın keaney ayak üstü seviştiler, o oldu..”

veronica’nın kaşları kalkarken nicole kurbağaların geri kalanını gördüğünde veronica’yı da elinden tutup insanları yararak o tarafa ilerler..

“asla gerçekten ayrılmayacaklar..”

owen akşamüzeri bahçede oturuyorken yanında faye vardır. İki beraber batan güneşin bıraktığı pembelikte bahçeyi izliyorken owen konuşmaya devam eder

“şimdiden bir kız için bu kadar savaşmam mantıklı mı faye?”

genç kızın yeşil gözleri arkadaşına dönerken ceketinin önünü esen rüzgara karşı biraz daha kapatarak konuşur

“savaşmanın zamanı da mı var?”

“bilmem..”

“katharine’le beraber olmak *zorunda değilsin*. İstemiyorsan tabii-“

“istiyorum..”

“e o zaman?”

“ama ben bir sürü şey istiyorum. Ben arkamı döndükten sonra gidip daren’la öpüşecekse ben ne yapacağım? Sürekli onu aşmaya mı çalışacağım? Neden ben ilk olabilecekken kendimi ikinci sıraya atıyorum, hem de bile bile, zorla, inatla..”

faye *hmm*layarak başını sallarken owen ona bakıyor, sorar

“o *hmm* neydi?”

“haklısın, ama bilmiyorum demekti. Ben sana git şununla beraber ol ya da olma diyemem-“

“eliza’yla dans edince tepeme çıkmıştın ama..”

faye gülerken başını yine bahçeye çevirerek onun başka bir şey olduğunu söyler. Owen onun uçuşan saçlarına bakıyorken konuşur

“aynı şey aslında. Ben eliza’yla beraber olmak istediğimde onun önünde de sen vardın..”

faye hızla owen’a dönerken derhal itiraz eder

“ben senin sevgilin değildim!”

“öpüşüp koklaşmıyoruz, tamam, ama sen sürekli orada olacaksın, başka bir kız gelince ben *evet, faye artık görüşmeyelim* demeyeceğim-“
“herhalde demeyeceksin!”
“bak! Daren da aynen bu olacak! *Katharine neden daren’la hala bu kadar yakınsın?* dediğimde *çünkü o senden önce de vardı, yerini bil* owen diyecek bana. Bana da birisi seni sormuş olsa öyle diyeceğim, biliyorum..”

faye *peki* diyerek yine bakışlarını kaçırırken owen onu kolundan tutarak kendine çeker ve omzundan sarılıp iyice soğumuş havayı içine çekerken faye başını kaldırarak çenesinin altından delikanlıya bakar

“ben de bana soran olursa aynı şeyi söyleyeceğim..”

owen gülümseyerek başını eğerek ve arkadaşını alnından öpüp çenesini saçlarına yaslarırken faye usulca iç çekerek owen’a tutunup oturmaya devam eder..

“michiou’da ödev yapıyorlardır ben de oraya gidiyorum, gelecek misin?”

faye, sinclair binasından içeri girmek üzere kapıyı tutuyorken şöyle bir düşünür, sonra başını iki yana sallarken gelmeyeceğini söyler. Owen o halde iyi geceler dileyerek geri dönerken delikanlı kendi binasına yürürken bir anda ayağının altındaki toprak sarsıldığında owen irkilerek etrafına bakar..

SOUNDTRACK / E.S. Posthumus - Ebla

“... bu bir tatbikat değildir. Tekrarlıyorum, bu bir tatbikat değildir.”

Melekler Okulu’nu her köşesinde tahliye alarmaları çalmaya başlamış, öğrenciler büyük bir uğultu ve telaşla binaları boşaltıyor, bahçedeki koşuşturma da aynı panikle devam ediyorken öğrencilerden erken davranmış olan profesörler düzeni sağlamaya çalışıyordur. Bahçedeki sesler gittikçe yükselirken bir anda Sinclair binasından gelen uğultu ve çatırtıların arasında yükselen duman görüldüğünde sesler bir saniye için durgunlaşır, hemen ardından ikinci sarsıntı gelirken bağırışlar aynı güçle tekrar yükselir..

“FAYE!”

owen tahliye alarmalarını duyduğu anda arkasını dönmüşken faye daha yeni içeri girmiştir. Delikanlı genç kızın hemen çıkmasını bekliyorken yanılığını bir anda üzerine dökülen kalabalıkla anladığında kahverengi gözlerindeki telaş korkuyla karışarak koyulaşır..

“KOŞUN-JADEN!”

jaden, alexa ve nicole’ü yakalamış, en önden koşuyorken arkada ona seslenen jonathan’a döner, ama michiou ortak odasındaki kalabalık aralarına girerken ikisi de birbirini göremiyor, birbirine duyuramadıkları küfürlerle iki ayrı yere ayrılırken ortak odadaki bağırışlara kütüphanelerden düşen ağır kitapların çıkardığı sesler karışıyordu..

---

liv kurbağasını avcunda tutarak odanın kapısını açar ve açmasıyla birlikte önünden akan insan kalabalığını görürken korkuyla yerinde kalakalır. Genç kızın arkasından rose da kucağındaki oscar’la koridora bakıyorken ağlamaklı bir sesle konuşur

“nasıl çıkacağız!?”

“bilmiyorum, ama çıkmamız lazım-“

o anda yer tekrar sarsılarak masaların üzerindeki eşyaları bir kez daha yerlere saçar. Komodindeki abajurlar düşerek ampüller çatlayıp sönerken koridordaki ışıklar da gittikçe sık aralıklarla sönmeye başlamış, melekler okulunun cehennemden bir farkı kalmamıştır.

Liv kurbağayı tuttuğu elini kazağının içine sokar, diğerini de arkasındaki rose’a uzatır. İkisi sımsıkı el ele tutuşarak kendilerini dışarı atarken diğer yönden gelen daha güçlü delikanlılar onları itiyor, kızlar feryat ederek sürükleniyorken en azından dışarı çıkıyorlardır..

“faye-fa-FAYE!”

owen ona doğru gelen kalabalığı yarmaya çalışarak içeri girmeye uğraşıyorken girişteki kat görevlileri içeri dönmeye çalışanları hiç de nazik olmayan bir şekilde tekrar dışarı atıyorlardır. Dışarı atılanlardan birisi de owen olurken delikanlı yere düşmemek için birinin sırtına tutunur ve o anda tekrar binadan uzağa sürüklenirken faye’a ulaşması değil, görmesi bile imkansız hale gelir..

Jonathan ve Cora tüm güçleriyle öndekileri iterek dışarı çıkmaya çalışırken koridorlar herkese dar geliyordu. Alt katlardaki izdihamı önlemek için sıraya sokulan öğrenciler yukardaki trafiği yavaşlatıyorken merdivenlerden inmeye çalışanlar birbirlerini itiyordu. Delikanlının birisi cora’yı duvara yapıştırıp onu aşmaya çalışırken genç kız ezilen kolunun acısıyla feryat eder. Jonathan onu ittiren delikanlıyı sırtından yumruklayarak öndekilerin üzerine iterken bağırır

“SEN NE YAPTIĞINI SANIYORSUN PİÇ KURUSU!”

delikanlı jonathan’ın söylediği şeyi duyduğu anda merdivenleri ve kalabalığı bırakıp arkasını döner ve cora’nın elini tutan jonathan’ın suratına yumruğu gömerken jonathan kalabalığın arasında merdivenlere yığılmış, herkesin ayağı ona takılıyor, bazıları bağırıp zıplıyor, bazıları üzerine basıp geçiyorken cora ağlayarak yere eğilmiş, burunu kanayan delikanlıyı kaldırmaya çalışıyordur..

“CORA! CORA NEREDE JADEN!?”

“BİLMİYORUM ORTAK ODADAN ÇIKARKEN KOPTUK!”

lonna korkuyla etrafına bakıyorken michiou tarafına atılacak olur, ama jaden onu tutarak geri çekerken bağırır

“hayır! çıkacaklardır lonna-“

“o benim kardeşim! Herkesin halini görmüyor musun-“

genç kızın lafı sinclair binasının camlarının patlamasıyla kesilirken göğsü kadar yükselen binanın camları keskin yağmur damlaları gibi herkesin üzerine yağarken herkes birilerine tutunarak yere eğiliyordu..

---

owen üzerine yağın cam parçalarından kafasını kaldırıp çökmeye başlayan bianaya bakarken faye hala ortalarda yoktur. Delikanlı kalbinin ağırlaştığını hissederek etrafına bakarken içeri dönmesi *imkansızdır*. Delikanlı koşuşturanların gücüyle bir köşeye itilip yere düşerken sinclair binasının duvarları çatlıyor, biana temelinden sarsılıyorken owen bütün vücudu titreyerek camlarla dolu çimlere ellerini bastırıp olanları *sadece izliyordur*..

“ÇEKİL BEYİNSİZ!”

eliza herkesi iterek yolunu açıyorken sol eli faye'in kolunu yakalamış, ikisi de ellerini kollarını sallayarak kendilerine yol açıyorken eliza başka birisinin onu itmesiyle duvara yapışmış, faye de onun üzerine düşerken ikisi de aynı anda bağırır. Faye sırtındaki baskıya aldırmadan kalkmaya çalışarak eliza'yı da kaldırıyorken ikisi birbirine sarılmış, duvarın kenarında açılmış boşluklardan yavaşça ilerliyorken bir anda arkalarından birinin bağırıldığını duyarlar

“CAMLAR ÇATLIYOR!”

iki genç kız da başlarını kaldırarak merdiven boşluğunun üzerindeki vitraylara bakarken gittikçe büyüyen çatırtılar felaketin sesini getiriyordur. Sanki uzun bir ağacın çatırdaması gibi son bir ses duyularak bütün camlar patladığında sinclair içinde kalmış herkes bir ağızdan feryat ederek yere eğilir..

eliza ve faye titreyerek birbirlerine sokulmuşken üzerlerine keskin parçaların düşmediğini farkettilerinde gözlerini açarak etraflarına bakarlar. Bütün duvarlar kapkara sihirli bir zırhla kaplıyken profesör cudrow'un hareket etmelerini söyleyen sesi duyuluyordur. Herkes tekrar büyük bir hareket dalgası başlatırken eliza duvardaki siyah zırha elini bastırarak kalkar, bütün tüykeri diken diken olarak kalabalıkla beraber sürüklenmeye devam ederken faye sağ taraflarından onların üzerine düşecek gibi olanları itiyordur..

“sam? tanım- rose, sam, orada!”

“nerede-SAM!”

“SAM!”

liv ve rose bütün güçleriyle biraz önlerinde aşağı inen sam'e seslerini duyurmaya çalışırken o kadar bağırır ve uğultuda kimin kime seslendiği belli olmuyordur. Liv kazağının altındaki elini kendine fazla bastırmamaya çalışırken sam'in onu duymamasını kalbini sıkıştırıyordu. Genç kız rose'u tüm gücüyle çekerek kendini biraz daha öne atarken birkaç merdiven birden uçarak sam'in sırtına yaslanır. Delikanlı bir an düşeceğini sanarak trabzanlara tutunur ve arkasını döndüğü anda liv'i görünürken diğer eliyle genç kızın koluna yapışır

“seslenen sen miydin?!”

“evet!”

sam o korkunun arasında sinirle gülerken liv de sanki kurtulmuş gibi hissederek delikanlıya tutunur, sam diğer eliyle de rose'u tutarak yanına çeker ve ikisini sımsıkı sararak merdivenlerden aşağı indirirken üçü de sonunda çıkışa ulaşmış, hızla sıraya kaynayarak kendilerini bahçeye atarken binaların içinde bastırılmış sesler bir anda açık havaya yayılıp daha büyük bir paniğin resmini çiziyorken liv nefesini tutarak her köşede kanlar içinde yığılmış öğrencilere bakar..

“LIV!”

liv, alexa'nın sesiyle o tarafa dönerken sarışın kız saçları uçuşarak ona atılıyor, ikisi sımsıkı sarılıyorken liv bir anda irkilerek elini alexa'nın göğsüne doğru iter. Alexa ondan ayrılıp ortalarında duran kurbağaya bakıyorken liv rahatlamış elini kaldırarak yeşil ufaklığı parmak ucu kadar bile olmayan kafasından öper, kurbağa hala kurbağa kalmış, genç kız ağlamakla gülmek arasında bir ses çıkararak yere çökerken etrafındakiler de onunla beraber çöküyor, koşuşturma ve korku, melekler bahçesinin çimlerini adeta siyaha boyuyorken kendini dışarı atmış olanlar etraflarında dönen karmaşayı izliyordur..

cora, jonathan'la beraber kapıdan dışarı çıktığı gibi tüm gücünü toplayıp bahçenin ortalarına koştururken sonunda binalardan yeterince uzaklaştıklarını düşündüğünde kendini çimlerin üzerine bırakır. Jonathan elini tutan cora'nın yere yığıldığını gördüğünde o da onunla beraber çöker ve eğilerek

kelebeğin yüzünü tutarken kendi burnu ve sağ gözü şişmiş, elleri kendi kanıyla lekeliyken cora titreyerek ağlıyor, jonathan'ın bileklerine tutunarak bütün korkusunu göz yaşlarıyla dışarı atıyordu..

---

veronica, nicole'ün yanında titreyerek oturuyorken dakikalardır şok içinde etrafını izliyor, bir umutla dick'i görmeye çalışırken biraz sonra yanına bırakılan bedenle irkilerek dikkatini o tarafa verir. Piz kanlar içinde yatıyorken veronica feryat ederek delikanlıya döner. Onu getiren duncan kırıldığını düşündüğü kolunu tutarak kendini nicole'ün yanında çimlere bırakırken acı çeken bir sesle konuşur

“üzerine bastığım zaman piz olduğunu fark ettim-tanrım kolum-“

duncan inleyerek kolunu tutuyorken nicole onu tutuyor, arkasındaki veronica daha çok titremeye başlamış, piz'in her yanına bakarak bu kadar kanın nereden geldiğini anlamaya çalışıyordu..

---

eliza ve faye birbirlerine yaslanarak koşuyorken ikisi de önlerindeki grup durup çimlere yığıldığında dizlerinin üzerine çöker. Kolları hala birbirine dolanmış, ikisi de titreyerek bir diğerini kontrol ederken faye elini kaldırarak eliza'nın yüzünü sola çevirir. Esmer kız acıyla irkilerek yüzünü buruştururken faye onun boynunda derisine girmiş iki cam parçasını görüyor, arkadaşının yüzünü bırakırken konuşur

“iki tane kırık boynuna girmiş, çok azıcık kanıyor, ama bir şey olmaz-“
“tanrım-tanrım-sen de dön-“

eliza, faye'in yüzünü ve boynunu inceliyorken hiçbir şey görmemiş, sadece insanları ittirdiği sağ kolunda kızarıklar ve çizikler varken başka her yeri sağlamdır. İkisi de bir an için rahatlayarak dururken eliza boynundaki camların varlığını öğrendiğinden beri daha çok sızı hissediyordu, ama sakin olmaya çalışırken bir anda arkalarındaki sinclair binası büyük bir sarsıntıyla yerle bir olurken bahçedeki gürültü yıkılmanın sesiyle bastırılmıştır.

Ağlayan meleklerin yaşları gözlerinde asılı kalmış, birbirine sarılanlar yıkılan duvarları izlerken birbirlerinden ayrılıyor, melekler okulundaki her bina bomboş, hepsi hasar görmüş, ama bir tanesi, *ilki*, *başkanları* yıkılıyorken kanatları kırılmış melekler büyümüş gözlerle düşen sinclair'i izliyordu..

SOUNDTRACK / *Secret Garden - Adagio*

Yıkılan Sinclair binasının ardında sadece büyük bir toz bulutu kalmışken bahçede sadece tutulamayan çıkırıklar duyuluyor. Fısıltılar her yana dağılıyorken hareketler bir an için yavaşlamış, herşey akıllarda oturtuluyorken bu gece Melekler Okulunda sebebi henüz bilinmeyen bir felaket yaşanmış, Michiou, Gordon ve Pierce binaları hasar görürken Sinclair binası yıkılmıştır.

O karanlık kalabalıkta tek gülen yüz olmaya çalışan Miss Natalie birazdan birinin kolunu tutmasıyla o tarafa döner ve bitkinlikle ona bakan owen'ı gördüğünde delikanlıyı kollarından tutar

“geçti owen-“
“faye'i bulamadım..”

miss natalie, delikanlının gözlerindeki boşluğu gördüğünde onun şoka girdiğini anlamış, yavaşça yardım ederek yere oturturken konuşur

“binaların hepsi boşaldı owen, içerde kalan kimse yok. Faye de buralarda bir yerde olmalı, iyi olduğuna eminim..”

owen başını sallarken gözleri çimlere dikilmiş, miss natalie'ye tutunan elleri titriyorken biraz sonra prens lysander ağlamaya başladığında miss natalie uzanarak delikanlıya sarılıyordur..

DELETED SCENE - YIKIM

“Okullar 15 gün tatil olacaktı, az önce açıklamışlar. Bizimkiler bizi alması için araçları yollamışlar..”

faye telefonu kapatarak cebine koyarken eliza da kendinikini iki elinde tutuyor, başını sallıyor

“annem de en kısa zamanda gelmeye çalışacağını söyledi, tek başıma dönmeme izin veremezmiş..”

“eğer gelemeyse bizimle gelersin eliza. Gerekirse anneni de Oreon’a alırsın..”

“bilmem..”

“arayıp söylemek ister misin? bizimkiler birkaç saate burada olurlar..”

eliza ilk bir an emin olamazken sonra başını sallıyor ve telefon tekrar annesini ararken genç kız durumu anlatır, sonra iyi olacağını söyleyerek oradan da arayacağını söyler ve tekrar kapatırken derin bir nefes alır

“çok teşekkür ediyor..”

“bir şey değil..”

Faye artık her şeyin belli olduğunu öğrendiğinde daha rahatlamış, gülümseyerek ayağa kalkar ve eliza’ya elini uzatır

“gidip şu boynundaki kırıkları aldıralsın, hadi gel..”

eliza telefonu tek eline alıp diğerini faye’e uzatırken iki kız birbirlerine tutunarak dengelerini bulurlar. Eliza bir an durmuş, sonra uzanarak faye’e sımsıkı sarılırken sarışın çalis de onu tutuyordu. İkisi hayatlarının en korkunç günlerini bugün, burada, *beraber* yaşamış, o karmaşanın arasından beraber kurtulmuşken eğer iki insanı birbiriyle dost yapacak anlar sayılıysa onlar o sayılı anlardan birini yaşadıklarını biliyorlardı..

---

eliza ve faye bahçede kurulmuş revir kamplarından birine yürüyorken eliza arkadaşının kolunu çekerek durur

“owen..”

faye hızla o tarafa dönerken miss natalie’ye sarılmış, omuzları sarsılan delikanlıyı gördüğünde içinde bir şey kopar. Sarsıntıdan hemen önce en son onu dışarda bıraktığını hatırlarken daha o bir şey söyleyemeden eliza o tarafa koşmaya başlamış, faye de bacaklarına bir anda gelen güçle eliza’yı geçip miss natalie’nin yanında biterken genç kadın başını kaldırıp iki kızını gördüğünde gülümser

“owen, arkadaşların geldiler..”

owen başını çekerek yaşlı gözlerle eliza ve faye’e bakıyorken bir anda içi titreyerek doğrulur, çimlere bastırarak ayağa fırlarken faye’le ikisi aynı anda birbirlerine atılmış, delikanlı kollarındaki kızını sımsıkı sarıyorken onun yanındaki eliza’yı gördüğünde midesinde havalan bir şeyle duraklar. Genç kızın yüzündeki çiziklerin üzerinden iki damla yaş akıyorken owen faye’i yavaşça bırakır, arkadaşından ayrılan kolları eliza’ya uzanırken genç kız gülümsüyor, o da owen’a bir adım atıp sarılmak için ellerini kaldırırken delikanlı onun yüzünü tutarak dudaklarına eğildiğinde eliza titreyerek, kaldırdığı elleriyle delikanlının belinin iki yanından kazağına tutunur...

“bina senin üzerine mi yıkıldı jonathan! bu ne hal!?”

nicole uzaktan gördüğü jonathan’a koşuyorken delikanlının yanındaki cora da diğer yandan gelen lonna’ya atılıyordur. Nicole, concon’un yarısı şişerek kocaman olmuş yüzüne bakıyorken acıyla yüzünü buruşturur

“nereye çarptın?”

“çarpmadım, yumruk yedim-“

“HANGİ SALAK ÖYLE BİR ZAMANDA YUMRUK ATAR!? ÇOCUĞUN YÜZÜNÜ HATIRLIYOR MUSUN!? BULALIM-“

“önce ben başlattım..”

“neden!?”

“cora’yı ittirdi.”

“iyi, hak etmiş o zaman..”

jonathan başını sallıyorken en sonunda dayağı yiyen o olmuştur, ama yine de kelebeğini korumanın gururuyla dik duruyorken nicole onu kolundan tutmuş, revir kamplarının birine götürür..

---

birkaç saat sonra karmaşa tamamen sona ermiş, bir süre daha okulda kalacaklar için uyku tulumları ve battaniyeler dağıtılıyorken luplex kurbağaları arkadaşlarını da toplamış, sessiz bir köşede onlar için gelecek araçları bekliyordur. Kısa bir süre sonra okul görevlilerinin yanında gabriel ve iki oreon askeri çocukların yanına geliyorken jaden babasını gördüğü anda anna’nın yanından ayağa fırlar ve koşarak genç adama sarılırken gabriel oğlunu tutarak sırtını sıvazlıyor, kafasını öpüp diğerlerine bakarak iyi olup olmadıklarını sorar. Kimsede bir hasar yokken veronica oturduğu yerden kalkarak konuşur

“arkadaşlarımızdan birisi, piz, yaralıydı, ailesine ulaşamadık-“

“okuldan birine haber verdiniz mi?”

veronica başını sallarken gabriel o zaman problem olmadığını, oreon’a döndüklerinde en önce onun ailesiyle irtibata geçileceğini söyler. Kurbağalar rahatlayarak yerlerinden kalkarken herkes sırayla gabriel’i takip ederek araçlara ilerler..

SOUNDTRACK / *Secret Garden* - Home

“herkes iyi mi?”

oreon’a giden uzay aracının arkasındaki büyük odada herkes bir köşede oturuyor, yorgun kafalar yuvarlak odayı çeviren koltuklarda arka yaslanmışken yüzler biraz olsun gülümsüyordur. Gabriel bütün başların sallandığını görürken kapıya yaslanarak konuşur

“Piz’in ailesini aradım, Verona’dan Mars’a gidecek bir de araç ayarladım. Onlar da yolda olmalılar..”

Veronica gülümseyerek teşekkür ederken gabriel de gülümser

“rica ederim, görevimiz. Bir haberim daha var..”

bütün gözler ne olduğunu sorarak bakıyorken gabriel sessiz soruyu cevaplar

“aileleriniz bu gece değil, yarın akşama doğru Luplex’e ulaşmış olacaklar. Hepsini almaları için güneş evrenindeki elçiliklerden araçlar yolladım, ama zaman farkı yüzünden hemen görüşemeyeceksiniz. Bu gece herkes Oreon’da kalacak-eliza boynun nasıl?”

genç kız elini boynundaki sargı bezlerine götürürken diğer elini havada sallayarak şöyle böyle diyordur. Gabriel dinlenmesini söyler ve birkaç saat içinde inceklerini de ekleyip odadan çıkarken gençler yine yalnız kalmış, birbirlerine bakarak sessizce oturmaya devam ederler..

---

lonna sürekli sol bileğinin içindeki bir yerle oynuyorken jaden artık dayanamamış, genç kızın elini çekerek oynadığı yere bakar, etrafı kızarmış uzun bir çizik görünce bakışlarını lonna'ya kaldırır. Genç kızın cevabı hemen hazır, kolunu çekerek konuşur

“bir şey değil, duvara sürtündü-“

“ezilmiş, oynarsan şişip moraracak-“

“bir şey olmaz-“

“erkek olan benim, küçükken bunların kaç tanesini atlattım biliyor musun?”

“her gün başından aşağıya bina mı yıkıldı?”

“ezik ve çiziklerden bahsediyorum.”

Lonna bir şey söylemeden hafifçe yine kolunu kaşırken jaden gülerek genç kızın elini tutar, lonna elini çekip yine kaşırken jaden bu sefer ele değil de dudaklara uzandığında lonna kolunu bırakıp ellerini kucağına koyarak hafifçe başını delikanlıya doğru çevirir. Jaden genç kızın itiraz etmeyen tavrıyla yavaşça geri çekilirken lonna da onun çekilmesiyle yüzünü ellerine çevirmiş, parmağının ucu yine hafifçe kolunu kaşıyorken omzuna konan başı hissettiğinde gülümseyerek o da yanağını jaden'ın saçlarına yaslar...

“kelebek?”

cora saçlarında jonathan'ın nefesiyle başını kaldırırken delikanlı yamuk burnuyla gülümser, cora da gülümserken mırıldanır

“bir daha bina başımıza yıkılırken maçoluk yapma, öleceksin..”

“bana bir şey olmaz..”

“ya hep yamuk kalırsan?”

“yamulursam istemez misin beni?”

cora cıklarken jonathan peki diyerek kalkmaya yeltenir, ama kazağından tutulup tekrar oturtulurken sadece geri alınmakla kalmaz, dudakları da doldurulmuştur. Kelebek, şiş suratlı tırtılını öpüyorken jonathan da onun tozlu saçlarını tutuyor, canının yanmasına aldırmadan genç kızı öperek geri çekilir

“ölmediğim için teşekkür mü ediyorsun?”

“ben seni çok seviyorum jonathan..”

jonathan ilk defa kafasının bomboş kaldığını hissederken dudakları aralanır, cora'nın masmavi gözleri onu izliyorken genç kızın dudakları hala nemli, üstelik onu seviyor, jonathan bir kez daha içinden titrerken gülümser

“ben de seni çok seviyorum kelebek..”

“kelebek demeni de çok seviyorum..”

“evet bir kere seni seviyorum diyince insan çözülüyormuş, dur bakalım ben neleri seviyorum..”

jonathan düşünüyorken cora gülerek onun boynuna sokuluyordur..

Birkaç saat sonra çocukları taşıyan araç hafifçe sarsılarak Oreon'a kilitlenirken büyük odanın kapısı açılır, yine gabriel görünürken gülümser

“eve geldik, hadi kalkın..”

kurbağaların yüzleri gülüyor, herkes birer ikişer kalkarak çıkışa gidiyorken liv’in omzunda seyahat eden kurbağa saatler sonra ilk defa vrakladığında sessiz gülüşler nefes kazanmış, herkes gülüşerek kapıdan çıkıyorken bembeyaz oreon meleklerini karşılıyordur..

---

liv en önden inmiş, lobide onu bekleyen annesiyle babasına koşturuyorken üçü buluştuğunda sol taraftaki koltuklardan benjamin de uçarak gelmiş, ablasına sarılır. Liv gülerek annesini bırakıp kardeşine sarılıyorken benjamin kafasına zıplayan kurbağayla gülerek arkadaki yabancı yüzlere bakıyordur

“arkadaşlarınız bunlar mı?”

“evet, bak şurada elindeki kedi olan kız benim oda arkadaşım, rose..”

“güzel kızmış..”

liv, sarışın delikanlının kafasına hafifçe vururken benjamin gözlerini devirir..

“kocaman..”

sam başını kaldırmış, kendi etrafında dönerek gün kadar aydınlık lobinin tavanın bakıyorken biraz sonra kolundan tutulup çekildiğinde başını indirir, karşısında owen’ın annesiyle babasını görünce gülümser. Owen annesine sarılmış, yüzü gülüyorken ewan sam’i kolunun altına alarak üzerine şöyle bir bakar

“hala tek parçasın sam, iyi misin?”

“iyiyim efendim, herkes iyi..”

“çok güzel..”

ewan gülümseyerek oğlunu ve arkadaşını asansörlere götürüyorken kapılar açılınca içerden güzeller güzeli kenda çıkar. Genç kız uzun saçları arkasından savrularak koşuyorken annesinin yanındaki abisine atılır. Owen kız kardeşini tutarak sarılırken kenda onun sırtına tutunmuş, bir an sonra babasının yanındaki sarışın çocuğu gördüğünde gülümseyerek owen’ı bırakır ve abisinin arkadaşına elini uzatırken kendini tanıtır

“kenda lysander, owen’ın kız kardeşi..”

“sam miller, oda arkadaşı..”

kenda çok memnun olduğunu söylerken delikanlıya iyi olup olmadığını sorar, sam yine çok iyi olduğunu söyleyerek teşekkür ederken kenda gülümser

“geldiğinize çok sevindim aslında..”

“çok da güzel bir olayın üstüne gelmedik kenda..”

kenda’nın yüzü hemen çökerken başını sallar

“biz de çok üzüldük... Lucinda ve calis az önce ayrıldı...”

“cuslov burada mı?”

“evet..”

owen etrafına bakarken ilerde faye’in eliza’yla birlikte annesi ve dante’yle buluştuğunu görür. Delikanlı gülümseyerek kendi ailesine dönerken biana onlara banyo, yemek ya da uyku seçeneklerinden hangisini önce yapmak istediklerini soruyordur..

“bu surat nedir?!”

latty oğlunun yüzündeki kocaman mor şişliğe bakıyorken dokunmaya korkuyor, sağdan soldan başını çevirerek inceliyordur. Jonathan başının çevrilmesinden beyni bulanmış, annesinin elini indirir

“iyiyim anne, cidden-“
“düştün mü? Bir yere mi çarptın-“
“yumruk yedim-“
“neden!?”

jonathan cevap verecekken latty ağlamaya başlamış, oğlunu kendine çekerek sarılırken jonathan şaşkın, annesini tutar. Latty için için ağlıyorken biraz uzaklarında onları izleyen cora da hemen gözleri dolarak prensese eşlik ediyordur...

“burası da senin odan rose..”

rose bembeyaz çarşafı ve örtülerin aydınlatığı ferah odaya girerken gülümser ve o anda ne kadar pislendiğini fark ederken liv koşarak odanın ucundaki bir kapıyı açar

“ve banyo..”

rose önünden yürüyen oscar’la beraber banyo kapısından içeri bakıyor, tertemiz küveti ve bir sürü şampuan ve sabunu görünce ellerini çırpır

“yarın akşama kadar yıkanırım ben..”
“aynısını ben de yapacağım, derim soyulsa bile umrumda değil..”

rose gülerken yere eğilerek minik kedisini kaldırır

“seni de yıkayalım mı oscar? gri oldun kül kedisi..”

oscar mırıldarken rose arkadaşına döner

“teşekkürler liv, annemler de geldiğinde bir ton teşekkür edecekler, hazırlıklı olun..”
“onlara da bir banyo verimiz..”

rose gülerken olur diyorken liv banyonun kapısını bırakarak dışarı çıkar

“siz banyonuzun keyfini çıkarın, sonra uyumadan önce bir şeyler atıştıralım..”
“tamam, sen yine buraya gelirsin değil mi? ben çıkarsam kaybolurum..”

liv tabii ki geleceğini söyler ve oscar’ın kül rengi olmuş tüylerini sevip dönerek odadan çıkarken kapıyı arkasından kapattığında kendi saçlarını açıp tekrar toplayarak merdivenlere ilerler..

---

liv bir kat aşağı inmiş, element kıranların katında yürüyorken dorian’ın neden onu karşılamaya gelmediğini merak ediyordur. Genç kız ateş kıranın kapısının önüne geldiğinde kapıyı tıklatır ve açarak içeri girerken şömine yanmıyordur, oda bomboşken liv kaşlarını çatarak geri çıkar ve kapıyı çekerek kapatırken koridorun ucundan dorian görüldüğünde genç kızın yüzü aydınlanır

“neredesin?”
“bu üçüncü iniş çıkışım, öncekinde gelmemiştiniz, şimdi de dağılmışsınız-“

genç adam üzerine atlayan genç kızı tutarak gülümserken liv üzerindeki kir pasa aldırmadan dorian’a sarılmış, bir an sımsıkı tutup sonra geri çekilirken mavi gözleri pırıl pırıldır

“beni unuttun sandım..”

“mümkün mü?”

“değil mi?”

dorian gülerek *değil* diyorken liv de tekrar genç adama sarılır. İkisi koridorun ortasında duruyorken liv durulmuş, gülümsemesi silinirken mırıldanır

“çok kötüydü dorian..”

“biliyorum..”

liv geri çekilirken dorian onun tokasından çıkan saçları eliyle geri itiyordur

“arkadaşların iyi mi?”

“biri ağır yaralandı, ama o da iyileşecek, en azından okuldaki doktorlar öyle söyledi..”

“iyileşecektir o zaman..”

liv başını sallarken ateş kıranın ellerini tutuyor, yine gülümser

“sen nasılsın? İyi görünüyorsun..”

dorian iyi olduğunu söylerken liv onu alarak odasına götürüyor, kapıyı açıp ikisi içeri girerken şömine yine alev almış, odayı aydınlatıyordur..

---

jonathan sağlık departmanına çıkmış, vien ve duncan muayene odalarının birinde konuşuyorken jonathan camdan içeri bakarak kapıyı tıklatır. Vien girmesini söyleyince delikanlı kapıyı açar ve mor yüzüyle gülümseyerek içeri girerken duncan’ın omzundan asılmış sargılı koluna bakıyordur

“kırık? Çıkık? Çatlak?”

“ezilme diyelim, birkaç gün dinlendirdiğinde kendiliğinden geçecek..”

jonathan vien’in açıklamasına harika diyorken gidip duncan’ın yanında muayene masasına oturur

“o zaman benim burnumun beyin yırtıcı ağrısını dindirici bir şeyin de vardır vien..”

vien önlüğünün cebinden iki ağır kesici çıkarır ve delikanlıya uzatır, jonathan alırken vien diğer uçtaki ilaç dolabından bir de merhem çıkarıyordur. Jonathan hapları kuru kuru yutarken vien cıklayarak kapıyı açar ve hemşirenin birinden iki bardak su isteyerek tekrar odaya dönerken elindeki merhemin kapağını açmış, parmağının ucuna biraz sıkar. Jonathan ona uzanan parmaktan başını çekiyorken konuşur

“acıyor-“

“sürmezsem geçmeyecek-“

“yavaş sür..”

vien gülümseyerek tamam derken jonathan yüzünü doktrun ellerine uzatır, vien’in her hareketinde bir ses çıkarırken genç kadın aldırmadan ezilmiş deriye ilacını sürüyordur. Duncan jonathan’ın mosmor olmuş derisine ilacın her değişinde yüzünü buruşturuyorken biraz sonra elinde iki bardak da suyla bir hemşire içeri girer. vien bir ağır kesiciye de duncan’a verirken konuşur

“sen yemekten sonra iç duncan, o kadar acil bir durumu yok..”

“ben acıdan ölüyordum, mide kanamasından bir şey olmaz. Değil mi vien?”

“sus sen concon, sağa çevir biraz başını, aferin..”

jonathan yine ahlamayı ve ohlamayı sürdürüyorken vien delikanlının yüzüne merhemi sürmeye devam eder..

DELETED SCENE - LATTY LEAVES

“baba, annem nerede?”

jonathan aile durağı olarak belirlenmiş ofise giryorken conrad latty’nin boş bıraktığı koltuğa oturmuş, ondan kalan karanlığı izliyordur

“Lucinda ve Calis’in arkasından gitti..”

“kalmasına bile şaşırmıştım..”

conrad gülümseyerek önüne dönerken daha dün boyu masanın başına yetişmeyen oğlu şimdi okulda yumruk bile yemiş, uzun boyuyla ve mor suratıyla aynı masanın yanında duruyordur. Conrad ayağa kalkıp onu omzundan tutarak yanına alırken konuşur

“senin için kaldı şapşal oğlum. akşam ateşin çıkacakmış, haberin var mı?”

“akşamı beklemedi, gayet şu dakika içinde yanıyorum. Ateş kıran oldu dersiniz..”

conrad oğlunun başına dudaklarını yaslayarak buram buram yanan alnını hissederken iç çeker

“gel bakalım, bir şeyler ye..”

“yersem kusarım-“

“kusarsan bir daha yediririm, çık bakalım..”

jonathan baygın baygın dışarı çıkarken conrad da kapıyı çeker ve oğlunu ensesinden tutarak mutfağa götürürken jonathan eve dönmüş, çocuk olma hakkını tekrar kazanarak mızımızlanmaya başlamıştır..

“iyi geceler..”

faye gülümseyerek eliza’nın odasından çıkıyorken kapıda owen’la karşılaştığında kapattığı kapıya yaslanarak fısıldar

“uyuyor..”

“daha yeni iyi geceler dedin, küt diye uykuya mı daldı..”

“*küt diye uykuya mı daldı bidibidi*, gir hadi-“

faye kapıyı bırakmak üzereyken tekrar vazgeçer ve owen’ın önüne geçer

“iki hafta sonra okula döndüğümüzde *katharine katharine* diye ağlamak yok-“

“yok, hadi çekil kapıdan..”

faye kovulmanın şokuyla kapıdan çekiliyorken owen gülererek kapıyı tıklatır

“eliza, uyudun mu?”

içerden eliza’nın owen?’ı duyulurken delikanlı evet diyordur, gözleri hala faye’deyken sarışın kız onun sırtını patpatlayarak uzaklaşır. Onun ardından owen kapıyı açıp eliza’nın odasına girerken faye arkasından kapanan kapının sesini duyduğunda gülümser..

---

eliza yatakta doğrulurken üzerine faye'in pijamaları vardır. Owen uçuk yeşil pijamayı tanımış, gülümserken konuşur

“yakışmış..”

eliza başını eğerek üzerindekiyle bakarken güler

“ben başka bir model istemiştin ama oreon'un elinde bunlar kalmış maalesef..”

owen da gülerken yatağın ayak ucuna oturur. Eliza bağdaş kurarak yorganı yavaşça yumruklayarak kucağına yerleştirirken dudağını kemiriyordur. İkisi de konuşmuyorken owen sonunda söylemek istediği şeyi söylemek için ağzını açar

“sen yarın yine *neden beni öptün* diye sormadan önce açıklamak istedim..”

eliza belli belirsiz gülümserken owen konuşur

“sarsıntılar başlayınca faye'e ulaşamadım, o yüzden en başından beri bahçede bir yerde yığılmış otuyordum. Herkesin çıkışını gördüm, *herkesin*. Katharine dahil.. ama yanına gitmedim, aklım sürekli faye'deydi, ne oldu, çıkacak mı? ne olacak? Ben nasıl içeri gireceğim? Katharine o kadar önemsizdi ki..”

eliza, owen'ın faye'e olan sonsuz sevgisinden öpücüğe nasıl ulaşılacağını bilmiyor, ama dinliyorken owen devam eder

“sonra sinclair tamamen boşaldı, bina yıkıldı, yerle bir oldu. ben hala izliyordum, sonra siz beni buldunuz ve ben faye'e sarılıp onu bulduktan sonra hiçbir güç beni ondan ayıramazdı eliza..”

genç kız yutkunurken owen gözleri onun gözlerinde hafifçe gülümseyerek başını eğerek, sonra tekrar kaldırırken konuşur

“ama sonra seni gördüm, ağlıyordun. Ben seni unuttuğumun farkına vardım. O binada sen de vardın, ölebilirdin, oradan çıkamayabilirdin. Öyle bir şey olsaydı ben seni unutmuş olacaktım ve o ihtimal bir anda beynimi parçaladı. Faye'i bıraktım, *bıraktım*. O anda emin oldum, o iyi olacaktı, ama ben seni unutmuştum. Katharine o karmaşanın arasında arkadaşlarıyla çıktığında onun bana ihtiyacı yoktu, biliyordum, ama sen ağlıyordun, ben de seni öpmek istedim, hem de çok.. sonra da yaptım zaten, biliyorsun..”

eliza boş bakışlarla delikanlının yüzünü izliyorken owen da ona bakıyor, o da dudağını kemirerek sol eliyle hafifçe şakağını kaşır sonra elini indirerek yine eliza'ya bakar. Genç kız yorganı bırakarak dizini kalın kumaşın üzerinden atar ve yeşil pijamalarıyla owen'a emeklerken delikanlı gülümser, bir an sonra eliza uzanarak onun yüzünü tutar, ikisinin dudakları birbirine değerken genç kız karnında uçuşan kelebeklerle gülümser ve belinden çekilip owen'ın önünde yatağa oturuken delikanlı da eliza'nın yüzünü tutmuş, ikisi sıcacık odada öpüşüyorken ikisinin de aradığı *ayrıntı* onları buluyordur..

“dorian, orada mısınız?”

liv ateş kıranın kapısını tıklatırken diğer elinin parmakları ıslak saçlarındaki düğümleri açıyor, üzerindeki pijamanın paçaları yerlere değiyorken genç kız kapıya bir kez daha vurur

“giriyorum..”

liv kapıyı açarak başını içeri sokarken şöminenin aydınlattığı *boş odaya* bakarak konuşur

“...girdim-dorian?”

liv içerilere ilerlerken genç adamın banyosunun da kapısı açık ve içerde ışık yanmıyorken liv bir anda ayağına batan bir şeyle sıçrayarak geriler. Genç kız başını eğip yerdeki paramparça ateş tılsımını görünce gözleri büyüyerek önce harıl harıl yanan şömineye bakar, dorian yokken bu ateşin hayatta kalması pek iyi bir şey değilken, genç kız tekrar ortasındaki kırmızı yakutu bin parçaya ayrılmış tılsıma bakar ve hemen sonra kapıya koşarak dışarı bağırır

“ANNE!”

---

ve işte bu andan sonra uzun zamandır beklediğim bir plota geçiyorum. Bu plot *Scorchio* olarak bilinecek ve ilerleyen bölümlerde nasıl 405'te *Olimpos Günlüklerimiz* olduysa, Crash'te de *Scorchio Günlükleri* görülecek.

Yavaş yavaş ilerleyeceğiz, neden bahsettiğim kısa zamanda anlaşılacak. Umarım güzel olur.
:)

awakencordy: **LOLL günlük yanar o ateşte be! sıkorşıyo tabletleri *taşa yazar***

SOUNDTRACK / Bond - Space

Andrea kızının sesini duyduğu anda odasından dışarı fırlarken scott da onu takip ediyor, ikisi Dorian'ın kapısındaki kızlarına koşuyorken liv kapıdan uzaklaşarak koridora çıkar ve korkulu gözlerle içeriyi gösterir

“tılsım kırılmış! Dorian yok-ama şömine..”

andrea odadan içeri girerken liv babasına sarılıyor, ikisi açık kapıdan içerdeki andrea'yı izliyordur. Toprak kıran eğilerek yerdeki kırık tılsımın parçalarından birini alır, sağına soluna bakarken gözleri şöminedeki ateşe döndüğünde tılsımı tekrar olduğu yere bırakarak konuşur

“Ewan'ı bulun scott, lütfen..”

“odada kalamazsın andrea-“

andrea başını iki yana sallayarak kapıya döner ve hafifçe gülümser

“bir şey olmaz, liv'i de al ve ewan'ı bulun, hemen buraya gelmesini söyleyin..”

scott kararsızca olduğu yerde bekliyorken liv babasını kolundan çekiştirerek merdivenlere götürüyor, aynı zamanda ewan'ın adını çağırıyordu..

---

dorian yüzüne vuran sıcakla bir anda gözlerini açtığı anda yine yıllar önceki o külden toprağı ve yanan gökyüzünün kokusunu duyduğunda kalbi yerinden çıkarcasına atarak ellerini küllere bastırır ve hızla ayağa kalkarken gözü üzerindeki yırtık ve tozlu giysilere takılır. Kül rengi bir kazak, yer yer yırtılmış, genç adamın omuzlarından ve kollarından dökülüyorken dorian elini yüzüne götürür-

“hala aynısın..”

ateş kıran hızla arkasını döndüğünde karşısında onunla aynı tip giysileri giyen, uzun boylu, geniş omuzlu siyahı bir adam duruyordu. Adamın pürüzlü yüzünde hafif bir gülümseme varken dorian yutkunarak ona kim olduğunu sorar, adam gayet rahat, cevaplar

“Ragnall, efendim. Uzun zaman oldu-“

“ben seni tanımıyorum..”

“tanıyacaksınız Aiden, ihtiyacınız olan biraz zaman-“

dorian adamı daha fazla dinlemeden arkasını dönüp etrafına bakarken raghnall onun yanına gelmiş, ateş kıranla beraber etrafı izliyordur

“daha önce buraya geldiniz-“

“*getirildim*-“

“doğru, afedersiniz.”

Dorian yanındaki adama dönerek şöyle bir bakar

“sen *kimsin* raghnall?”

raghnall gülümseyerek ateş kırana döner

“akasha’nın koruyucusuyum efendim-“

“neden bana efendim diyorsun?”

“efendimizsiniz de o yüzden efendim.”

“kimin? *Siz* kimsiniz?”

“Scorchio halkı. Elementlerin doğduğu yer. Siz ilktiniz, her şey ateşten doğdu. Bu da sizi bizim efendimiz yapar Aiden.”

“Adım dorian-“

“Dorian sizin o evrendeki izdüşümünüz. Dorian *denizden gelen* demektir Aiden, siz *ateşsiniz*.”

Dorian bu garip adamın söylediklerine anlam veremiyorken yine de soru sorması gerektiğini hissediyordur. Bilmelidir, burası neresi, nasıl çıkacak, nasıl geri dönecek-

“burası tanrı ve tanrıçaların başta olduğu evrenlerle Scorchio arasında bir geçittir efendim. Zaman içinde burasının ateş kıranın cehennemi ya da tapınağı olduğu söylenmiştir, ama tam tersi, burası hiçbir yere ait olmayan bir geçit. Dilediğinizde şu anda yaşadığınız evrene ya da scorchio’ya geçme hakkınız vardır Aiden.”

“geri dönmek istiyorum.”

“nereye?”

“şu anda yaşadığım evrene-“

“Scorchio’nun ne olduğunu hatırlamadan nasıl böyle bir seçim yapabiliyorsunuz Aiden-“

“istediğim yere gidebileceğimi sen söyledin. Ben de dönmek istiyorum. Şimdi.”

Raghnall başını iki yana sallarken konuşur

“korkarım bu şimdilik mümkün değil, efendim. Sizi tekrar ayrıldığınız yola sokmak için buradayım ve görevim bitmeden dönersem cezam ölümdür-“

“cezanı kim verecek raghnall?”

“siz, efendim.”

Dorian ellerini kaldırarak sinirle gülerken yine arkasını dönerek küllerde yürümeye başlar. Geçen sefer ewan ve biana’yı geri götürebilmiştir, bu sefer de pekala kendini kurtarabileceğini düşünür. Raghnall ya da *her neyse* ona ihtiyacı yok, ateş kıran kendine ait olan bu geçit ya da *her neyse* orada yürürken dönmeyi düşünüyordur. Bir adım daha atıp karşısında bir anda tekrar raghnall’ı bulduğunda geriler. Siyahi adam ellerini önünde birleştirmiş, şu anda bir koruyucudan çok, kimsenin geçmesine izin vermeyen bir kapı görevlisi gibi duruyorken konuşur

“bir önceki dönüşünüzde yanlış seçimi yaptınız Aiden, yine aynı şeyin olmasına izin veremem-“

“ne yapacaksın? Zorla kolumdan tutup götüreceksin?”

“hayır, daha basit..”

dorian ağzını açıp bir şey söylemek üzereyken bir anda bütün bedeninin ağırlaştığını hissederek küllere yığılırken son gördüğü şey uzaktaki ateş bulutlarının birbirine çarparak küllere alevden bir yıldırım bırakması olur..

SOUNDTRACK / *Bond - Scorchio*

Milyonlarca yıl önce, tanrıların ve insanların yaşadığı evrenlerin ayrılma dönemlerinde bir tanrı vardı. Adı Prometheus'tu. Prometheus tanrılara ait olan ateşi yeryüzündeki insanlara vermek üzere çaldığında Olimpos'un lideri Zeus tarafından cezalandırıldı. O gün tanrılar ve insanların yaşadığı topraklar tamamen ayrıldığına tanrıların ateşinden yeni bir güç doğdu. Aiden.

Aiden *ateş* demekti. Ateşe en önce o sahip oldu, o yönetti, sonunda bir gün o da ateşe eş olduğunda onun etrafında yaşayan insanlar ona *ateş kıran* dedi.

Böyle büyük bir güç önceleri insanların arasında yaşamını sürdürürken zaman geçtikçe onun gücünün dengi olmayanlara zarar vermeye başladı. Ateş insanlardan uzakta olmalıydı. Tıpkı güneşin alevleri gibi o da insanlarına uzaktan hükmetmeli, onlara zarar vermeden hayatı devam ettirmeliydi.

Ateş kıranın zamanında yaşayan güçlü büyücüler onu başka bir zaman perdesinin ardına sakladılar. Kurak toprakların Aiden'in ateşinden zarar görmeyeceği, alevlerinin canları yakmadan ısıtabileceği perdenin ardındaki evrene *Scorchio* dediler.

İnsanlığın ateşle gelişimi devam ettikçe doğadaki her element kendine has güçler kazandı.

Ateşten sonra toprak vardı. Doğumlar onun elinden çıkar, topraktaki ve sofradaki bereket ondan bilinirdi. Önceleri insanlar onu *toprak ana* olarak çağırdılar, asıl adı Demetra idi. Demetra zaman içinde toprağın gücüne eş olduğunda büyücüler onu da perdenin arkasındaki evrene götürmek istedi. Aiden ve Demetra hayatı başlatan ateş ve toprak olacaktı.

Scorchio güçlendikçe insanlık güçlendi. Hayat tek bir dünya, tek bir toprak parçası üzerinde kalmadı. Zamanlar, boyutlar, bambaşka evrenler oluştu. Tanrılar Scorchio'nun ardında kalan zaman ve boyutları yönetip büyüttükçe doğadaki güçler gelişti.

Sırada hava vardı.

Farklı zamanlar, ayrı boyutlar, bambaşka evrenler hep farklı bir havayı soludular. Yeni doğan çocuklar onu ciğerlerine çektiğinde ilk feryatlarını etti. Hayatı sona eren bütün insanlar ruhlarında kalan son nefesi hep ona hediye etti.

Bir gün aralarındaki en masumu, en ruhu hafif olanı havayla denk oldu. Adı Era'ydı, rüzgar demekti. Narin, temiz, ferahtı. Scorchio'nun temiz gökleri, bitmeyen nefesi Era oldu.

En son o geldi, su.

Topraklar ateşle buluşup havayla yer değiştirdikçe denizler, okyanuslar, yağmurlar oluştu. Kuruyan toprak onun nemiyle hayat buldu. Öldüren ateş onun dokunuşuyla sustu. Hava bereketini onun yaşlarıyla topraklara bıraktı. Adı Calder'di. Tıpkı tanrılardan gelen ateşin gücü başlatması gibi, o da boşluğu kapattı. Zinciri tamamladı. Aiden'a kardeş oldu.

Tanrı ve tanrıçalar evrenlere ve zamanlara hizmet ettiği sürece Scorchio'nun element kıranları onların yarattığı insanlara hizmet etti.

Dört elementin yarattığı denge bozulana dek Scorchio onların neslinin toprakları oldu.

“sizin için efendim, buyrun. Demetra’nın bahçelerinden..”

Aiden yolda önüne gelip ona bir sepet meyve uzatan kadına bakıyorken uzanarak sepeti alır, yanındaki kardeşi Calder’e verir ve yoluna devam ederken calder kadına teşekkür etmiş, hızlı adımlarda aiden’a yetişir

“bir gün şu zavallı insanların yüzüne gülsen söner misin?”

“o insanların burada olmaması gerekiyor. Scorchio bize ait.”

Calder yanlarından geçen iki çocuğu durdurup sepeti onların eline verir, tadını çıkarmalarını söyleyerek ufaklıkları yollarken mavi gözleri parlıyor, gülümseyerek aiden’a döner

“biz buraya güçlerimiz onlara zarar vermesin diye *bırakıldık*. Şimdi dengeyi sağladık, sen durup dururken alev almıyorsun, demetra depremleri azalttı, era zaten en uysalımız, ben desen halimden gayet memnunum. O koskoca deniz içine giren olmadıkça ne anlam ifade ediyordu? Tanrılar bile yalnız değil aiden. Üstelik buraya gelen insanlar seçilmiş olanlar-“
“neleri seçilmiş bana açıklar mısın calder?”

ateş kıranın yüz hatları sertleşmiş, senelerdir aynı soruyu soruyor, ama bir şey değişmiyorken o seçilmiş denilen insanlar ilk savaşımlardan beri yavaş yavaş scorchio’ya geçmiş, şimdi onların nesti de bir yandan ilerliyordur. Aiden bu durumdan hoşnut değil, iki evrenin birbirinden kesin çizgilerle ayrılmasının her zaman en doğru şey olduğunu savunmaya devam ediyorken kardeşi onunla hiç aynı fikirde olmuyordur. Su kıran bu insanlarla yaşamaktan gayet mutlu, her gün gülen yüzler ve onlara minnet eden insanların ne tür bir zarar getirebileceğini mantığı almıyorken güne gözünü açtığı her gün aksi ateş kıranı sıcak bir demir gibi şekillendirmeye çalışıyordur.

“Güneyde demetra’yla beraber yaşayan bütün kadınlar şu ana kadar en sağlıklı çocukları doğurdular-“

“ve bundan benim kazancım ne oldu? daha çok insan mı?”

“Scorchio’nun ardında her gün milyonlarcası ölüyor. Yakında buz devri başlayacak. Hizmet etmemiz gereken insanlar olmadıkça biz de yaşayamayız Aiden, hiç bunu düşündün mü?”

Aiden elini sallayarak önüne döner ve kendine ait doğu kesimindeki yerleşkeler arasında dolaşırken her köşede güçlü erkekler demir dövüyor, onların kadınları gürül gürül yanan ateşlerde yemek pişiriyordur. Çocuklar şekli uygun olmayan demirleri kendilerine oyuncak etmiş, babalarının ara sıra ellerine verdiği ince demirden çemberleri çevirerek yarışırken ateş kıran yanlarından geçerken tüm oyunlar ve işlere ara verilip genç adama saygıda kusur edilmiyordur. Burası onundur ve insanların yaşamasına izin verdiği için duyulan minnet hiçbir zaman yeterli olmayacaktır.

“bizim de sonumuz gelmesi gerekiyorsa gelecek Calder, onu engellemeye çalışmak dengeyi bozmaktan başka bir işe yaramaz-“

“yanılıyorsun. İnsanları ölüme terketmek yerine yanımıza alıp korumaktan daha doğal, daha dengeli ne olabilir? Bize ihtiyaçları var, bizim de onlara. O yüzden bundan sonra birisi sana gelip bir şey ikram ettiğinde onlara çoktan ölmüş olmaları gerekiyormuş gibi bakma.”

Aiden aynı bakışı dönerek kardeşine gösterirken karanlık adamın tam tersi olan sarışın calder gülümser

“ben kuzeye, era’nın yanına gidiyorum. Sen de kendine bir eğlence bul..”

Aiden yine elinin bir hareketiyle ona gitmesini işaret eder ve o da kendi yoluna dönüp doğu yakasının en ucundaki ağır demirden yapılmış evine giderken Scorchio’nun kurtarılmış insanları yaşamlarına devam ediyordur..

SOUNDTRACK / Bond - Senorita

Aiden evinin demir duvarları arasındaki serinlikte oturmuş, pencerelerinden vuran serin kuzey rüzgarı onu sakinleştiriyorken ateş kıran kardeşinin Era'yla konuştuğunu anlar. Demir çerçevelerden giren rüzgarın ardında ağır kapıların açılıp kapandığı duyulurken aiden durduğu yerde arkasını dönerek kimin geldiğini görmek için bekler. Biraz sonra odasına güzeller güzeli Demetra girerken genç kadının toprak rengi saçları beline kadar dalga dalga uzanıyor, üzerindeki ipekten, varla yok arası elbise soğuk zemine dokunuyorken sıcak güneşten amber rengi almış teni dirilikle parlıyordur. Aiden toprak kıranın yüzündeki gülümseye karşılık sorar

“nedir seni bu kadar keyiflendiren demetra?”

“ben her zaman keyifliyim aiden. Üzülmek için sebep göremiyorum, ama sen biliyorsan söyle, belki bir çaresi vardır..”

aiden hafifçe gülümseyerek genç kadına yaklaşırken demetra incecik ellerini kaldırarak ateş kıranın sıcak yüzüne koyar

“öfken güneydeki çölleri ısıtıyor, nedir derdin?”

“insanlar..”

demetra gülümserken uzanarak ateş kıranın dudaklarını örter, bir an sonra ikisinin de ağızları açılarak tadları birbirine karışırken demetranın parmakları aiden'in saçlarını sıkarak genç adamın başını geri çeker

“onlar bundan sonra hep olacaklar aiden. Ta ki scorchio dışında güvenli bir yaşam olana dek..”

aiden toprak kıranın usul sesini dinleyerek parmaklarını genç kadının boynundan göğüslerine indiriyorken demetra ona dokunan ateşle gözlerini kapatır

“senin için çok uygun bir eş buldum..”

aiden'in gözleri bir anda kararırken demetra tenindeki dokunuşun kaybolmasıyla gözlerini açar

“neden kıızıyorsun?”

“insanlara yaşayacak yer vermem yetmedi, şimdi bir de onlarla beraber mi olacağım? Asla.”

Ateş kıran bir hışımla arkasını dönerken üzerindeki ince kazağın kollarını sıyrarak konuşur

“benim eşim *sensin*. Başka da bir eşim olamaz-“

“insalığa güçlü nesiller gerek aiden. Elementlerin de kendi tohumlarını ekmesi gerek-“

“sen kendine bir eş buldun mu?”

demetra cevap vermediğinde aiden gözlerindeki yangınla hızla arkasını döner ve toprak kıranı kollarından tutarak kendine yaslarken parlayan ela gözlerine bakar

“sen tohumlarını ektin mi demetra?”

“her şey sırayla aiden, önce ateş, sonra toprak-“

“hayır. izin vermiyorum. Ben nefes aldığım sürece element kıranlar insanlarla beraber olmayacak. Sen de hep benim olacaksın, anlaşıldı mı?”

demetra yine güzel yüzüne yayılan bir gülümsemeyle başını sallar

“nasıl istersen öyle olsun aiden, ama bir gün haklı olduğumu anlayacaksın..”

“o günlerden birinde insanlar buraya geldi, aynı şeye bir daha izin verecek kadar saf mıyım?”

toprak kıran başını iki yana sallayarak *asla* diyorken aiden onun tutkuyu parmaklarının ucunda oynattığını biliyor, ama itiraz etmezken büyük bir açlıkla genç kadının dudaklarına eğildiğinde demetra kendini ateşin kollarına bırakarak genç adamın dudaklarını karşılar..

“sakinleşti..”

era, calder’in sesiyle başını ona çevirirken rüzgarlar genç kadının bakışlarını takip ediyor, su kıranın saçlarının arasından geçerken, era sorar

“kim?”

“aiden. Demetra’yla beraber..”

era’nın yanakları derhal kızarmış, yeşil bakışları başka bir yer bakarken calder gülüyordu

“sanki sen hissetmiyorsun!”

“ben ulu orta bunları konuşmuyorum..”

“utaniyorsun çünkü, değil mi?”

era bunun üzerine daha da utanarak arkasını döner ve eflatun etekleri uçuşarak bembeyaz tüllerle kaplı evine girerken rüzgar sanki hava kıranın yaşadığı yeri koruyormuşçasına tüllerin dışında kalmış, genç kadın ılık havayı soluyarak yumuşak yastıkların birine oturur. Calder hemen onun arkasından içeri girerken hala gülümsüyordur

“bir gün sen de eşini bulunca böyle utanacak mısınız?”

“aiden asla izin vermez-“

“o söylesin dursun, gün gelecek kendini tutamayacak. Demetra’nın onun için düşündüğü eşi görsen..”

era’nın yeşil gözleri merakla bakıyorken sorar

“sen gördün mü?”

“elbette, ama uzaktan. Adı Edena, güneyin tüm erkekleri onunla bir kez beraber olabilmek için neler vermeye razı söylesem utanırsın..”

era gülerek başını eğerken calder de derin bir nefes alarak mis gib kokan havayı içine çeker ve bulut kadar yumuşak örtülere uzanırken tüllerin arasından görünen mavi gökyüzünü izliyor, konuşur

“benim eşimi de sen bulursun artık era, değil mi?”

“calder!”

genç su kıran gülr bir kahkaha atıyorken era kıpkırmızı yanan yanaklarını tutarak yüzünü rüzgara dönüyordu..

SOUNDTRACK / Bond - Horobushko

İlk spring fest’e saygılarımızla...

Calder, batıdaki yerleşkeler arasında yayılan haberi almış ve buz devrinin başlamasıyla kapanan boyut ve geçitleri hissediyorken tüm gücüyle doğudaki yerleşkelerin arasından koşuyordu. Aiden’ın kapısına dayanıp ağır kapıları iki yana çekerek içeri girerken ateş kıranın adını seslenir

“Aiden! Her nerdeysen çık! Haberlerim var-“

calder arkasından birinin omzuna dokunmasıyla irkilerek o tarafa döner

“korkuttun-“

“nedir haberin?”

“evrende buz devri başlamış, geçişler kapandı, iki yönlü olarak..”

“ve?”

su kıran gözlerini devirirken açıklar

“ve’si hala o taraftan bu tarafa geçecek insanları bekleyen aileler vardı. Şimdi bütün umutları tükendi, herkes üzgün..”

aiden hala ne yapacağını anlamamış, işine yarayacak bir bilgi gelmesini bekliyor yakışıklı yüzündeki ifade donuktur. Calder her şeyi açık açık anlatması gerektiğini biliyor, devam eder

“Ve biz de element kıranlar olarak düşündük ki, bu *biz*’e sen de dahilsin-“

“dahil olmadan önce ne düşündüğünüzü bilmem gerek.”

“*anlatıyorum*. Düşündük ki birkaç gün içinde Scorchio’nun tam merkezinde bir şenlik düzenlesek-“

“*aileleriniz soğuktan öldü siz ateşimizde eğlenin şenliği mi?*”

calder ellerini beline koyarken başını iki yana sallar

“şakaların bile ölümcül aiden..”

aiden buna karşılık vermeden içerilere ilerlerken demir kapıların birini iterek birkaç kap kacağın ve daha çok her yönden gelen yiyeceklerin doldurduğu mutfığa girer ve masaların birinin üzerinde duran kurumuş incirlerden birini alır, bir parça ısırırken eliyle calder’e devam etmesini işaret eder.

“insanların daha uzun bir süre burada yaşayacağı ve kaybettiklerinin de geri gelmeyeceği kesin. Onlara köleden çok buranın bir parçası olduklarını göstermemiz gerek..”

“neden?”

“iyi niyet, barış, mutluluk?”

aiden omzunu silkerek mutfaktan çıkarken calder sabrının son sınırlarında, yine de gülümseyerek abisinin omuzlarını tutar

“sen o kavramların hiçbirisiyle ilgilenmiyor olabilirsin, ama demetra acı çekiyor..”

aiden’in bakışları şimdi değişirken yanındaki sarışın adama dönerek sorar

“insanlar üzüldüğü için acı mı çekiyor?”

calder başını sallarken aiden bir an onun arkasındaki soğuk duvarlara bakar, sonra tekar kardeşine dönerken başını sallar

“ne istiyorsanız yapın, karşı çıkmayacağım..”

ve ateş kıran kendi işine dönmek için uzaklaşacakken calder konuşur

“herkes seni de görmek isteyecektir!”

“ama göremeyecekler-“

“aiden sen liderimizsin, böyle bir zamanda demirden sarayında yan gelip yatamazsın-“

“ama yatacağım.”

Calder yumruklarını sıkarak gerilerken konuşur

“bunu yapman için dövüşmemiz gerekiyorsa ben hazırım..”

aiden kaşlarını çatarken calder yumruklarını kaldırmış, gardını alarak bekliyorken abisinin yüz ifadesi yumuşar, biraz sonra elinden bir kıvılcım çıkıp hazırda bekleyen yumrukların üzerine düşerken calder ellerini sallayarak ateşi üzerinden savuşturur. Aiden uzaklaşıyorken kardeşi arkasından Era’yı üzerine salacağını bağıryordur, ateş kıran aldırılmaz..

“Aiden?”

birkaç gün sonra era ateş kıranın demirden sarayına giriyorken eflatun etekleri narin ellerinin içinde toplanmış, küçük adımlarla soğuk yerlere basıyorken tekrar seslenir

“Aiden orada mısın? seni almaya geldim, herkes bekliyor-“
“gelmeyeceğim demiştin.”

Era güzel yüzünde masum gülümsemesiyle ateş kırana bakıyor, konuşur

“fikirler hep değişir, belki ben isteyince gelirsin?”

aiden güzel hava kırana bakıyorken era *hmm?*lar, aiden iç çekerek etrafına bakarken açık camlardan müziğin ve insanların sesi geliyordur. Ateş kıran önündeki era’ya bakarak başını sallar

“gidelim bakalım, ama hoşuma gitmeyen bir şey görürsem eğlenceyi bitiririm..”
“görmeyeceksin söz, hadi gidelim..”

era mutlulukla aiden’in koluna girer ve etekleri uçuşarak ateş kıranı sarayından çıkarırken bugün güneş her yerde ayrı parlıyor, aiden bu ateşin diğer evreni nasıl ısıtamadığını bilmiyorken sesini çıkarmadan era’yla birlikte yürür..

“geldi..”

demetra calder’in gösterdiği yere bakıyorken aiden ve kolundaki era’yı görünce gülümser. Diğer insanlar da genç adamı görmüş, coşkuyla onu karşılıyorken sepet sepet meyveler, içecekler, el yapımı giysiler ve daha binbir türlü hediye her biri diğerinden farklı insanın elinde ateş kırana ulaşıyorken genç adam soğuk bakışlarının altında ne yapacağını şaşırmıştır.

Demetra’nın canını acıtan karanlık yok olmuş gibi görünüyorken bütün yüzler gülüyor, herkes yaşadığına minnettar, küçük çocuklar neşeyle ortalıkta koşturup dans ediyorken gençler de demetra’nın elinin değdiği yemyeşil çimlerde kendilerine buldukları köşelerde oturmuş kaçamak bakışlarla sohbet ediyordur.

Aiden ona uzatılan ikinci sepeti de diğer eline alırken gözleri kalabalıkta dolaşıyor, her baktığı köşede güzel genç kızlar genç adam gülümsüyorken aiden sonunda demetra’yla göz göze geldiğinde kaşını kaldırır. Güzel toprak kıran hiçbir şeyden haberi yokmuşçasına rahat, gülümserken öne çıkarak ateş kırana elini uzatır. Demetra’nın elini uzatmasıyla aiden’in elindeki sepetler derhal alınır, genç adamın etrafı açılırken toprak ve ateşin elleri birleştiğinde herkes mutlulukla onları izler..

“geleceğimi söyledim, ama dans edeceğim demedim..”
“ama ediyorsun..”

aiden daha çok demetra’yla beraber era’nın rüzgarında sallandığını düşünüyorken toprak kıran onun koyu kahverengi gözlerine bakıyor, konuşur

“ben eşimi buldum aiden..”

ateş kıranın genç kadının belinden tutan eli kasılırken demetra elini genç adamın omzundan ensesine kaldırır ve sakinleşmesini için tutarken konuşur

“sağlıklı, güçlü, çok iyi bir adam-“

“hani her şey sıraylaydı, ben kimseyle beraber değilim ve olmayacağım-“

“büyük konuşma aiden.”

Aiden’in adımları dururken genç adam konuşur

“insanlar bizim dengimiz değil-“

“biz de insanız-“

“biz elementlerle eşiz, güçlerimiz onların kaldıracabileceği cinsten değil-“

“bu insanların da güçlenmesi gerek, onların da güçlerin farkında olması gerek, onlar da toprak, onlar da ateş-“

“bunun için onları yatağına mı alman gerekiyor-“

“ben neslimin devam etmesini istiyorum. Gün gelip gücüm tükendiğinde, toprak beni reddettiğinde arkamda benim gibi bir can bırakmalıyım, hepimiz yapmalıyız. Özellikle de sen. Senin gücün hepimizin gücü, hepimizin kaynağı aden. Ateş olmadan, tutku ve cesaret olmadan hiçbirimiz var olamayız...”

aiden demetra’yı bırakarak arkasını dönerken kalabalık ona yol açıyordur. Toprak kıran hızla uzaklaşan genç adamı izliyorken usulca iç çeker ve hemen sonra gülümseyerek etrafındaki insalara bakarken konuşur

“bugün sizin gününüz, kimsenin üzüldüğünü görmek ya da hissetmek istemiyorum. Müzik devam etsin!”

şenliğin kurulduğu alanın ortasındaki çalgıcılar yine mutlu bir melodiyle devam ederken demetra gülümseyerek kalabalığın arasından çıkar..

SOUNDTRACK / *Cirque de Soleil - Ravendhi*

Aiden bitmek bilmeyen kalabalığın arasından bir sağa bir sola giderek yönünü bulmaya çalışırken şu anda alev alıp metrelerce uzaktaki en son canı yakana kadar yanmak fazlasıyla mantıklı geliyordur. Ateş kıran tutkusuyla kıskançlığının birleştiğini biliyor, kanı damarlarında kaynıyorken son anda önünden geçen çocukları ezmek için durur. Ufaklıklar mutlu bağırışlarla birbirlerini kovalıyorken aiden onların arkasından bakıyor, bunlardan bir tanesinin bir gün ona ait olması fikri şu anda hiç de gerçekçi gelmiyordur. Genç adam tekrar önüne döner ve yürümeye devam ederken ilerdeki genç kızların grubundan bir tanesi ittirilerek ateş kıranın önüne çıkar. Aiden önüne adeta düşen kızla bir adım gerilerken siyah saçlarının arasından parlayan mavi gözleriyle genç kız elindeki küçük sepeti kaldırır

“bunlar.. sizin için-şeyden..”

yan taraftaki kızlar *demetra’nın bahçesi* diyorken sepeti tutan kız onlara bir surat yapıp yine ateş kırana döner, ama genç adamın gözlerine bakamıyorken berrak sesiyle tekrar konuşur

“demetra’nın bahçesinden.. kabul ederseniz, efendim..”

aiden kızın uzattığı sepete bakarken konuşur

“başını kaldır..”

kız sepeti biraz kendine çekip başını kaldırırken masmavi gözleri parlak güneşte iki elmas tanesi gibi parlıyor, üzerindeki siyah elbisenin kumaşları genç kızın kollarını ve bacaklarını açıkta bırakmış, bembeyaz tenini ortaya çıkarıyordur. Aiden onu bir an için inceler, sonra uzanarak elindeki sepeti alırken sorar

“adın nedir?”

“edena, efendim..”

uzakta onları izleyen kızların grubundan heyecanlı fısıltılar geliyorken ateş kıran ilk defa insanlardan birine adını sormuş ve cevabı bekleyecek kadar uzun kalmışken hala da orada durmaya devam ediyordur. Edena’nın da mavi gözleri endişeyle genç adamı izliyorken ara sıra dolaşırken onu görmüş, güneydeki bütün kızlar onun ne kadar yakışıklı ve güçlü olduğundan bahsediyorken edena onların haklı olduğunu şimdi daha iyi görüyordur. Toprağın eşinin kahverengi gözleri ateş gibi parlıyorken derinlerden gelen sesiyle konuşur

“arkadaşların neden seni önüme itti edena?”

“itmediler efendim, benim ayağım takıldı..”

aiden *hmml*arken edena göz ucuyla hala onları izleyen kızlara bakar, bakışları daha sonra onların hepsiyle hesaplaşacağını söylüyorken birazdan aiden’in da o tarafa dönmesiyle kızlar koşuşturarak uzaklaşırlar. Edena hızla dikleşerek onların arkasından bakarken korkuyla ateş kırana döner

“ben de gideyim-“

“dur, neden korkuyorsun?”

“korkmuyorum, efendim-“

“öyleyse neden kaçuyorsun?”

“kıymetli zamanınızı almak istemem, efendim..”

“almıyorsun edena, kalabilirsin..”

edena yine başını eğerken aiden uzanarak genç kızın çenesini tutar ve hafifçe başını sağa çevirirken edena nefesini tutmuş, hareket etmeden sağ tarafında duran yerdeki taşlara bakıyorken aiden parmağının ucuyla onun yüzündeki bir lekeyi siler, sonra elini çekerken konuşur

“bir dahaki sefere adımımı atarken dikkat et, düşüp kendini incitme..”

“evet, efendim..”

aiden pekala diyerek elindeki sepetle beraber uzaklaşıırken edena bir süre daha önüne bakar, sonra derin bir nefes alarak hızla arkasını dönerken ateş kıran uzaklaşıyordur. Edena mavi gözleri titreyerek onun gidişini izliyorken bir an gülümser, sonra az önce onu orada öylece yapayalnız bırakmış arkadaşlarını hatırlayınca gülüşü silinir, genç kız eteklerini toplayarak döner ve onların gittiği yere koşar..

“kaçmayın buraya gelin!”

edena arkadaşlarının peşinden koşuyorken kızlar kendilerini boş çadırların birine atınca edena da onların arkasından girer

“niye öyle yaptınız!? Ya kızsaydı!?”

“sen sonsuza kadar öne çıkmazdın da ondan-“

“tabii çıkmayacağım! Adam iki köy ötedeki çiftçinin oğlu değil! Ateş kıran!”

kızlar gülüşürken edena sinirlenmiş, kızlardan birinin koluna vurur

“eğer benim canımı yaksaydı ben size yapacağımı bilirdim-“

“adam sana adını sordu! Ne can yakması!?”
“ben benimkini bilsin diye adaklar adıyorum!”
“bir gün yoluma çıksa diye dualar ediyorum!”
“ah aiden!”

edena şokla aşk sarhoşu olmuş arkadaşlarına bakıyorken kızlardan biri konuşur

“belki de seni biliyordur..”
“nereden bilecek?”
“demircilerin birinden duymuştur, adın ağızlarından düşmüyor ki edena-“
“o ne demek!?”

edena kıza saldıracakken diğer arkadaşı onu tutarak geriletir

“öyle demek istemedi! Sadece herkes senin güzelliğine hayran, aiden’in da kulağına gitmemesi için bir sebep yok, mutlaka birileri konuşurken duyuyordur-“
“ben demirci adamların ağzına sakız olmak için gelmedim buraya!”
“dillerine kilit mi vuracaksın edena, elbette konuşacaklar..”

diğer kızlar da katılırken edena bu işten hiç hoşlanmamış, kızları bırakarak çadırdan dışarı çıkar ve usul usul esen rüzgarla gelen çiçek kokularını içine çekerken sakinleşmeye çalışır..

SOUNDTRACK / *David Lanz - Madrona*

Edena şenlik sonrası birkaç gün boyunca çok ortalıkta dolaşmamış, ama artık sabah akşam çadırdaki oturmaktan canı sıkılıyorken bu sabah güneş kumaştaki küçük yırtıklardan içeri girdiği anda gözlerini açmıştır. Batıda su kıranın her sabah mis gibi kokan denizine yürüyüp biraz yüzmeye karar vermiş, yanına biraz meyve ve su alarak yola çıkmışken diğer köylerden çocuklar da kısa bir süre sonra onun peşine takılmış, edena hepsiyle sohbet edip güle eğlene denize vardığında calder ve era tek başlarına sahilde dolaşıyorlar, dalgalarlar era’nın rüzgarıyla gelip genç kadının ayaklarına vuruyorken edena ve çocukları gördüklerinde ikisi de durur. Calder her zaman kalabalığı sevmiş, çocukları daha çok sevmiş, edena’nın yanındaki ufaklıkları görünce denizi gösterir

“girin bakalım yeterince sıcak mı?”

çocuklar evden çıkmadan önce annelerinin verdiği yiyecekleri olduğu yere bırakıp çıplak ayaklarla kumlarda koşarak kendilerini denize atıyorken edena gülerken onlara bakıyordur. Calder diğerlerinin arkasında kalmış küçük bir kıızı kendi kucağına alarak denize girerken era edena’ya yaklaşıyordur

“sen girmeyecek misin edena?”
“gireceğim, ama birazdan, efendim..”
“era, lütfen..”

edena yine unutmış, hava kıran kendine efendim denmesinden hiç hoşlanmıyordur. Edena usulca özür dilediğinde era ona ilerdeki çardakları gösterir

“denize girmeyeceksen bana eşlik eder misin?”

edena memnuniyetle gülümseyerek kendiyle yaşıt gibi duran genç kadının yanında yürüyorken sorar

“siz neden denize girmiyorsunuz era?”
“korkuyorum, calder bazen dayanamayıp fazla dalgalandırıyor. Ben de korkudan rüzgarı zapt edemeyince biraz vahşi bir deneyim oluyordur..”

“rica etmeniz belki kendini tutar..”
“benim için kendini tutmasına gerek yok-“
“ama çocuklar için tutuyor, bakın..”

era dönerek çarfaş gibi dümdüz denizde eğlenen çocuklara ve calder’e bakarken gülümser

“umarım bir gün onun da kendi çocukları olur, aramızda onları en çok seven Calder..”

edena gülümserken era yine ona dönmüş, sorar

“senin çocukların var mı edena?”
“hayır efend-era, yok.”
“yalnız mısın peki?”

edena yine başını sallarken era gülümser

“halbuki çok da güzelsin, demirciler seni nasıl ellerinden kaçırmış şaşırdım..”

edena’nın bakışları bulutlanırken era derhal düzeltir

“tabii her şey sen istersen olur, herkesin bu hayatta bir eşi olmak zorunda değil..”

edena başını sallarken era genç kızın koluna girer, ikisi beraber yine çardağa doğru yürürlerken era güneydeki köylerin durumunun nasıl olduğunu soruyordur, edena anlatırken hava kıran ilgiyle genç kızın söylediklerini dinler..

“çok akıllı, çok da terbiyeli bir kız. Ben çok sevdim..”

demetra era’nın edena hakkında düşündüklerini dinliyorken memnun olmuş, calder’e döner

“sen ne diyeceksin calder?”
“ben çocuklarla yüzüyordum, çok konuşmadım, ama vücudu güzel-“
“calder!”

calder era’nın itirazına bakıyorken güler

“kötü bir şey söylemedim, çok güzel bir kız. Aiden’in hoşuna gittiğine eminim..”
“arkadaşlarıyla konuştum, onlar da aynı şeyi söylediler..”

calder ve era demetra’ya dönerken toprak kıran konuşur

“zaman zaman çok hırçın olurmuş, ama aralarında en akli başında olan yine edena’yımış-“
“diğerleri aptal mıymış?”

demetra calder’e bir bakış atarken genç adam gülümseyerek susar ve lütfen devam etmesini isterken demetra istenileni yapar

“bütün erkeklerin edena’da gözü olduğu da doğruymuş. Annesi onu buraya bilerek yollamış, kızın öyle bir gücü varmış-“
“tam ateşle barut desene..”

era calder’in kolunu sıkıştırırken demetra onu duymamış gibi devam eder

“yaşadıkları yerde kızına zarar vermelerinden korkmuş, buraya yollamış, ama kendisi dönememiş. O yüzden edena’nın ailesi yok, yalnız yaşıyor.”

Era’nın bakışları solmuşken demetra gülümseyerek onun elini tutar

“ben onun aiden’la çok iyi anlaşacağını düşünüyorum. Aiden ona saygı duyacaktır-“
“kız önünde eğilip bükülmediği sürece duyabilir evet. ama sürekli *efendim, buyrun sepet, alın meyve* derse aiden bir bakar, iki bakar, sonra işine döner. Her gün adamın yollarına sepet sepet incir seren kızlar biliyorum.”

Calder’in sesinde biraz da kıskançlık varken demetra ona bakarak gülümser

“sen aiden’in incirlerini sayacağına kendinikilere bak calder, sıra sana da gelecek..”
“o günü görebilirsek..”
“öyle deme, aiden kendini açacaktır. İyi bir adam o..”

demetra era’ya dönerek *elbette öyle* der ve devam eder

“aiden otoritesinden vazgeçmek istemiyor, anlayabiliyorum. İnsanların arasından biriyle beraber olursa zayıf düşeceğinden korkuyor. Önceliklerinin değişeceğinden. Hepimizden önce o vardı, bana kendini açması bile çok uzun zaman aldı-“
“ama şimdi gayet açık ve seçiksiniz-“
“calder!”

calder gülerken era’ya sarılıyorken demetra bunun üzerine başka bir şey söylemeden elbisesinin eteklerini düzelterek yerinden kalkar...

“edena! Demetra seni istiyor!”

edena çadırının önünde yıkadığı kap kacağı bırakıp ellerini silkeler, önüne bağladığı paçavradan önlüğüne silerek kurularken onu çağıran arkadaşı önlüğü çözüp eline alır, edena’yı da demetra’nın evine doğru iterken edena kızmış, arkadaşının kolunu iter

“gidiyorum işte nedir derdin!?”
“çabuk ol!”
“uçayım mı?”

edena söylene söylene gidiyorken arkasındaki arkadaşı önlüğü elinde katlayarak gülümsüyordur..

“beni istemişsiniz demetra..”
“evet edena, gel..”

edena o tarafa ilerlerken demetra elindeki küçük bir sandık, evindeki ağaçtan masanın üzerine koyup kapağı açar, içinde rengarenk akik taşları duruyorken genç kadın gülümser

“bunları aiden için özel toplattım, ona götürüp vermeni istiyorum..”

edena’nın bakışları donuklaşırken başını kaldırıp toprak kırana bakar

“siz neden götürmüyorsunuz?”
“benim artık bir eşim var edena, sık sık doğruya gitmem doğru olmaz, ama sen yalnızsın, değil mi?”
“tabii-yani evet, ama ben-“

“bunları ona verdikten sonra başka bir şeye ihtiyacı olup olmadığını da sorup iyice öğrenirsen çok sevinirim, teşekkür ederim edena..”

edena eline tutuşturulan kutuyla öylece önündeki güzel kadına bakıyorken başını sallar

“tabii demetra, siz nasıl isterseniz..”

ve genç kız dönerek dışarı çıkarken demetra keyifle gülümser..

---

edena, demetra’nın evinden çıktığı gibi elindeki sandığı yere koyar, siyah saçlarını toplayan kumaşı çekip açar ve saçlarını havalandırırken her yanı bulaşık kokuyordur, emindir. Bu halde nasıl aiden’in yanına yaklaşacaktır, leş gibidir. En güzel elbisesini de daha bu sabah yıkamıştır, ıslak ıslak giymesine imkan yoktur. Genç kız oflayarak küçük sandığı yine yerden alır ve kalbi ağzında atarak doğuya doğru yürümeye başlar..

SOUNDTRACK / Bond - Senorita

Edena sonunda uzaktaki demirden evi görebiliyorken derin bir nefes alarak elindeki sandığa bakar, kapağını açıp içindeki taşların hala orada durduğuna emin olduktan sonra yürümeye devam ederken sağdan solan demircilerin kafalarının kalktığını görüyordur. Genç kız adımlarını hızlandırarak yürürken biraz sonra demir kapıların önüne geldiğinde durur, sandığı tek kolun altına alarak diğer eliyle kapıya vururken narin avuçları ağır demirde duyulacak kadar çok ses çıkarmamıştır. Genç kız elini yumruk yaparak kapıya vururken hiçbir hareketlenme olmuyordur. Edena zaten kalbinin yerinden çıkacağını düşünüyorken bir de böyle beklemek daha da canını sıkıyordur, elindeki sandığı diğer kolunun altına alıp bu sefer de daha güçlü olan sağ yumruğuyla dener, ikinci vuruşunda kapılar iki yana açılırken edena bir iki adım geriler. Açılan kapıların arasından kızgın çehresiyle ateş kıran görünürken edena elindeki sandığı gösterir

“bunu size demetra yolladı, efendim-“
“demetra’nın kendisi nerede?”
“o gelemedi, efendim-“
“nedenini söyledi mi?”
“artık eşi olduğu için sık sık doğuya gelmesi uygun olmazmış..”

aiden bir şeyler homurdanırken edena onu izliyor, genç adamın alnında parlayan teri görüyorken dayanamaz, sorar

“iyi misiniz aiden?”

aiden adını duyunca edena’nın varlığını hatırlamış, odağı yine ona döner

“iyiyim, ne getirdin?”

edena genç adama yaklaşarak elindeki sandığın kapağını açar ve rengarenk taşları gösterir

“demetra sizin için özel toplatmış..”

aiden taşlardan bir iki tanesini alarak elinde çevirir, ama beğenmemiş olacak, tekrar sandığa atarken edena’nın tuttuğu kapağı kapatır. Genç kızın eli ateş kıranın elinin altında kalmışken dudakları aralanır. Gözleri üst üste duran ellere kilitlenmişken aiden elini çekmiyordur. Edena bir an ne yapacağını bilememiş, mavi bakışlarını genç adama kaldırırken yutkunur ve konuşur

“geri mi götüreyim?”
“hayır, kalsın..”

edena peki diyorken aiden hala ona dokunuyor, edena’nın nefesleri hızlanmış, gözleri etrafını inceliyorken köyden ve demircilerden bir hayli uzaktadır. Kaçacak pek bir yeri yokken tekrar ateş kırana döner ve konuşur

“efendim, izin verirseniz-“
“nesin sen edena?”
“efendim?”
“bir gücün var mı? nedir?”

edena daha da endişelenirken bu sefer saygıyı falan unutup elleri çeker, ama aiden sandığı tutmuyor, kutu düşüp içindeki taşlar her yana saçılırken edena başını eğerek onlara bakar. Genç kız eğilip toplamak istiyor, ama daha çok kaçmak istiyorken aiden’in pek umrunda değilmiş gibi görünüyordur, edena konuşur

“üzgünüm, efendim-“
“önemli değil, sorumu cevaplamadın..”
“bir gücüm yok, efendim-“
“yalan söylüyorsun..”

edena’nın gözleri büyürken aiden onun yüzünü izliyor, çenesinin keskin hatlarına, biçimli dudaklarına ve masmavi gözlerine bakıyorken elini uzatır

“buraya gel-“
“üzgünüm, efendim, lütfen-“
“zarar vermeyeceğim, yaklaş edena..”

edena korkuyla bir adım atarken aiden’in uzattığı eli tutar, bir anda bütün vücuduna bir sıcaklık yayılırken genç kadın bir an bacaklarının tutmadığını hisseder ve diğer elini de uzatarak ateş kıranın kollarına tutunurken başını kaldırmış, mavi gözleri parlayarak genç adama bakar. Aiden’in bakışları ilk gördüğü kadar karanlık değil, aksine büyük bir ilgiyle önündeki yüzü izliyorken edena hızlı nefesler alıyor, göğüsleri hızla inip kalkıyor sanki nefes almak zor geliyordur. Aiden onun kendisiyle savaşmasını izlerken edena’nın elleri ateş kıranın kollarını sıkıyor, birazdan kuru havada aradığı nefesi genç adamın dudaklarına uzanarak buluyorken aiden dudakları başka bir çift dudakla birleştğinde gözlerini kapatır..

---

edena hayatının en büyük riskini almış, ama eğer o dudaklara dokunamazsa sanki ölecekmiş gibi geliyorken bir cesaret uzanır ve ateş kıranın dudaklarını örterken içine dolan nefesle sanki kanı yanıyor, genç kız kendini daha da bastırırken önündeki adamı beklemeden ağzını açar, dilini aiden’in sıcacık ağzına sokarken orada bulduğu şeyle daha da zevke geliyor, ateş kıranın dili genç kızın dilinin üstüne bastırıyor, onu iterek edena’nın ağzını dolduruyorken edena inleyerek tek elini aiden’in ensesine koyar.

Aiden ensesini sıkın parmakları hissettiğinde genç kızı belinden tutarak içeri çekerken edena sanki büyülenmiş, tüy gibi adımlar atarak eşikten içeri giriyorken aiden onu çevirir ve soğuk duvara yaslar. Edena hala rüyasından uyanmamış, ateş kıranın alt dudağını emerek hafifçe ısırırken aiden onun belini sıkıyor, diğer kolunda duran eli kaldırıp duvara yaslayarak parmaklarını onun parmaklarından geçiriyorken edena inleyerek tekrar ağzını açıyordur.

İkisi tüm güçleriyle öpüşüyorken edena bacaklarının titrediğini hissediyor, titreyen bacaklarının arasından karnına bir şeylerin yükseldiğini adeta görüyorken biraz sonra sadece tek bir öpücük inleyerek boşalıyorken bütün kasları gevşemiş, dudakları ateş kırandan ayrılarak kendini genç adamın kollarına bırakıyordur...

---

edena ciğerleri yanarak nefes alıyorken onun tutan aiden gözünün önündeki duvara bakıyor, genç kızın parmaklarına kenetlenmiş kendi parmaklarını izliyorken birazdan ona yaslanmış bedeninin hareket ettiğinde duyumsadığında bakışları önündeki yüze döner. Edena mavi gözleri korkuyla ve zevkle parlayarak ateş kırana bakıyorken dudakları aralık, bir şey söylemek ister, ama sesini bir yerlerde kaybetmiş, dışarı sadece kesik bir nefes verirken aiden yine onun kendi kendisiyle mücadelesini izliyor, bakışları durgunken edena daha fazla dayanamayarak genç adamı üzerinden iter ve dönüp koşarak evden çıkarken ateş kırana ilk defa yarım kalmış bir istekle onun arkasından bakıyor, elleriyle demir kapıları tutarken bir yerlerden yanık kokusu geliyordur..

SOUNDTRACK / *Dan Gibson - Bonny Portmore (with Michael Maxwell)*

Demetra gün doğarken uyanmış, ama bu sabah güneşin içeri sızan ışığından değil, kapısının vurulmasına gözlerini açmıştır. Toprak kırana, güneyli kızların onun için özel dokuduğu kumaştan yapılmış sabahlığını kollarından geçirerek ahşap evinde yürüyüp kapıya gelmiş, kapıda bekleyen kim olduğunu sormadan açıp karşısında aiden'i gördüğünde gülümser

“erkencisin aiden-“
“eşin içerde mi?”
“hayır, gel lütfen..”

demetra kapıyı açarak ateş kırana yol verirken genç adam içeri girmiş, ama daha fazla ilerlemeden dönerek demetra'yı bekler. Güzel toprak kırana gözlerinin içi parlayarak aiden'e bakıyor, sorar

“bu kadar erken gelmenin ya çok iyi, ya da felakete varan bir sebebi olmalı, hangisi aiden?”
“edena hakkında ne biliyorsun?”

demetra hımmmlerken aiden onun bildiğini bilmiyordur. Toprak kendi sırrının sadece hava ve suyla paylamış, ateş karanlıkta kalmışken genç kadın şimdi de bir şey bilmiyormuş gibi görünüyordu. Demetra düşünceli, etrafındaki açık camlardan günü içeri davet eden salonda yürüyorken konuşur

“Edena'yı severim-“
“sevdiğin belli, buluşmamıza taşlarla beraber onu yolladığına göre güveniyorsun da..”
“öyle. Çok dürüst bir kız-“
“getirdiği bütün taşları yere saçtı..”

demetra'nın ifadesi bir anda değişirken genç kadın hemen sonra gülümser

“heyecanlanmış olmalı, her zaman sana gönderdiğim kızlardan değil-“
“başka bir şey var demetra, onu özel yapan bir şey..”
“sen ne olduğunu anlayamadın mı?”

aiden koyu kahve gözlerinde demetra'nın bakışlarını çözmeye çalışan bir ifadeyle duruyorken toprak kırana gülümser

“edena özel bir ruh aiden. Kadınlığı ona bir ödül olarak verilmiş, karşı cinsin tutkularının odağı-“
“onu istiyorum.”

Demetra'nın sesi kesilirken aiden uzanarak toprak kırana boynuna elini bastırır. Demetra gözlerini kapatarak genç adamın tutkusunun bir an onu sarmasına izin verirken aiden elini çektiğinde toprak bükeneğin elâ gözleri açılır

“Onu böyle bir tutkuyla alırsan lekellersin aiden-“

“bu benim, bundan başka bir şey olamam-“

demetra gülümseyerek başını iki yana sallıyorken hayır der

“yanılıyorsun. Eğer bundan başka bir şey olmasaydın onun gitmesine izin vermezdin..”

aiden’in bakışları kararırken pencerelerden sızıp demetra’nın yanık tenli yüzüne vuran güneş gittikçe yükseliyordu. Toprak kıran uzanarak ateşin yüzünü tutarken aiden gözlerini kapatır, demetra usulca konuşur

“kendi içinde bambaşka bir sen göreceksin aiden, güven bana..”

ateş kıranın gözleri tekrar açılırken demetra onun bakışlarındaki yangınları görüyor, ama endişeli değilken uzanarak genç adamın yanan dudaklarını öper, kendi nefesini paylaşıp geri çekilirken aiden ona bakıyordur. Toprak artık sadece ona ait değil, bu öpüş de bir sonrakilerin devamı olmayacak gibi hissettirmişken aiden değişmesi gerektiğini biliyor, bu yeni düzen ilk defa aklını karıştırıyorken bakışlarını scorchio’nun yaşayan topraklarını aydınlatan güneşe çevirir..

Demetre sonraki birkaç gün Aiden’dan haber almamış, genç adamın ruhunu dinlendirdiğini biliyorken o da onun yanına uğramamıştır. Toprak kıran her şeyin biraz zaman ihtiyacı olduğunu biliyor, o süre içinde kendi işleriyle ilgileniyorken ara sıra Edena’yı görmeyi umduysa da o da ortalarda görünmüyordur. Demetra genç kızın tekrar ateş kıranın yanına yollanmaktan çekindiğini biliyor, haberleri şimdilik sadece arkadaşlarından almakla yetiniyordu.

Ateş kıranın gönül meseleleri şimdilik ikinci bir perdenin arkasındayken demetra kendi kalbiyle ilgileniyor, birkaç hafta önce bulduğunu söylediği eşiyile daha fazla vakit geçirmeye çalışıyordu.

Silvain adındaki genç adam güney batı çiftliklerinin birinde yaşıyordu. Demetra’yla güneydeki merkez yerleşkeye geldiğinde tanışmışlar, o günden beri ne Silvain, ne de Demetra başka biriyle görülmez olmuştur. Onların bağıni bilenler önceleri Silvain’in toprak kıranın tılsımına kapıldığını söylese de genç adam kabul etmemiş, demetra da bu tip dedikodular kulağına geldikçe yalanlamıştır. Ortada büyüye ya da tılsımlara dayalı hiçbir şey yok, her şey tamamen olması gerektiği gibi oluyorken demetra sonunda susturamadıkları ağızları kapatmak için silvain’e onun eşi olmak istediğini söylemiş ve bundan sonra sadece ona ait olacağına söz vermiştir.

O zamandan beri toprak kıran doğudaki ateş yerleşkelerine kesinlikle girmemiş, ilk defa bir element kıranla bir insan eş olmuşken önceleri dedikodu yayan ağızlar şimdi güneşin daha farklı parladığından, toprakların bereket kazandığından bahsediyordu. Demetra onların gerçekten mutlu olup olmadıklarını bilmiyor, belki de hepsinin bir gün Aiden, Calder ya da Era’yla eşleşme hayalleri kurdukları için bunları söylediğini düşünüyordu.

Demetra yine Silvain’in çiftlikten güneye inmesini beklediği bir gün sıcak bahçelerde dolaşıyorken toprak kıran yanlarından geçtikçe çiçekler yüzlerini genç kadına çeviriyordu. Demetra hepsinin güzel renklerini izliyor, uzanan dallara ve yapraklara parmaklarının ucuyla dokunarak hayatından bir damla sunuyorken onun yarattığı bahçeye eşi adım attığında genç kadın onu hissederek arkasını döner. Silvain dalların arasından yolunu açarak demetra’ya geliyorken genç kadının güzel yüzünü gördüğünde mavi gözleri aydınlanarak gülümser

“geciktim..”

demetra önemli olmadığını söylüyorken silvain onun yanına gelmiş, leylaklar gibi kokan parlak saçlarından parmaklarını geçiriyor, eğilerek toprak kıranın dudaklarına dokunuyorken demetra, rengarenk çiçeklerinin arasında, sevdiği adama sarılarak öpüşünü karşılıyordu..

SOUNDTRACK / Francisco Tarrega - Dream On

Calder bugün dalgalı olan denizini izleyerek büyük kayaların üzerinde oturuyorken yanından aldığı taşları birer ikişer suya atıyordu. Genç adamın mavi gözleri denizden vuran ışıqla daha da parlıyorken sarı saçlarının rengi güneşte daha da açılmış, dalgaları sahile vuran rüzgarla havalanıyordu. Calder bir taşı daha attıktan sonra sırtına vuran rüzgarla başını çevirirken Era'yı görür. Hava kıran eteklerini toplayarak taşların arasından yürüyorken calder ona elini uzatmış, era tutarak dengesini bulur ve o da su kıranın yanındaki bir taşa otururken gülümser

“neden kumsala gitmedin, orası daha sakın..”
“bugün burada olmak istedim..”

genç adam yüzünü tekrar uçsuz bucaksız sulara çevirirken era onu izliyor, usulca sorar

“canın mı sıkkın?”

calder başını sallarken büyük bir dalga tüm gücüyle kayalara vurarak geri çekilir. Era uzanarak elini genç adamın saçlarına götürür ve sarı saçları geri iterek düzeltirken konuşur

“senin de zamanın gelecek calder, sonsuza kadar yalnız kalmayacaksın-“
“ben o kadar emin değilim. Aiden hala kendini bulmaya uğraşıyor. Bir ay olacak era-“
“o kadar kolay bir şey değil-“
“nasıl değil!? Elimizle ona bir eş bulduk, hem de en güzelini, en onun özüne yakın olanını! Onu beklediğimizi biliyor-“
“özellikle seçtiğin biri var mı calder? Varsa beklemek zorunda değilsin, bak demetra silvain’le çok mutlu-“
“ama çocukları olabilmesi için aiden’ı beklemek zorundalar. Ben hepinizi bekleyeceğim ve tanrılar bilir o zamana kadar neler olacak..”

era iç çekerek gülümserken konuşur

“söz, ben çabuk bulacağım..”

calder deniz mavisi bakışlarını yanındaki narin kadına çevirir ve onun rüzgarla dans eden bir dal gibi duran figürüne bakarken gülümser

“sen acele edip yanlış birini bulma...”
“yanlış olursa sen söylersin, değil mi?”

calder başını sallarken era gülümser

“güzel o zaman, yanlış birini bulmayacağım..”

hava kıran da derin bir nefes alarak suyun rüzgara karışmış kokusunu içine çeker. Calder de onunla beraber derin nefesler alıyorken uzak kıyıların birinden havalanmış martılar dalgalı denizin üzerinden uçuyordu..

“edena! Demetra seni istiyor!”

edena ekmek yapmak için diğer kızlarla beraber un eliyorken demetra’nın çağırdığını duymazdan gelip eleğine biraz daha un koyar, ama arkadaşı arkasından gelip eleği onun elinden alırken konuşur

“bu sefer duymadığına inanmam, hadi kalk! Ay oldu kimse seni çağırmayalı, şimdi git-“

“istemiyorum-“

“istememek yok! Demetra buraların bereketi, biz kimiz ki ona karşı geliyoruz! Üstelik o kadar onun eteğine dolanan kız varken o seni istemiş, ki köşe bucak kaçtığını bilmesine rağmen. Bir şey var edena, hadi kalk!”

edena içi sıkılarak ellerini silkeler ve önüne bağladığı un olmuş önlüğü de çıkarıp kalktığı yere bırakırken bu sefer saçını ya da yüzünü düşünmeden demetra’nın evine ilerler...

---

edena, demetra’nın aralık bahçe kapısından içeri girerken seslenir

“demetra, beni istemişsiniz! Edena!”

edena ortalıkta kimseyi göremiyorken asıl evin kapısı da kapalıdır

“arka bahçedeyim edena, gel!”

edena eteklerini toplayarak hızlı adımlarla arka bahçeye giderken gür ağaçların dalları açılarak ona yol veriyordu. Genç kız gülümseyerek aralarından geçerken demetrayı leylakların arasında görünce durur

“bir isteğiniz mi var demetra?”

“evet edena, aiden’a gidip nasıl olduğunu kontrol etmeni istiyorum..”

edena’nın bütün vücudu kasılırken demetra’nın hissetmesine gerek yok, birebir görebiliyorken onu utandırmamak için elinden geleni yapıyordur, açıklar

“aiden uzun zamandır doğudaki evinden çıkmıyor. Artık doğuya sık sık gitmediğimin de farkındasın. Birkaç gündür kendi verdiğim söze uymadım, ama artık daha fazla oraya gitmem hoş karşılanmaz, lütfen sen benim için gidip bakar mısın?”

“demetra, ben-“

“gerçekten gitmek istemezsen, bir daha aiden’ı görmek istemezsen anlarım..”

edena’nın bakışları derhal keskinleşirken başını iki yana sallar

“asla efendim, öyle bir seçimi yapmak bana düşmez-“

“ben seni işimi gören bir kız olarak buraya çağırmadım edena, önce onu bilmeni isterim..”

edena’nın mavi bakışları yumuşamış, ama bu sefer de sorularla gölgelenirken demetra leylakların arasından çıkıp ona ilerler, uzanarak genç kızın güzel yüzü tutarak gülümser

“senin de aiden’ın iyiliğini isteyeceğini tahmin ediyorum-“

“ateş kıranın iyiliği hepimizin iyiliğidir demetra, elbette isterim-“

“herkes gibi değil edena, ne demek istediğimi anlıyor musun?”

mavi gözlerdeki bakışlar derhal başka bir yere odaklanırken edena’nın yanaklar kızarmış hafifçe başını sallar. Demetra elini kendine çekerek gülümserken edena hızla toprak kırana dönerek sorar

“ben mi yaptım? Ben mi aiden’ı güçsüz bıraktım?”

“hayır, ah hayır edena-“

“o gün-“

demetra başını iki yana sallıyorken uzanarak edena’nın ellerini tutar

“senin suçun değil, aksine..”

demetra cümlesinin gerisini getirmediğinde edena meraklı bakışlarla hafifçe başını eğir

“aksine?”

demetra gülümseyerek genç kızın ellerini bırakır, sonra arkasını dönerek çiçeklerinin arasına bıraktığı küçük bir sepeti alıp tekrar edena’ya döner

“bunların hepsi şifalı otlar. Kendi bahçemden toplayıp kuruttum. Şu ikisini karıştırıp sıcak bir çay yapacaksın, bunu içirdiğinde biraz olsun rahatlayacak...”

edena, demetra’nın gösterdiği kuru demetlere bakıyorken başını sallıyordur. Toprak kıran devam eder

“şunları da küçük bez parçalarına bağlayarak benim daha önce astığım yerlere asacaksın. Gittiğinde görürsün. Evin sıcaklığıyla onların da kokusu çıkacak...”

edena ona başını sallarken demetra sepetten küçük bir demet kurumuş lavanta çıkarır

“bunları da yastıklarının altına koyacaksın...”

edena’nın gözleri toprak kıranın ela gözlerine kalkarken bir şey söylemeden sadece başını sallır, demetra da gülümserken lavanta demetini tekrar sepetin içine koyar ve hepsini edena’ya uzatırken konuşur

“teşekkür ederim edena...”

“ben teşekkür ederim demetra, gününüz aydın olsun...”

edena bir elinde sepeti, diğer eliyle eteklerini toplayarak arkasını dönerken adımları hızlandıkça yapraklar yollarından çekiliyor, bir süre sonra bahçenin dış kapısının kapanma sesi duyuluyorken demetra mis kokulu çiçeklerinin arasında gülümser..

SOUNDTRACK / Andres Roca - Night Owl

Edena, akşamüzeri demetra’nın yanından ayrılmış, şimdi gece bütün scorchio’nun üzerine çökmüşken genç kızın doğunun kurak topraklarında ilerleyen adımları gecenin seslerine karışıyordu. Yolun üzerindeki tek tük ağaçların üzerine tünemiş baykuşlar parlayan gözleriyle geceyi izleyip, kabarmış göğüslerinden usul sesler çıkarıyorken edena onlara bakmadan yoluna devam ediyordu. Normalde demircilerin çekiçlerinin çıkardığı seslerle dolan meydan şimdi bomboşken edena en son ne zaman burayı bu kadar sessiz gördüğünü hatırlamıyordu, ama şimdi üzerine dikilmiş aç bakışlar olmadan yürümek gecenin karanlığında ona ayrı bir güven veriyorken birazdan önüne çıkan demirden evi gördüğünde o güven cırcır böceklerinin sesiyle uçuverir.

Gece kuşları ateş kıranın evinin çatısına konmuş, parlak lacivert tüylerini kabartarak era’nın gözetmenleri olarak orada bekliyorken edena bir an onlara bakar, sonra önüne dönerek kapıya ilerlerken vurup vurmaması gerektiğini bilmiyordu. Eğer aiden, demetra’nın söylediği kadar bitkinse kapıya gelmesi onu daha çok yoracaktır, üstelik güneş çoktan batmış, ateş kıran uyuyor bile olabilirken edena bir an acaba çok mu yavaş yürüdüğünü düşünür. Şimdi geri dönse akşam aydınlığında yürüdüğü yol bu karanlıkta pek de tekin olmayacaktır. Edena bunları düşünerek tekrar kapıya bir adım atar ve açmak için uzanırken demir kulbu çekip yana çektiğinde zaten kilitli olmayan kapı açılır. Edena çıkan sesle bir an irkilirken daha fazla açmasına gerek olmadığını görmüş, elindeki küçük sepetle açılan aralıktan içeri süzülürken yüzü kapıya dönük bir şekilde ağır metali tekrar çeker ve kapatır-

“demetra?”

edena, ateş kıranın sesiyle bir an yerinde kalakalırken aiden yine seslenir

“demetra, sen misin?”

genç adamın sesi yorgun çıkıyorken edena ittirilen kumaşların sesini duyduğunda onu yatağından kaldırmamak için cevap verir

“hayır efendim, benim, edena..”

kumaş sesleri dururken edena arkasını döner ve uzaktan ateşin ışığının zayıfça dışarı sızdığı odaya doğru yürürken ne göreceğini bilmiyor, içi titreyerek yürüyorken eşikte durup başını kaldırdığında yataktaki örtülerin arasında yatan yorgun adamı görünce elindeki sepeti daha da sıkı kavrar.

Aiden’in gözleri kapalı, tek eli başını tutuyorken üzerinde bir şey olmamasına rağmen ter içindedir. Edana başını çevirerek neredeyse sönecek olan ateşe bakar ve o anda sanki uyanmış, elindeki sepeti bir kenara koyup şöminenin yanındaki odunlara ilerler ve kuru parçaları zayıf ateşin içine atarken alevler yavaş yavaş güçlenmeye başlar..

Edena ateş biraz daha güçlendiğinde başından kalkmış, sepeti bıraktığı yere dönüp alarak tekrar doğrulur

“demetra size özel kuruttuğu şifalı otlarından yolladı efendim, iyi olacaksınız..”

aiden cevap vermiyorken edena onun kapalı gözlerine bakarak hafifçe iç çeker, sonra etrafına bakarak su ısıtmak için bir kap arar. Şöminenin yanında duran metal kabı görmüş, sıcaktan içi kurumuş boş kabı alıp odadan çıkarken aiden gözlerini açarak onun arkasından bakar..

---

edena su doldurduğu kapla beraber odaya dönmüş, büyük şöminenin içindeki kancaya takarak elleri yanmadan geri çekilirken dönerek yataktaki aiden’a bakar. Genç adam uyuyor gibi görünüyorken edena emin değil, küçük adımlarla yatağa yaklaşır

“aiden, efendim uyanık mısınız?”

aiden yavaşça gözlerini açarken aldığı nefes hırıltılı çıkıyordur. Edena içinin acıdığını hissederken bütün çekinceleri kaybolmuş, ilerleyerek yataкта genç adamın yanına oturur ve baş ucunda öylesine duran bezlerden birini alıp genç adamın alnındaki ve boynundaki teri silerken sorar

“bir yeriniz ağrıyor mu?”

aiden başını sallarken edena neresi diye sorar, genç adam elini kaldırıp başına koyarken edena uzanarak onun alnını tutar. Genç kızın elleri soğuk, aiden tenine değen serinlikle dudaklarını aralarken edena’nın bezi tutan elini de kaldırır

“bezi bırak..”

edena bırakır, aiden boşta kalan diğer eli de boynuna koyarken yutkunarak damarlarından akan kana karışan soğuğu hisseder. Edena ellerinin altında yanan teni iliklerine kadar hissediyorken sadece iki eliyle bu adamı tekrar ayağa kaldıracak kadar soğutamazdır.

“izin verirsenin gidip biraz da soğuk su getireyim-“

“hayır-“

“ben de tekrar ısınacağım, o zaman daha soğuk bir şey isteyeceksiniz..”

aiden başını iki yana sallıyorken edena hafifçe gülümser, boynundaki elini ters çevirerek diğer tarafa koyarken aiden soğuşun olduğu yere başını eğiyor, edena onun gevşemiş yüz hatlarına bakıyorken dudakları aralanır, ateş kıranın alnında duran elini indirirerek hala soğuk olan tersini genç adamın kalbinin üzerine koyarken aiden derin bir nefes alarak gözlerini açar. Edena bir anda görülmenin verdiği rahatsızlıkla ellerini çekerken ayağa kalkar

“ben size su getireceğim, böyle olmayacak..”

ve daha fazla beklemeden tekrar odadan çıkarken aiden onun bıraktığı yerlerin yavaş yavaş tekrar ısınmasını hissediyordur..

---

edena suyla ıslattığı bezleri teker teker aiden’in başına, kollarına ve göğsüne koyuyorken sıradaki bezi karnına koymak için genç adamın üzerindeki örtüyü hafifçe aşağı çeker, bir an ateş kıranın çıplak olduğunu düşünerek dururken sonra altındaki ince kumaştan pantolonu görünce örtüyü tamamen çekerek genç adamın üzerini açar ve elindeki bezi karnına sererek bırakırken genç adam kasılmış, gözlerini açarak edena’ya bakar

“daha ne kadar böyle yapacaksın?”

“siz biraz soğuyana kadar-“

“ne kadar kaçacaksınız?”

edena’nın mavi gözleri kahverengileri bulurken soğuk suyun içindeki ellerinin hareketi durmuştur, aiden ona bakıyorken edena bakışlarını kaçırarak tekrar bezi suya sokup çıkarmaya devam eder

“kaçmıyorum efendim-“

“ben günlerdir bu haldeyim, haberin olmadı mı?”

edena hızla başını kaldırırken konuşur

“hayır, olsa..”

“olsa?”

edena yine başını indirirken aiden uzanarak onun elini tutar, kolundaki bez kayarak yere düşerken edena yerdeki bezi izliyor, bakışlarını ateş kırana çevirir

“olsa en önce ben gelirdim. Ama sormadım, korkuyordum..”

“benden mi korkuyorsun?”

“kendimden..”

“sen bana ne yapabilirsin ki edena?”

“size değil, kendime..”

aiden bir şey söylemeden o arada kalmış gizli şeyin çıkmasını bekliyorken mavi gözleri, pürüzsüz teni, alevlerin ışığında parlayan siyah saçları izliyordur. Edena da ona bakıyorken elindeki bezi suya bırakarak kabı da bir kenara koyar ve ıslak ellerini ateş kıranın boynuna bastırırken aiden gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, dudakları aralanarak sıcak nefesi dışarı süzülürken biraz sonra nefesi edena’nın nefesine karışmış, ikisinin dudakları birleşirken aiden elini boynunu tutan ellerinin birinin üzerine kapatır..

SOUNDTRACK / *Bond - Midnight Garden*

---

edena ellerinin altında adamın doğrulmasını hissediyorken başını çekerek ona bakar. Aiden, edena'yı belinden tutarak kendine çekerken konuşur

“benim ihtiyacım olan soğuk değil..”

edena bütün tüyleri diken diken olarak karşısındaki adama bakıyorken içi titriyordur

“soğuk olmasını umdum-“

“ben ateşim edena, soğuk beni öldürür-“

aiden uzanarak onun dudaklarını tekrar hapsederken edena inleyerek ağzını açıyor, ateş kıranın başını tutarak ona sokuluyorken ayakları yerden kesilip yatağa çıktığında aiden onu çevirerek altına alır. İkisinin dudakları birbirinden ayrılmamış, edena başını kaldırarak genç adamın tadına daha derinden bakıyorken aiden kollarından uyanan kadını hissediyor, az önce ona dokunmaya korkan parmaklar şimdi derisini delip geçecek gibi ona sarılıyorken aiden başını çekerek gözlerini açar ve altındaki edena'ya bakarken genç kadın hızlı nefesler alıyor, konuşur

“demetra'nın yerini doldurmak için gelmedim-“

“öyle bir şey söylemedim-“

“boş kalan yatağınızı doldurmak için de gelmedim-“

aiden bunun üzerine edena'nın üzerine eğilip kendini ona bastırırken edena yutkunarak ateş kırana bakar

“beni incitmek mi istiyorsun-“

“hayır, edena, eşim olacaksın..”

edena başını iki yana sallıyorken aiden onun yüzünü tutarak gözlerinin içine bakar

“kalbini kırmayacağım, kendinden korkma-“

“efen-“

“efendin değilim, bundan sonra duymayacağım..”

edena ağzını kapatarak yutkunurken aiden onun yüzündeki elini yavaşça indirerek boynuna, omuzlarına oradan kor gibi dokunuşuyla göğüslere inerken zaten tek parça olan hafif kumaş edena'nın üzerinden dökülüyordur. Aiden eğilerek atışlarını duyduğu kalbin tam üzerini öper ve sonra yavaşça göğüslere doğru dönerken edena ciğerleri yanarak aiden'in başını tutuyor, kendini kaldırarak genç adama bastırırken ateş kıran tekrar yükselerek onun dudaklarını bulur ve eşine sahip olurken edena hala alev gibi yanan adamın boynuna tutunur..

---

edena sırtını aiden'in göğsüne vermiş, elini arkaya atarak genç adamın başını tutuyorken yavaşça kendini kaldırır ve tekrar ateş kıranın kucağına otururken ikisinin de ağızları açık, nefesleri sıcak havaya karışıyordur. Aiden, kollarındaki kadının çıkardığı sesleri dinleyerek nemlenmiş beyaz tende ellerini dolaştırıyorken iki eliyle genç kadının göğüslerini kavrar ve başını eğerek eşinin boynunu ısıtırken edena inleyerek başını geri atar ve ağlamaya yakın, gözleri dolarak içindeki sıcaklığı sıkarken titriyor, başını çevirerek aiden'in dudaklarını bulur..

---

aiden yatakta uzanan kadının bacaklarının içini öperek onun üzerinde yükselirken edena derin nefesler alıyor, kızarmış dudaklarını ısıtarak ateş kıranı sırtından tutarak kendine çekiyordur. Genç kadının parmakları aiden'in bel oyuğuna dokunuyorken genç adam kendini her itişinde omuzları kasılarak derin bir nefes veriyordur. Edena'nın inlemeleri aiden'in nefeslerine karışıyorken ateş kıran elinin altındaki çarşafı sıkarak kendini bir kez daha altındaki kadının içine iter. Edena inleyerek üzerindeki adama sımsıkı sarılırken gözlerinden yaşlar akıyor, ısırdığı dudaklarından yüzüne hafif bir gülümseme

yayıliyordur. Aiden’in kalbi yerinden çıkarcasına atıyorken genç adam kendini edena’nın üzerine bırakmış, ince kollar onu sarıyor, altındaki ten onun sıcaklığıyla birleşiyorken ateş kıran kollarındaki kadının boynunu öperek ateş gibi kokan tenine dokunarak gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK / Dan Gibson - Afterglow

Edena gözlerine vuran güneşin ara sıra kesilip tekrar parlamasına gözlerini açarken pencerenin önüne konmuş sapsarı bir kuşun kanatlarının güneşinin önüne geçtiğini görünce gülümser. Kuş da onu görmüş, şakıyarak pencereden uzaklaşır ve kanatlarını çırparak Era’nın yanında dönerken edena gözlerini kırpıştırarak bir an nerede olduğunu hatırlar. Belinden sarılıp göğüslerine çıkan kolu görünce gülümser ve hafifçe kırırdanarak sırtını arkasındaki adamın sıcak göğsüne yaslarken başını eğerek doğan günün içeri dolmasını izler..

Aiden çenesine vuran usul nefeslerle gözlerini aralarken onu izleyen bir çift mavi göz gördüğünde gözleri tamamen açılır. Başındaki ağrı kaybolmuş, içindeki ağır sıcaklığın uzaklaştığını hissediyorken önünde onu izleyen edena gülümsediğinde aiden da hafifçe gülümser. Edena ateş kıranın yüzünde bu ifadeyi gördüğünü hiç hatırlamıyor, bir an kalakalırken birazdan aiden ona uzanarak dudaklarını örttüğünde genç kadın daha da gülümseyerek genç adamın boynuna sarılarak onu kendine çeker..

Era beyaz tüllerinin arasında oturmuş, kaldırdığı beyaz kumaşlarının arasından kuşları teker teker gelerek onun elinden besleniyorken genç kadın mutlulukla gülümsüyordur. Birazdan az önce Aiden için yolladığı kuş gelip ellerinin üzerine konduğunda era gülümser. Sarı kuş tüm neşesiyle ötüyorken era içi aydınlanarak gülümser, ona da bir iki tane tohum vererek yollarken bugün güzel bir gün olacaktır..

“aiden?”

edena başının üzerinden gelen *hmm*’a gülümserken genç adamın boynunu öperek susar. Aiden sorunun gelmesini bekliyor, başını geri çekerek göğsüne saklanmış genç kadına bakarken sorar

“bir şey mi oldu?”

“hayır, sesini duymak istedim..”

aiden peki diyerek tekrar onu sarmalarken edena huzurlu, sıcak, güvende hissederek ateş kıranın beline sarılmış, onun kokusuyla öylesine gözlerini kapatırken bu sefer aiden konuşur

“edena?”

“burdayım..”

aiden bu sefer gülerken biraz da ses çıkarınca edena dudaklarını ısırarak başını kaldırır

“gülüyorsun..”

“garip mi?”

genç kadın başını sallarken aiden onu izliyor, genç kadının siyah saçlarını eliyle yastığa dağıtarak konuşur

“sen her zaman gülüyorsun-“

“ben mutluyum-“

“her zaman mı?”

“şimdi..”

“belki ben de mutluyumdur..”

edena gülümserken aiden bu sefer sınırlarını aşarak daha da gülümser. Edena gülerek onun yüzünü elleriyle kapatıyorken aiden onu ittirerek üzerine çıktığında genç kadın *hayır* diyor, ama aiden hiç söz dinlememiş, yine bildiğini okuyorken edena gülerek genç adamın dudaklarına uzanıyordur..

“adam mutlu! *Mutlu*, demetra.. güldüğünü *ben* hissediyorum..”

demetra yüzü aydınlanarak gülümsüyor, calder’e sarılırken içi ferahlıyordur

“ben söylemiştim, içinde başka bir Aiden bulacak demiştim..”

toprak ve su ayrılırken calder şaşkın, ama mutlu, başını sallar

“hiç böyle olacağını düşünmezdim..”

“zamanı geldiğinde sana da olacak-“

“o kadar emin olma..”

demetra kaşlarını çatarken calder onu bırakıp bahçede ilerliyordur. O sırada era da adeta uçarak içeri girerken ellerini göğsünde birleştirmiş, konuşur

“demetra, haklı çıktın!”

toprak kıran, havanın sesiyle o tarafa dönerken era ona sarılır, iki genç kadın gülümseyerek birbirlerini tutarken era ilerde dalgın bir şekilde yürüyen calder’i gördüğünde yüzündeki gülümseme solarak demetra’yı bırakır

“neden üzgün?”

“bilmiyorum, ama içi sıkılıyor..”

era iç çekerek yalnız başına çiçeklerin arasında oturan arkadaşına bakıyor, demetra da o tarafa dönerek calder’in yanına ilerliyorken suyun neden bu kadar durgun olduğunu kimse bilmiyordur..

SOUNDTRACK / *Dan Gibson - Angels of the Sea*

Calder, Demetra’nın bahçesinden ayrıldığında güneş neredeyse tepedeyken genç adam kendi sahilinde dolaşmaya başladığından beri güneş ufuk çizgisinde kaybolmak üzeredir. Calder saatlerce kumlarda yürümüş, yolunu kaybedip yanlışlıkla karaya vuran deniz yıldızlarını alıp tekrar suya bırakmışken çok uzaklarda ara sıra başlarını sudan çıkaran yunusların sesini dinlemiştir.

Su kıran güneş tamamen kaybolduğunda geride bıraktığı koyu mavi, alacalı gökyüzüne bakar ve derin bir nefes alarak yavaşça suya doğru yürürken usul dalgalar adeta onu tutarak içlerine çekiyordur. Genç adam gülümseyerek kendine ait olan serinliğe bütün vücudunu bırakır ve suyun içine dalarak derinlere yüzerken nereden geldiği belli olmayan bir ışık mercanları aydınlatıyordur.

Calder en diplerdeki balıkların arasından geçerek sırtını döner ve onların toplu halde yüzmesini izlerken tekrar önüne döndüğünde mercan kayalıklarının arasına sıkışmış, artık açılmak için bekleyen midyeleri görür. Birkaçına elini uzattığında hepsi bir anda açılıp içlerindeki beyaz ve pembe incileri gözler önüne sererken calder hiçbirine dokunmuyor, onların hepsine sahip olmasını istediği eşi gelene kadar da dokunmayacağını biliyorken midyeleri geçerek başını kaldırır ve su yüzüne doğru yüzerken arkasında bıraktığı mercanlar sanki ona uzanmak istercesine dalgalanıyordur..

Calder başını sudan çıkardığında güneş tamamen batmış, hiçbir insanoğlunun daha önce bu kadar yakından görmediği ay denizin üzerinde parlıyorken eidan suya vuran yakamozları izleyerek yavaşça yüzüyordu.

Su kıran bir iki kulaç sonra gecenin karanlığında gözüne takılan bir şey görmüş, bir an durup hareket eden şeyin ne olduğunu anlamaya çalışırken gördüğü karaltı tekrar sulara daldığında calder kaşlarını çatır. Bu saatte denizde, hem de o kadar uzakta bir insan olsa hissedeceğini biliyorken bir an suya dalmayı düşünür, ama o anda bacaklarının yanından çok hızlı bir akıntı geçerken calder hızla arkasını dönerek sahile bakar.

Yanından geçen akıntının sahibi, bir kadın, gecenin karanlığından sulardan çıkmış, çıplak, sahile yürüyorken beline kadar uzanan siyah saçlarını sıkıyordu. Ayakları kumlara değdiğinde saçlarını sırtından arkaya bırakarak yürümeye devam ederken arkasında onu izleyen calder hızla suya dalarak sahile doğru yüzüyordu..

Calder sesini çıkarmadan sahilde yürüyen kadını takip ediyor, kadın bir kez olsun dönüp arkasına bakmamış, ayaklarına vuran dalgaları izleyerek yürüyorken bir an sonra durduğunda calder de durur. Kadın yanına dönerek denize bakarken hemen sonra hızla arkasını dönüp calder'i gördüğünde bir adım geriler. Calder onun kusursuz formuna bakıyor, yutkunurken sorar

“kimsin sen?”

“asıl sen kimsin!? Neden beni takip ediyorsun?”

“ben calder, su kıranım ve bu sahil benim. Sen burada yaşamıyorsun, daha önce görmedim-“

“su kıran mı?”

calder susarak başını sallarken çıplak kadın saçlarını iki yandan önüne alarak göğüslerini kapatır ve calder’e doğru yürürken genç adam onu izliyordur. Kadın, su kıranın bir adım uzağında durmuş, onu incelerken konuşur

“adım meris, su kıranım..”

calder kaşlarını çatarken meris ilgiyle onu izliyor başını hafifçe yana eğir

“sadece bir tane su kıranın var olduğunu sanıyordum-“

“ki öyle ve o benim..”

meris başını iki yana sallarken konuşur

“Su kıran benim, uzun zamandır buz devrinde insanların arasında yaşıyordum. Onlara yardım ettim, yaşamalarını sağladım. Şimdi buzlar çözülüyor ve güçler de artık orada bana ihtiyaç kalmadığı için beni scorchio’ya yolladı-“

“hangi güçler? Güç falan yok, scorchio’da 4 element kıran var zaten, senin de gelmen imkansız-“

“karşılıklı durduğumuza göre değil-“

“yalan söylüyorsun, suyla bir ilgin olsaydı seni hissederdim-“

“ben de seni hissetmiyorum, bu bir kanıt değil..”

calder korkuyla önündeki kadına bakıyor ve eğer doğruyu söylüyorsa şu anda kendisinin ölmüş olması gerekiyordur. Bir evrende iki su kıran olamazdır. Güçler buna izin vermiyor, denge ancak böyle korunuyorken bir kıran ancak *öldüğünde* onun yerine yenisi geçiyordur. Calder yutkunarak siyah saçlı kadına bakarken bir an ciğerlerindeki nefesin yeterli gelmediğini hissetmiş, elini göğsüne bastırarak kuru nefesler alırken mavi gözleri korkuyla bakıyor, bir an sonra gücünü kaybederek yere yığılırken meris irkilerek bir adım geri çekiliyordur..

Aiden yattığı yerden bir anda irkilerek doğrulurken yanındaki edena da onunla beraber kalkmış, genç adamın göğsünü tutarak derin nefesler aldığını görünce omuzlarından sarılarak sorar

“neler oluyor-aiden, bana bak-“
“calder-gitmeme gerek.”

Ateş kıran üzerindeki örtüleri ve edena’yı yatakta bırakarak çıkar ve bir an sonra alev alarak ortadan kaybolduğunda edena korkuyla onun arkasından yere düşen kül parçalarını izler..

Era ağlayarak tüllerinin arasından kendini dışarı atarken göğsünden bir şeyler kopuyor, genç kadın adeta nefes alamıyorken bir an sonra rüzgara karışıp hemen ardından kendini calder’in kumsalında bulduğunda yerde nefes almadan yatan adama koşar. Kumlar ayaklarının altından kayıyor, denizin dalgaları neredeyse kumsalın ortasına kadar ulaşıyorken era, ölmek üzere olan Calder’in başına eğilmiş, gözlerini açması için yalvarıyordur..

---

demetra eteklerini tutarak kumlarda koşuyorken bir an sonra karşı tarafta ortaya çıkan Aiden’ı gördüğünde korkuyla yerdeki Calder’e bakar ve ellerini ağzına kapatarak yerdeki su kırana bakarken Era tüm gücüyle onun tekrar nefes almasına çalışıyor, ama calder hiçbir tepki göstermiyorken era ağlayarak genç adamın dudaklarına eğilir ve tüm gücüyle öperek nefesini ona verirken demetra gözlerinden yaşlar süzülerek onları izliyor, Aiden elleri yumruk olmuş, kardeşinin gücünün her geçen saniye azaldığını hissediyorken ateş kıranın arkasından bir ses duyulur

“böyle olmasını istemezdim..”

aiden hızla dönüp o tarafa bakar ve siyah saçlı, çıplak bir kadının ona geldiğini görürken sorar

“kimsin sen?”
“meris, su kıranım-“
“efendim!?”
“nasıl olur-“

era bunu duyunca doğrulmuş, gözleri korkuyla önce yerdeki calder’e, sonra önündeki kadına kalkarken titreyen sesiyle konuşur

“sen-o zaman calder-hayır, hayırhayır-onun zamanı değildi!”

era ağlayarak yere çöker ve calder’in göğsüne kapanırken aiden ve demetra su kıran olduğunu iddia eden meris adındaki kadına bakıyordur..

“buz devrinde boyut kapıları kapandıktan sonra uzun bir süre küçük bir grup insanla beraber yaşadım. Onları korudum, soğukta hayatta kalmalarını sağladım, iblislerden ve vampirlerden kaçırdım-“
“neden buraya geldin?”
“çünkü yerim burası-“

Aiden, meris’i dinliyorken Era hala calder’in başında, onun gittiğini kabul etmiyor, demetra’ya döner

“bir şey yap! Onu geri getir-“
“era, o gitti-“
“HAYIR! DEMETRA BİR ŞEY YAP!”

demetra şokla hayatında belki de ilk defa böylesine haykıran era’ya bakıyorken aiden konuşur

“demetra, onu geri getir-“

“aiden! Bunu yapamam, güçler eğer başka bir su kıran seçtiyse karşı koyamam-“

“güç *biziz*. Biz elementlere hükmeder hale geldiğimiz için böyleyiz, kuralları biz koyarız-“

demetra emin değil, korkuyla başını iki yana sallıyorken era calder’i bırakıp ayağa kalkar ve toprak kıranın kollarına atılırken yalvarıyordu

“Demetra, lütfen-yalvarırım onu geri getir, onun zamanı daha dolmamıştı-bir hata, bir-bir *hata olmalı!* *Yalvarırım.*”

Demetra ağlayarak era’nın tuttuğu kollarını izliyorken gözleri yerde cansız yatan calder’de, bir an sonra hava bükenden ayrılarak genç adamın başına eğilir ve ellerini atmayan kalbinin üzerine koyarak gözlerini kapatırken scorchio’da rüzgarlar esiyor, denizin dalgası adeta kumları dövüyorken toprak sarsılıyor, ayın rengi ateşin kızılına dönmeye başlıyordur..

Demetra bütün gücü içinden çekilmiş, kumlara yığılırken ellerinin altındaki beden can bulmuş, gözleri açıldığında acıyla inleyerek kalbini tutar. Era atılarak ona destek olup doğrulturken aiden demetra’yı tutuyor, meris bütün olanları sessizce izliyorken neyin yanlış, ya da neyin doğru olduğunu biliyordu..

“iyi misin-yüzüme bak-ah calder!”

era ağlayarak arkadaşına sarılıyorken calder gözleri büyümüş, denizin üzerine vuran kızıl ay ışığını izliyorken kısık bir sesle mırıldanır

“neler oldu?”

“öldün! Demetra seni geri getirdi!”

calder, era’dan ayrılıp aiden’in kollarındaki kadına bakıyorken bir an sonra sahile bir grup insan girdiğinde onların arasından koşan silvain demetra’ya sesleniyordu. Aiden başını kaldırıp o tarafa gelen adama bakarken silvain kumlara diz çökmüş, toprak kıranı ateş’in kollarından alıp kendine yaslarken demetra kollarını onun boynuna dolayarak rahatlıyordu. Silvain güçlü, genç kadını kucaklayarak doğrulurken başını çevirip kızıl parlayan aya bakar, sonra ateş kırana dönerken aiden o sormadan cevaplar

“iyi olacak, diğerlerine de söyle, evlerinize dönün..”

silvain başını sallayarak arkasını dönerken gözü ilerdeki yeni kadına takılmış, ama aldırmadan yoluna devam eder ve demetra’nın saçlarını öperek onu taşıırken diğerlerine de dağılmalarını, her şeyin yolunda olduğunu bağlıyordu..

SOUNDTRACK / *Dan Gibson - Cool Forest Rain*

Günler, haftalar, hatta aylar geçmiş, ama Demetra hiç Aiden’in dediği gibi iyi olmamışken o gecenin sabahından beri scorchio’ya her gün yağmurlar yağıyor, o kadar suya rağmen toprağa ekilen hiçbir şey filiz vermiyorken bitkilerle beraber insanlar da soluyordu.

Aylardır binbir türlü hastalık önce çocukları ele geçirmiş, her gün bir annenin ağlayışı kalpleri paramparça ediyorken her kaybolan hayat demetra’yı biraz daha güçsüz bırakıyordu.

Element kıranlar toprağın nasıl bu kadar kuruduğuna akıl erdiremiyorken era her gün ağlıyor, yağmurlar onun yaşlarıyla güçlendikçe yağmaya devam ediyor, ama hiçbir kötülüğü akıtıp götürmüyorken birisi daha vardır ki, o kendini herkesten daha kötü hissediyor, her uyandığı gün kendini suçlu görüyorken bir gün dayanamaz ve günlerdir kendiyle başbaşa kaldığı kayalıklarından çıkıp aiden'in yanına giderken su kıranın başı boş bıraktığı deniz kabararak dalgalarıyla ağır kayaları dövüyordur..

“dengeyi bozduk, ben gitmeliydim-“

“sus calder-“

“susamam! Yapamam, aiden! Demetra her geçen gün soluyor! Onun yerine benim ölmem gerekiyordu!”

aiden karanlık gözleriyle dışardaki yağmuru izliyorken onların yanında edena sessizce oturuyor, eli aylardır yavaş yavaş büyüyen karnında, çocuğunun babasını izliyorken usulca konuşur

“meris nerede?”

“benim boş bıraktığım sahillerin bir tanesinde..”

edena calder'e bakarken su kıran abisine bakıyor, konuşur

“onların hepsi ona ait, onun olmalıydı-“

“SUS DEDİM CALDER!”

calder irkilerek bir adım geri atarken aiden bütün öfkesiyle kardeşine dönmüş, elini demirden duvara bastırarak başını eğdi. Edena kalkmaya yeltenirken aiden elini kaldırarak oturmasını söyler ve başını kaldırarak calder'e bakarken konuşur

“sen benim kardeşimsin. Zıttımsın, ama tamamlayanımsın, senin ölmene nasıl göz yumarım?”

calder gözleri dolarak başını iki yana sallıyorken konuşur

“hep sen demez miydin bizi güçlerimiz kardeş yapıyor diye, belki de yeni kardeşin meris olacak-“

“hayır!”

“birimizin yok olması gerekiyor, anlamıyor musun!?”

aiden dişlerini sıkarak dururken calder ona bakıyor, ikisi de konuşmuyorken edena ateş kıranın bakışlarında gördüğü şeyden hoşlanmamış, iki elini de karnına kapatarak sessiz kalmaya devam eder..

“yapacak mısın?”

edena yattığı yerden aiden'in yüzünü izliyorken ateş kıran tavana bakıyor, şöminedeki ateş sürekli hareket ederek gölgeler yaratıyorken genç adam iç çekerek yanındaki kadına döner

“neyi?”

edena ne olduğunu söyleyecek cesareti kendinde bulamazken yattığı yerde başını eğerek karnına bakar

“Sophia'nın sağlıklı doğması için uzun zamandır dışarı çıkmadım, biliyorsun-“

“çıkmaq mı istiyorsun?”

edena'nın mavi gözleri genç adama kalkarken konuşur

“sen bu yağmurların artık dinmesini istemiyor musun?”

aiden gözlerini kapatarak başını tekrar tavana çevirirken edena ona biraz daha sokularak yüzünü tutar

“sophia’nın böyle bir yerde yaşamasını kabul edebilir miyiz?”

“bilmiyorum-edena, hiçbir şey bilmiyorum. Hayatımda en çok korktuğum şey başıma geliyor..”

edena sessiz kalırken aiden gözlerini açarak ona döner

“insan oluyorum, kalbim ağrıyor, doğru olanla yanlış olanın arasındaki çizgiyi göremiyorum. Aklımın bir köşesi calder haklı diyor, ama ondan vazgeçemiyorum. Meris’i tanımiyorum, hissetmiyorum bile. Ne yapacağım?”

edena gözleri dolarak iç çekerken uzanarak aiden’a sarılır. Ateş kıran da onu tutuyor, annesinin karnında her gün büyüyen bebeğinin ruhu ayrı bir ateş gibi yanıyorken genç adam da öylesine canlı bir alev olmak istiyor, ama başaramıyorken yapacağı seçimin ağırlığı onu boğuyordur..

“su getirdim demetra, aç gözlerini..”

demetra, silvain’in sesiyle gözlerini açarken genç adam aylardır mavi gözlerinde taşıdığı gölgeyle ona bakıyor, elindeki bardağı kaldırarak genç kadının dudaklarına değdiriyorken demetra onun elini tutarak bir yudum su içer. Silvain onun daha fazlasını bir anda içemeyeceğini biliyor, artık alışmış, bardağı çekerek demetra’nın baş ucundaki küçük masaya bırakırken genç kadın hala onun elini tutuyordur.

Toprak kıranın her zaman pırıl pırıl olan saçlarına sanki külden bir tül düşmüş, cansızca yastığına dağılıyorken her zaman dirilikle parlayan teni şimdi soluk görünüyordu. Silvain onun hala güzel olan yüzüne dokunup eğilerek dudaklarını örterken demetra bütün ruhu yorgun, ama dokunuşuyla ışıltı olan adama tutunurken küçücük bir öpüş bile nefesini kesiyordu. Toprak kıran başını çevirerek ciğerlerini havayla doldururken Silvain kalbi parçalanarak genç kadının erimesini izliyor, gözleri dolmuş, eşinin yüzünü tutarak boynuna eğilir ve tam can damarının üzerini öperek geri çekilirken yataktan kalkar, ama Demetra onun elini bırakmıyor, başını çevirirken kısık sesiyle sorar

“nereye gidiyorsun?”

“aiden’a, era dışarda bekliyor, dinlen lütfen demetra-“

“gitme-“

“döneceğim..”

demetra gözleri dolarak başını iki yana sallarken silvain tekrar yatağa oturmuş, o yokken ölmekten korkan kadının yüzünü elleri arasına alarak yaşlarla parlayan ela gözlerine bakarken konuşur

“ölmeyeceksin, anladın mı? bir yolunu bulacağım, bulacaklar, iyileşeceksin demetra..”

demetra ağlayarak başını sallıyorken derin nefesler alarak ağırlarıyla bir an gözlerini kapatır, dudaklarından cansız bir *ah* dökülürken silvain içerdeki era’ya seslenir. Hava kıran içeri girip yatağın diğer tarafından demetra’nın yanına otururken toprak kıran temiz havaya dönüyor, era onun ellerini silvain’dan alıp kendi elleri arasında tutuyorken genç adam onları bırakıp ateş kıran’a hesap sormak için odadan çıkıyordur..

---

edena gecenin bir vakti vurulan kapıyla gözlerini açarken korkarak arkasını döner, aiden çoktan uyanmış, genç kadının omzunu öperek orada kalmasını söyler ve yataktan çıkarken edena yataкта doğrularak onun arkasından bakar.

Aiden odanın kapısını çekip kapatarak dış kapıya gidiyorken dışardaki her kimse yumrukları demiri delip geçmek istermişçesine kapıya vuruyordur. Aiden kapının koluna asılarak sağa çeker ve şiddetli yağmurun altında karşısında duran silvain’e bakarken genç adam sırsıklam, yüzünden süzülen damlalar onu ağlıyor gibi gösteriyorken aiden onun ağlayıp ağlamadığından emin değil, konuşur

“demetra iyi mi?”
“içeri girebilir miyim?”

aiden kapıdan çekilerek silvain’i içeri alırken genç adam girince ağır kapıyı kapatarak yağmurun sesini dışarda bırakır..

“demetra nasıl?”
“kötü, her zamanki gibi kötü aiden.”

Silvain elinin tersiyle yüzünü siler, ama bir an sonra yanından uzatılan bezi görürken dönerek edene’ya bakar. Genç kadın gülümseyerek silvain’in omzuna dokunur, hafifçe sıkarak aiden’in yanına geçerken silvain yüzünü kurular, bezi elinde çevirerek ateş kırana ve yanındaki hamile eşine bakarken içinde bir yer bunların hepsine onun ve demetra’nın sahip olması gerektiğini haykırıyordu. Silvain içindeki sesi dinlememeye çalışarak tekrar aiden’a bakar

“her gün daha da kötüye gidiyor, era hep başında, ama iyileşmiyor-“
“hastalıklar onu güçsüzleştiriyor-“
“hastalıklar o güçsüz olduğu için çıkıyor. Scorchio yıllardır tek bir salgın hastalık görmedi, çünkü demetra ayakta durabiliyordu, şimdiyse insanlar birbirlerine yaklaşımdan bile korkar oldular. Demetra’nın güçsüzlüğünün başka bir sebebi var siz saklıyorsunuz..”

Aiden sesini çıkarmıyorken edena da bir şey söylemiyordu. Silvain devam eder

“Era’ya da soruyorum, sadece ağlıyor, nedir? Ne yaptınız?”
“biz demetra’yı güçsüz düşürecek hiçbir şey yapmadık-“
“o yüzden mi o gece onu senin kollarında baygın buldum aiden!”

edena silvain’in sesinin yükselmesiyle tüyleri diken diken olarak aiden’a bakarken ateş kıran karşısındaki üzgün ve nefret dolu adamın mavi bakışlarına bakıyor, içinde alevlenen öfkeyi görüyorken yanındaki edena’ya döner

“sen uykuna dön edena, lütfen..”

edena’nın bakışları ona emin olup olmadığını soruyorken aiden hafifçe başını sallar, edena peki diyerek kalkar ve odaya dönerken silvain hala aiden’a bakıyordu, cevap bekler..

---

aiden silvain’e her şeyi anlatmış, şu anda vermek zorunda oldukları kararın boyutlarını açıklamışken silvain her şeyi sabırla dinlemiştir. Aiden lafını bitirdikten sonra silvain bir süre daha düşünüp konuşur

“onu öldürebilirim-“
“hayır-“
“yapabilirim aiden, eğer her şeyi çözecek olan şey buysa yaparım-“
“onun hayatı demetra’ninkinden daha değerli değil-“
“buna biz karar veremeyiz-“
“kardeşinin hayatını geri almak için demetrayı kullandığınızda karar vermişsiniz! Şimdi mi veremiyorsunuz?”
“demetra hala yaşıyor-“
“zorla! Önceleri bana tutunuyordu, ben onu ayakta tutuyordum, ama ben de artık dayanamıyorum! Onun neyden yaşama gücü aldığını bilmiyorum, herkes hastalanıp birer birer ölürken o ne buluyor bilmiyorum!”

silvain elini gözlerine kapatarak başını eğerken aiden onun omuzlarının sarsılmasını izliyor, konuşacakken silvain başını kaldırır ve aynı anda ayağa kalkarken konuşur

“o kadın her neredeyse onu bulup yok edeceğim, ne olduğu umrumda değil-“
“onun karşısında duramazsın-“
“umrumda değil.”

Silvain odadan çıkmış, ağır kapıyı çekerek hala durmamış yağmura çıkarken aiden arkasından bakıyordur-

“ölecek..”

aiden, edena’nın sesine dönerken genç kadın dışarıyı işaret eder

“tek başına su kıranın karşısında duramaz-“
“evden ayrılma.”

Edena bir şey söylemek için atılırken aiden dışarı çıkar ve kapıyı çekerek kapatırken edena sophia’nın tekmesiyle eğilerek karnına bakar..

SOUNDTRACK / *Bond - Space*

Aiden, calder’in merise verdiği sahilde ortaya çıkarken meris öfkeyle önünde yığılan adama bakıyor, başını kaldırıp aiden’ı gördüğünde silvain’in bilinçsiz bedeninin üzerinden geçerek o tarafa ilerliyorken konuşur

“beni öldürmeye hakkın yok-“
“sen bizden biri değilsin-“
“ONA SEN KARAR VERMEZSİN!”
“buradaki her şeye ben karar veririm meris-“
“yapamazsın, hayır-“

meris geriliyorken aiden onun üzerine yürüyor aklında tek bir şey var, sadece onu yapmak için elini kaldırarak karşısındaki kadının saçlarına atılır, ama meris hızlı, bir anda yüzlerce damla olarak yağmura karışırken aiden boşluğu sıktığı yumruğunun üzerine düşen damlalara bakıp hızla arkasını döner. Meris orada duruyorken sol avcunu aiden’a uzatır ve ateş kıran daha bir adım atamadan su kıran açık parmaklarını sımsıkı kapatır ve karşısındaki adamın damarlarındaki kanı kuruttuğunu düşünürken aiden kasılarak dizleri üzerinde yere çöker. Yağmurun altında ateş olamıyor, hiçbir şey olamıyor, zıttındaki güç onu öldürmek için sadece sol elinin gücünü kullanıyor gibi görünüyorken aiden gözleri kararak yüz üstü ıslak kumlara düşer..

---

aiden tekrar gözlerini açtığında kendini evinde bulurken irkilerek doğrulur. Edena onun yanında yatağa oturarak genç adama omzularından sarılırken aiden onu tutuyor, diğerlerine bakar

“ne kadar zamandır uyuyorum?”
“iki gündür..”

aiden, edena’nın ağladığını duyduğunda başını eğerek genç kadının saçlarını öper ve daha da sarılarak kendine çekerken geçtiğini söylüyordur, diğerlerine dönerek sorar

“meris?”
“gitti.”

“nereye?”

“bilmiyoruz. Yok oldu, calder senin düşüşünü hissettiğinde oraya gitti, ama birbirlerine karşı üstün olamadılar, sonra bir anda meris ortadan kayboldu-“

“tanrıların evrenine geçti..”

herkesin başı silvain’in yanında odaya giren uzun boylu, siyahi adama dönerken silvain konuşur

“bu Ragnhall, kuzey batıdaki yerleşkelerde yaşayan büyücülerin en büyüğü-“

“ve meris’in nerede olduğunu biliyor..”

silvain raghnall’a bakarken siyahi adam başını sallar, aiden ve diğerleri ona bakıyorken raghnall konuşur

“buz devriyle kapanan boyut kapıları açıldığından beri herkesin istediği gibi çıkabilme şansı vardı, ama hiçbirimiz kullanmadık, meris başardı-“

“sen meris’in varlığını nereden biliyorsun?”

raghnall aiden’e dönerek cevaplar

“silvain anlattı-“

bu sefer tüm bakışlar silvain’e dönerken sarışın adam üzgün durmuyor, dik ve kararlı, konuşur

“raghnall bize yardım edebilir. Meris’i bulmadan getirebileceğiniz bir çözüm olduğunu sanmıyorum..”

Aiden ve Calder birbirlerine bakıyorken era sorar

“ne yapabilir ki?”

“sadece birimiz gidersek yetmiyor mu? Ben gidebilirim..”

era, calder’in teklifine itiraz edecekken raghnall konuşur

“bir parçanız orada, bir diğeri burada olduğu sürece denge daha da bozulacak. Demetra’nın durumu daha da kötüye gidecek..”

silvain yutkunarak başını eğerken aiden onu izliyordur. Raghnall devam eder

“Elementleri her zaman bir arada tutan bir güç vardır. Elle tutulmaz, gözle görülmez, ama vardır..”
“akasha..”

raghnall aiden’ı onaylayarak devam eder

“akasha var olduğu sürece elementler de var olur, dengeyi korur, yaşamı devam ettirirler. Akasha şu anda yaşadığımız topraklarda. Sizin güçlerinizin yanında katıksız bir güç olarak varlığını koruyor, ancak siz scorchio dışına çıktığınızda sizi tekrar bir arada tutması ve iki taraftaki dengeyi sağlaması için onun de sizinle gelmesi gerekiyor..”

“ve bu nasıl olacak? Akashayı ne halinde bizimle beraber yollayacaksınız?”

“bir insan..”

aiden kaşlarını çatarken raghnall açıklar

“akasha’nın varlığının sebebi sizsiniz. Sizin güçlerinizin birliği başka bir evrene aktığında akasha da sizinle olmak zorunda. Bu yüzden sizin güçlerinizin birleşip seçtiği bir insan akasha’nın gücünü alacak, orada sizi bulacak ve bir araya getirecek-“

“bizi *bulacak mı?* kayıp mı olacağız?”

raghnall bu sefer era’ya dönerken sakinlikle cevaplar

“tanrılar evrenine geçtiğinizde bu benlikleriniz sizinle kalamaz Era, onlardan arınarak gideceksiniz. Era olarak değil, orada gücünüzün size seçtiği bir izdüşüm içinde, insanlara eş olarak yaşayacaksınız. Tanrılar efendileriniz olacak-”

Aiden gittikçe bu fikirlerin hepsinden nefret etmeye başlamış, konuşur

“sadece birimiz gidip meris’i bulup buraya getirdiğinde her şey çözülecek gibi duruyor. Bu kadar büyük bir fedakarlığın sebebini anlamıyorum-“

“zaten elimizdeki her şey kaybolmak üzere aiden. Eğer biriniz daha scorchio’dan kopar ve geri dönemezseniz demetra hayatta kalamayacaktır. Onun ölmesi demek scorchio’nun ölmesi demektir, yeni bir toprak kıran doğana kadar demetra’nın toprakları nefes alamaz.”

Silvain daha fazla dayanamayarak dışarı çıkarken aiden onun arkasından bakar, sonra tekrar raghnall’a dönerken sorar

“peki kendimizi hatırlamazsak nasıl bir araya geleceğiz?”

“akasha sizi bulacak, bir arada tutacak ve zamanı gelip de denge tekrar sağlandığında scorchio’ya döneceksiniz-“

“ne kadar zaman?”

“bunu ben bilemem aiden..”

aiden çaresizce boşluğu izliyorken sorar

“demetra bunu yapabilecek kadar güçlü mü?”

“demetra’nın gücünü taşıyan bu benlik zayıf, evet, ama akasha’nın dengesiyle orada alacağı güç yepyeni olacak. Burada taşıdığı yüklerin hepsinde kurtulmuş, yepyeni bir zihinle orada var olacak..”

“peki buraya döndüğünde yine kendi gücüne kavuşacak mı?”

“denge kendini bulduğunda her parça yerine oturacak..”

aiden iç çekerek başını eğerken calder konuşur

“biraz düşünmemiz gerek-“

“zaman az calder. Karar verilmesi gerek-“

“yarın tekrar konuşacağız raghnall, yardımların için teşekkürler..”

raghnall daha fazla konuşmadan başını sallar ve dönerek odadan çıkarken calder aiden’a bakıyor, era oturduğu yerde sessizce düşünüyorken edena aiden’ın ellerini tutarak alınıni genç adamın çenesine yaslamış, onunla beraber sessizce oturuyordur..

---

aiden bütün gece uyumamış, başı yastıkta, ama gözleri bir kez bile kapanmamışken edena da bir süre ona arkadaşlık etmiş, ama sophia’yla beraber onun da uykusu gelmişken aiden genç kadının nefeslerini dinleyerek kendi gücüyle yanan ateşi ve dışardaki yağmuru dinliyordur.

Ateş kıran bir süre sonra edena’nın onun kolunu tuttuğunu hissederek o tarafa dönerken genç kadın karnını tutarak doğrulur

“aiden, geliyor-“

“şimdi mi?”

edena bir anda karnına giren sancıyla gözleri kararak başını öne eğerken aiden onu tutuyor, elini genç kadının karnına bastırarak kızını hissetmeye çalışırken oradadır işte, kocaman bir ateş topu gibi, sapasağlam, güçlü, dışarı çıkmak istiyorken aiden gülümseyerek edena'nın başını öper. O sırada calder ve Era da orada belirirken edena yüzüne vuran serin rüzgarla derin bir nefes alarak kendini tekrar yatağa bırakır. Genç kadının iki eli de karnında, bebeğinin ona verdiği sancılara katlanmaya çalışırken Era, aiden'ı yataktan çekip çıkarır ve edena'nın başına geçip genç kadının saçlarını yüzünden çekerek onu serinletirken ayakta bekleyen kardeşlere döner

“calder köydeki kızlardan eli iyi yatkın olanları getir..”

calder başını sallayarak ortadan kaybolurken era aiden'a bakıyor, ateş kıran mutlu, ama bir o kadar da korkuyorken şu ana kadar scorchio'daki bütün doğumlar demetra'nın elinden çıkmıştır, şimdi demetra yatağından kalkabilecek kadar güçlü bile değilken bu aiden'ı korkutuyordur. Ya edena'ya bir şey olursa, ya sophia yeteri kadar güçlü olamazsa-

“aiden, iyi olacak, lütfen-“

“biliyorum, biliyorum, sadece-“

genç adamın konuşması edena'nın aç ı dolu feryadıyla kesilirken aiden yatağın diğer yanından dolaşarak yere oturur ve acıdan gözleri yaşaran edena'nın yüzüne bakarak hafifçe gülümserken edena da gülümsüyor, ama hemen sonra acıyla tekrar kasılırken aiden geçeceğini söyleyerek sophia'nın çıkmaya çalıştığı karnı okşuyordur..

SOUNDTRACK / Celine Dion - A Mother's Prayer

Edena ağlayarak son bir kez itmiş, birazdan sophia'nın çığılı demir duvarlara çarparak bütün eve yayılmışken annesi göz yaşlarının arasında gülüyor, aiden'ın elini sıkarak ona bakıyorken ateş kıran kızların temizleyerek sardıkları bebeğın yaydığı hayat ateşıyla büyülenmiş, gözleri sadece onu görüyordur.

Birazdan yumuşacık kundağına sarılmış küçük sophia annesinin kucağına veriliyorken edena yorgun, ama o anda ölse mutlu ölecek gibi hissediyorken küçük kızının kıpkırmızı minnacık ellerine bakıyor, açılmamış gözlerinin en güzel şeyleri görmesini diliyorken, dönerek aiden'a bakar ve o anda hayatında hiç görmediğı başka bir şeye şahit olmuş, gözleri dolarak gülümser.

Karanlık gözlerinden iki damla yaşın yanaklarından süzöldüğü ateş kıran uzanarak kendinin yarattığı canın minicik ellerini tutuyorken devamlı bir şeyi tutmaya çalışan eller durmuş, sophia babasının dokunuşuyla sakince dudağını emmeye başlamışken edena gülümseyerek aiden'ın elini öper ve başını ona çevirirken genç adam da uzanarak eşinin dudaklarını örter..

Aiden saatlerdir sophia'nın başında, onun uyumasını izliyorken edena büyük yatak odasında dinleniyordur. Era da genç kadının başındayken edena kısacık uykusundan gözlerini açtığında hava kırıanı yanında görünce gülümser

“hala buradayım..”

Era gözleri dolarak gülümserken edena onun elini tutarak lütfen ağlamamasını söyler

“aiden bilemez era, lütfen-“

“biliyorum..”

era elinin tersiyle gözlerini silerek edena'nın elini tutarken edena sorar

“sophia iyi mi?”

“çok iyi, çok sağlıklı olacak-“

“onun için dayandım era, biliyorsun..”

era başını sallarken edena’nın geçen ay kötüleşen durumunu sadece o biliyordur. Yayılan hastalık sonunda Edena’yı da bulmuş, ciğerlerinden başlayıp onu yavaş yavaş eritiyorken genç kadın her geçirdiği günü kızına bir şey olmaması için dua ederek yaşamıştır. Era onun havasını temiz tutuyor, sophia’nın iyi olup olmadığını her zaman kontrol ediyorken era birkaç kez de hava kıranın yardımıyla demetra’ya gitmiştir. Toprak büken de sophia’ya bir şey olmayacağını söylemiş, babasının gücünün onu koruduğuna anneyi ikna etmiştir. Edena kızı doğana kadar her gün acısını saklamış, geceleri uyuyamayacak kadar nefes alışı zorlandığında Era’nın kuşları hava kırana haber vermiştir.

Şimdi her şey değişmiş, sophia doğmuş, edena artık tutunacak bir şeyi kalmadığını biliyorken daha birkaç gün önce era’ya söz verdirmişti, o gittiğinde sophia ve aiden’a o göz kulak olacaktır. Ama şimdi her şey değişmişken edena yeni bir şey düşünüyordur

“Aiden’a hiçbir şey söylemeyeceksin, gideceksiniz-“

“sophia ne olacak?”

“ben nefesim yettiği kadar ona bakacağım. Dostlarım var era, ben gittiğimde onlar siz gelene kadar bebeğimi koruyacaklardır..”

era ağlayarak edena’ya sarılırken genç kadın da gözleri dolarak onu tutuyor, ikisi sımsıkı sarılıp era geri çekildiğinde edena konuşur

“sophia daha güzel bir evrende büyüsün, her zaman güzel şeyler görsün era, olur mu?”

era başını sallarken edena gülümser, o sırada diğer odadan gelen aiden’ın adımları duyulurken edena derhal daha da gülümseyerek genç adama ve kucağındaki küçük bebeğe döner ve özlemle kollarını uzatırken aiden era’nın gözlerindeki yaşları fark etmemiş, edena’nın yanına oturarak sophia’yı annesinin kucağına verir..

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella’s Theme

“söz ver edena, dikkatli olacaksınız-“

“iyi olacağız Aiden, merak etme..”

Aiden, gitmeden önce son bir kez edena’yla ve kızıyla vakit geçirmek istemiş, üçü ateş kıranın diğer evrenlere geçmeden önce uğradığı sahipsiz bir evrenin ortasında duruyorken etrafları tamamen küllerle kaplı, gökyüzünü ateşten bulutlar aydınlatıyordur. Aiden başını kaldırarak yukarı bakarken edena da onunla beraber ateşten bulutlara bakar, kucağındaki sophia da ellerini uzatarak kızıl alevlere ulaşmaya çalışırken edena başını eğerek güzel kızına bakar

“senin kadar güçlü olacak..”

aiden da dönerek tekrar kızına bakarken gülümseyerek ona uzanan elleri öper. Sophia babasının çenesini tutuyorken aiden başını kaldırarak yine edena’ya bakar

“yapamam-“

“yapmak zorundasın, güven bana, benim burada olduğumu hep hatırlayacaksın-“

aiden başını sallarken hatırlayacağına söz verir, edena gülümserken uzanarak genç adamın dudaklarını öper ve bir an sonra sophia'yla birlikte ortada kaybolurken aiden yapayalnız kaldığı geçitte raghnall'ı beklemek için küllerle kaplı taşların birine oturur..

“son bir şey..”

raghnall demetra'yu silvain'den alarak destek oluyorken toprak kıran dönerek eşine bakar

“sana veremediğim her şey için üzgünüm silvain-“
“döneceksin, hepsine sahip olacağız..”

demetra ağlayarak genç adama tekrar uzanır ve boynuna sarılarak kokusunu içine çekerken ondan ayrıldığında kuru bir nefes daha alır ve raghnall'a tutunarak tekrar dengesini bulurken siyahi adam içinden bir şey koparak onu izliyor, asırlardır bu toprakların canı olmuş kadının şimdi ne kadar güçsüz olduğunu görüyordur.

“bir teklifim var demetra..”

demetra'nın yorgun ela gözleri raghnall'a kalkarken ne olduğunu sorar, raghnall silvain'e bakıyor, cevaplar

“onu da sizi gönderdiğim evrene alabilirim-“
“kimi? Silvain'i mi?”

raghnall başını sallarken demetra heyecanla bir nefes almış, o daha bir şey diyemeden silvain atılır

“kabul ediyorum-“
“ama birbirinizi bulamadığınız sürece silvain bir daha asla buraya dönemeyecek ve sen de başka bir eş bulamayacaksın demetra, ruhlarınız bağlanacak..”

demetra'nın bakışları solarak başını silvain'e çevirirken konuşur

“onun hayatını harcayamam-“
“hayır! ne gerekirse kabul ediyorum-“

genç adam bir an duraklamış, sesi alçalarak devam eder

“tabii sen benden başka bir eşin olmasını istemiyorsa-“
“hayır! hayır-sendin başkasını istemiyorum, kimse senin gibi olamaz silvain. Kimse ben her gün ölürken beni tekrar uyandıramaz, acılarımı unutturamaz-“
“oraya döndüğünde iyi olacaksın-“
“ben seni istiyorum.”

Demetra uzanarak genç adamın eline tutunurken silvain mavi gözleri yaşlarla parlayarak sevdiği kadına bakıyordu, sonra raghnall'a dönerken başını sallıyor

“gideceğim..”

raghnall da başını sallayarak hafifçe gülümserken demetra'nın ışıltısı sanki şimdiden güçlenmiş, genç kadının solgun gözleri bir umutla parlıyorken üçü birlikte toprak kıranın geçidine gitmek için ortadan kaybolduğunda scorchio'daki son element kıran evi de boşalır..

---

elementlerin scorchio'yu bırakmasının üzerinden yıllar geçmiş, geldikleri evren sayısız badire atlatarak hala ayakta kalabilmişken şimdi burayı en son eşine ve kızına veda ederek terkeden adam yattığı küllerin üzerinde tekrar gözlerini açarken bildiği her şeyin farklı görüldüğü bir zaman uyanmıştır. Ateş kıranın bütün hayatı gözünün önünden akıp gitmişken genç adam küllere bastırarak doğruluyorken bazı şeylerin bilinci o anda oturmuş, gözleri büyüyerek onu bekleyen raghnall'a döner

“edena?”

“siz gittikten bir sene sonra kaybettik..”

dorian tek eliyle gözlerini kapatarak başını eğerken gözlerindeki el yumruk olup dudaklarına bastırıyor, karanlık bakışları sıcak yaşlarla doluyorken sorar

“sophia, burada mı?”

“isterseniz gel-“

“kaç yaşında-“

“15-“

“tanrım..”

dorian kalbi ağrarak yüzünü sıvazlıyorken raghnall hala bekliyordur-

“nasıl gelecek? Gelsin-“

“baba?”

dorian sesin geldiği yere dönüp onu bekleyen genç bir kız gördüğünde sophia annesinin gözlerindeki parıltıyla babasına bakıyor, bütün güzelliğiyle gülümsediğinde yüzüne yayılan mutluluk gözyaşları olarak yanaklarından süzülüyordur. genç kız daha fazla beklemeden külleri savurarak babasına koşar ve ona atılıp tüm gücüyle sıkarken dorian kendi parçasının ona dokunmasıyla tamamlanmış, bütün kaleleri yıkılarak dizlerinin üstüne çöker, Sophia da onunla beraber yere otururken ağlıyor, senelerdir görmeyi umduğu, ama hep savaştığı, hep yenildiği adam şimdi onu sımsıkı sarmış, ikisinin özleri birbirine kavuşuyorken genç kız yaşlı gözlerle geri çekilerek babasının yakışıklı yüzüne bakar

“sensin, değil mi-“

“benim, benim sophia-“

dorian kızının gözlerinde edena'yı görüyor, simsiyah saçlarını okşuyor, bembeyaz teninden akan yaşları izliyorken kalbi kırıltılarla sadece küçücük bir bebekken kokusunu duyduğu kızını tekrar kendine çeker ve hiç bırakmayacakmış gibi göğsüne bastırırken sophia da ona tutunmuş, gözleri sımsıkı kapalı, babasının güçlü kalbini dinliyordur..

“aiden, bilmeniz gereken başka şeyler de var..”

“dinliyorum raghnall..”

raghnall, eğilerek dorian ve sophia'nın karşısındaki taşa otururken dorian onun uzun konuşacağını anlamış, sophia'yı bırakmadan dinlemeye başlar.

“meris, yani biana şu anda yaşadığınız evrende çok büyük yaralar bıraktı. Özellikle de akasha üzerinde..”

dorian başını sallayarak devam etmesini söylerken raghnall açıklar

“biana şu anda akasha'yla beraber, ondan çocukları var-“

“biliyorum-“

“ama biana'nın akasha'yla var olduğunu söylediği geçmiş hiç yok aiden, farkındasın, değil mi?”

dorian bir an duraksarken hemen sonra parçalar birleşmiş, genç adam ifadesi donuklaşarak konuşur

“biana hiç çocuk olmadı..”

raghnall başını sallarken devam eder

“biana hiç kral nestor ve lenalda’nın kızı olmadı. Lenalda onu bu evrende sığındığı bir kara büyücü, annesi değil. Nestor da hiç babası olmadı, biana hiç sarayda yaşamadı ve çocukluğunu ewan’la geçirmede. O da sizin gibi varolduğu bedenin yaşıyla buraya belirdi, ama o akasha’dan bağımsız yaşayabildiği için kuralları esnetti, hafızasından ve benliğinden hiç fedakarlık etmedi-“

dorian elini kaldırarak raghnall’ı bir an için sustururken sophia da dönerek babasına bakıyor, onun kafasından geçenleri anlamaya çalışırken ateş kıran kendi mantığıyla parçaları oturtmaya çalışıyordu. Sonunda bir yerde takıldığında tekrar konuşur

“peki bunların hepsini insanların benliğine nasıl soktu?”

“asıl bilmeniz gereken de orada yatıyor. Elementlerin hepsi hükmettikleri maddeler dışındaki insan benliğinin bazı parçalarının kontrolüne de sahiptir, biliyorsunuz.. ateş tutku, toprak yaşam, hava ruh-“
“su zihin..”

raghnall başını sallarken dorian onun gözlerine bakıyor, yutkunarak bir şey daha sorar

“biana asıl hayatta kalması gereken su kırandı, değil mi?”

“korkarım öyle. Su kıranlık dişi bir güçtür aiden. Meris bunun en güçlü örneğiydi, o geldiğinde calder gerçekten yok olmalı, onun yerini meris almalıydı, ama denge bozuldu-“
“biz bozduk..”

raghnall buna cevap vermezken dorian bakışlarını yerdeki küllere çevirmiş, sessizce onları izliyorken biraz sonra sophia babasının yüzünü tutarak kendine çevirir

“ama bir çözüm bulacağız, değil mi raghnall?”

genç kız akasha’nın koruyucusuna bakıyor, güçlü adam başını sallarken sophia da gülümseyerek babasına döner

“bir çözüm bulacağız..”

dorian da iç çekerek başını sallarken kızı tekrar ona sarıldığında genç adam içindeki alevlerin güçlendiğini hissediyor, kendine ait tek parçayı sımsıkı tutarken sophia da babasını bırakmıyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Space*

“neden? Neden bu kadar çok şey yapmak zorundaydı?”

üçü hala ateş kıranın geçitinde oturuyorken raghnall onun sorusunu cevaplar

“korkuyordu. Buraya geldiğinizi bir şekilde anladığında sizin onu bulmanız ve yok etmeniz riskine göz yumamazdı. Önce ateş kıranla bağlantıya geçti. Sizi akasha’yı yok etmek için ikna etmesinin tek sebebi, gerçekten akasha’yı yok etmek istemesiydi-“

“kendisi de yok olmayacak mıydı?”

“akasha yaratılırken meris’in gücünü hiç kullanmadık, o tamamen aiden, demetra, era ve calder’in güçleriyle yaratıldı. Onun yok olması demek sizin yok olmanız demekti. Geride meris kaldığında, ateş, toprak ve hava tekrar seçilecek, denge oturacaktı..”

dorian bu çözümün acımasızca mantıklı olduğunu kabul ediyorken sessiz kalır, raghnall devam eder

“ama sizi ikna etmeyi başaramadı ve o diğer kıranlara ulaşmadan akasha sizi bularak bir araya getirmeye başladı. Önce ateş, sonra toprak, sonra hava ve en son da su. Hepinizi yine olması gereken sırayla birleştirdi, hem de sizin isteğinize uygun bir amaç için. Yağmur kadın biana’yı yok etmek..”

Dorian yıllar önce oreon’a ilk geliş sebebini tekrar hatırlarken bu kadar yıldan sonra sanki bütün başlangıçlar aklından silinmiş, genç adam kendini yeni baştan *yaşamayı* öğreniyor gibi hissediyorken başını sallıyordur, konuşur

“ama amacımızın haksız olduğunu söyledik..”

“öyleydi, biana’yı öldürmeye hakkınız yoktu, ama birleştiginizde karşınızda kimse duramazdı. Biana çok denedi, önce demetra’yı, yani andrea’yı öldürmeye çalıştı, ama siz engellediniz. Sonra üçünüze birden saldırdı, ama çok güçlüydünüz, sizi alt etmeyi başaramadı. Sonra bir gün bir gezegen yok oldu ve akasha’nın gücünü taşıyan ewan bir komaya girdi..”

“biana akasha’ya bağlı değilse onun gücünü nasıl kullandı?”

“her ne kadar akasha’ya bağlı olmasa da o da bir element kıran, hem de dengelerin gereklerine göre asıl varolması gereken *tek* su kıran. Sınırları nerede zorlayıp kuralları nasıl esnetebileceğini biliyordu. Bizi de bir hayli korkuttu, itiraf etmeliyim. Ewan’ın bir daha uyanamayacağını ve akasha’nın gücünün dağılacakını düşünüyorduk..”

“ama olmadı..”

raghnall tanrılara şükürler olsun diyerek devam eder

“öyle bir şey olsaydı, şu anda burada konuşuyor olamazdık..”

dorian iç çekerken onun koluna sarılmış olan sophia babasına daha da sokulur ve ikisi raghnall’ı dinlemeye devam ederken akasha’nın koruyucusu, kıranların gerçek hikayesini bu sefer doğru bir şekilde anlatmaya devam eder..

“ewan’ın bedeni tıbben yeniden kendine getirildiğinde akasha’nın gücünü de taşımaya devam etti, ama çok önemli bir şeyini kaybetti, hafızasını. Bu da biana için hem büyük bir yenilgi, hem de yeni açılan bir kapı oldu-“

“bir şey sormalıyım..”

raghnall tabii diyerek sözü dorian’a verirken genç adam sorar

“favian bu resimde nerede duruyor?”

raghnall gülümseyerek oraya da geleceğini söyler ve devam eder

“biana en başta size karşı gelmeyi seçtiğinde ve sizi iş birliğine zorlayıp reddedildiğinde bu işi yalnız yapamayacağını anladı. Akasha elementleri bir araya getiriyorsa o da onları önceden bulup yok etmeliydi. Favian’ın algılarıyla oynadı, gerçeklik kavramlarını değiştirdi. Zihninde kapalı kalmış kilitleri açarak ona zaten sahip olduğu güçleri kendisi vermiş gibi gösterdi ve onu ağına aldı. Favian’ın biana’yla beraber hiçbir amacı yoktu, sadece oreon’dan bilgileri sızdırarak biana’ya ulaştırmalı ve onun size akasha’dan önce ulaşmasını sağlamalıydı. İşler sarpa sardıkça favian gittikçe daha da işe yaramaz oluyordu. Biana’nın troova’yı biraz da can sıkıntısından yok ettiğini düşünmemin sebebi de bu..”

dorian gözleri kararak raghnall’ın anlattıklarını dinliyorken siyahi adam nerede durup favian’a geçtiklerini hatırlamış, devam eder

“biana akasha’nın gücünü kullanarak o gezegeni yok ettiğinde ewan’ın öleceğine emindi, ama yanıldı. Sonradan kaptan crash’in hafızasını kaybettiğini öğrendiğinde elinde var olanları tekrar değerlendirdi. Zihnini kontrol ettiği bir zaman gezgini ve hafızasını kaybetmiş, korunmasız bir akasha. Denklemi basitti, sizi yenemiyorsa yanınıza katılacaktı..”

“planı da kusursuzdu. Kendini bağlayabileceği en sağlam direk olarak akasha’yı seçti. Favian’ın zamanda gezme yeteneğini kullanarak ewan’ın asıl yaşadığı geçmişe gidip kendini onları inandıracak şekilde yerleştirdi ve favian’ın beynini diğerlerine karşı kullanmak için adeta bir proje haline getirdi. Sırasıyla, tüm ayrıntıları vererek bir biana ve ewan masalı yarattı. Geriye kalan tek şey bir şekilde bunu kullanmaktı, aralarında favian’a bağlı olan en saf zihni seçti..”
“delora..”

raghnall başını sallarken iç çekerek yıllar önce ölen genç kadının neler için kullanıldığını anlatmaya başlar

“favian ve delora’nın ortak bir geçmişi vardı, evet. bir aşk da vardı, ama bu tamamen tek taraflıydı. Favian yıllarca delora’ya aşık olarak yaşadı, ama hiç karşılık alamadı. Bu noktada biana devreye girdi ve delora’yı bir silah olarak kullanabilmek için ne yapacağını düşünmeye başladı-“

“raghnall?”

“evet?”

“sen bunların hepsini nereden biliyorsun?”

raghnall keyifle gülerken başını sallar

“en önce sorulması gereken önemli bir soru, evet. Biana kendini kurtarma planını işlerken bir çok kez hata yaptı, ama en büyük hatası akasha’dan çocuk yapmak oldu. Kendisi farkında olmasa bile özünü ona bağladı, o zamandan beri biana’nın şu ana kadar yaptığı her şey gün gibi ortada, ama bunu bir tek ben fark edebiliyorum. Beni siz akasha’ya bağladınız, ama ewan’ın zihnine bağlı değilim. Onun inandığı hiçbir şeyi değiştiremem. Gerçekleri görürüm, ama söyleyemem..”

“neden bunca zamandır bize ulaşmadınız?”

“bir çok kez denedik..”

raghnall’ın bakışları sophia’ya dönmüşken genç kız iç çekerek babasına bakar, dorian da ona dönerken o kadar çok yarım kalmış soru vardır ki, genç adam bunun sırasının şimdi olmadığını biliyor, raghnall’a delora’dan devam etmesini söyler.

“pekala, delora’nın güvenilir bir silah olarak kullanılması için en önce onun favian’a güvenmesi gerekiyordu. Bunun için biana, ewan’la kendisi için hazırladığı masalın bir benzerini favian ve delora için yarattı. Eğer onun kalbini ele geçirebilirse, güvenini de kazanacağını biliyordu. Favian’ın hatıralarıyla hayallerini birleştirip delora’nın olduğu alternatif bir geçmiş yarattı..”

“parçaları o kadar özenle hazırlayıp birleştirdi ki sadece akasha’yla değil, prenses latty’le de kendini bağladı. Onların savaş zamanında yaşadıkları felaketi kullanarak daha büyük bir felaket senaryosu hazırladı, kendini ewan ve latty’nin, hatta daha bir çok hayatın kurtarıcısı gibi gösterdi. Bunlardan biri yine delora’ydı..”

“Delora’nın gelecekte kurtarılması için Lucinda’nın Faye’i de alarak başka bir boyuta gitmesi gerçek olaylardı, ama bunlardan hiçbirinde biana yoktu. Delora’nın kaybolduğu gelecekte favian’ın bizzat kendisi gelerek Lucinda ve Cuslov’a durumu haber verdi, hafıza kürelerinin yaratılmasına ve Lucinda’nın uzaklaşmasına hep Favian yardım etti. Doğal olarak biana favian’ın zaman içindeki bu bağlantısını da kendi lehine kullanarak hem Lucinda’ya, hem de onun hazırladığı ve asıl planda da sadece onun ve favian’ın yerini bildiği kürelere ulaştı. Sınırlarını daha da zorlayarak Lucinda’yı kullandı, bir ruh özü uzmanını saklandığı boyutta buldu, zihnini kullandı ve o hafıza kürelerine de kendini yerleştirmeyi başardı. Böylece Lucinda geri döndüğünde onun sakladığı geçmişlerle biana’nın yarattığı gerçeklik çakışmayacaktı..”

“Biana aslında o kadar şanslıydı ki, sıradan bir insanı değil de bir zaman gezginin zihnini kullanmak ona çok büyük özgürlükler getirdi. Geleceği ve geçmişi bildi, gördü, onları kontrol etti ve değiştirdi. Tabii bu yapılan değişikliklerin ödenecek bedelleri de vardı. 14 yıl önce Luplex’te çıkan Maynard yangının sebebi, herkesi öldürmeye çalışan ateş kıranın oluşmasındaki tek ve gerçek sebep biana’ydı. Bu kadar yalan ve aldatmanın arasında söyledikleri doğru olan tek adam o dorian oldu..”

bütün bunları anlatırken raghnall’ın ilk defa ifadesine bir gölge düşüyorken dorian sophia’nın da huzursuz olduğunu hissetmiş, sorar

“o dorian’ın bize ulaşamamanızla bir ilgisi mi var?”

raghnall başını sallarken dorian sophia’nın saçlarını okşuyor, raghnall’dan devam etmesini rica eder..

“biana’nın kötü kalpli dorian’ın ortaya çıkış sebebini nasıl anlattığını biliyorsunuz..”

“evet, söylediğine göre zaman içinde ewan’ı kurtarma görevleri başarısız oldukça zaman kırılarak sürekli akasha’yı yok etmeye çalışan dorian’ın ruhunu serbest bıraktı..”

raghnall başını sallarken konuşur

“tamamen yalan. O dorian’ın oluşmasının sebebi biana’nın değil, sizin, yani element kıranların başarısız olduğu zamanların kırılmasıydı. Biana, favian’ın zihniyle oynarken o kadar çok açık uç ve kırık zaman bıraktı ki bunların hepsi kontrol edilemez bir hal aldı. Bu zamanların birinde biana gerçekten Dorian’ı akasha’yı yok etmek için ikna etti, ama o dorian kendi söylediği gibi zamanlar arasında dolaşıp sürekli akasha’yı öldürmüyordu. Aksine her deneyişinde başarısız oldu, sophia’nın sayesinde..”

dorian dönerek kızına bakarken sophia hafifçe gülümser, raghnall genç kıza dönerek sorar

“gerisini sen anlatmak ister misin sophia?”

sophia başını sallar ve babasının kolunu bırakarak doğrulurken konuşur

“endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Zamanların kırılmasından sadece bir tek kötü kalpli ateş kıran oluştu, onu da yok ettim.”

Dorian, sophia’nın sanki bir böceği korkusuzca ezmesinden bahseder gibi konuşmasına gülümserken ateşin kızı saçlarını kulaklarının arkasına atarak anlatmaya devam eder

“biana’nın teklifini kabul eden kötü dorian bir çok kez gerçekten akasha’yı yok etmeyi denedi, ama tanrıların şanslı kulları olarak öyle bir zamanda ortaya çıkmıştı ki benim elimden kurtulmasına imkan yoktu. 7 yaşımdan beri seni takip ediyorum baba, seni hissedebiliyorum, raghnall’ın yardımı olmadan bu geçite girip çıkabiliyorum, kısacası senin yaptığın hemen hemen her şeyi yapabiliyorum. O dorian da yapıyordu, çünkü o *sendi*. Gerçekten sen olduğunu bir gün scorchio’ya dönmeyi başardığında anladık..”

dorian kaşlarını çatarken sophia başını sallıyordur

“aynen öyle, scorchio’ya geçebildi, ama o sırada siz hala buradaydınız, akasha da yaşıyordu. Bir şeyler ters gidiyordu. İnan bana onun gerçekten öldürmem gereken bir adam olduğunu anlamak için çok savaştım..”

“ama sonunda başardın..”

sophia gururla gülümserken dorian uzanarak annesinin hep güzel şeyler görmesini istediği, ama tam tersini görmüş küçük kızının yüzünü okşar. Sophia babasının elini tutar ve içini öperek iki eli arasına alıp kucağına koyarken anlatmaya devam eder

“önceleri sürekli elimden kaçınıyordum. Tanrılara şükür scorchio’da bana zarar verebilecek kadar gücünün kontrolünde değildi. Bir süre sonra sürekli bu geçitte karşı karşıya gelmeye başladık. Sürekli akasha’yı kaçırp öldürmekten bahsediyordu, benimse onu gerçekten öldürmek için iki fırsatım vardı. Birisi scorchio’da, birisi de bu geçitte-“
“bu geçitten diğer tarafa geçemiyor musun?”

sophia başını iki yana sallarken cevaplar

“hayır, onu sadece sen yapabiliyorsun. Güçlerimiz denk, ama aynı değil..”
“sen de bir ateş kıran mısın?”

sophia yine gururla başını sallarken ekler

“sakfan bir ateş kıranım, ikinci nesil.”

Dorian gülümserken sophia da gamzesi çıkarak gülümsüyor, ikisinin bu mutlu anını raghnall’ın dikkat çekici öksürüğü bozuyorken sophia tekrar ne yaptığını hatırlayarak devam eder

“ne diyordum, evet, dorian’ı öldürmek için iki seçeneğim vardı, birisi burası, birisi de ev-yani scorchio. Scorchio fazla tehlikeliydi, çünkü bana karşı koyabilirse onun da beni öldürme şansı vardı, o yüzden hiç düşünmeden her seferinde onu buraya sürükledim-“
“nasıl?”
“seni nasıl sürüklediysem öyle, ateş tılsımıyla..”

genç kız üzerindeki ince kazağın içinden altın tılsımını çıkararak gösterirken başını eğerek parlayan yakuta bakarak konuşur

“siz gittiğinizde tılsımlarınızın bir kopyası da burada kaldı, ama kullanabilen sadece ben varım, scorchio’daki tek ikinci nesil..”

dorian başını sallarken sophia kolyesini tekrar kazağının içine bırakarak devam eder

“her neyse.. Dorian’ı buraya getirip her seferinde onu öldürmeye çalışıyordum-“
“bir dakika-“
“evet?”
“sen neden burada ölmüyorsun da dorian ölüyor?”
“burası senin, senden başka kimse *gerçekten* burada var olamaz. Ben gerçekten burada değilim, raghnall da öyle. Burada bizi öldürdüğünde sadece bağımızı kopartmış olursun, hemen sonra arkanda tekrar ortaya çıkarız..”

dorian hmmlayarak başını sallıyorken sophia devam eder

“dorian beni burada bir çok kez öldürdü..”

babasının bakışları donarken sophia kucağında tuttuğu eli sıkır

“ama ölmedim, iyiyim, odağımızı kaybetmeyelim..”

dorian gülerek devam etmesini söylerken sophia da aynı keyifle devam eder

“dorian en son size ulaşıp biana’yla seni buraya getirdiğinde çok heyecanlanmıştım. Eğer kötü dorian’ı yok edebilirsem sen uyandığında nerede olduğunu anlayacak, biana’yı da kolundan tutup bize getirecektin..”
“ama yapmadım. En son dönüşümde yanlış yaptığım seçim buydu, değil mi? scorchio’ya dönmedim, oreon’a döndüm..”

sophia ve raghnall başlarını sallarken dorian iç çekerek kızının elini sıkar ve devam etmesini söyler

“ben burada dorian’ı öldürdüğümde o kadar sevinmişim ki, sonunda beni kurtardığı için ewan’a teşekkür ettim..”

dorian bir anda o teşekkürün gerçekliğiyle sarsılırken yıllardır her gün düşündüğü kız budur işte, sophia, kendi kızı-

“ama aslında seni kurtardığı için teşekkür ediyordum, bana geri getirdiği için. Ne yaptığının farkında olmadığı için benim zavallı teşekkürüm de böylece havada kalmış oldu-“
“o teşekkür senelerce benim uykularımı kaçırdı..”

sophia gülerken babasına sarılırken dorian da onu tutuyor, incecik omzunu öperek saçlarını okşuyorken sophia onun kulağının hemen yanında konuşur

“sana ulaşmak için çok başka yollar da denedim baba..”
“ne gibi?”
“yeniden doğmaya çalışmak gibi..”

dorian kaşlarını çatarken sophia onun omuzlarından tutarak geri çekilir ve gözlerinin içine bakarak sanki yıllardır bunu sormayı bekliyormuş gibi büyük bir istekle konuşur

“yıllar önce morganların kız kardeşi cameron’ın ölen bebeğini hatırlıyor musun?”

dorian nefesi kesilerek kızına bakıyorken sophia hafifçe gülümseyerek başını sallar

“o bendim..”

“nasıl? Neden-*nasıl*?”

sophia, babasının kafasının karıştığını görebiliyor ve bundan zevk alıyormuş gibi gülümsüyorken yeşil gözleri parlayarak o kısacık hayatında yaptığı en büyük planı anlatır

“benim doğabilmem için senin özünün uyduğu bir eş bulman gerekiyordu, annem gibi. Cameron şu ana kadar anneme en yakın bulduğum öz. Kadın seks olmadan yaşayamıyor, biliyorsun...”

dorian kızının seks demesine mi şaşırsa, yoksa cameron’ın özünün edena’ya benzediğine mi kalbi kırılrsa, en önemlisi o kadının kendinden hamile olduğunu hiç bilemediğine mi kızsza bilemiyorken sophia onun karmaşasına aldırmadan devam eder

“sen onunla bir kerecik birlikte olduğunda ben de aynen biana gibi bir aydınlanma yaşadım! Neden olmasın, ben de tekrar doğamaz mıyım dedim-gerçi ben de bu halimle tekrar sizin yanınıza gelmek istemişim, ama ben kendimi unutursam beni bulamayacağınızdan korktuğum için o fikirden vazgeçtim-“
“onun yerine yeniden doğmaya mı çalıştın!?”
“inan o daha kolay! Değil mi raghnall, sen de biraz yardım etsene!”

raghnall gülümseyerek yıllardır kendi kızı gibi koruduğu sophia’sına yardım etmek için lafa girer

“sophia doğru söylüyor aiden. Onu sizin gibi körü körüne yollamamız uygun değildi. Silvain için bile yaparken endişeliydim-“
“silvain-tanrım, *scott*?”

raghnall mutlulukla gülümseyerek başını sallarken dorian çenesini ovarak kendi kendine bir an güler

“birbirlerini buldular, çocukları oldu, *liv*..”

sophia ve raghnall onu da onaylıyorken dorian gözlerini dolmasını engelleyemiyor, edena’nın acısı bir anda bütün benliğini sarıyorken genç adam başını eğerek sessizce ağlamaya başladığında sophia bütün o neşesi solarak babasına atılır ve onun başını tutarak boynuna sarılırken onun da gözleri dolmuş, babasına sımsıkı sarılarak yıllardır ilk defa annesi için ağlar..

“baba, lütfen ağlama-nolur..”

sophia burnunu çekerek yüzünü babasının boynuna saklıyorken dorian onun başını tutuyor, bunca zamandır, bu evrende çektiği o korkunç acı, karısı *eden*’ı kaybettiği için çektiği o acı gerçekte *edena*’ya ait, o bilmeden kalbinde yer etmişken ateş kıran şimdi elinden alınanlar için ağlıyor, daha önce kızına ulaşamadığı, kendini bulamadığı, *geç kaldığı* için ağlıyorken sophia’sı ona tutunmuş, sımsıkı sarılmış, ağlamaması için yalvarıyordu.

Dorian kendini toparlamaya çalışarak derin bir nefes alırken sophianın başını öperek geri çekilir. Yaşlarla parlayan yeşil gözler de dorian’a bakıyorken babası güzel kızını alnından öperek tekrar göğsüne çeker, onun canlı damalarında dolaşan kanın ateşini, geçtiği her yolu ezberlerken bakışları raghnall’a dönmüş, sorar

“Cameron’la beraber oluşumla bebeğin ölümü arasında çok uzun bir zaman var, neden?”

“sophia’nın ruhu ancak o süre içinde cameron’ın içinde tekrar var olmaya başladı-“

“peki bebek neden öldü, o sırada sophia’ya ne oldu?”

“hiçbir şey, başaramadık. Cameron’ın içinde büyüyen bebek sophia’nın ruhunu taşıyabilecek kadar güçlü değildi, doğduktan çok kısa bir süre sonra öldü..”

dorian iç çekerek morganların yaşadığı acıya bile kendisinin sebep olduğunu düşünüyor, kızına biraz daha sarılırken asıl soruyu sorar

“şimdi ne yapacağız?”

“hala burada-“

“nasıl burada, yok, ewan-“

“buraya *bağlı*, ateşi sönmüyor andrea, dönecek, üstelik iyi de, hissediyorum..”

andrea sessiz kalırken ewan yerdeki tılsımın kırıklarını eline topluyordu

“nasıl hissettiğimi sormayın, bir şekilde biliyorum-“

“ya yanlış biliyorsan, o zaman dorian’a ne olacak?”

ewan başını kaldırıp liv’e bakarken genç kızın mavi gözleri endişeyle gölgelenmiştir, babasının kolunu tutuyorken tekrar konuşur

“ya birisi onu almış ve sana da iyi olduğunu hissettiriyorsa-“

“dorian’la aramızdaki bağı daha önce kimse kıramadı-“

“bilmiyorum ewan..”

liv başını babasının koluna yaslarken scott onu tutuyor, eğilerek siyah saçlarını öperken andrea, ewan’ın omzuna tutunarak doğrulur

“umarım haklısındır ewan-“

“bir süre daha bekleyelim andrea, dönecek..”

andrea başını sallayarak liv ve scott'ın yanında dışarı çıkarken içeri girmeye çekinen benjamin koridorda onları bekliyor, çıktıklarında babasının yanına sokulur

“dorian iyi mi?”

“ewan iyi diyor, bilemiyoruz Ben, bekleyeceğiz..”

benjamin göz ucuyla ablasına bakıyorken liv üzgündür, Ben babasının arkasından dolaşıp kafasını liv'in kolunun altına sokarken genç kız gülümseyerek kardeşine bakıyor, ona sarılıp odasına yürürken andrea onların arkasından bakarak scott'ın eline tutunur..

“geri dönmeliyim, yokluğumu fark etmiş olmalılar-“

“akasha iyi olduğunu biliyor! Biraz daha kal baba!”

sophia babasına daha da sarılırken dorian onun kokusunu içine çekiyor, raghnall'a bakar

“biliyor mu?”

“hissediyor, ama emin olamıyor. Gecikerseniz endişelenmeye başlayacaklarına eminim.”

Sophia raghnall'a ters bir bakış atarken babasını bırakıp geri çekilir-

“sophia sen neden gelmiyorsun?”

“öylesine kalkıp gelemem, biliyorsun. Ben scorchio'ya aidim, siz de öyle. Orası geçici olduğu sürece ben seninle gelemem..”

genç kızın sesi titriyorken dorian uzanarak onun ellerini tutar ve raghnall'a döner

“onu götürmek istiyorum-“

“korkarım istekle olan bir şey değil bu aiden-“

“o benim.”

“biliyorum efendim, ama olmaz. Dengeler şu anda çok hassas ve Sophia oraya ait olmadan diğer tarafa geçerse-“

“nasıl yapacağım?”

“başladığınız işi bitireceksiniz, elementlerin dengesini kuracaksınız-“

“biana'yı yok edeceğim..”

raghnall buna cevap vermezken dorian sophia'ya bakıyor, genç kız da onu izliyorken birazdan iç çekerek ayağa kalkar

“bizim de dönmemiz gerek baba..”

dorian başını sallarken ayağa kalkıyor, sophia'nın eli elinden koparken genç adam bir parça kor kendi alevinden kopmuş gibi hissederek ikisine bakar. Raghnall sophia'yı yanına alırken ateş kırana bakarak konuşur

“dengeyi kurmak için tek bir yol yok aiden. Akasha'yı yaratmak ve kendi dengenizi kurmak için nasıl benliklerinizden fedakarlık ettiyseniz şimdi de buna benzer bir şey yapabilirsiniz-“

“nasıl?”

“cevabı bulacaksınız, gidin ve diğerleriyle konuşun-“

“onlara nasıl hatırlatacağım?”

“anlatın, dinleyeceklerdir..”

dorian sessiz kalırken raghnall gülümser ve başını eğerek yanındaki sophia'ya bakarken genç kız da gülümsüyor, ama üzüntüsü de yeşil gözlerinden okunuyorken elini kaldırır

“dikkat et baba, çabuk dönün..”

ve bir an sonra ikisi de kaybolurken dorian yine burada yapayalnız kalmış, bir an nasıl döneceğini düşünürken sonra kendi kendine gülümser ve o anda ortadan kaybolurken ateş kıranın geçidi boş kalır..

Dorian tekrar kendi odasında belirdiğinde bir an başını tutarak dengesini bulur, sonra yatağına dönerken ayakta onu bekleyen ewan’ı gördüğünde derin bir nefes alarak rahatlar

“iyiyim..”

“biliyorum, hissettim..”

dorian yine gülümseyerek başını sallarken ewan kaşlarını çatmış, sorar

“masaj yaptırmaya mı gittin, kaçırıldın mı?”

dorian ikisinden de biraz var diyorken ewan tek kaşını kaldırmış, önceki huysuz adamın yerine verilen yenisi her neyse daha huzurlu ve *espriden anlar* görünüyorken akasha bir süre itiraz etmeden ona uyar ve ikisi beraber odadan çıkarken yeni ateş kıranın anlatacak çok şeyi vardır...

“dur..”

ewan dururken dorian onu kolundan tutmuş, tekrar kendi odasına sokar ve kapıyı kapatırken konuşur

“kimler benim gittiğimi biliyor?”

“herkes?”

dorian bir şeyler homurdanırken hemen sonra kendini toparlar

“pekala, bana biana’ya göz kulak olmamı söylediğin zamanı hatırlıyor musun?”

“yine mi onunla ilgili?”

dorian, ewan’ın bakışlarındaki korku ve öfkeyi görürken sorusunu evet diye cevaplamak istemiyor, ama yine de itiraz edemiyorken konuşur

“tamamen onunla ilgili demiyorum, ama benim gidiş ve gelişimden biana’nın haberi olsun istemiyorum-“

“geç kaldın, çoktan oldu-“

“o halde diğerlerine de döndüğümü, ama çok yorgun olduğumu ve uyuduğumu söyle. Şimdi sadece elementlerle konuşmam gerek-“

“ne döndüğünü önce bana anlatsan da ben de bilerek yalan söylesem?”

“şimdi olmaz-“

“ben sana emrediyorum, akasha’ya karşı mı geliyorsun?”

dorian bir an dururken hemen sonra gülümser, ewan onun ifadesinde bir an yıllar önce bütün sarayını yakan dorian’ın ifadesini görürken bir adım geriler, ama dorian onu tutmuş, ne düşündüğünü de anlamış, aceleyle konuşur

“hayır, kötü falan değilim, *benim*-“

“diğeri de benim demişti-“

ewan kafasından çekilerek dudakları örtülürken gözleri büyümüş, ama bir an sonra bunun sadece dorian’ın sapıklıklarından biri değil de gerçekten amaçlı bir öpücük olduğunu anladığında hala elinde tuttuğu tılsımın kırıklarıyla ateş kıranın kolunu tutarak gözlerini kapatır..

---

dorian yavaşça dudaklarını ewan'dan ayırdığında genç adamın nefesi kesilmiş, ateş kıranın kollarını sımsıkı tutuyor, gördükleri başını döndürüyorken kısık bir sesle mırıldanır

“oturmam gerek..”

“hatta yat, gel..”

dorian yatağının örtülerini çekerek ewan'ı oturturken onu iterek yatırmaya çalışır, ama ewan istemiyor, karşı koyarken dorian durarak ona bakar

“kimseye henüz bir şey söyleyemezsin-“

“ne öğrendiğimi ben bile anlamamışken zaten konuşamam..”

dorian başını sallarken ewan'ın kollarını bırakıp gidecek olur, ama ewan izin vermezken sorar

“onu öldürecek misin?”

dorian bu soruya verecek cevabı daha kendisi de bilmiyorken ewan onun sessizliğinden korkmuş, fısıldar

“owen ve kenda ne olacak?”

“bunları düşünme, dinlen-“

“dinlenemem, karımı öldüreceksin.”

Dorian bir an donup kalırken başını iki yana sallar

“o seni karın değil, sen onu tanımıyorsun bile ewan-“

“o zaman seni de tanımıyorum-“

“seni ben yarattım.”

Ewan tüyleri diken diken olarak dorian'a bakıyorken ateş kıran daha az korkunç olmaya çalışarak açıklar

“insan olarak değil, biliyorsun, ama gücünü biz verdik-“

“ne kadarı doğru? Conrad?”

“onlar doğru ewan, conrad senin ailen. Çocukların yine senin çocukların-“

“ama biana anneleri-“

“biliyorum-“

“öldüremezsın.”

Dorian iç çekerek başını eğerken ewan kollarını ondan çekerek konuşur

“hakkın yok-“

“biliyorum, ama tanrı aşkına lütfen daha fazla soru sorma ewan, dinlen, ben calder-eidan'ı bulmalıyım..”

“kardeşini..”

dorian başını sallarken ewan bir an gözlerini yumar, ama başı hala fııldak gibi dönüyorken inleyerek gözlerini tekrar açar

“beni öldürme..”

“ölmezsın merak etme..”

ewan hiç merak etmediğini söyleyerek kendini yatağa bırakıyorken dorian örtüleri onun üzerine kapatır ve başka bir şey söylemeden sessizce odadan çıkarken ewan bir an sonra esneyerek bu sefer gerçekten gözlerini kapatıyordur..

---

dorian odasından çıkıp koridorda yürümeden önce etrafına bakınır ve soluna dönüp bir adım attığında arkasından gelen sesle dururken liv onu görmüş, kimsenin duyup duymamasına aldırmadan ona koşuyordur. Dorian arkasını dönüp üzerine atlayan kızı tutarken odadan andrea ve scott da çıkmış, ateş kıran gülümsüyorken elini dudaklarına götürüp sessiz olmalarını işaret eder. Andrea başını sallarken liv dorian'ın omuzlarını tutarak geri çekilir

“nerdeydin!? İyi misin?! anlat-“

“sessiz, liv lütfen sessiz ol-“

“neden?”

dorian birazdan anlatacağını söyleyerek onunla beraber andrea ve scott’a ilerliyorken dördü beraber odaya girdiklerinde bu sefer benjamin atılıyordur, dorian hızla kapıyı kapatarak sesleri keser..

“kimsenin döndüğümü bilmesini istemiyorum, henüz değil-“

“dorian iyi misin?”

dorian andrea’ya dönerek başını sallarken toprak kıran endişeli, kısa saçlarını kulağının arkasına atarak sabahlığının önünü biraz daha kapatırken dorian ona oturmasını işaret eder

“her şeyi anlatacağım, ama önce eidan’ı bulmalıyım, nerede olduğunu bilen var mı?”

“vien’le beraber üst katta, uyuyor-“

“gittğimden haberi oldu mu?”

“emin değilim, gideli çok olmadı dorian..”

“güzel..”

dorian bir an demetra’nın ailesine bakarken yine gülümser

“anlatacak o kadar çok şey var ki..”

andrea da onunla beraber gülümserken anlatılacakların iyi mi ya da kötü mü olduğunu bilmiyor, ama dorian’ın bir şekilde mutlu olduğunu hissediyorken konuşur

“diğerleri de ayaklanmadan git ve eidan’la konuş, hadi..”

“doğru-siz odadan çıkmayın, çıkarsanız da beni görmediniz..”

liv bir şeyler homurdanırken dorian ona döner ve genç kızın başından öperek dışarı çıkarken kapı kapandığında liv elini kolunu sallayarak bir şeyler söylüyor, gidip benjamin’in yanına çöker..

---

dorian sessizce asansörden çıkmış, eidan ve vien’in odasının önünde durup kapıyı vurmuş, şimdi bekliyordur. İçerdeki hareketleri duyuyor, adımların kapıya yaklaşmasıyla bir adım geriler, kapıyı vien açmış, uykulu gözlerle dorian’a bakıyorken neyi gördüğünü anladığında konuşur

“dorian?”

“vien uyandırdığım için üzgünüm, eidan’la konuşmam gerek-“

eidan, vien’in arkasından gelmiş, karısının tuttuğu kapıyı daha da açarak dorian’a bakıyorken sorar

“bir şey mi oldu dorian?”

dorian onların hiçbir şeyden haberi olmadığını görmüş, ewan’ın her şeyi abartmasına tekrar hayran kalmışken sakince eidan’ın sorusunu cevaplar

“seninle konuşmam gereken bir şey var..”

“sabahı bekleyemez mi?”
“hayır, eidan..”

vien dönerek kocasına bakarken eidan dorian’a bakıyor, biraz sonra kapıyı bırakıp dışarı çıkarken vien’e hemen döneceğini söyler ve dudaklarına bir öpücük bırakıp kapıyı arkasından çekerken dorian’ın önünde durduğunda konuşur

“özür dilemek için geç kaldın-“
“franco’yla alakası yok.”

Eidan arkadaşının ismini dorian’ın ağzından duyduğu anda diken diken olurken kapının kolunu tutan eli kasılmıştır. Dorian sakın, su kırana bakıyorken koridorun sonundaki asansörleri gösterir

“söyleceklerim koridor ortasına uygun şeyler değil, kıranların ofisine inelim-“

eidan bu adamla daha fazla tartışmak ya da vakit geçirmek istemiyor, onu geçip asansörlere ilerlerken dorian da *kardeşini* takip eder..

SOUNDTRACK / *Bond - Space*

“anlatacaklarımı sana daha kolayca gösterme yolları var, ama hepsi için seninle savaşmam gerektiğini biliyorum-“
“bana dokunmayacaksın.”

Dorian başını sallarken eidan ofisteki iskemlesinde dik duruyor, eli masada, dorian’a konuşmasını işaret eder, ateş kıran eidan’ın istediğini yaparak konuşmaya başlar..

“bunları nasıl ve nereden uydurduğunu bilmiyorum, ama ben gidiyorum dorian-“

eidan daha scorchio’nun ne olduğunu duyduğu anda itiraz etmiş, kalkıp gidiyorken dorian yerinden fırlayarak onu yakalar

“yalan söylemiyorum-“
“bana gayet güzel uydurulmuş yalanlar gibi geldi. Kendini affettirmek için sonunda bunu da mı uydurdun-“
“ben affını istemiyorum-“
“AFFIMI İSTEMEDİĞİN İÇİN Mİ BU KARDEŞ ZIRVASINI ORTAYA ÇIKARDIN!!? BEN SENİN KARDEŞİN FALAN DEĞİLİM! BENİM KENDİ KARDEŞLERİM, *KENDİ AİLEM* VAR-“
“onlar senin değil-“

dorian suratına bir yumruk yiyerek yere düşerken eidan eğilerek onu yakalarından tutmuş, öfkeyle konuşur

“hayatımın yarısını elimden aldın, şimdi bunları da mı istiyorsun? Neden *ben*? Neden?!”
“eidan bana inanmak zorundasın-“
“NEDEN!?”
“ÖYLE OLMAK ZORUNDA DA ONDAN! BUNA BİR CEVABIM YOK-“

dorian tekrar yere itilerek başını sert zemine vururken inleyerek kafasını tutar, eidan onu izliyorken gözleri dolmuş, konuşur

“beni rahat bırak, bırak yaşayayım, devam edeyim-“

“eidan-“

“istemiyorum, öyle bir şey varsa da bilmek istemiyorum.”

“ama bilmek zorundasın-“

dorian su kıranı kolundan yakaladığı gibi yere çekerken bir anda ikisi de ortadan kaybolmuş, hemen sonra kuru küllerin üzerine düştüklerinde dorian yine kafasını vurmuş, eidan yere tutunarak nefes nefese etrafına bakıyorken hemen sonra dorian’a dönerek hızla olduğu yerde geriler

“nereye getirdin beni!?”

dorian kafasını tutarak doğrulurken konuşur

“scorchio’ya giden geçittesin, burası benim..”

eidan bir şey söyleyemiyor, hareket bile edemeyecek kadar şaşkıncı bir an sonra sağ tarafında beliren uzun boylu siyah bir adamla irkilerek bu sefer kendini sola atar

“sen kimsin?!”

“raghnall-“

eidan yine dorian’a bakıyorken ateş kıran ayağa kalkmış, raghnall’a bakarak konuşur

“her ne yapman gerekiyorsa yap, bana ne yaptıysan, ya da ona ne yapacaksan-canım yanıyor, oturacağım..”

dorian bir taşa tutunup üzerine otururken raghnall eidan’a dönmüş, su kıranın mavi gözleri dehşetle büyümüşken telaşla ayağa kalkarak ters yöne koşmaya çalışır, ama raghnall adındaki kocaman adam önünde dikilirken eidan korkuyla bir adım geri atar, ayağı küllerin arasında saklı taşların birine takılıp sırt üstü yere düşerken dorian onu izliyordur. Sonunda raghnall eğilerek su kıranla göz göze geldiğinde eidan doğrularak bir şey söyleyecek olur, ama aynı anda gözleri kayarak tekrar küllerin üzerine yığılırken dorian atılmış, genç adamın kafası taşa çarpmadan onu yakalar..

---

eidan tekrar gözlerini açtığı anda başında bekleyen dorian’ı görmüş, irkilerek doğrulurken etrafına bakıyor, gözleri raghnall’a döndüğünde konuşur

“ben burayı kullanmadım..”

dorian kaşlarını çatarken raghnall eidan’a gülümseyerek başını sallıyordur

“sizin geçitiniz başka bir yerde calder-“

calder adını duyunca sanki her şey bir anda gerçek olmuş gibi hızla arkasını döner ve eidan’ı görünce ona atılarak sımsıkı sarılırken ateş kıran hazırlıksız yakalanmış, bir an kalakalsa da hemen sonra o da kardeşini tutar, calder onun sırtını sıkarak nasıl bu kadar geç kaldıklarını anlamadığını söylüyordur..

“edena için üzgünüm..”

dorian başını sallıyorken eidan dönerek raghnall’a bakar

“diğerlerini de buraya çağırırsak olmuyor mu? Era’ya gidip eidan’ın bana yaptığı gibi anlatmaya çalışırsam korkudan ölür..”

“gidip benim getirmem gerekiyor, onlar kendi başlarına buraya gelemezler, değil mi?”

raghnall ateş kırana başını sallayarak onayladığında dorian ayağa kalkar

“calder burada kal-“

“kalamam, burası korkunç, beni de götür-“

“yine buraya döneceğiz-“

“ama *korkunç*. Gidelim, yürü-“

aiden *yürürken* calder de ona tutunmuş, gözleri raghnall’da, bir an sonra ikisi de kaybolurken raghnall etrafı izleyerek onları bekler..

“sen sienna’ya git, ben andrea’yı alacağım-“

“era ve demetra demek istedin..”

dorian gözlerini devirirken eidan daha fazla uzatmadan döner ve sienna’nın odasına yürürken, aklına bir an conrad gelir, onu ne yapacağını sormak için arkasını tekrar döndüğünde dorian çoktan gitmiştir. Eidan kafasını kaşıyarak kapının önünde duruyorken sienna’yı almak için ne söyleyeceğini düşünerek kapıya vurur, bu arada da kendi kendine söyleyeceklerini tekrarlıyorken kapıyı conrad açtığında eidan konuşur

“sienna’ya söylemek istediğim önemli bir şey var, o yüzden benimle gelmesi gerekiyor, ama sen gelemezsin conrad.”

Conrad *peki* diyerek arkasını dönerken sienna saçlarını toplayarak kapıya geliyor, lastiği bağlayıp ellerini indirirken eidan’a bakar

“iyi misin?”

“iyiyim, ama söylemek istediğim önemli bir şey var-“

“o yüzden onunla gitmen gerekiyor ve ben gelemem.”

Eidan conrad’a bakıyorken sienna gülerek ona uzanır ve öperek uykusuna dönmesini söylerken conrad siennayı omzularından sarmış, eidan’a bakar

“bir terslik olmasın..”

“olmaz..”

conrad yine *peki* diyerek sienna’yı bırakırken hava kıran dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattığında merakla eidan’a bakar

“neler oluyor?”

“inanılmaz şeyler, sen de inanamayacaksın, o yüzden bir yere gideceğiz-“

“eidan korkutma beni-“

“senden önce ben korktum, ama korkacak bir şey yok, gel hadi era-yani, *sienna*..”

sienna kaşlarını çatarken eidan yine kafasını kaşıyor, kem kümleyecekken karşıdan gelen dorian ve andrea’yı gördüğünde rahatlar ve konuşur

“ben benimkini aldım..”

dorian’ın yanındaki andrea da anlamaya çalışarak onlara bakıyorken sienna eidan’ı bırakıp toprak kırının yanına geçmiş, hepsi beraber dorian’a bakıyorken genç adam gülümser

“korkmayın, ellerinizi bana verin, eidan sen kolumu tut..”

eidan başka neresini tutabileceğini soruyorken dorian bu sefer kardeşinin kafasının bir taşa çarpmasını dileyerek herkesi alıp ortadan kaybolur..

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella's Theme

“oh..”

sienna başını tutarak doğruluyorken eidan onu tutuyor, her şeyin yolunda olup olmadığını anlamak için gözlerine bakıyorken hava kıran farkında olmadan ağlamış, ıslanmış yanaklarını silerken raghnall’a döner

“sophia? Nerede, iyi mi-“

“burdayım, iyiyim..”

sienna, diğer yanından ona doğru gelen güzel genç kıızı görünce yine gözleri dolmuş, eidan’ı bırakarak doğrulur ve kollarını açarak sophia’ya sarılırken genç kızın saçlarını okşuyor, güzel başını öpüyorken sophia da gülümseyerek onu tutuyordur. Onların arkasındaki eidan kocaman olmuş kıızı izliyorken sophia ona göz kırpar, su kıran gülümserken genç kız geri çekildiğinde sienna’nın yüzüne bakarak konuşur

“iyiyim era, ağlama lütfen-“

“geç kaldığımız için çok çok üzgünüm sophia, annene böyle söz vermemiştim..”

sophia bir şey söylemeden başını iki yana sallıyorken era onu yine kendine çekerek arkasını döner ve aiden’in kollarındaki demetra’ya bakarken genç kadın herkesten daha çok sarsılmış, aiden’in ellerini sıkarak küllere bakıyorken gözleri dolarak başını kaldırır, sophia’yı gördüğü anda bütün ipleri kopmuş, tekrar dönüp aiden’a sokularak ağlamaya başladığında scorchio’ya yıllar sonra yine yağmurlar yağmaya başlar..

“iyiyim, iyiyim-“

demetra içini çekerek aiden’dan ayrılırken sophia onun önünde yere çöker, güzel kadının ellerini tutarak gülümserken demetra’da ona bakıyor, genç kızın içinde parlayan hayatın saflığını, güzelliğini görüyorken gözleri yaşlı, ama gülümseyerek ateşin kızının saçlarını okşar, sonra hafifçe yanağına dokunarak elini çekerken başını aiden’a çevirerek konuşur

“ben nasıl döneceğimizi biliyorum..”

aiden’in gözlerinden bir pırıltı geçerken demetra diğerlerine dönerek konuşur

“kimsenin ölmesine ya da yok olmasına gerek yok-“

“anlat..”

demetra, calder’in heyecanına gülümseyerek ona dönerken anlatır..

---

element kıranlar tekrar oreon’a döndüklerinde dorian hiç beklemeden odasına ilerliyor, diğerleri de onu takip ediyorken genç adam kapıyı açıp içerde uyuyan ewan’ın başında duran biana’yı gördüğünde olduğu yerde kalır. Genç kadın elini ewan’ın başından çekip hızla ayağa kalkarken dorian ona bakıyor, içeri bir adım atar

“meris-“

“hayır, orada kal. Nasıl yapabildiniz bilmiyorum, ama bana yaklaşma aiden-“

“sana zarar vermeyeceğiz-“

dorian bir adım daha attığı anda biana önünde bir kalkan çekmiş, arkasından diğerlerini izliyorken eidan dorian'ı geçerek öne çıkar ve biana'nın kalkanından geçerek ona ilerlerken biana duvara yaslanmış, korkuyla genç adama bakıyordur. Eidan ellerini kaldırarak olduğu yerde dururken konuşur

“yemin ederim, zarar vermeyeceğiz..”

biana bakışlarını arkadakilere çevirirken sorar

“ne yapıyorsunuz?”

“bir anlaşma..”

“nedir?”

“güçlerinden vazgeçeksin-“

“hayır.”

“meris, *dinle, lütfen.*”

Biana susmuş, duvardan ayrılmadan aiden'a bakıyorken ateş kıran konuşur

“güçlerini kızına ya da oğluna vereceksin, yapman için sana yardım edeceğiz-“

“neden ben?”

bunun üzerine eidan lafa girerken biana'nın bakışları da ona dönmüştür

“çünkü ikimizin arasında çocukları olan bir tek sen varsın. Senin neslin devam ettiği için ben çocuk yapamıyorum, inan bu seçenek benim önümde olsa bir an bile düşünmezdim..”

biana kararmış gözleriyle eidan'a bakıyorken gözleri dolarak aiden'a döner

“bana zarar vermeyeceğinizi nereden bileceğim?”

“vermeyeceğiz.”

“peki sonra ne olacak?”

“yaşayacaksın, normal bir insan gibi-“

“bütün bu yaptıklarım, her şey bir hiç için miydi? Boşuna mıydı!? Neden peşimdeydiniz?!”

biana duvardan çekilerek ewan'ın yattığı yatağa yaklaşırken eidan konuşur

“yaptıklarının sonuçlarına sen katlanacaksın meris-“

“beni buraya siz ittiniz! Hakkınız olmayan bir karar verdiniz-“

“hata yaptık, ama şimdi düzeltiyoruz. Bizim de kayıplarımız oldu-“

“ben bütün *her şeyimi* kaybedeceğim.”

Kimse konuşmuyorken biana'nın gözleri dolmuş, yatağın başına tutunarak destek alırken dorian'a döner

“söz verdin aiden..”

dorian başını sallarken biana da içini çekerek eidan'a bakar

“güçlerimi kenda'ya vereceğim..”

eidan başını sallayarak diğerlerine dönerken andrea öne çıkar ve biana'nın yanına gelerek ona destek olup genç kadının odadan çıkarırken eidan ve sienna da onları takip ediyordur. Dorian onların ardından kapıyı kapatıp odada kalırken yatakta uyuyan ewan'a bakar..

“ewan? Uyan..”

ewan bir şeyler mırıldanarak dorian'ın sesine sırtını dönerken ateş kıran onu omzundan tutarak çevirir

“uyan, bilmen gerekenler var..”

ewan zorla gözlerini açarken bütün her yanı ağrıyordur. Sanki bütün evreni sırtında taşımış, sadece uyumak istiyorken dorian'a bakarak sorar

“beni öldürecek misin?”

dorian hafifçe gülerek başını sallar

“sayılır..”

ewan bunu duyunca gözleri açılarak doğrulurken dorian konuşur

“akasha'yı dağıtacağız..”

“nasıl?”

“akasha olarak seni seçmiştik, çünkü bütün bunlar bitince tekrar scorchio'ya dönecek, senin gücünü de alıp yine o topraklara dağıtacağız-“

“gidecek misiniz?”

dorian genç adamın gözlerindeki hayal kırıklığını gördüğünde bir an durur, sonra başını iki yana sallarken ewan rahatlamış, sorar

“akasha bu evrene mi dağılacak? Scorchio ne olacak?”

“insanlar orada yaşamaya devam edecekler, ama denge burada kurulacak-“

“ben ne olacağım?”

“ewan olacaksın..”

ewan bakışlarını şöminedeki ateşe çevirerek sessiz kalırken biraz sonra gözlerini kısarak tekrar dorian'a bakar

“acıyacak mı?”

ateş kıran gülümserken ewan biraz acıyacağını anlamış, homurdanarak tekrar yatağa uzanır..

---

andrea kapıda bekliyorken biana kızının odasına girmiş, siyah saçları yastığına dağılmış, huzurla uyuyan kenda'nın baş ucunda eğilip ellerini kendine eş siyah saçlara koyarken güzel kızının yüzünü izliyor, gözleri dolarak uzanır ve masum tenini öperken kenda derin bir nefes alarak gözlerini açmış, annesini görünce gülümser

“daha sabah olmadı..”

“biliyorum bebeğim, sana ihtiyacım var..”

kenda kaşlarını çatarak doğrulurken kapıda bekleyen andrea'yı gördüğünde annesine bakar

“bir şey mi oldu anne? Babam iyi mi?”

biana başını sallarken kızının saçlarını omzundan geriye iterek sakince konuşur

“benim için yapmanı istediğim bir şey var kenda-“

“yaparım anne, ne olduğunu söyle sadece..”

biana gülümseyerek bu kadar kaçışın, yalanın arasında yaptığı iki doğrunun küçüğüne bakıyorken kızı sorar

“owen’ı da istiyor musun? Uyandırayım-“
“hayır, sadece sen..”

kenda başını sallarken üzerindeki yorganı kaldırır, bacaklarını yataktan sarkıtırken annesi de doğrulmuş, kızıyla beraber odadan çıkarken andrea gülümseyerek kenda’yı yanına alır, biana kapıyı örterek onları takip ederken kenda arkasını dönerek annesine elini uzatıyordur..

“akasha’yı dağıtmak için ne yapacaksınız?”
“güçlerimizi senden geri almamız gerek..”

ewan, dorian’la beraber yürüyorken tekrar sorar

“onu nasıl yapacaksınız peki?”
“herkesin kendine ait yöntemleri var-“
“bir tarafımı deşmediğiniz sürece ne isterseniz veririm..”

dorian dönerek yanındaki adama bakarken sorar

“ne istersem?”
“ben senin ne istediğinin farkındayım, devam et..”

dorian akasha’nın son saatlerinde onu dinleyerek devam ederken ikisi uçuş üssüne girdiğinde dorian gülümsüyor, ewan arkasından girmiş, gayet ciddi, duplex’e inecek 5 kişilik bir araç hazırlanmasını söylüyordur..

“gidip geldiğinde anlatacak mısın-o zaman da geçiştireceksen önceden oreon’u yıkayım-“

sienna gülerken üzerini değiştiriyorken saçlarını kazağından kurtardığında yatakta oturan conrad’a eğilir

“anlatacağım, yıkma-“
“yalan söylüyorsun..”

sienna bir şey söylemezken conrad onun başını tutarak kendine çeker ve dudaklarını öperek genç kadını tekrar yatağa alırken sienna onun omuzlarına tutunuyor, sırtı yatağa değerken gözlerini açarak başını çeker

“ama duyacaklarının bazılarından hiç hoşlanmayacaksın-“
“ben duyduğum her şeyin yarısından nefret ederim zaten..”

sienna yine gülerken conrad gülüşünü sevir, aydınlanan yüzünü izlerken sienna da genç adama bakıyor, bir anda nasıl durduklarını, *ne olduklarını* fark ettiğinde nefesi kesilerek conrad’ın gözlerine bakar. Genç adam onun heyecanını görmüş, kaşlarını kaldırırken sienna tekrar dudaklarına uzandığında conrad itiraz etmeden genç kadının karşılayarak onu biraz daha yatağa bastırır..

---

eidan yatakta vien’in yanına oturmuş, dakikalardır onu izliyorken genç kadın sonunda doğrularak konuşur

“daha ne kadar beni izleyeceksin?”
“çok..”

vien gülümserken sorar

“ne oldu eidan? Dorian ne dedi?”

“çok şey..”

“iyi mi, kötü mü?”

“hepsinden var..”

vien başını sallarken eidan’ın bakışları onu inceliyor, uzanarak genç kadının dalgalı saçlarını parmaklarının arasında tutarken konuşur

“su meleklerine benziyorsun, daha önce söylemiş miydin?”

vien başını iki yana sallarken eidan gülümser

“melekler çok derin sularda yaşarlar, saçları aynı seninkiler gibi ipekten, tenleri böyle pürüzsüzdür..”

eidan’ın parmakları vien’in yüzüne, boynuna dokunuyor, yavaşça inerek göğüslerinin arasına geliyorken genç adam gözlerini eşinin gözlerine kaldırarak konuşur

“en güzel incileri onlar taşırlar..”

vien yüzündeki hafif gülümsemeyle kocasını dinliyorken ewan uzanarak onu öptüğünde vien nefesine okyanusların kokusunun karıştığını hissediyor, kirpikleri titreşerek gözlerini açarken eidan’ın gözleri sanki daha da mavi, içleri parlıyorken genç adam konuşur

“çok uzun sürmez, ama sen uyu..”

vien başını sallarken aralık dudaklarını kapatır, eidan parmaklarını onun teninden ayırarak yataktan kalkarken vien elini az önce eidan’ın dokunduğu yere koyarak genç adamın odadan çıkmasını izler..

---

liv annesinin yatağa bıraktığı geceliği katlıyorken andrea kazağının kollarını düzelterek kızına bakar, sonra dönerek babasıyla beraber odanın diğer köşesinden oturmuş, küçük televizyonda kanal değiştiren oğluna ve kocasına, scott’a, *silvain*’e bakarken gülümser. Genç adamın daha neler olduğundan haberi yoktur, andrea daha sakın bir zamanda ona kendisi anlatmayı istemişken şimdi çocuklarının babalarına ihtiyaçları vardır.

Andrea saçlarını eliyle düzelterek liv’in arkasından gelmiş, kızına omuzlarından sarılarak başını öperken güzel kızı gülümser

“çok uzun süreceksin mi?”

“zannetmiyorum tatlım..”

liv arkasını dönerek annesine belinden sarılırken scott başını arkaya eğmiş, ikisini öyle görünce gülümser. Andrea kızını bırakıp kocasına ve yanındaki küçük versiyonu olan oğluna gider, ikisinin ortasında yere çöküp ne izlediklerine bakarken dili anlaşılmayan bir uzay belgeseli izliyorlardır. Andrea oğlunun sarı kafasını öper

“çok geç kalma-“

“yarın tatil anne..”

andrea gülerek oğlunun saçlarını karıştırırken scott’a döner, genç adam da onu bekliyorken mavi gözleri uykulu, ama yine de mutlu, karısına bakıyorken konuşur

“sen de çok geç kalma..”
“kalmam tatlım, liv beni beklemesin, yorgun-“
“beklerim!”

andrea kocasına göz kırparak dudaklarından öper ve kalkarken liv bekleyeceğini söylüyor, annesine tekrar sarılarak öper ve onu kapıdan yolcu ederken içeri döndüğünde babasının diğer yanına oturarak ne biçim bir şey izlediklerini sorar..

SOUNDTRACK / *Secret Garden - Cantoluna*

“anne?”

biana, kenda’nın gözlerini açmasıyla oturduğu yerden kalkarak genç kızın yatağının başında yere çöker, kenda’nın elini tutarak diğer eliyle saçlarını okşarken genç kızın dudakları kuru, nefesi hırıltıyor, gözlerini açarak annesine bakar

“bitti mi?”
“bitti bebeğim, iyi misin?”
“bilmiyorum anne..”

kenda iyice annesine dönerek yatağın ucuna gelir ve başının onun göğsüne saklarken biana kızını sarmalamış, o nasıl istiyorsa öyle duruyorken kenda usulca sorar

“neden yaptın anne?”
“korkuyordum..”

kenda annesinin zayıf sesiyle kollarını ona dolarken biana gözleri dolarak bebeğini tutuyor, kenda biraz sonra yattığı yerden doğrularak iyice annesine sarılıyorken biana da onunla beraber yatağa oturarak biricik kızını tutar..

---

oreon’dan kalkan araç luplex’te maynard’ın bahçesine iniyorken gezegende bu gece yağmur yağıyor, toprak sırlıslıkla her yer tertemiz kokuyordur. Aracın kapıları açıldığında önce dorian dışarı çıkarken genç adam önünde duran yıkıntıyı gördüğünde bir an yutkunur, sonra yoluna devam ederken onun arkasından andrea, sonra sienna, eidan ve en sonunda ewan ayağını toprağa basıyorken kimse ıslandıklarına aldırmiyordur. Ewan dönerek aracın gezegen merkezinde beklemesini söyler ve kapının yanından çekilerek diğerleriyle beraber yıkıntının ters tarafına, göle doğru ilerlerken herkes sessizce akashayı takip eder.

Ewan yeterince orta bir yerde durduklarını düşündüğünde arkasını döner ve dorian’a bakarken sorar

“ne yapacaksınız?”

dorian cebinden ateş tılsımını çıkarırken ewan bir an onun kırık olduğunu hatırlar, ama sonra sophia aklına geldiğinde bir şey söylemeden sessizleşir. Diğer elementler de kendi tılsımlarını ellerine almışlar, ewan ortalarında duruyorken yağmurdan ıslanan saçlarını eliyle geri iter

“canımı yakmayın, çok yakmayın..”

herkes gülümseyerek söz verirken ewan yüzünü dorian’a dönmüş, ellerini açarken konuşur

“kendini benden ayırmaya çok meraklısın, yap bakalım marcell..”

dorian gülümseyerek elindeki tılsımı sıkarken altınlarla çevrili yakut ateş kıranın elinde parlar..

---

biana ve kenda birbirlerine sarılmış, genç kızın yatağında sessizce uzanıyorken ikisinin de gözleri açık, usul nefeslerle geceyi dinliyorlarken kapıları tıklatıldığında ikisinin de başları oraya döner, kenda konuşur

“kim o?”

“kenda benim, owen..”

“owen, gel..”

kapı açılıp delikanlı içeri girerken annesiyle kardeşini birbirlerine sarılmış gördüğünde uykulu gözlerini ovarak kapıyı arkasından kapatır

“herkes nerede?”

“babamla diğer kıranlar luplex’e indiler..”

“neden? Bir şey mi olmuş?”

kenda hafifçe başını sallarken owen’ın gözleri açılmış, annesine bakar

“anne, kötü bir şey mi-beni neden uyandırmadınız?”

“herkes iyi owen, sadece açıklığa kavuşturulması gereken birkaç şey var, gel yanıma tatlım..”

owen yatağa otururken kenda ayaklarını kendine çekmiş, abisine yer açıyorken biana elini uzatmış, owen annesine tutunarak ikisine daha da sokulurken babasından aldığı bakışları endişeli, sorar

“ne olduğunu öğrenecek miyim?”

biana başını sallarken kenda araya girer

“ama kızma-“

“neden kızayım kenda?”

“sadece söz ver, öfkelenmeyeceksin, anlamaya çalışacaksın..”

owen başını sallarken kenda annesinden ayrılarak abisine uzanır ve sımsıkı sarılarak başını tutarken owen biraz sonra gözleri yavaşça kapanırken kardeşini bırakmadan annesinin kollarına uzanır..

---

ewan, gözleri dorian’da, üzerine düşen yağmur damlalarını hissediyorken biraz sonra yağmur durmuş, yavaş yavaş gün doğarken ewan kaşlarını çatarak etrafına bakar.

Maynard’ın bahçesi kaybolmuş, tamamen farklı bir yerde duruyorken ayağının altında kurak topraklar, ilerde kullanılmayan demir fırınları, başı boş çekiç ve aletler varken ewan buranın ne olduğunu sormak için dönecekken daha ilerdeki demirden yapılma büyük evi gördüğünde açtığı ağzını kapatarak dorian’a döner

“scorchio’ya mı getirdin beni?”

dorian başını sallıyorken az önce üzerinde olan giysiler yok olmuş, yerini ince ve yer yer yırtılmış, ama temiz bir kazak almış, altında da basit bir pantolon ve el yapımı gibi görünen deri botlar varken ateş kıran kendine ait olan doğu yerleşkesini gösterir

“burası benim..”

“ve ben neden buradayım?”

“gücümü bana bahçenin ortasında yağmur altında geri verecek değildin-“

“daha ne yapacaktım?”

ewan tam önünde duran adamla gerilerken dorian onun kolunu tutmuş, gitmesine izin vermez

“herkesin farklı yöntemleri var dedim-“

“kafama çekiçle mi vuracaksın-“

“aptal mısın yoksa numara mı yapıyorsun?”

“aptalım.”

Dorian gülümserken ewan başını indirerek kolunu tutan ele bakar, sonra tekrar ateş kırana baktığında bu sefer konuşmak için değil, öpmek için ağzını açarak genç adamı karşılar..

SOUNDTRACK / *Bond - Space*

Ewan’ın her gözünü kapatışı bir hata, şimdi de kendini buz gibi demirden bir duvara yaslanmış bulurken dorian geri çekildiğinde, ewan’ın gözleri etrafını inceliyor, her şeyin ne kadar karanlık olduğunu gördüğünde tekrar dorian’a döner

“kül kokuyor-“

“bir şey yanıyor demek ki?”

“ikimizden biri olmadığı sürece sorun değil..”

ewan ateş kıranın dudaklarını tekrar kendininkilere bastırırken dorian onu duvardan çekerek yatak odasına giden yola iter. Ewan üzerine gelen adımların tersine geri adımlar atarak yolunu buluyorken az önce olduğu yerden daha sıcak bir odaya girmiş, yine başını geri çekerek yatak odasına bakar

“zevk kölelerinle burada mı sevişiyordun?”

“zevk kölem yoktu-“

“olsa burada sevişirdin-“

“ama yoktu-“

“ama olsa-“

“sus-“

dorian ewan’ın alt dudağını ısırarak onu yatağa iterken genç adam üzerine düştüğü yumuşak şilteye ellerini bastırır ve ateş bükenin pantolonunu çözmelerini izlerken başını eğerek kendi üzerine bakar

“ben ne olacağım?”

“gördüğüm kadarıyla hala ellerin var..”

“köleyim ben, ellerimi kullanamam-“

“kullan.”

Ewan *peki* diyerek sırttır ve üzerindeki kazağı çıkarıp atarken dorian da kendininkini çıkarmış, ewan pantolonunu çözerek tek koluyla yatakta geri gidiyorken dorian hareket etmiyordur, ewan da durukena ona bakar

“ne?”

“yatakta yapacağımızı kim söyledi? Canın yanacak dedim-“

“ben de az yak dedim-“

“ben tamam demedim..”

ewan yutkunaraka yatağa bastırır ve ayağa kalkarken ateş kırana ilerliyor, dorian onu kolundan tutup çeker ve yatağın ayak uçlarından tavana uzanan demir desteklerin birine yaslarkeewan derisine bastırana soğuk metalle çenesini kaldırır

“dizlerimin üzerine de çökmemi ister misin-“

“arkanı döneceksin-“

“yüzünü görmek istiyorsam?”

dorian ewan’ın kolunu demir desteğin arkasından dolayarak kendini ona bastırırken ikisinin da ağızları tekrar birbirine kenetlenmiş, ateş büken tüm tutkusunu akasha’dan yavaş yavaş çekip alırken biraz sonra açık pantolonunun içinden sokulan bir elle başını geri çekerek ewan’ın gözlerine bakar. Genç adam sırtıyorken tuttuğu sertliği sıkarak dorian’ı biraz daha kendine çeker

“gitmeden teşekkür etmek istedim, her şey için..”

dorian dudaklarını yalayarak önündeki adama bakıyorken ewan’ın eli durmuyor, tuttuğu şeyi kendine çekerek sıkarken dorian ağzı açılarak ona yapışır

“benim senden almam gerekiyordu-“

“vakit çok-“

dorian ewan’ın dudaklarına uzanırken sol elini kaldırarak demir desteği sımsıkı tutar..

---

ewan, göğsü soğuk demire değdiğinde ellerinin başının üstüne kaldırarak demirleri kavrar, dorian onun arkasında tek eliyle akasha’nın belini sıkıyorken ewan yutkunarak önüne bakıyor, göğsü her nefeste hızla inip kalkıyorken birazdan sırtının tam ortası ısırıldığında sırtarak gözlerini kapar ve tuttuğu demirleri biraz daha sıkarken biraz sonra önünden uzanan bir el kalbinin tam karşısında demir desteği kavrayarak durur. Ewan tek elini indirirerek dorian’ın elinin üzerinden demiri tutarken ateş kıranın nefesi ensesine vuruyor, başını yana çevirerek onu görmeye çalışırken dorian diğer eliyle ewan’ın pantolonunu indiriyordur, konuşur

“yeterince yüzümü göremedin mi?”

“benden nefret mi ediyorsun, seviyor musun?”

dorian’ın elleri dururken ewan sırtıyor, konuşur

“sorması kolaymış-“

“cidden sorduysan cevap vereceğim..”

bu sefer ewan dururken dorian sağa uzanarak onun sola dönmüş başının gergin bıraktığı boynunu öper, ve genç adamı kalçasının yanından tutarak hızla içine girerken ewan ağzı açılarak gözlerini sımsıkı yumar, ama ses çıkarmıyorken, dorian öylece durduğunda ewan derin nefesler alarak gözlerini açar

“bu nefret miydi?”

dorian buna cevaben kendini geri çekerek tekrar iterken ewan tuttuğu demiri adeta kıracak, alnını soğuk metale yaslarken dorian onun kalçasını bırakarak boynunu kavrar ve avcunun ortası can damarına bastırarak şekilde tutarken ewan kalbinin yerinden çıkacağını hissediyor, dorian avcunun içine vuran atışları dinliyorken kendini çekip tekrar ittiğinde ikisi de inleyerek birbirlerine yasanır..

---

dorian nefes nefese kalmış, her darbeye daha derinini istiyorken ewan, başının üzerinde demiri tutan elini arkaya atarak dorian’ın kalçasını sıkar

“bekle..”

dorian nefes nefese beklerken dudaklarını ewan'ın sırtına kapatmış, ikisi de sıcak odada terden sırlıslıklarken ewan yutkunarak derin bir nefes alır ve dudağını ısırarak başını yavaşça arkaya atarken dorian dudaklarını çekerek onun ensesine bakıyor, tekrar hareket etmeye başladığında ewan'ın derinden gelen inlemesiyle can damarını tutan elini indirir ve ewan'ın önüne uzanarak sertliğini sımsıkı kavrarken kendini de aynı anda itmiş, ikisi de inleyerek aynı ritimde hareket ediyorken ewan dorian'ın elini sıkıyor, dorian onu tutuyor, sıkıyor, bütün gücünü alıyorken sonunda ikisi de inleyerek boşaldığında ewan tırnaklarını dorian'ın etine geçirerek dişlerini sıkıyor, dorian alnını ewan'ın omzuna yaslıyorken arkalarındaki ateş daha gür yanıyordur..

SOUNDTRACK / Dan Gibson - Cool Forest Rain

Ewan ve dorian yatağı bırakmış, ikisi de yerde yatıyorken dorian yüzünü tavana dönmüş, sessizce uzanıyor, ewan yüzüstü yere *yığılmış*, az önce başlayan yağmurun sesini dinliyordur, mırıldanır

“neden yağmur yağıyor?”
“demetra seni bekliyor-“
“biraz daha bekleyecek, bacaklarımdan gelen emir..”

dorian gülerken ewan yattığı yerde başını kaldırarak ona bakar

“her seks yaptığımızda böyle güç alıp vermeyeceğiz, değil mi?”

dorian yattığı yerde kasılırken ewan onun ateşinin bir anda buza döndüğünü görmüş, sırtır

“2-2 marcell-“
“bir daha yapmamızı istiyorsan söylemen yeter-“
“önümüzdeki 10 sene içinde? Hayır.”

dorian kaşını kaldırarak hafifçe gülümser ve tavanını izlemeye devam ederken ewan kollarından destek alarak doğruluyordur. Genç adam pantolonunu toplayarak önünü kapatırken yerdeki dorian'a bakar

“marcell?”
“evet?”
“andrea bana ne yapacak?”

dorian yine gülerken ewan onun beline hafif bir tekme atar

“gülmediğin zamanlar daha çok işe yarıyordun. Konuş, o da mı beni yatağa atacak?”
“tutkunun sahibi benim, demetra yaşamın elementi-“
“ha öldürecek o zaman?”
“o ne isterse yapar-“
“öldürmeyeceğim dedin!?”
“zaten ben öldüremeyeceğim?”

ewan dişlerini sıkarak yerdeki adama bakıyorken dorian da onu izliyor yine gülümser

“öldürmeyecek.”
“iyi.”

Ewan yere atılmış kazaklardan birini alır-

“o benim-“

ewan elindeki kazağı dorian'ın kafasına atıp diğerini alır ve üzerine geçirip kapıya giderken dorian onu izliyordur. Ewan odadan çıkar, yürüyüp dış kapıya kadar gittiğinde bir an durur, sonra dönüp içeri seslenir

“nasıl gideceğim?”

dorian kazağını giyerek odadan çıkıyorken kapıyı gösterir

“önce açacaksın..”

ewan gözlerini devirerek kapıyı açar ve dışarı çıkarken bir anda kendini ateş kıranın kurak topraklarından ayrılmış, yemyeşil bir vadinin ortasında bulurken elini gözlerine girmeye çalışan yağmur damlalarına siper ederek ilerdeki küçük, ahşap eve bakar..

---

ewan eve doğru yürüyorken neden kapıda karşılanmadığını merak ediyordur. Genç adam kapıya gelip çalmadan direkt koluna uzanırken ahşap kapı hafif bir gıcırtyla açılır ve toprak kıranın evinden gelen leylakların kokusu ewan'ın yüzüne doğru eserken genç adam gülümseyerek ıslak saçlarını eliyle geri iter ve içeri seslenir

“andre-*demetra*, neredesin?”

“sağ tarafa ewan..”

ewan genç kadının yorgun sesinin geldiği yere dönüyorken saçlarını çatmış, sağ taraftaki odaya girip yatakta yatan demetra'yı gördüğünde durur

“sen iyileşmemiş miydin?”

“andrea iyileşmişti, demetra hala hasta-“

“ama dengeler?”

“sen kaldın..”

ewan ohlarken demetra hafifçe gülümser

“yaklaş..”

ewan yaklaşıyorken üzerindikilerden yere sular damlıyordur. Ne yataktaki demetra, ne ewan ıslaklığa aldırılmıyorken genç adam gidip temiz çarşafarla örtülü yatakta genç kadının yanına oturduğunda demetra uzanarak onun elini tutar ve gözlerini kapatır. Ewan, toprak kıranın yorgun ifadesini izliyorken sorar

“ben ne yapacağım-“

demetra şşşlyerek onu sustururken ewan ağzını kapatarak oturmaya devam eder. bir süre daha ikisi el ele oturmuşken ewan sonunda dayanamayarak konuşur

“belki sadece el tutarak olmuyordur, öpmemi ister misin?”

demetra hafifçe gülümserken ela gözleri aralanır

“olabilir-“

“en son öpüştüğümüzde bir işe yaramamıştı, ama bakalım..”

ewan nazikçe uzanır ve elini demetra'nın boynunun altından sokarak başını destekler, diğer eli genç kadının elini tutuyorken yavaşça toprak kıranın dudaklarına eğilir ve ikisinin nefesleri birleşirken demetra derin bir nefes alır..

---

ewan, demetra'yı sanki elinden kayıp kırılacakmış gibi nazik tutuyor, dudaklarını öperek yavaşça ağzını aralırken genç kadın başını ona kaldırdığında ewan onu boynundan çekerek yavaşça doğrultur, tuttuğu elini bırakarak toprak kıranı belinden kavrarken demetra da elini akashanın başına koymuş, hafifçe kendi başını eğerek onu daha da derinden öper. Ewan kollarındaki kadının güçlendiğini hissediyor, yavaş yavaş kontrolü ona bırakırken diline dokunan tatlılıkla bir an gözlerini açar. Demetra gülümseyerek geri çekilirken ewan dudaklarını yalıyor, ağzındaki yumuşak tadın ne olduğunu anlamaya çalışırken gözlerinin içi parlayan demetra konuşur

“çiçek balı..”
“senden mi geldi?”

demetra başını sallarken ewan *hmm*layarak genç kadının dudaklarına bakar ve gülümseyerek tekrar uzanırken demetra gülerek onun yüzünü tutuyor, akasha'yı tekrar öper. Ewan gözlerini kapatarak en güzel çiçeklerin tadını alırken demetra usulca onun saçlarını okşuyordur...

---

demetra ewan'ın saçlarından parmaklarının geçirerek genç adamı kurutuyorken ewan onu izliyor, sorar

“sienna ne yapacak?”
“bilmiyorum-“
“siz bütün hayatınız boyunca böyle birbirinizden bihaber mi yaşadınız?”

demetra gülerken ewan da gülerek onun ellerini tutar ve dudaklarına götürerek yavaşça öper. Demetra gülümsüyorken ewan konuşur

“en azından senin başarabildiğine sevindim-“
“sen de başardın ewan-“
“hepsi koca bir yalandı andrea..”

demetra ismini düzeltmeden devam eder

“biana'yla olan geçmişiniz yalan olabilir, ama çocukların, onlar *senin* ewan. Evliliğiniz de senin, eğer kabul edersen. Beraber 17 sene geçirdiniz, her gün, her dakika yalan olamaz-“
“biana'yla asla evlenmezdim. Eğer o ortaya çıkmamış olsaydı belki latty-“
“hayır. olanları değiştiremezsin, ihtimallerle aklını karıştırma. Biana'dan vazgeçmiş olabilirsin, ama çocuklarını düşün ewan. Onlar en değerli şeyler, hepimiz için. Owen ve Kenda'nın kişilikleri, güçleri, ruhları her şeyden önemli-“
“çocuklarım benin her şeyim, onlardan vazgeçeceğimi söylemiyorum, ama yine de..”

ewan iç çekerken demetra onun ellerini sıkarak gülümser

“her şey yoluna girecek, sen kendin olmaya devam et..”

ewan başını sallarken demetra memnun olmuş, pencereden dışarı bakarak yağmurun ardından başlayan rüzgarın sesini duyar

“era seni bekliyor..”
“yine kapıdan mı çıkacağım?”

demetra bakışlarını tekrar ewan'a çevirirken hafifçe omzunu silker

“istersen pencereden çık..”

ewan *hmml*ayarak küçük pencerelere bakar, sonra tekrar demetra'ya dönerken gülümser

"kapı daha iyi. Evde görüşürüz andrea.."

Güzel toprak kıran gülümseyerek başını sallarken mırıldanır

"evde görüşürüz.."

ve ewan onu bırakıp yataktan kalkar, odandan çıkıp dış kapıyı açar ve bir anda yüzüne vuran sert rüzgarla gözlerini kırptırırken bu sefer önünde kurak topraklar ya da yeşil bir vadi yok, yüksek bir tepenin en ucunda duruyor, önünde uzanan dağları ve ayağının altındaki uçurumları görüyorken tuttuğu kapıyı bırakarak tamamen dışarı çıkar..

SOUNDTRACK / *Hennie Bekker - Bach: Air in C*

"hoş geldin ewan.."

ewan, arkasını dönüp beyaz tülден bir çadırın önünde duran sienna'yı gördüğünde bir an kaşlarını kaldırır. Hava kıran üzerinden uçup gidecekmiş gibi duran eflatun tüllerden elbisesinin içinde ona bakıyorken kahverengi saçları dalga dalga, ılık rüzgarda havalanıyordur. Ewan gülümserken sienna da aydınlık yüzüyle onun yanına gelir

"nasıl, hoşuna gitti mi?"

ewan da genç kadınla beraber tekrar uçuruma dönerken era önüne bakıyor, ama ewan'ın gözleri sürekli aşağıdayken birazdan çenesinden tutulark başı kaldırıldığında yan gözle yanındaki kadına bakar

"ne yapıyorsun?"

"aşağı bakmayacaksın, sürekli başın dik duracaksın. Gözün ya göklerde ya da sadece ilerde olacak-"

"aşağıya bakmazsam nerede yürüdüğümü nasıl göreceğim?"

"şu an yürümüyorsun, değil mi?"

ewan *güzel cevap* diyerek önüne bakarken era elini çeker. İkisi sessizce duruyorken ewan göz ucuyla era'ya bakıyor, mırıldanır

"öpüşecek miyiz?"

era yanakları kıpkırmızı olarak başını eğerken ewan şaşkınlıkla yanındaki kadına bakıyordur, gülümser

"utandın mı?"

era'nın yemyeşil gözleri yanındaki akasha'ya dönerken konuşur

"elbette utandım ve hayır öpüşmeyeceğiz. Hava ruhtur ewan, ruhunu temizlemek için burdasın-"

"tam tersi olması gerekmiyor mu? Sen yıllarca benim ruhumu temizledin, şimdi bütün kiri pası geri vermen gerekmiyor mu?"

era gülerek hayır diyorken ewan iyi o zaman diyerek önüne döner ve tertemiz havayı tüm gücüyle içine çeker. Bir anda biraz fazla hava çekmiş olacak, öksürmeye başlarken era gülümseyerek onun sırtını ovuyor, yavaş olmasını mırıldanır. Ewan iyi olduğunu söyleyerek başını sallarken yaşarmış gözlerini silerek yine önüne bakar

"ruhumu nasıl temizleyeceğiz?"

“pişman olduğun şeylerden bahset..”

ewan dönerek yanındaki hava kırana bakarken era da onu izliyor, hafifçe başını sallar

“pişmanlıkların var mı ewan?”

“hangi birini söylememi istersin?”

“en çok pişman olduğumu-“

“evliliğim.”

Era sessizce başını sallayarak önüne dönerken ewan da çaresiz, dönerek önünde uzanan dağları izler..

“biana yüzünden olmuş her şeyin geri sarılmasını ister miydin?”

“hayır..”

era tekrar ewan’a dönerken sorar

“neden?”

“çocuklarımdan elimden alınmasını istemem-“

“ama sen de hatırlamayacaksın-“

“istemiyorum.”

Era gülümserken ewan da ona döner

“pişman olabilirim, ama işler zora girince kaçacak kadar korkak değilim, en azından *artık değilim*.”

“eski ewan’la bu ewan arasında ne fark var?”

ewan ruhsal bir sorguda olduğunu biliyor, biraz düşünürken era’nın omzundan arkaya geçmeye çalışan bir bukleyi izliyordur. Kahverengi bukle sonunda diğerleriyle beraber havalanabildiğinde ewan bakışlarını era’ya döndürür

“önceki ewan’ı hayata bağlayan çok şey yoktu, ama şimdi bir ailem var, abim, çocuklarım, sorumluluklarım var.”

“bu bağ iyi mi, yoksa seni zincirliyor gibi mi hissediyorsun?”

“iyi.. sanırım.. bazen emin olamıyorum, ama tekrar eskiye dönmek ister miyim diye sorulduğunda kesinlikle hayır diyebilirdim iyi olmalı..”

era gülümseyerek başını sallarken ewan derin bir nefes alarak yine önüne döner ve yere çökerek taşlara oturur. Era da eteklerini yayarak onun yanına otururken sorar

“biana olmasaydı, bunların hiçbiri olmasaydı sence şimdi nerede olurdun?”

“latty’le beraber, bambaşka bir aile kurmuş olurdum.”

“emin misin?”

ewan başını sallarken era sessiz, dönerek yine önündeki manzaraya bakarken az önceki uçurumdan yükselen kayalara vuran suyun sesi duyuluyordu. Ewan rüzgarla beraber gelen deniz kokusunu da aldığı anda era’ya döner

“eidan beni bekliyor, değil mi?”

“evet..”

“burada kapı yok, nasıl gideceğim?”

era gülümser ve yeşil gözleri oturdukları yerden aşağıya bakarken ewan gözleri büyüyerek uçurumdan aşağı bakıyor, itiraz edecekken era gülerek onun kolunu tutar

“şaka yapıyorum, kapat gözlerini-“
“sen mi iteceksin?!”
“ewan, lütfen.. kapat gözlerini-“
“bir öpücük alsa-“
“ewan!”
“tamam, tamam, kapattım..”

ewan gözlerini kapattığında sağ yanağını okşayan hafif bir esinti hisseder ve hafifçe gülümserken biraz sonra gözlerini açtığında kendini suyun altında görmeyi beklerken kendi yatağında görünce kaşlarını çatarak diğer yanına döner ve yüzünü ona dönmüş, huzurla uyuyan latty’i gördüğünde yutkunarak genç kadını izler..

SOUNDTRACK / Switchfoot - Only Hope

Ewan, latty’nin uyuyan yüzüne bakarak öylece yatıyorken birilerinin aklıyla oynadığı kesindir, ama genç adam aldırıyorken içinde bir yer her şeyin yolunda olduğunu söylüyordur. Ewan şimdilik ters bir şey görmüyorken uzanarak latty’nin yüzüne düşen bir tutam saç çekerek genç kadının kulağının arkasına koyar. Parmakları yavaşça prensesin omzuna, koluna, oradan beline geçer ve ewan latty’e sarılarak biraz daha yaklaşırken uyuyan genç kadın mmmmlayarak gözlerini aralar. Ewan onun için açılan kahverengi gözlerle gülümserken latty de gülümseyerek tekrar gözlerini kapatıyor, başını ewan’ın boynuna saklarken dudakları genç adamın sıcak tenine bastırıyordur.

Ewan, latty’i biraz daha kendine çekerek saçlarını öperken genç kadın mırıldanır

“bugün çocuklar geliyor..”

ewan bir an kasılırken latty onun boynunu öperek geri çekilir, başını yastığına bastırarak genç adamın yüzüne bakıyorken gülümser

“çocuklarımız mars’taki ilk senelerini bitirdi ewan, döndüklerinde de suratlarına böyle bakarsan ne olur bilmiyorum..”

ewan o anda kendine gelerek gülerken latty de gülüyor, yorganı iterek yataktan kalkar. Kollarını gererek esnerken üzerindeki beyaz gecelik bütün kıvrımlarını gösteriyordur. Ewan onun ince bedenine bakıyorken latty saçlarını elleriyle toplayıp ensesine de tutarak pencerelelere ilerler. Karanlık uzayda tek tük yıldızlar kayıyorken latty konuşuyordur, çocuklardan bahsediyor, kahvaltıda ne yemek istediğini anlatıyor, bugün neden luplex’e inmeleri gerektiğini de araya sıkıştırıyorken ewan gülümseyerek onu dinliyor, anlattığı her şey sorunsuz, sakın, mutlu bir hayatları olduğunu gösteriyorken latty sessizleştğinde ewan da uyanmış, örtüleri iterek yataktan kalkar...

---

ewan gömleğinin kollarını düzelterek oreon koridorlarında yürüyorken ofisinin kapısına asılır ve içeri girecekken bir an durur, sonra dönerek kapıda yazan isme bakar

Kaptan Ewan Crash

Ewan kapıyı kapatarak ofisine girerken bir an bunun ne tür şartlardan ortaya çıkmış bir gerçeklik olduğunu düşünür.

“biana olmasaydı, bunların hiçbirisi olmasaydı sence şimdi nerede olurdu?”

Ewan derin bir nefes alarak *bunların hiçbirini* kavramının içine nelerin girdiğini düşünürken en önce soyadının hiç Lysander olmadığı gerçeği önünde duruyordu. Genç adam bir an içi donarak masasına bakarken hızla oraya gider ve başına oturarak bilgisayarını açarken Oreon ordusunun tam kadro listesini açar, hiçbir isme bakmadan direkt arama tuşuna basar. Çıkan kutulara aradığı ismi yazar ve onaylarken çıkan sonuca bakar:

Conrad Lysander: Şehit - Kasım 7092

Ewan boş bakışlarla ofisinin zemini izliyorken daha fazla bir şey bilmesine gerek yok gibi görünüyordu. Abisi daha onun abisi olamadan ölmüş, ewan'ın bildiğini bile bilmiyorken muhtemelen ewan da bu zamanda yaşamış olsaydı bilmeyeceğini düşünüyordu.

Kaptan crash göğsünde bir şeylerin sıkıştığını hissederek yerinden kalkarken içi titriyor, buz gibi olmuş ellerini pantolonunun cebine sokarak ofisinden bir ileri, bir geri yürüyorken kendi kendine güler. Genç adamın gülüşü gittikçe büyüyorken bir an sonra ellerini cebinden çıkararak odadaki boşluğa bağırır

“NEDEN HER ŞEYE SAHİP OLAMIYORUM?!”

boşluktan cevap gelmezken ewan bir an sonra beynine saplanan bir ağrıya ellerini başına bastırır ve gözlerini sımsıkı kapatarak dizlerinin üzerine çöker...

---

ewan beynini delen matkap geri çekildiğinde gözlerini açar ve kumsalda oturmuş, onu izleyen eidan'ı gördüğünde bağırır

“ONLAR GERÇEK DEĞİLDİ!”

“zamanda bir yerlerde gerçektir-“

“sen zamanda gezemezsin-“

“ben zihinlerde dolaşırım, su, zihin, hatırladın mı-“

“zamanda gezemezsin-“

“bütün zamanlardaki zihinlere ulaşırım, biana'nın sana yaptığı şeyi de yapabilirim, ama yapmadım. Bunlar senin hiç dokunulmamış zamandan alınan hatıralarındı. Latty'le çok mutlu olabilmişsiniz, evet..”

ewan kumlara bastırarak ayağa kalkarken eidan da ellerini arkasındaki kumlara yaslayarak başını kaldırıp ona bakar

“ama onların hiçbirini olmadı ewan-“

“olmasın, istemiyorum.”

“hiçbirinin mi-“

“eğer latty mi, conrad mı diyorsan, *conrad*.”

“neden?”

“çünkü o gerçek, *benim*.”

Eidan başını sallarken ewan yorgun, omuzları düşerek kendini tekrar kumların üzerine bırakır, ayaklarını uzatarak ara sıra onlara yaklaşan dalgalara bakıp eidan'a döner

“tamam, hiçbir şey olmamış gibi olmasın, ama şimdi latty'e gidersem conrad'ı öldürecek misiniz?”

eidan başını iki yana sallarken cevaplar

“henüz keyfen kimseyi öldürme yetkimiz yok-“

“ama gezegenleri patlatıyorsunuz..”

“istisna..”

ewan *tabii* diyerek tekrar denize dönerken eidan konuşur

“ruhundaki pişmanlık kırıntısını temizlemiş oldum böylece, değil mi?”
“söküp attın desek daha doğru olur..”

eidan mutlulukla gülerken ewan kendini kumlara bırakarak gözlerini açık gökyüzüne diker

“bitti mi?”
“bitti, denize girmek ister misin?”

ewan başını eidan’a çevirirken sorar

“orada mı öleceğim?”
“Denize girelim mi dedim, kalbini sökeyim mi demedim-“
“açık açık söylersen kabul etmem zaten..”

eidan *tühler*ken ewan doğrularak önündeki denize bakar

“dalmak istesem bana yüzgeç verebilecek misin?”
“bir şeyler ayarlarız..”
“şu ünlü incileri görelim o zaman..”

ewan ayaklanırken eidan da ayağa kalkıyor, konuşur

“hiçbirine dokunmayacaksın-“
“neden!?”
“BENİM DE ONDAN!”
“HİZMETLERİMİN KARŞILIĞINI ALIRIM!”
“BOĞARIM!”

ewan’ın gözleri büyürken eidan sırtır

“dokunmayacaksın.”
“iyi.”

Eidan başıyla suyu işaret ederken ewan üzerindeki kazağı çıkarır, ayakkabılarından da kurtularak suya yürürken eidan ondan önce kendini suya bırakmış, hızla dalarak gözden kaybolurken ewan *aman ne güzel* diyerek gözlerini devirir ve nefesini tutarak denizin serin ve tuzlu sularına dalar..

SOUNDTRACK / *Secret Garden - Cantoluna*

Owen yavaşça tekrar gözlerini açtığı anda annesi onun saçlarını okşuyor, oğlu yutkunarak doğrulurken biana konuşur

“iyi misin tatlım?”

delikanlı başını sallarken kenda uzanarak abisinin ellerini tutar

“kızmayacağına söz verdin-“
“kızmadım, kızmadım-ama..”

owen başını iki yana sallayarak yataktan inerken kenda gözleri dolarak abisine bakıyor, konuşur

“gitme owen-“

“neden bu kadar çok yalan söyledin anne? Niye en başta anlatmadın? Yardım istemek yerine neden yok ettin?”

biana, oğlunun sorduğu cevabı olmayan, olsa da hiçbir zaman düzeltilemeyecek yanlışlar olan soruları dinliyorken gözleri dolarak onu izliyor, konuşur

“ben hiç buraya ait olmadım owen. Babanızı bulana kadar, onunla bağlanana kadar-“

“ama yalandı! Babam seni hiç sevmedi! Onu kandırdın-“

“OWEN!”

delikanlı hızla kız kardeşine dönerken kenda bir hışımla yataktan kalkar

“annem ve babam 17 yıldır beraber, annem onu sadece geçmişte varolduğuna inandırdı, biz gerçektik, ailemiz gerçektir-“

“o olmasaydı babam asla bunları yaşamazdı-“

“O DEĞİL, ANNEM, ANNEMİZ!”

“BANA BAĞIRMA KENDA!”

“BAĞIRIRIM! BAŞKALARI UMRUMDA DEĞİL OWEN, O BENİM ANNEM!”

owen gözlerinden yaşlar akarak yataкта oturan annesine bakıyorken kenda ağlayarak yere çöktüğü anda biana da ayağa fırlar ve çocuklarının yanına gelerek ikisini de tutarken oğlunu da, kızını da kendine çekiyor, kenda ona sarılırken biana dönerek owen’ın yaşlı gözlerine bakıyordur

“üzgünüm oğlum, üzgünüm bebeğim, ama ne olursa olsun, sizi sevdiğimden asla şüphe etmeyin. Siz *benimsiniz*, ben de sizin. Babanız için ben bir yalan olsam bile siz değilsiniz, asla unutmayın..”

owen ağlıyorken başını eğer, annesi onun saçlarını öperek kendine yaslarken owen da onun siyah geceliğine tutunmuş, gözlerini kapatarak sessizce sarsılıyorken biana çocuklarının ortasında, kalbi ağrıyarak göz yaşları döküyordur..

---

conrad, çocukları kontrol etmek için kalkmış, jonathan’ın ateşine bakmış, sonra brittany’nin yanına gelmiş, şimdi genç kızın boş odasının kapısını kapatıp nicole’ün odasına gitmek için kenda’nın kapısının önünden geçerken bir anda içerdeki bağırışları duyduğunda durur.

Owen ve Kenda birbirlerine bağıryorken conrad müdahale edip etmemesi gerektiğini bilmeden başını kapıya biraz daha yaklaştıarak konuşulanları dinler ve o sırada biana’nın sesini duyarken genç kadın kendinin ewan için bir yalan olduğunu söylediğinde conrad iyice kaşlarını çatmış, gözleri kararak kapıdan çekilirken tekrar koridora döndüğünde ona doğru gelen ewan’ı görmüş, kenda’nın kapısını gösterek fısıldar

“içerde kavga var, senin neler olduğunda haberin-“

conrad’ın lafı kardeşinin ona sımsıkı sarılmasıyla kesilirken genç adam hazırlıksız yakalanmış, havada kalan ellerini ewan’ın sırtına koyarken mırıldanır

“-var mı, diyecektim, ama bu da olur..”

ve biraz sonra conrad da ewan’a sarılıyor, bir şeyler olduğu ortada, ama ne olduğunu bilmiyorken, bir süre daha öyle durur..

“ewan neler oluyor-“

“oku, anlatamam..”

conrad itiraz etmeden kardeşinin başını tutar, ikisi de gözlerini kapatırken ewan abisine tutunmuş, bir an sonra o ne biliyorsa conrad da bilir olmuşken büyük lysander gözlerini açtığında ewan’ı kendinden bir adım uzaklaştırır

“hiçbir şey anlamadım-“

“sienna sana daha ayrıntılı anlatır..”

“anlatsa iyi olur, yoksa-yoksa, bilmiyorum. Çocukların kavga ediyor, içeri git..”

ewan başını sallarken conrad onun yolundan çekilir. Ewan, Kenda’nın kapısını açarak bir an durur, sonra içeri girerken conrad kapanan kapıyı izliyor, başını tutarak olduğu yere biraz oturmak için eğilir..

---

açılan kapının sesiyle kenda başını kaldırıp kapıda duran babasına bakarken ewan da onların yerdeki hallerine bakıyor, içeri girerek kapıyı arkasından kapatırken kenda annesini yavaşça bırakarak ayağa kalkar ve tekrar ağlayarak babasına atılırken ewan onu yakalamış, küçük kızını sımsıkı sarıyorken gözleri yerde oturan biana ve owen’dadır.

Kenda babasını bırakmak istemiyor, kollarını çözüp bu sefer de babasının elini sımsıkı tutarken gözlerine bakar

“baba n’olur bizi üzecek bir şey söyleme-“

“kenda-“

“biliyorum, her şey karmakarışık. Yalanlar, ölümler-“

ewan bunu duyunca hızla biana’ya bakarken kenda babasının elini sıkarak dikkati yine kendine çeker

“annemin gücü artık benim, yaşadığı korkuları, sevinçleri, bütün hatırları da öyle-“

“ölümleri bilmen gerekmiyordu-“

“ama biliyorum. Biliyorum ve *anlıyorum* baba-“

“Onların hepsi yanlıştı kenda. Annen kendi çıkarları için başkalarının hayatlarıyla oynadı, yalanlar söyledi..”

kenda güzel gözlerinden yaşlar süzülerek babasına bakıyorken küçücük kalmış bir sesle mırıldanır

“biliyorum, ama o benim annem. Korkuyordu, yalnızdı baba, sonra sen oldun-“

“olmadım, yaratıldım-“

“ama yine de vardın, yine de onunla oldun, onu korudun. Sonra biz olduk, aile olduk baba. Şimdi onların hepsini geri mi alacaksın?”

ewan kızının acısıyla nefesinin kesildiğini hissediyorken başını iki yana sallar

“ailemiz hala burada kenda-“

“ama annem bir daha asla eskisi gibi olmayacak!”

“olmasını mı tercih ederdin? Bu kadar gözyaşından sonra benim hiçbir şey olmamış gibi davranmamı mı isterdin kenda? Lütfen söyle, böyle bir şeyi kabul edebilir miyim? Sen benim kızsımsın, canımdan bir parçasın. Anneni evrendeki her şeyden daha çok sevdiğini biliyorum ve bunu asla *asla* değiştirmem, ama benim acımı da biliyorsun. Onu da anlayamaz mısın?”

kenda ağlayarak başını sallarken uzanarak babasına sarılır, ewan da gözlerini kapatarak kızını sımsıkı tutarken yanaklarından akan yaşlar kenda’nın simsiyah saçlarına düşer..

---

sienna tekrar odaya dönüyorken koridorda oturan conrad'ı gördüğünde onun yanına gelerek önünde diz çöker

“conrad, iyi misin-bana bak..”

conrad başını kaldırarak ona bakıyorken gözleri kan çanağına dönmüş, bakışları öfkeliyken sienna ohlayarak yere oturur

“biliyorsun..”

“ewan’dan aldım, ama çok karmaşık, çok büyük-aklım almıyor..”

conrad başını tutarak yine önüne eğerken sienna uzanarak onun başına sarılır ve saçlarını öperken konuşur

“ne bilmek istiyorsun? Sor, her şeyi anlatırım..”

conrad başını kaldırır ve hava kıranın parlak gözlerine bakarken sorar

“neden o kadını yok etmek istediniz? Neden bütün bunlara sebep oldunuz?”

“bazen olması gereken şeyler biz istemesek de oluyor conrad. O zaman verdiğimiz yanlış bir karar şimdi bu sonuçları doğuruyor ve biz cezasını çekiyoruz-“

“ya ben, ya biz, ya diğerleri, bizim suçumuz nedir?”

“hiçbir suçunuz yok, biliyorum, ama bu hayat conrad, hepimizin hayatları bir şekilde birbirine bağlı.

Bunlar olmasaydı başka şeyler olacaktı, başka haksızlıklar yaşanacaktı. İnsanların canı her zaman yanar, ruhu her zaman sıkılır. Bazen isyan etmek yerine kabullenmek yaraları daha çabuk kapatır-“

“sizin savaşınız yüzünden benim kardeşim öldü sienna.”

Sienna’nın gözleri dolarken conrad iç çekerek başını eğer ve yıllar öncesinde kalmış acının izlerini geri itmeye çalışırken konuşur

“ama belki de başka bir zamanda, başka bir yerde, daha farklı bir felaket bizi vuracaktı, bilemeyiz..”

sienna sessizce başını sallarken conrad uzanarak onun ellerini tutar ve genç kadını kendine çekerek sarılırken sienna onu tutuyor, conrad kollarındaki kadının sımsıkı sarıyorken onu hissetmeye çalışıyor, elinde kalanların verdiği gücü bulmaya uğraşıyorken sienna onu duyuyor, genç adamın başını tutarak hafifçe geri çekilir ve dudaklarını bularak bütün sevgisiyle öperken conrad hava kıranı tutuyor, genç kadın kendi kaderinin bağlandığı eşini öpüyordur..

SOUNDTRACK / Aqualung - Brighter Than Sunshine

*Love will remain a mystery, but give me your hand and you will see
Your heart is keeping time with me..*

Andrea odalarının kapısını sessizce açarak başını içeri uzatırken sadece televizyonun ışığı odayı aydınlatıyor, onun karşısında oturan üçlü sızmış, hiçbir şey duymadan uyuyordur. Benjamin başını babasının bacağına koymuş, horul horul uyuyorken ablası koltukta kıvrılmış, kolu babasının omzundan aşağı sarkıyorken scott kızının elini göğsünün üzerinde tutmuş, başı koltukta, liv’in nefesinin geldi yere eğilmiş, çocuklarının nefeslerini dinleyerek uyukluyorken andrea açtığı kapının yanında öylece kalmış, gözleri dolarak onları izliyordur.

Genç kadın açık kapıyı olabildiğince yavaş kapatmış, ama scott yine de uyanmış, başını yavaşça arkaya çevirirken andrea’yı gördüğünde gülümser. Andrea da ona gülümsüyor, koltuğun etrafından dolaşarak benjamin’e dokunmadan kocasının diğer yanında yere oturur. Scott kızının elini bırakmamış, uykulu

gözlerle karısına bakıyorken andrea ona uzandığında ajan ellen'ın da gözleri kapanır, ikisi sıcak nefeslerle birbirini öperken scott biraz sonra hızla gözlerini açar ve başını geri çeker.

Andrea gözleri dolu dolu ona bakıyor, az önce silvain'e neden burada olduğunu hatırlatmış, şimdi eşinin masmavi gözlerini izliyorken genç adam nefesi kesilerek etrafına bakıyor, elinin içindeki ele, dizinde uyuyan oğluna, sonra dönerek tekrar andrea'ya, *demetra*'ya, karısına bakıyorken gözlerini kapatarak bir an durur, sonra hafifçe gülümserken andrea da gülüyor, sesini bastırmak için elini ağzına kapatırken scott gözlerini açtığı anda ikisi de birbirine gülümser. Genç adam uyuyan kızının elini öperek diğer elini oğlunun başına koyarken çıt bile çıkarmamış, tekrar karısına dönerken andrea da onu bekliyor, ikisinin dudakları tekrar birleşirken televizyondaki belgeselde, yeşil vadilerin üzerine pırl pırl bir güneş doğuyordur..

Liv gözünün önünde sürekli değişen ışığı fark etmiş, usulca inleyerek gözlerini açarken annesiyle babasının fısıltılarla bir şeyler konuştuğunu görür, babasının tuttuğu eli sallayarak dikkati çekerken iki kafa da o tarafa döndüğünde liv gülümseyerek fısıldar

“ne konuşuyorsunuz?”
“çok mu merak ettin?”

liv babasına başını sallarken scott andrea'ya bakar, genç kadın kızına bakıyor, uzanarak saçlarını okşarken liv yine uykusunun geldiğini hissediyor, annesinin dokunuşuyla gözlerini kapatırken andrea kızına bilmesi gereken kadarını gösteriyordur..

---

liv derin bir nefesle gözlerini açarken babasının elini sıkar. Genç kızın masmavi gözleri kocaman olmuş, annesine bakıyorken biraz sonra yattığı koltukta doğrulur. Siyah saçlar darmadağınık, kırmızı dudaklar küçük bir O olmuş, liv'in şaşkınlığını gösteriyorken genç kız biraz sonra gülümser ve ellerini ağzına kapatırken kalbi pıt pıt atıyor, heyecandan gözleri doluyorken hemen sonra dayanamayarak bütün mutluluğuyla güler ve annesine atılırken genç kızın sevinç dolu feryadıyla yerde uyuyan benjamin irkilerek gözlerini açar..

Scott yerdeki oğluna dönerken benjamin doğruluyor, liv'in yine delirdiğini görünce babasına bakar

“yine ne oldu buna?”
“güzel bir haber aldı..”

benjamin *hmml*arken ablasına bakar

“bağırmadan sevin, uyuyorum..”

ve delikanlı başını tekrar babasının bacağına koyacakken liv onu kolundan çekerek kaldırır

“senin de bilmen lazım! UYAN BEN!”

benjamin mızırdanarak liv'i ittiriyorken andrea gülerek boğuşan çocuklarına bakıyordur, babaları biraz sonra ikisini de çekerek yere oturturken benjamin emekleyerek annesine sokulur, biraz sonra o da annesinin kokusunda yumuşacık bir uykuya dalarken Ellenlar kendi masallarının mutlu sonuyla yeni güne başlarlar..

SOUNDTRACK / *Tonic* - *Count On Me*

*So kiss me for believing,
Love me now for always knowing when to let you go..*

Vien, eidan gittiğinden beri gözünü kırpmamış, yattığı yerden kayan yıldızları izliyorken aslında bunu yapmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu hatırlamıştır. Bir yıldız daha kayarken odanın kapısı açılır ve koridordaki usul ışık içeri girerken vien arkasını döner, içeri giren eidan'ı gördüğünde doğrulur

“geç kaldın, iyi misin?”

kocasını sallarken vien yorganı açarak onu yanına ister. Eidan elindeki küçük sandığı komodinin üzerine bırakıp ayakkabılarından kurtulur ve karısının ısıttığı sıcacık yatağa girerken vien onun getirdiği kutuya bakıyordur

“o nedir?”

eidan karısını belinden çekerek yatağa yatırırken kendisi de genç kadının üzerine geçmiş, mavi gözleri karanlıkta küçük ışıltılarla parlayarak vien'e bakıyorken cevaplar

“birazdan göreceksin, ama önce seviş benimle..”

vien nefesi kesilerek gülümserken başını kaldırarak kocasına uzanır, ikisinin dudakları yarı yolda birbirleriyle buluşurken eidan kendini eşinin kollarına bırakır..

---

eidan'ın elleri vien'in geceliğini sıyırarak bacaklarını okşuyorken genç kadın kocasının saçlarına asılmış, ikisinin de dudakları birbirleriyle savaşıyorken eidan gülerken başını indirir ve güzel karısının göğüslerini öperken vien gülümsüyordur.

Eidan geceliğin askılarını indirerek açılan her parça teni öpüyorken vien onun dudaklarını dinliyor, ince parmakları su kıranın sarı saçları arasında dolaşıyorken kapalı gözlerinin önünde uçsuz bucaksız denizler uzanıyor, tenine değen her nefeste dalgalar kayalara vuruyorken genç kadın dudakları aralanarak belini kaldırıyordu. Eidan'ın dudakları vien'in bacaklarının arasını öpüyorken genç kadın gözlerini açmıyor, sanki tertemiz bir suyun içinde yüzüyor gibi teninin her yerine değen minik dalgaları hissediyorken eidan'ın dilinin hareketini hissettikçe inliyordu.

Eidan, başını kaldırarak karısının bacakları arasında yükselir ve onun dudaklarını bulurken vien nefesini kocasından alıyor, ikisinin tenleri birbirine değiyorken vien daha önce görmediği yerleri görüyor, yaşamadığı şeyleri hissediyor, duymadığı fısıltılar kulağına geliyorken eidan kendini karısının içine bıraktığında vien inleyerek onun omuzlarını sıkıyordu.

Su kıran eşinin içinde hayat buluyor, kendini çekip tekrar onun sıcağına bırakıyorken vien kapalı gözlerinin arkasında gördüğü şeylere gülümsüyor, birer damla yaş kapalı gözlerinden şakaklarına süzülüyorken bir an sonra eidan kendini en derine ittiğinde vien hızla bir nefes alarak gözlerini açar. Onun kahverengileri kocasının mavilerine çarparken ikisi de birbirine akıyor, vien dudakları titreyerek eidan'a bakıyorken eidan gözleri dolarak karısının dudaklarına nefesini veriyordu. Biraz sonra ikisi de tükendiğinde dudakları tekrar buluşur ve su kıranla deniz meleklerine benzeyen eşi öpüşürken çok uzak bir yerde, derin denizlerin dibindeki inciler sahibini buluyordu..

Eidan nefes nefese, tüm gücü tükenmiş, ama hayatında hiç bu kadar mutlu olmamış, altındaki kadının boynuna dudaklarını bastırıyorken vien onun başını tutuyor, usul bir sesle mırıldanır

“o sensin.. su kıran-o denizler, kumsal, hepsi senin..”

eidan genç kadının tenine gülümserken vien dudaklarını ısırtıyor, yanağını kocasının başına yaslayarak gözlerini kapatır

“ama sen de benimsin..”

eidan başını kaldırarak vien’in açılan gözlerine bakarken konuşur

“her zaman..”

vien bütün güzelliğiyle gülümserken parlayan gözleri kısılıyor, gamzeleri çıkıyorken eidan onun melek dudaklarını öperek üzerinden çekilir ve komodine bıraktığı sandığı alıp baş ucundaki ışığı yakarak yatakta doğrulurken vien de geceliğinin askısını tekrar omzuna alarak doğruluyordur

“nedir bu demiştin..”

“senin için, uzun zamandır bekliyordu..”

vien yanakları hala pespembe, gülümseyerek eidan’ın elindeki küçük sandığı alır ve yavaşça kapağını kaldırırken içindeki büyüklü küçüklü belki yüzlerce inciye gördüğünde nefesi kesilerek hızla kocasına bakar

“bunlar çok güzel eidan..”

eidan derin denizler kadar mavi gözleri parlayarak gülümserken uzanarak vie’ninin saçlarını düzeltir ve sıcacık yanağını tutarken genç kadın kocasının dokunuşa başını eğer, beyaz incilerden bir tanesini alıp kaldırır ve kusursuzca şekillenmiş küçücük topa bakarken gülümser

“nasıl da güzel parlıyor..”

“bak orada pembeleri de var..”

vien beyaz inciye tekrar yerine koyarken başını sallar

“görüyorum, yüce luslo, bunlar çok değerli eidan..”

“hiçbiri senin saçının bir telinden değerli değil vien..”

vien gözleri dolarak sandığın kapağını kapatır ve tekrar kocasına uzanırken ikisi gülerek birbirlerini öpüyor, eidan sandığı yastıkların altına itip karısını tekrar yatağa yatırırken vien itiraz etmeden genç adamı tekrar kendine çekiyordur..

SOUNDTRACK / *Secret Garden - Cantoluna*

Ewan sabah olduğunda her şeyin daha iyi olacağını söyleyerek kenda’yı uyumaya ikna etmeyi başarmış, dışarı çıkarak odanın kapısını kapatıyorken iki kapı ötede, biana da owen’ın odasından çıkıyordur. Ewan karısına bakıyorken biana da onu izliyor, bir adım atarak yaklaşırken ewan yerinden kıpırdamıyordur.

“çocuklarımı bırakamam ewan..”

“öyle bir şey istemedim biana-“

“ama birbirimizi bırakacağız..”

“biz hiç *biz* olmamışız..”

biana başını eğerken ewan ona dokunmak istiyor, ama aynı zamanda yüzünü görmeye dayanamıyorken uzanarak genç kadının saçlarını iter ve yüzünü tutar. Biana’nın hep anlaşılmaz bir hüznle parlayan bakışları şimdi mana kazanmışken ewan genç kadının gözünden akan bir damla yaşı parmaklarının ucuyla yakalamış, silerken konuşur

“bana söylediğin yalanlar ve elimden aldıkların için seni asla affetmeyeceğim, ama bana verdiklerine bir teşekkür olarak seni buradan kovmuyorum, çocukların sana ihtiyacı var..”

biana gözlerini kapatırken ewan elini çeker ve arkasını dönüp uzaklaşırken biana duvara tutunmuş, gözlerini açarak onun gidişini izliyordur. Genç adamın adımları bir an dururken dönerek tekrar biana’ya bakar

“latty..”

biana küçük bir nefes alırken ewan bunların hepsini latty’nin de bilmesi gerektiğini hatırlamış, içi acıyarak biana’ya bakıyorken konuşur

“kıranlar, ben, sen.. hepimiz bunun bir parçasıydık, ama latty’nin suçu yoktu. Sen onun her şeyi olmuştun, yıllarca.. şimdi ne olacak?”

biana bilmediğini söyleyerek duvara yaslanırken ewan parmaklarını saçlarından geçirerek bir an durur, sonra önünde durduğu geçidin düğmesine uzanarak kapıları açarken başka bir şey söylemeden geçide girdiği gibi kapıları kapatır..

---

latty odasına döndüğünde biana’yı onu beklerken bulmuş, hiçbir şey söylemeden gidip yatakta oturan ablasının yanına kıvrılarak ona sarılışken sorar

“ben yokken önemli bir şey oldu mu?”

biana ne diyeceğini bilmiyor, buraya gelirken aklında söyleyecek birkaç şey toplamış, ama şimdi hepsi uçup gitmişken latty’nin en basit sorusuna bile cevap veremiyordur. Önemli bir şey olmuş mudur? Elbette olmuştur, herkesin hayatı değişmiş, bütün yalanlar ortaya çıkmış, latty yine kimsesiz kalmıştır. Ne annesi, ne babası, ne arkadaşı, hiç kimsesi yokken biana bunu ona yaptığı için üzülüyor, yıllardır kardeşi olan kadının gözlerine baktığında kalbinin bu kadar kırılabileceğini hiç tahmin etmemişken şimdi konuşmak zor geliyordu.

Latty sorusunu sorduktan sonra yataktan kalkmış, üzerindeki elbiseyi çıkarıyorken biana’ya bakar

“olmadı mı?”

“latty, konuşmamız gereken bir şey var..”

latty elindeki askıyla bir an durmuş, sonra dolaba dönüp elbiseyi asarak tekrar ablasının yanına gelmişken o sırada geceliği sihirle üzerinde belirmiştir. Biana ona bakıyorken latty uzanarak ablasının elini tutar

“ne oldu? ewan’la mı ilgili?”

“bizimle ilgili..”

“biz?”

“sen ve ben..”

latty kaşlarını çatarken biana ağzından çıkacak kelimeleri duymak istemiyor, dudaklarını ısırarak latty’nin ellerini sıkarken biraz sonra genç kadın gözleri kapatarak yatağa yığıldığında biana onu tutarak düzgünce yatırır..

SOUNDTRACK / Natasha Bedingfield - Wild Horses

*I feel these four walls closing in, my face up against the glass, I'm looking out
Is this my life I'm wondering, it happened so fast, how do I turn this thing around?
Is this the bed I chose to make?
Its greener pastures I'm thinking about, wide open spaces far away*

*All I want is the wind in my hair
To face the fear but, not feel scared*

Latty gözlerini açtığında ne kadar zaman geçtiğini bilmiyor, ama yanaklarının ıslak olduğunu fark ettiğinde ağladığını anlıyorken odası yapay gün ışığıyla yavaşça aydınlanıyordur.

Bütün gerçekler yavaş yavaş oturuyorken latty yorganına sarılmış, dolu gözlerle penceresinin dışındaki karanlığı izliyordur.

Her şeyin yalan olduğu gerçeği genç kadının içini parçalıyor, yıllar boyunca ailesi bildiği kadını hiç tanımadığını görmüş, bir zamanlar sevdiği adamın yine o kadının yalanlarıyla elinden alınışını yaşamış, hayatı boyunca içinde kalmış eksikliğin oğlunun babasıyla arasını açmasını, bütün o yalanlar yüzünden hayatta kardeşi gibi sevdiği tek kadının ölümünü tekrar hatırlamış, bütün acıları taptaze içine dolmuşken latty kalbinin sıkıldığını hissediyor, kendisi parmaklarının arasındaki kumaşları sıkıyorken ağlıyordur, tüm gücüyle, bütün hayatı için ağlıyorken nefesi boğazında tıkanıyor, ama kimse geçmiş yılları geri getirmiyordur...

Latty ağlayarak odasından çıkmış, üzerindeki beyaz gecelik bacaklarına dolanarak biana ve ewan'ın odasına gidiyorken kapıyı çalmadan içeri dalar, biana oturduğu yerden ayağa fırlarken latty hıçkırarak ağlıyor, kapıyı bırakıp biana'ya yürüyorken biraz sonra ikisi karşı karşıya geldiklerine latty ne yapacağını bilmiyor, elini kaldırarak biana'nın suratına tüm gücüyle bir tokat atar

“NEFRET EDİYORUM! HER ŞEYİNDEN! BÜTÜN VARLIĞINDAN NEFRET EDİYORUM! BENDEN DE, OĞLUMDAN DA UZAK DUR! DUYDUN MU BENİ!?”

biana yüzünü tutuyorken latty onun kolunu tutarak sarsar

“DUYDUN MU DEDİM!”

biana başını sallarken latty tuttuğu kolu ittirerek bırakır ve geri adımlar atarak uzaklaşırken onun başını duyan ewan odaya gelmiş, latty'i kollarından tutarak destek olurken genç kadın onu saran kollara kendini bırakmış, sarsılarak ağlıyor, bacaklarının gücü kesilerek yere çöküyorken ewan da onunla çöker. Latty, ewan'a sarılmış, genç adamın kazağına tutunup içini çekerek ağlıyorken ewan biana'ya bakıyor, konuşur

“çocuklardan birinin yanına git..”

biana büyümüş gözlerle latty'nin kendini parçalarcasına ağlamasına bakıyorken ewan sesini yükseltir

“Biana! Git dedim!”

biana uyanarak ewan'a bakarken hemen sonra ikisini de geçerek koşar adımlarla odadan çıkar ve kapıyı arkasından çekerken ewan kapanan kapının sesiyle omuzları gevşeyerek latty'e daha da sarılır. Latty yüzünü ewan'ın göğsüne kapatarak ağlıyorken genç adam prensesin saçlarını okşuyor, geçeceğini söylüyordur..

“nefret ediyorum, her şeyden.. nefret ediyorum..”

ewan, latty'nin kendi kendine konuşmasını dinliyorken prensesin göz yaşları tükenmiş, içini çekerek titriyordur. Ewan onun yüzünü tutarak kendine baktırıırken latty'nin bakışları yorgun, kalbinin kırıkları hayallerinin kırıklarına karışmışken genç kadın kızarmış gözlerle bir zamanlar onun olan adama bakıyor, mırıldanır

“seni kaybettim, delora’yı kaybettim, her şeyi kaybettim.. hiçbir şey başaramadım, *hiçbir şey*-“
“hey! Hey, bana bak latty..”

latty başını eğmek istiyorken ewan onun yüzünü elleri arasında tutarak gözlerine bakar

“jonathan nedir? Oğlun nedir latty? O da mı hiçbir şey!?”

latty cevap vermiyorken ewan devam eder

“ona böyle mi anne olacaksın? Vazgeçmiş, her şeyden nefret eden, kendi ruhuyla kazandığı her şeyi tek hareketle silip atan korkak bir kadın olarak mı?”

“jonathan hiç olmayabilirdi ewan, ikimiz beraber olurduk, bizim çocuklarımız olurdu, ikimiz hala beraber olurduk, çocuklarını babalarını başka kadınlarla görmezdi-”

ewan gözleri dolarak latty’i kendine çeker ve sarılarak susmasını söylerken latty onun kollarına tutunmuş, yine ağlamaya başlarken hicrınkları arasında konuşuyordur

“ben neyin bana ait olduğunu hiç bilemedim, hiçbir şeye sahip çıkamadım ewan-yıllarca babamdan nefret ettim, *ona* yaptığı her şey için, ama yapmamış! Babam için sadece ben varmışım, annemi sevmiş, başka bir kadın hiç olmamış, bir tek ben olmuşum! Taht benimmiş, kraliçe ben olmuşum, ama her şey elimden alınmış, yıllarca hiç büyümemişim ben ewan, yaşayamamışım-“

latty nefesi kesilerek öksürürken ewan onu omuzlarından tutarak geri çeker

“yaşadın. Her şeyi yaşadın. Ben seni sevdim latty, aşık oldum, *aşık olduk*. Ayrıldık, ama ayrılısak da sen yine mutlu oldun. Conrad’la beraber oldun, sevildin, sevdin-“

latty başını iki yana sallıyorken ewan onun her an kayıp gitmesinden korkuyor, aklına gelen her şeyi sayıyor, uzanıp tutması için latty’e bir dal bulmaya çalışıyorken konuşmaya devam eder

“sevdiğin adamdan bir çocuk yaptın, hiç kimse gerçek olmasa bile o gerçek oldu latty, conrad’la ikiniz gerçektiniz, jonathan gerçektir. Yıllarca onu tek başına büyüttün. Hiçbirimize ihtiyacın yoktu, *hiçbirimize!* Tek başına oğlunun hayatını kurdun, onu kocaman bir delikanlı yaptın, mükemmel bir anne oldun- bundan sonra hiç yalnız olmayacaksın, hepimiz bir gün kalkıp gitsek bile oğlun *senin* olacak latty, onun hayatı yaşanan her şeye değmez mi-söyle, değmez mi?”

latty titreyen nefesler alıyorken başını sallar

“değer-“

genç kadın ağlayarak ewan’ın kollarına yığılırken ewan rahatlayarak onu tutuyor, saçlarını öperken mırıldanır

“buradayken istediğin kadar ağla, ben yanıdayım.. ama çıkacağız latty, yine güçlü olacaksın, jonathan için, tamam mı?”

latty saklandığı yerden başını sallarken ewan onu başını okşuyor, gülümser

“aferin prenses..”

latty içini çekiyorken ewan onu tutuyor, ikisi kral ve kraliçenin odasında, kapının önünde oturmuş, sessizce acının dinmesini bekliyordur..

---

ewan, latty'ı bir süre doğru düzgün uyuması için odada bırakmış, şimdi conrad'ın yanına gidiyorken sienna'yla abisinin paylaştığı odanın kapısını çalar. Conrad sanki kapının önünde bekliyor, anında açıp ewan'ı görünce odadan çıkarken ewan konuşur

“latty öğrendi-“
“nasıl?”
“mahvoldu..”

conrad iç çekerek ensesini ovuyorken ewan konuşur

“birilerinin diğerlerine de olabildiğince uygun ama basit bir şekilde olanları anlatması gerekiyor. Büyükleri hallederiz, lucinda herkese açıklamak için bir şeyler yapar, ama çocuklar önemli. Onların kafasının karışmaması gerekiyor-“

“liv ve benjamin'le andrea konuşmuş olmalı, sienna şimdi kızlarla beraber, seninkiler zaten biliyor, jonathan'la ben konuşurum-“

“diğerleri?”

“jonathan'dan sonra hepsini toparlayıp olabildiğince basit bir şekilde anlatacağım, her türlü ayrıntıyı bilmelerine gerek yok, sen lucinda'yla beraber diğerlerini hallet. Çocukların arkadaşlarının aileleri gelmeden hallolsun bu iş-“

“conrad?”

“evet?”

“evrene ne söyleyeceğiz?”

conrad oflarken ewan abisine bakıyor, kafasını kazırcasına kaşıyorken elini indirdiğinde konuşur

“yıllardır kimsenin eski kral ve kraliçeyi takip ettiği yok, ama bir anda boşandığımızda herkesin haberi olacak, eminim-“

“boşanmanızın sebebini basın bülteniyle açıklamak zorunda değilsiniz-“

“latty ne olacak? Asla biana'nın ablası olarak bilinmesini istemeyecektir..”

conrad işte orası doğru diyorken ewan elini sallayarak şimdilik bunu düşünmenin zamanı olmadığını söyler

“jonathan'a git, uyandır. Ben de lucinda'ya gidiyorum, hiçbir şey yapmasa bile şu karmaşa geçene kadar çocukların arkadaşlarının uyumasını sağlasın..”

conrad da onaylarken ikisi beraber asansöre ve geçite giderler. Conrad geçide girerken ewan asansörü çağırır..

Ewan lucinda'ya olan biten her şeyi anlatmış, genç kadın şokunu olabildiğince çabuk atlatmaya çalışarak öğrendiklerini kafasında oturtuyorken kimlerin hangi ayrıntıları bilmesi gerektiğini düşünüyordu

“colm, ian, delora ve liam, oreon ekibi olarak ayrıntıları alacaklar, ayrıca morganlar, chris tüm ayrıntıları bileceği için ailesinden saklamasının zor olacağı açık..”

ewan başını sallıyorken lucinda devam eder

“cuslov ve nagel'ı saymıyorum bile..”

ewan *tabii ki* diyorken lucinda parmakları dudaklarında, düşünüyordu

“çocuklar ne olacak?”

“conrad onlarla konuşacak-“

“akılları karışacak-“

“biraz karışması gerekiyor, owen ve kenda her şeyi bilirken diğerlerinin karanlıkta kalması imkansız..”

lucinda ewan’a hak veriyorken genç adam sorar

“evren meselesine ne diyorsun lucinda?”

“boşanma sebebiniz konusunda conrad’la aynı fikirdeyim. Latty ve biana’nın akrabalarına gelirse, onun için de eskiden kraliyetin kullandığı bir yöntemi kullanacağım..”

“neymiş o?”

“kontrollü yalan haber. biana ilk geldiğinde evrene, lenalda denen kadının kral nestor’la geçmişte bir ilişkisi olduğu ve biana’nın da uzun zamandır başka bir boyutta yaşayan kızı olduğu söylenmiş, şimdi o haberin aslında yalan olduğunu söyleyeceğiz. Lenalda yalan söyledi, biana’nın babası nestor flacil değildi-“

“peki biz bunu neden bunca sene sonra anladık?”

“biana’ya hiç DNA testi yapılabilir mi? hayır. lattyy’le aralarındaki akrabalık kontrol edildi mi? hayır. zamanında halk biana’nın nasıl bir flacil olduğuna inanmışsa şimdi de olmadığına inanacak. Yalancı bir şahit bulacağım, oreon için bu işi yapacak bir sürü ajanımızı var, medyanın içine kolayca böyle bir haber sızdırabiliriz. Habere göre Biana’nın bu durumu bilmesine gerek bile yok, o da annesinin yalanına kurban gitmiş olacak. Kraliçenin yıllardır halkın gözünde bıraktığı imajı silemeyiz, oreon ikinci bir politik sarsıntıyı kaldıramaz ewan.”

Ewan başını sallarken lucinda sorar

“biana karşı çıkacak mı?”

“biana çok daha kötüsünü bekliyor, bunu kabul edeceğine eminim.”

“güzel, bugün ajanlardan bir kaçıyla görüşme ayarlayacağım, en kısa zamanda haber salınacak. Çocuklar okula dönmenden de gündemin düşmesini sağlayacağım.”

Ewan onaylarken lucinda da ne yapacağını biliyor, genç adamı ne yapması gerekiyorsa onu halletmesi için yollar ve bir yandan diğer çocukların uykularını kontrol ediyorken diğer yandan ayrıntılardan haberi olacak oreon grubunu toplamak için herkese mesajlar bırakmaya başlar..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Keep Holding On

Conrad bir süre sonra bütün kurbağaları bir yerde toplamış, bilenlerle bilmeyenler bir aradayken tüm ayrıntılara hakim olan owen ve kenda en sessiz ikili olarak arkadaşlarının arasında oturuyordur. Jonathan babasının yanında oturmuş, pek keyifli görünmüyorken yine de dünyası başına yıkılmamış, mor burnuyla daha başka neler olacağını merak ediyordur. Faye owen’ın yanına geçmiş, onun elini tutuyorken birazdan ewan da onlara katıldığında conrad sonunda konuşma zamanının geldiğini anlamış, çocuklara döner

“çocuklar, birazdan anlatacaklarım aklınızı karıştırabilir, ama lütfen dikkatlice dinleyin..”

bütün kafalar sallanırken conrad önünde oturan 15 çocuğa bakıyor, derin bir nefes alarak başlar

“birazdan eidan hepinize daha önce görmediğiniz hayatlardan ve evrenlerden bazı şeyler gösterecek. Element kıran çocukları neden bahsettiğimi biliyorlar, onlar bildiklerinden daha fazlasını görmeyecekler, ama diğerleri de onların bildiği şeyleri bilmek durumunda olduğundan böyle bir çözüm yarattık. Korkmayın, canınız yanmayacak, fazlasıyla gerçek bir rüya görmüş olarak uyanacaksınız..”

çocuklar eidan’ın ne zamandan beri onlara bir şey gösterebildiğini bilmiyor, ama yine kafalarını sallayarak bekliyorken conrad eidan’a döner, su kıran çocuklara gülümseyerek öne çıkar ve onların önüne geçip yere otururken kıranların çocukları ve jonathan hariç herkes heyecanla bekliyordur, eidan konuşur

“gözlerinizi kapatın, az önce sizi uyandırdığımız uykunuza devam edeceksiniz, herkes yerleşsin..”

herkes kafasını yaslayacak bir yer bulmuş, gözler eidan’ı izliyorken yakışılı su kıran gülümser

“iyi uykular çocuklar..”

ve uyku pozisyonunda bekleyen kurbağaların gözleri kapanırken owen faye’in elini tutarak omzundaki başa yanağını yaslıyordur..

---

kurbağalar kısa uykularından birer ikişer uyanırken jaden başını tutuyor, kaşlarını çatarak beyninin kaynadığını söylüyorken yanındaki kardeşi emily de abisine katılıyordur. Çocuklar baş ağrısı dışında başka bir şeyden bahsetmiyorken kurbağaların en küçüğü, allison sorar

“herkes iyi olacak mı?”

alexa gülümseyerek kardeşine sarılırken eidan ve diğerleri de gülümsüyor, su kıran her şeyin ve herkesin iyi olacağını söyler, onun ardında ewan konuşur

“arkadaşlarınızla ne kadarını paylaşacağınız size kalmış çocuklar. Onların da diğer evrendaşlar gibi hangi haberleri alacağını biliyorsunuz, konuşmak istediğinizde kelimelerinize dikkat edecek kadar büyüdünüz. Bu ilk devlet sırrınız, iyi koruyun..”

kurbağaların kafaları büyük bir ciddiyetle sallanırken ewan odanın bir köşesinde oturan kızına ve oğluna bakar, sonra tekrar diğerlerine dönerken konuşur

“arkadaşlarınız uyanmadan önce bir süre beraber kalın, konuşun, kararlarınızı verin. Hazır olduğunuzda lucinda’ya, ya da bizden birine haber verin, arkadaşlarınızın üzerindeki büyüyü kaldıralım..”

başların sallanması en son onayı verirken ewan güzel diyerek diğer büyükleri de alıp odadan çıkar, kapılar kapandığında yüce kurbağa heyeti yalnız kalmış, sessizlik bir süre daha bozulmaz..

“millet, beni dinleyin..”

kurbağaların sessizliği nicole’ün sesiyle bozulurken genç kız ayağa kalkarak odanın ortasına gelir

“herkesin kafası çorba gibi, ama yine de diğerlerine ne söyleyeceğimize karar vermemiz gerekiyor. Hiçbirimiz kalkıp biana’nın aslında Meris olduğunu anlatmayacağız, orası kesin.”

Kenda ve owen rahatsızca arkadaşlarına bakıyorken nicole ne onların rahatsızlığına aldırıyor, ne de ortada garip bir durum olduğunu düşünüyor, gayet doğal devam eder

“Onu bizim bile unutmamız gerek, zaten bizi ilgilendirmeyen tarih öncesi olaylar onlar, ve eminim bir çuval anlatılmayan şey vardır, *her neyse*. Bizim tanıdığımız biana’da bir değişiklik yok. Sadece artık jonathan’ın teyzesi değil..”

bütün gözler jonathan’a dönerken delikanlı hafifçe omzunu silker

“bir teyzenin eksilmesi çok büyük bir problem değil..”

nicole delikanlıya gülümserken jonathan da ona göz kırpar, sarışın kız tekrar arkadaşlarına dönerek devam eder

“kenda’nın su kıran olması durumunu da bir kez daha toparlamama izin verin. İlerde bu durum ortaya çıktığında elementler arası sistemin şu şekilde olduğunu unutmayın: Eğer bir element kıran çocuğunu scorchio sınırları içinde doğurmuşsa, ikinci nesil de otomatik olarak element kıran olan anne ya da babanın güçlerini alır. Eğer çocuk scorchio dışında doğmuşsa... evet? neydi?”

brittany parmağını kaldırırken nicole gülerek onun elini indirir

“sen zaten biliyorsun, diğerlerinden cevap bekliyorum-“

allison’ın parmağı havaya kalkarken nicole ona söz verir. En küçük morgan oturduğu yerde dikleşerek cevaplar

“eğer scorchio dışındaysa anne ya da babası ona güçlerini vermezse bir element kıran olamaz. Biana da kenda’ya güçlerini verdi, böylece kenda bir element kıran oldu-“
“scorchio sır olmayacak mıydı?”

kafalar jaden’a dönerken nicole güler

“asla! O kadar güzel bir şey saklanır mı? üstelik orası benim asıl evim, neden saklayayım? Evrende milyonlarca adı bile bilinmeyen boyut var, bir tanesi de benim olsun-“
“sanki sen yarattın!”
“sen sus concon!”

jonathan sırtırken nicole ona fırlatmak için bir şey arar, ama oturdukları boş ofiste bir şey bulamazken saçındaki tokayı çıkarıp fırlattığında jonathan bir kahkaha atar, delikanlının neşesi yavaş yavaş diğerlerine de yayılırken kurbağalar ilk sırlarını gülüşleriyle mühürler..

---

conrad çocukların odasından gelen gülüşmeleri duyunca rahatlamış, o da gülümseyerek toplantı odasının başından ayrılırken yan ofisteki ewan’ın yanına girer. Kardeşi masasının başında değil, deri koltuğa uzanmış, boş boş tavanı izliyorken conrad konuşur

“latty’nin yanına gidiyorum, sen ne yapacaksın?”
“sonsuz kadar böyle yatacağım.”
“ondan başka?”
“gidip çocukların ailelerini karşılayacağım ve hiçbir şey olmamış gibi hepsini evlerine gönderip gelip burada sonsuz kadar böyle yatacağım.”

Conrad tamam diyerek çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken ewan yattığı yerde sırtını kapıya dönüp koltukta kıvrılır..

SOUNDTRACK / Natasha Bedingfield - Wild Horses

*I see the girl I wanna be, riding bare back, care free along the shore
If only that someone was me,
Jumping head first headlong without a thought..
To act and damn the consequence, how I wish it could be that easy
But fear surrounds me like a fence,
I wanna break free...*

Conrad latty’nin yattığı odanın kapısını açarak içeri girerken onun sesini duyan latty arkasını döner, kızarmış gözlerle conrad’a bakıp sonra tekrar önüne dönerken conrad kapıyı kapatıyordur

“uyumadın mı?”
“uyumak istemiyorum, en son uyuduğumda her şeyi kaybettim..”

conrad bir şey söylemeden yatağa yaklaşır ve ayakkabılarını çıkarıp yorganın altına girer, latty'e sarılıp genç kadının sırtını kendine bastırırken latty minnacık olmuş, kıvrılarak conrad'a sokulur. Conrad prensesin saçlarına çenesini yaslamış, onunla beraber yıldızları izliyorken konuşur

“sarayda olsaydık daha kolay olurdu, uzaydayken her şey daha uzak, daha zor..”
“sarayım yıllar önce yandı.”
“biliyorum, ama benim bildiğim başka bir saray daha var, benim sarayım..”
“rhea mı?”

conrad hıhımlarken latty yorganına biraz daha sarılarak cevap vermez. Conrad onun kulağına eğilip usulca konuşur

“bir süre oraya git, uzaklaş her şeyden, mason sana iyi bakar-“
“yalnız olmak istemiyorum-“
“mason orada olacak-“
“mason benim ailem değil..”

conrad iç çekerken hemen sonra aklına gelen fikirle gülümser

“çocukları da al-“
“hangisini?”
“hepsini?”

latty hafifçe gülümserken conrad en heyecanlı sesiyle şu ana kadar planladığı en güzel tatili anlatmaya başlar

“nasılsa 15 gün tatil olacaklar, oreon'da tıkılıp kalacaklarına seninle beraber Rhea'ya gelsinler. Üstelik hepsi kazık kadar oldu, onların peşinden koşturmak zorunda da değilsin, yalnız olursan çağır beğendiğin bir tanesini sana arkadaşlık etsin-“
“owen ve kenda'yı da mı?”
“özellikle onları latty, onların bir suçu yok-“
“biliyorum conrad, ben o çocukları kendi çocuğum gibi seviyorum..”

conrad gülümseyerek latty'nin başını öper ve anlatmaya devam eder

“bilgisayar yok, televizyon yok, hiçbir alet yok-“
“çocuklar bayılır eminim-“
“bayılmazlarsa hepsinin ifadesini ben alırım. Biraz temiz hava görsünler, yanaklarına kan gelsin, değil mi?”

latty öyle diyerek başını sallarken conrad genç kadına biraz daha sarılarak devam eder

“sen de dinlen, ordaki kızlar sana hizmet etmek için sıraya girerler, kraliçe sensin. Git, süt banyoları falan yap-gerçi o kadar zengin miyiz hala bilmiyorum, aylardır mason'la konuşmadım, güya kağıtta Rhea kraliyim..”

latty gülümseyerek başını conrad'a çevirirken genç adam da ona bakıyor, sorar

“kabul mü?”

latty başını sallar, conrad da mutlu olmuş, gülümseyerek prensesin dudaklarına bir öpücük bırakır ve çekilirken latty ona dönüyor, genç adamın göğsüne saklanarak kollarının arasında kaybolurken conrad rahat bir nefes alarak gözlerini kapatır

“biraz kestirsem kızar mısın?”

latty'den usul bir *hayır* gelirken conrad tamam diyerek ona biraz daha sarılır ve uyku haline geçerken latty onun nefesini dinliyor, biraz sonra farkında olmadan uykuya dalar..

Conrad tek gözünü açarak latty'nin durumuna bakar, genç kadının uyuduğunu görünce gülümser ve yavaşça ondan sıyrılıp yataktan çıkarken latty onun boş bıraktığı yere biraz daha sokulmuş, uyumaya devam eder. conrad sessizce odadan çıkıp kapıyı örterken ewan o tarafa geliyor fısıldar

“nasıl?”

“uyuttum, ayrıca uyanınca da çocuklarla beraber Rhea'ya yolluyorum-“

“Rhea'ya mı? neden?”

“herkes çocuklarla beraber oreon içinde sıkışıp kalırsa bu problemler çözülmez ewan. Daha dedikodular çıkacak, siz boşanacaksınız. Ne latty, ne de çocuklar bunların birebir içinde olmak zorunda değil, gitsinler, çimlerde koşsunlar, at falan binsinler-“

“bütün çocuklar mı?”

“özellikle bizimkiler..”

ewan iç çekerken conrad kardeşine omzundan sarılarak kendine çeker, ikisi beraber koridorda yürüyorken conrad her şeyin nasıl kısa zamanda hallolacağını anlatır..

“güle güle!”

“okulda görüşürüz!”

“piz'den haber alan arasın!”

kurbağalar arkadaşlarını aileleriyle beraber yolluyorken kimse gece boyunca olanlardan bahsetmemiş, herkes sanki melekler gibi uyumuş, şimdi de süper bir tatile başlıyor gibiyken araçlar oreon'dan ayrılıp lobideki geçitler kapandığında bütün kurbağalara rahat bir nefes bırakarak birbirlerine dönerler. Nicole herkesi büyük asansöre davet ederken babasının sesiyle hareket eden ayaklar durur

“çocuklar, bir teklifim var, teklif değil aslında, hayır diyemezsiniz.”

Büyük gruptan gülüşmeler duyulurken conrad da gülerek açıklar

“hepinizi rhea'ya tatile yolluyorum.”

Gülüşler kesilirken owen sorar

“hepimizi?”

“evet, teyzenizle beraber gideceksiniz..”

owen, amcasına bakıyorken conrad cümlesini düzeltme ihtiyacı hissetmemiş, devam eder

“latty orada hepinize göz kulak olacak-“

“ama baba, şimdi, böyle bir zamanda-“

“zamanın nesi var nicole? tatil değil misiniz?”

nicole başını sallarken yeşil gözleri *baba sen ne yapıyorsun?* diyordur, conrad cevaplar

“işin aslı, okullar açılana kadar sizin ayak altında olmanızı istemiyoruz-“

“ha kovuluyoruz yani?”

conrad gülümseyerek oğluna bakar

“en büyük amacım concon, başımdan atıyorum seni.”

Jonathan gülümserken conrad devam eder

“rhea’da zaman daha farklı akıyor, biliyorsunuz. 15 günlük tatiliniz 1 ay gibi olacak-“
“evet, bavulları hazırlayalım..”

nicole herkesi kolundan tutarak asansörlere götürürken yine gülüşmeler duyuluyor, kurbağaların bir kaçığı gitmek için conrad’dan onay bekliyorken genç adam elini sallayarak onları kovalar

“gidin, ne götüreceksiniz hazırlayın, bir saat sonra hepinizi hazır bulacağım! Mason gelip alacak!”

kocaman gruptan karmakarışık *tamamlar* duyulurken onların arasından owen ve kenda sıyrılmıştır. Jonathan da onları görünce arkada kalırken nicole’e eliyle işaret eder, genç kız ona göz kırparak diğerleriyle kalırken asansörün kapıları kapandığında üç lysander conrad’ın karşısına geçer..

“annemi yalnız bırakmak istemiyoruz, biz gitmeyeceğiz conrad-“
“gideceksiniz owen-“
“hayır.”

conrad yeğenine bakıyorken kenda da abisini izliyordur. Jonathan’ın sesi çıkmıyorken biraz sonra geçitlerin olduğu taraftan gelen ewan’ı görünce owen’in kolunu dırter

“babana sor-“
“baba, biz Rhea’ya gitmek istemiyoruz.”
“neden?”

ewan, abisinin yanında dururken owen babasına cevap verir

“annem yalnız kalsın istemiyoruz-“
“anneniz yalnız olmayacak-“
“ama biz istemiyoruz-“
“owen, oğlum beni dinle..”

owen susarak babasını dinlerken kenda da iç çekerek onları izliyordur, ewan konuşur

“annen yalnız olmayacak, aksine bu 15 gün içinde etrafı bir sürü insanla çevrilmiş olacak. Sizin kontrolünüzde olmayan bir sürü şey olacak-“
“boşanmanız gibi mi?”
“evet, boşanmamız ve latty’le biana’nın kardeş olmadığının açıklanması gibi..”

owen’ın bakışları sertken kenda yine kalbi kırılmış, hüznle babasına bakıyordur, mırıldanır

“sen iyi olacak mısın?”

ewan kızına dönerken gülümser

“siz döndüğünüzde iyi olmuş olacağım, söz, ama şimdi benim için conrad ne istiyorsa onu yapın-“
“evet çocuklar, amcanız ne diyorsa onu yapın..”

owen ve kenda annelerinin sesine dönerken biana dün akşamki halsizliğinden eser yok, şık bir takım elbise içinde, saçları zarif bir at kuyruğuyla toplanmış, bütün güzelliğiyle çocuklarının yanına geliyorken gülümser

“siz yokken her şey daha çabuk ilerleyecek, biz de sizin orada rahat olduğunuzu bileceğiz-“

“ama anne-“

“kenda, tatlım, lütfen. Ayrıca senin herkesten daha çok dinlenmeye ihtiyacın var. ne kadar suya yakın olursan o kadar çabuk kendini toparlarsın, inan bana. Oreon’da bunu yaşayamazsın, değil mi?”

kenda başını sallarken biana oğluna döner

“sen de kardeşine göz kulak olacaksın owen, tamam mı?”

owen başını sallarken biana oğlunu kendine çekerek sarılır ve şakağını öperek bırakırken kenda da annesine sarılmış, yanağından sımsıkı öpüp geri çekilirken konuşur

“sık sık arayın-“

“tabii arayacağız tatlım, üzülme lütfen..”

kenda tamam derken abisine döner

“diğerleri de bizi bekliyordur owen, hadi..”

owen kardeşine başını sallayıp babasına döner ve uzanarak ona sarılırken ewan oğlunu tutuyor, usulca konuşur

“kendinize dikkat edin, bizi düşünmeyin, siz daha bunlarla uğraşacak kadar büyümediniz, bırakabilecekken bize bırakın oğlum, olur mu?”

“tamam baba, herkese iyi bak..”

“söz..”

owen gülümseyerek babasını bırakır ve jonathan’ı da alıp uzaklaşırken kenda da babasına sarılarak öpmüş, conrad’a da sarılıp bir saat sonra hazır olacaklarını söyler ve abisiyle kuzenini takip eder..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - Ever Ever After

Start a new fashion, wear your heart on your sleeve

Sometimes you reach what's real just by making believe

Unafraid, unashamed

There is joy to be claimed in this world

You even might wind up being glad to be you

“KURBAĞALAR!”

nicole koridorun sonundaki odasından çıkmış, sadece kurbağaların odalarının olduğu katta avazı çıktığı kadar bağırırken bütün kapılardan birer ikişer kafalar uzanır. Liv gülerek yine ne olduğunu sorarken nicole ellerini birbirine vurarak konuşur

“gittiğimiz yerin kralı babam olduğuna göre-“

“yandık.”

Jonathan odasına dönerek kapıyı kapatırken nicole koşarak onun kapısını açar ve içeri doğru bağırarak devam eder

“ben de prenses olarak bazı kurallar koyuyorum! Oraya gittiğimizde herhangi bir şekilde surat asmak, birbirini terslemek, acıtmış olmak için can acıtmak, ağlamak ve çiçekleri koparmak yasaktır!”

jonathan bütün çiçekleri yolacağını söylüyorken nicole ona ayağındaki pofuduk terliği fırlatır. Liv koyulan kurala bayılmış, iki yandaki kurbağalara bakarak ellerini açar

“itiraz eden?”

kimseden ses çıkmazken yüzler gülüyordur. Liv de maviş gözleri parlayarak gülümser ve ellerini birleştirerek kararı açıklar

“Rhea tatili için prenses nicole lysander’in koyduğu kural oy birliğiyle kabul edilmiştir!”
“YAŞASIN PRENSES!”

jonathan, bağırarak nicole’ü sırtına attığı gibi odasına taşırken prenses yolda yanından geçtiği kurbağalara öpücüklerini yolluyordur..

“kurbağalar!”

“istemem kural falan-mason!”

jonathan odasından çıkıp koridorda onları bekleyen adama sarılırken mason da prens lysander’i tutuyor, kafasını severek nasıl gittiğini sorar. Jonathan, teker teker açılan kapıları gösterirken cevaplar

“kölelerime hazırlanmaları için vakit veriyorum. Gittiğimizde zindalara tıkacağım, zincirler temizlendi mi?”

“pırıl pırıl oldu, ellerimle cilaladım.”

“aman aman pek güzel-DUYDUNUZ MU KÖLELER!”

kölelerin kapıları açılıp herkes teker teker *mason*layarak genç adama atılırken brittany diğerlerine fark atıp babasının en iyi arkadaşına atılır ve neredeyse üzerine tırmanırken mason gülüyor, kurbağalar orada neler yapacaklarını soruyorken mason nefes alabildiği aralarda bir şeyler söylüyordur..

“anne? Hazır mısın?”

jonathan annesinin kapısını tıklatmış, içerden cevap bekliyorken birazdan kapı açıldığında latty oğlunun yanında duran mason’ı görünce gülümser

“mason, nasılsın?”

mason iyi olduğunu söyleyerek genç kadına sarılıyorken latty ondan ayrıldığında genç adamın kolunu bırakmadan içeriği gösterir

“jonathan tatlım şu küçük çantayı alır mısın?”

jonathan daha annesi al demeden gidip çantayı sırtına atmış, önden hızlı adımlarla gidiyorken konuşur

“tatilimin değerli saniyelerini atlamayalım, hızlı olalım, ilerleyelim!”

delikanlı asansörü çağırıp kapıları tutarken mason latty’e yol verir ve genç kadın üzerindeki siyah, minik beyaz çiçekli elbisesiyle kabine girer, mason ve ardından jonathan da onu takip ederken kapılar kapanıyor, o arada da jonathan’ın *iki ay tatil!* sevincinin kırıntıları duyuluyordur..

çocuklar anneleriyle son ayarlamaları yapıyorken conrad mason’ın yanına gelmiş, zorla üzerine kalan krallığa bıraktığı elçisinin omzuna kolunu atar

“durumlar nasıl mason?”

“sen benim adımları hatırlıyor muydun conrad?”

conrad *hahalarken* mason gülümser

“her şey yolunda, bazen *kral nerede* tepkileri alsam da artık yatıştırmayı öğrendim.”
“aferin, onlar da öğrensinler, kral oraya çocuklarını tatile yollamaktan başka bir şey yapmayacak-“
“bunları onlar duymasa iyi olur-“
“duysunlar, gizlim saklım yok. Ben sana kral ol dedim, kabul etmedin-“
“ben lysander kanı mıyım conrad?”
“vien’e söylerim damarlarındaki bütün kanı değiştirir.”

Mason gülerken conrad gözleriyle vien’i arıyordu. O sırada prenses nicole hazır olduklarını buyurur

“gidebiliriz, herkes tak takım..”

herkes yine birbirine bakarak eksikleri var mı kontrol ederken mason durumdan memnun, gülümseyerek latty’nin yanına geçer. Oreon’un bembeyaz lobisi tatil yolcuları için bekliyorken mason elini kaldırdığında küçük bir esinti herkesin yüzüne vurur ve bir boyut kapısı açılırken brittany ellerini çırparak önden girer, onun arkasından nicole takip ederken kurbağalar teker teker Rhea’ya adım atarlar..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - Crazy Dreams

*Hello you long shots,
You dark horse runners,
Hairbrush singers, dashboard drummers,
Hello you wild magnolias just waiting to bloom..
There's a little bit of all that inside of me and you,
Thank God even crazy dreams come true..*

Kurbağalar göz alabildiğine uzanan çimlerde oraya buraya dağılıyorken saraydan koşan görevliler eşyaları alıyordu. Mason çocuklara bakıp sonra latty’e dönerken konuşur

“çocuklarla vakit geçirecek bir arkadaş ayaladım..”
“kim?”

mason başıyla sarayın olduğu tarafı gösterirken latty de o tarafa döner, ilerden sarışın bir kız eteklerini toplamış, gülümseyerek oraya koşuyorken mason ve latty’nin önüne geldiğinde nefes nefese durup eteklerini bırakır, uzun sarı saçları dalga dalga omuzlarından dökülürken genç kız dizlerini kırarak selam verir

“hoş geldiniz efendim! Ben carrie grace..”

latty gülümseyerek çok memnun olduğunu söylerken mason lafa girer

“carrie saray’daki en kıdemli kalfamızın torunudur Latty. Rhea’nın her köşesini avcunun içi gibi bilir, çocuklara çok iyi bir rehber olacağına eminim..”

carrie yanakları pembeleşerek saçlarını kulaklarının arkasına alırken yeşil gözlerinin içi gülüyordu. Latty genç kızın güzelliğine ve zerafetine bakıyorken gülümser

“kaç yaşındasın carrie?”
“14, efendim..”

latty, ikinci lig kurbağaların dengi olan kıza bakıyorken başını sallar

“umarım iyi anlaşırsınız..”

“tabii anlaşırsınız efendim! Benim diğer arkadaşlarım da sizin gelmenizi dört gözle bekledi! Çok güzel bir tatil olacak!”

latty bu kızın mutluluğunun bulaşıcı olup olmadığını merak ediyorken carrie heyecanla mason’a döner

“eşyaları götürdüler mi mason efendim, yoksa ben birilerini koşar çağırırım-“

“götürdüler carrie merak etme, sen gidip çocuklarla tanış, hadi..”

carrie, mason’ın gösterdiği tarafa bakıp çimlerde yayılmış çocukları görünce başını sallar ve latty’e bakar

“iyi dinlenceler efendim, bir şeye ihtiyacınız olur da birini bulamazsanız bana seslenin, hemen koşarım!”

“sağol carrie, size de iyi eğlenceler..”

carrie teşekkür ederken latty genç kızın güzel saçlarını okşar ve buklelerini sırtından arkaya bırakırken carrie tekrar ikisine de selam vererek onların arkasındaki kurbağaların yanına koşar..

“kızın biri geldi..”

herkes jaden’in gösterdiği yere bakıyorken sarışın, çıtı pıtı bir kız latty ve mason’la konuşuyordur. Nicole ve yanındaki faye de oraya bakıyorken faye konuşur

“cici bir kıza benziyor-“

“bakayım..”

dante yattığı çimlerden kalkıp kızın olduğu tarafa dönerken kızın güzel yüzünü, upuzun saçlarını, kızarmış yanaklarını görünce kaşlarını kaldırır, sonra yavaşça yerine otururken arkasından nathan sürünerek yanına yanaşır

“dilini mi yuttun?”

dante nathan’ın karnına bir dirsek koyarken nathan olduğu yerde çimlere düşer, o sırada kız onlara dönmüşken o tarafa koşmaya başlayınca en önce dante ayağa fırlar, sonra diğerleri teker teker hareketlenirken carrie güzel gülüşüyle onların yanına gelmiş, konuşur

“hoş geldiniz, ben carrie grace! Sizin rehberiniz olacağım..”

herkes *merhaba carrie* diyorken genç kız daha da gülümser. Kurbağaların arasından nicole öne çıkar ve carrie’ye elini sallarken konuşur

“ben nicole lysander, kral lysander’in kızıyım. Bunlar da kardeşlerim brittany ve jonathan..”

carrie başını sallarken jonathan atılır

“kızlar *benim* kardeşim, ben en büyükleriyim-“

“aynı yaştayız jonathan-“

“ben önce doğdum, abiniz oluyorum doğal olarak-“

nicole yine itiraz edecekken faye konuşur

“sen kaç yaşındasın carrie?”

“14, siz?”

faye gülümserken sırayla herkesin yaşını ve isimlerini söyler, carrie teker teker hepsini hafızasına kazıyorken faye ters taraftan dönmüş, en son kardeşine gelir

“bu da dante, kardeşim, o da 14 yaşında..”

carrie delikanlıya gülümserken dante de yamuk bir gülümsemeyle genç kıza bakar, arkasından nathan’ın gülüşü duyuluyorken dante arkasını dönüp ona bir bakış atar. Herkes öylece durmaya devam ediyorken alexa sorar

“bizi ilk nereye götüreceksin carrie?”

“aç mısınız?”

kafalar şöyle böyle diye sallanırken kimse doğru düzgün kahvaltı etmemiştir. Carrie onların aç olduğunu anlamış, eliyle ilerdeki minik çadırları gösterir

“bakın orada bizim kasabanın kızları her sabah tazecik ekmekler yaparlar, sıcak sıcak ekmeğin üzerine de elma reçeli sürdün mü-mmm!”

herkes gülerken karınlarını ovarken nicole derhal carrie’nin koluna girip çadırların olduğu tarafa döner, iki genç kız güle konuşa o tarafa ilerliyorken diğerleri de onları takip eder..

SOUNDTRACK / Cristian Castro - Dos Amantes

---

mason, saraya girdiklerinde latty’i odasına çıkarmış, şimdi kapıyı açarak prensesi içeri alıyorken latty teşekkür eder ve içeri adım attığında sıcacık sarılarla ve beyazlarla döşenmiş büyük yatak odasını görünce gülümser

“çok güzel mason, teşekkür ederim..”

mason kapıyı açık bırakarak onunla beraber odaya bakıyorken latty ilerleyerek yatağa oturur, elleri örtülerin üzerinde gidip geliyorken mason onu izliyor, konuşur

“olanlar için üzgünüm latty..”

latty başını sallarken mason gider ve onun yanına oturur

“eskisi kadar sık görüşmüyoruz..”

“sen ülke yönetiyorsun..”

“sen de çocuk büyütüyorsun, daha zor..”

latty gülümserken mason da açık mavi bakışları parlayarak gülümser

“buraya daha farklı bir sebeple gelmiş olmanı isterdim..”

“ben de öyle, ama olmadı..”

mason sessizce genç kadının saçlarını omuzlarından geriye bırakırken mırıldanır

“sana iyi bakacağıma söz verdim..”

latty rahatsızca gülümseyerek yataktan kalkarken mason onu izliyor yataktan kalkar ve ona yaklaşarak genç kadının boynundan kavrarken latty aldığı nefesini tutar. Mason’ın eli genç kadının sıcak boynunun tutuyorken gözleri gözlerinin içine bakıyordur

“yıllardır yakınız ama sen beni daha tanıyorsun latty, ben de seni..”

latty hafifçe yutkunurken mason gülümser

“belki bu sefer tanışırız..”

“belki..”

mason başını sallarken latty genç adamın dokunuşunun çekilmesiyle dudaklarını aralar, mason’ın gözleri genç kadının dudaklarına takılmış, elini indirip ona bir adım daha atarken latty başını kaldırmış, ikisi de birbirine uzandığında nefesleri aralarında karışırken dudakları daha birbirine dokunmuyor, mason biraz daha yaklaşarak nefesini latty’nin dudaklarına bırakırken genç kadın gözlerini kapatmış, biraz sonra mason’ın nefesi de, kendisi de uzaklaşınca gözlerini açtığı anda mason’ı daha uzağında görür ve gülümseyerek dudaklarını kapatırken genç adam konuşur

“zamanını nasıl geçirmek istiyorsan öyle geçirebilirsin. Yemek saatlerimiz ya da onurunuza verilen özel davetlerimiz yok, hepsini itinayla iptal ettim..”

latty daha da gülümserken mason da güler

“herkes emrinde latty, istediğin her şey elinin altında. Çocuklar da güvende, lütfen rahat ol..”

“sağol mason, gerçekten..”

mason başını sallayarak gülümser ve tekrar odaya bir göz atıp dışarı çıkarken latty genç adamın arkasından kapanan kapıya bakarak döner ve tekrar yatağa oturur..

---

mason odadan çıkıp hızlı adımlarla koridorda uzaklaşıyorken yanından hizmetçiler geçiyor, hepsi gülümseyerek artık Rhea’nın gerçek kralı gibi olmuş adama selam veriyorken mason hepsini atlatıp odasına girdiğinde kapıları örter. Açık pencerelere yürüyüp önünde uzanan Rhea’yı izlerken elini saçlarından geçirerek az önce olanları bir an tekrar yaşar ve kendi kendine gülümserken prensesle tanıştığı ilk günün üzerinden geçen yılları düşünür.

İkisi ara sıra görüşmüş, ama gün geçtikçe mason kendini Rhea’ya daha çok adamış, oreon’a gidiş gelişleri azalmışken genç adam latty’nin ona hep biraz kızgın olduğunu düşünmüştür. Prensese, *sen de buraya gel* dediğinde belki de kuşkusuz bir evet cevabı duymayı ummuş, ama alamamışken mason sanki geldikleri noktayı tamamen silmiş, her şeyi başa döndürmüş gibi hissetmiştir. Latty’nin onun için çabalaması, conrad yokken birbirlerine destek olmaları, gizli evleri, tılsımları..

Mason hala kendi tılsımını saklıyorken sihirli tılsım yıllardır bir kez bile parlamamış, mason belki bir gün yine çağırılacağını ummuşken umduğu şey hiç olmamıştır. Bir yerde ikisi de hayatlarına devam etmiş, ama bugün latty’nin devam ettiği hayatı tepetaklak olmuşken mason kendini ona borçlu hissediyordu.

Genç adam bunları düşünerek cebindeki tılsımı elinde çeviriyorken aşağıda bir şeylerin devrildiğini duyar, pencereden sarkarak avluya bakarken hizmetçi kızlardan biri üzerinde zıplayan kurbağadan kaçmaya çalışırken testisini kırmış, hala zıplayarak kurbağayı kovmaya çalışıyorken çocuklar da onun arkasından koşuyordur. Mason onları izleyerek gülümserken ellerini pencerenin önündeki parmaklıklara yaslayarak derin bir nefes alır ve temiz havayı içine çeker..

SOUNDTRACK / Rascall Flatts - *Life is a Highway*

“biz okulda da bunlardan giyelim bence..”

jaden üzerindeki tiril tiril gömleği sallıyorken kızlar da carrie'yle eş uzun etekleri elbiselerinin eteklerini döndürüyordur. Carrie onları kazaklarından ve kotlarından kurtarmış, Rhea'nın sıcacık havasını, güneşini tenlerinde hissetmeleri gerektiğini söylemiştir. Sonra hepsini odalarına sokup giyinmelerini beklemişken aşağı indiklerinde de bir posta avluda olay çıkarmış, kurbağayı zar zor ezilmekten kurtararak tekrar çayırlara dönmüşlerdir.

“şimdi ne yapalım istersiniz? Yüzebiliriz, ata binebiliriz, ya da koşarız- ne isterseniz!”
“koşacaksak bir amacı olsun..”

herkes nathan'a dönerken delikanlı açıklar

“bir ebe ilan edeceğim, kovalamaca oynayacağız-“
“koskoca çayırdaki sabaha kadar oynarız artık..”
“itirazın varsa sen bir köşede otur jaden-“
“ne itirazı! Hepinizi yer bitiririm!”

herkes gülerken nathan da tamam der ve dante'nin sırtına bir tane geçirip ebe olduğunu bağırır ve koşmaya başlarken dante ne olduğunu şaşırılmış, bir anda etrafındaki herkesin koşmaya başladığını görünce nathan'ın arkasına takılır. Nathan dönüp de dante'yi peşinde görünce başını iki yana sallayarak sağ tarafa koşan carrie'yi gösterir, bir de salak mırıldanırken dante sırtır ve derhal kafasını sağa eğerek yönünü o tarafa çevirirken nathan gülerken öylesine koşmaya devam eder..

---

carrie eteklerini tek elinde toplamış, tüm gücüyle koşuyor, saçlarını yüzünden çekip arkasına bakar, dante'yi çok yakınında görünce bir çığlık atarak önüne döner ve sola kırıp o tarafa koşmaya başlarken dante de onu takip ediyordur

“DAHA HIZLI KOŞAMAZSIN!”

carrie bir çığlık daha atarken gülüyor, ama bir an sonra ayağa bir taş takılıp sendeleyerek çimlerin üzerine uçarken dante bir an durur, sonra yerdeki genç kızın başına koşarken herkes carrie'nin düştüğünü görmüş, kaçmayı bırakıp oraya koşar.

“carrie, iyi misin?”

carrie elleriyle çimlere basarak kalkarken yere oturarak dizlerine bakar, tozları ve yapmış otları bir kenara atarken hiçbir yeri kanamıyordur, genç kız gülümseyerek dante'ye bakar

“iyiyim, canım yanmadı, hem ben alışkınım-“

o sırada herkes carrie'nin başına çökmüş, nasıl uçtuğundan bahsediyorken carrie gülerken ellerini sallıyordur

“iyiyim, gerçekten, alışkınım ben! Günde kaç kere düşüp kalkıyorum!”
“acıyor mu bir tarafın?”

carrie, faye'e dönerek acımadığını söyler ve hop diye ayağa fırlarken eteklerini silkeler

“ama siz dikkat edin, incinirseniz bütün tatil zehir olmasın..”

herkes başlarını sallarken carrie onların keyiflerinin kaçtığını görmüş, cıklayarak dante'ye bakar

“hadi yakaladın sayıyorum..”

dante sırtırırken carrie tekrar onun omzuna vurup koşmaya başladığında bağırır

“AMA O KADAR KOLAY DEĞİL! BİR DAHA EBESİN-KAÇINI!”

herkes gülerek yine her bir yana dağılırken dante homurdanarak yine koşmaya başlar..

---

kevin bağırarak nathan’ın üzerine atlar ve ikisi beraber saman yığınlarının üzerine düşerken kevin kollarını kaldırarak nathan’ın üzerinde uçuyormuş gibi yaparak kazandığını bağırır. Nathan samanların içinde kıvranıyorken diğerleri gelip kevin’ı kollarından çekip kaldırır, nathan da ağzındaki samanları tükürerek ayağa kalkıyordur. Dante onun halini görünce gülerek yere oturur

“artık hiç aç kalmazsın nathan, bak her yer saman!”

nathan çok komik olduğunu söyleyerek bir kucak samanı dante’nin başından aşağı atar, sonra de geçip samanların üzerine uzanırken herkes koşmaktan yorulmuş, kendilerini çimlere ve yer yer yayılmış samanlara bırakırlar.

Liv pırlıl pırlıl olan gökyüzünü izliyorken konuşur

“çok küçükken biz buraya gelmişiz biliyor musunuz?”
“o zamandan belliymiş buraların sahibi olduğum..”

herkes nicole’e gülerken carrie konuşur

“gerçek kan sahibi değilsiniz ama, değil mi?”

gülüşler bir anda solarken bütün kafalar carrie’ye döner, bir yandan da nicole’ün tepkisi bekleniyorken carrie yanlış bir şey söylediğini anlamış, özür dilemek için ağzını açtığı anda nicole konuşur

“doğru, değilim, ama gerçek kan sahiplerinden daha çok sahipleniyorum. Bazı prensler utansın..”

nicole’ün alaylı tonuyla herkes rahatlar nathan elinin altındaki bir çöp samanı alıp nicole’ün kulağını gıcıklatmaya başlar

“lafına dikkat et kelleni uçururum, prenses falan dinlemem-“
“biraz zor-“

nicole jonathanı çöpü tutan elinden çekip yere atarken kevin ve benjamin en küçük erkekler olarak ayağa fırlamış, nicole için tezahürat ediyordur. Genç kız gülerek jonathan’ın üzerine oturur ve kollarını başının üstünde tutup suratına küçük küçük tokatlar atarken jonathan hiçbir yere kaçamıyor, bağırır

“O AYAK BİLEKLERİMİ TUTANI KALKINCA DÖVECEĞİM-KIZIM VURMASANA ARTIK!”

bilekleri tutan liv gülüyorken nicole bir iki tokat daha atar ve gülerek conconun alnına vurur, sonra parmaklarını büzüştürüp delikanlının ağzına tutar

“üfle..”

jonathan üfler, nicole bir daha alnına vurup yine aynı şeyi yapınca jonathan *eeeh!*leyerek daha şiddetli çırpınmaya başlarken herkes gülmekten yerlere yatar...

SOUNDTRACK / Rascall Flatts - Mayberry

Bir hafta sonra çocuklar Rhea'nın altını üstüne getirmiş, Carrie onları her delikten sokup çıkarmışken avluda ayaklarının altında dolaştıkları herkes onları tanımıştır. Oğlanlar ara sıra çeşmeden su taşıyan kızlara yardım ediyor, yaşlılar arasında flörtler havada uçuşuyorken kızlar da çayırdaki yaptıkları pikniklerde kuzuları sevmeye bahanesiyle çoban delikanlılarla sohbet ediyorlardı.

Aralarında en çok Allison kikir kikir ortalıkta dolaşıyorken Alexa'nın gözü sürekli küçük Venüs kızındadır. Kardeşini kuzu seveyim derken kurtlara kaptırmamaya çalışıyor, o arada da kendisi sağdan solan gelen bakışlara boncuk dağıtıyordu. Venüs kızlarının bu flört işi Jaden'in canını sıkıyorken o da sıkıntısını ara sıra Owen ve Jonathan'la saman taşıma yarışı yaparak atıyordu.

Owen ikinci gün biraz daha açılmış, gülüp konuşmaya başlamışken kenda hala biraz çekingen davranıyordu. Carrie onu birkaç kez ekmek yapmaya götürmüş, ara sırada da göl kenarında uzun uzun oturup sohbet etmişlerken onun dışında kenda pek sohbetlere katılmıyor, herkes onun aklının nerede olduğunu biliyordu. Kimse çok fazla üzerine gidip daha beter onu kaçırmak istemiyorken kenda da olabildiğince onların yanında gülümsemeye çalışıyordu.

Genel olarak kurbağalar hayatlarının tatillerini geçiriyorken Nathan ve Kevin akşamları bazen bilgisayar krizine giriyor, ama gecenin bir vakti rahat rahat çıkıp kendi yaptıkları ipten salıncaklarda kusana kadar sallanınca krizlerinin şiddeti de dinliyordu.

Geceleri salıncaklara koşanların yanında gündüzleri durmadan kolye yapan bir topluluk kız vardır ki bunların başını Liv ve Emily çekiyordu. İkisi de Carrie'nin bir gün onlara gösterdiği el işi çadırından çıkmıyor, her gün başka bir model boncuklu kolyeyle geliyorken artık kendi boyunları boncukları taşımamaya başlayınca diğer kızlara da yapmaya başlamışlardır. Bir tek kızlara değil, her gün bir iki bilezik ve kolye de Latty'e ulaşıyorken kızlar her yemekte ya da toplu gezintide Latty'e ne kadar güzel olduğundan bahsediyorlardır.

Bu bir hafta içinde Latty de çocukların sesinin içinde kendi sesini bulmuş, sabahları erken kalkıyor, akşam istediği zaman yatıyor, istediği her şey yerine geliyorken sinirini bozacak tek bir şey bile olmuyordu. Jonathan zaten annesinin yoluna köle oluyorken Latty oğlunun arkadaşlarıyla nasıl geçindiğini de böylece görüyor, onunla daha da gurur duyuyordu. Ara sıra onlarla birlikte göl kenarına iniyor, yüzüyor, gülüyor, yıllar öncesinde kalmış gençlik sohbetlerine katılıyorken içinde bir yerlerde onlar kadar rahatça gençliğinin zevkini sürememiş Latty mutlu oluyordu.

Prensesin içinde bir başka Latty daha vardır ki onun derdi de, heyecanı da bambaşkadır. Mason sürekli etrafında, ama hiç tam olarak yanında değilken Latty gel demeden de gelecek gibi durmuyordu. Latty ilk günler böyle olmasına minnettar olmuş, ama şimdi o da uzaktan Mason'ın ne yaptığını, nerelere gittiğini izlemeye başladığını fark ettiğinde bir adım daha yaklaşmanın zamanı olduğunu anlamıştır.

Mason her sabah mutlaka sarayı dolaşıyor, avluda işlerin nasıl yürüdüğüne bakıyor, öğleden sonra her kasabadan meclis üyeleri geliyor, akşama kadar onlarla toplantılar ve tartışmalar sürüp gidiyorken Latty birkaç toplantıya girmiş, ama herkes *prenses bunu yapalım, prenses bu daha iyi değil mi, prenses lütfen siz söyleyin*lere girince Latty bir daha Rhea'nın işlerine karışmamaya karar vermiş ve sadece bir misafir olduğunu açıkça belirterek tatiline devam etmiştir. Prensesin bile işlerin içinden çekilmesi Mason'ın bir hayli işine yaramış, meclis üyeleri yine Elçi Shaw'ın eline kaldıklarını anlamış, sonraki günler toplantılar daha da kısalmışken Mason ara sıra gelip Latty'e teşekkür ediyordu.

Yine toplantı dolu bir günün ardından Mason, Latty'nin nerelerde olduğunu arıyor, genç kadını Carrie'nin büyük annesiyle mutfakta oturmuş, diğer kızların işlerine yardım eder bulduğunda gülümseyerek onların yanına gider

“mutfakta işler nasıl Grace kalfa?”

“iyi oğlum, Latty'le sohbet ediyorduk-bak hele şu fasulyeleri kesişine..”

Latty gülerken Grace kalfa genç kadının kestiği fasulyelerin ne kadar muntazam olduğunu gösteriyordu. Mason çok beğendiğini söyleyerek ağzına atarken Grace kalfa onun eline vurur

“çiğ çiğ yeme onları midene kurt düşecek-hiç sözümü dinlemez bu kızım..”

latty cıkılarak elindeki tahta saplı bıcağı mason’a sallarken mason gülerek grace kalfanın başını öper ve diğer kızların yanına giderken kızlar hemen bu akşam çocuklarla prensese ne ikram edileceğini ballandıra ballandıra anlatmaya başlarlar..

---

mason ve latty sohbet ederek mutfaktan çıkıyorken saray kapısını tutan görevlilerden biri onların yanına yaklaşır

“efendim, oreon’dan kral lysander geldi..”

“hangisi?”

“ewan lysander, efendim..”

latty bir an ewan’ın adını duyunca şaşkınlıkla mason’a bakarken genç adam görevliyi yollayarak ewan’ı rahat ettirmelerini söylüyordur, onlar da hemen geleceklerdir. Görevli uzaklaşırken latty mason’a dönerek sorar

“ya kötü bir şey olduysa-“

“merak etme olmamıştır, olsa conrad beni çağırırdı..”

“sağol mason, bundan sonra her ortadan kayboluşunda kötü bir şey var sanacağım..”

mason gülerek latty’i önüne katarken genç kadın boyunundaki renkli boncuktan kolyelerle oynayarak ewan’ın rahat ettirdiği konuk odasına yürür..

“ewan, hoş geldin..”

ewan ve mason el sıkışırken latty, ewan ona döndüğü anda sorar

“bir şey mi oldu?”

ewan gülümseyerek onun renklenmiş yüzüne bakar ve sarılırken cevaplar

“olmadı, merak etme. Sizi merak ettim, iki hafta olacak, özledik..”

“biz de özledik, ama çok da eğleniyoruz..”

latty ve ewan ayrılırken genç kadın çocuklarının sesinin saraya dolduğu açık pencereleri işaret eder

“çocuklar fazla oksijenden yerlerinde duramıyorlar..”

ewan gülerken latty’nin yanındaki mason konuşur

“sizi bir süre yalnız bırakayım, bana ihtiyacınız olursa haber verin lütfen..”

“sağol mason..”

mason gülümseyerek latty’nin sırtını hafifçe okşar ve ewan’a hafifçe başını eğerek kapıya döner. O dışarı çıktığında latty tekrar ewan’a dönmüş, az önce gülümsemenin kaybolduğunu görünce iç çekerek arkadaki koltukları işaret eder, ikisi beraber otururlar..

SOUNDTRACK / Switchfoot - Only Hope

“bu sabah boşanma kağıtlarını imzaladık, öğlene doğru basında haberler patladı. *Ewan Lysander yalancı kraliçeden boşandı!*”

latty iç çekerek genç adamın ellerini tutarken ewan başını iki yana sallıyor, mırıldanır

“çocuklar daha neler görececek, okula döndüklerinde kimbilir neler söylenecek arkalarından-“

“onları düşünme ewan, engelleyemeyeceğimiz şeyler-“

“bilmiyorum latty, yanlış üstüne yanlış yapıyormuşum gibi geliyor. O kadar boğuldum ki conrad beni de buraya attı..”

latty gülümserken ewan başını kaldırarak ona bakar

“iyileşmişsin..”

prenses başını sallar

“çok iyi baktılar bana..”

“biz bakamıyorduk, iyi oldu-“

“öyle demek istemedim-“

“ama öyle, bakamadık. Bir köşeye attık seni, halbuki sen bizimdin latty, *benimdin.*”

Latty içi titreyerek ewan’a bakarken genç adam konuşur

“sürekli seni düşünüyorum..”

latty’nin bakışları donarken kalbi ağzında atıyor, ewan’ın gözlerine bakıyorken genç adam ellerinden birini kurtarıp latty’nin yüzünü tutar

“*bizi* düşünüyorum aslında, unuttuklarımı, sonra tekrar hatırladıklarımı-“

“ewan geçmişe dönmek için hiç uygun bir zaman değil, farkındasın-“

“değilim. Olanları öğrendiğim ilk andan beri bunu düşünüyorum. nasıl olurdu? ikimiz nasıl olurduk, devam etseydik, başarsaydık, ben seni itip hiç biana’ya gitmeseydim-“

latty başını iki yana sallarken ellerini çekecek olur, ama ewan ona izin vermez. Latty tutulan ellerine bakıyor, dudağını ısırarak bakışlarını ewan’a kaldırır, genç adam onu izliyorken konuşur

“çocuklar küçükken, biana’yla ilk sorunlarımız olduğu zamanlar, bir gece-“

“o gece yıllar öncesinde kaldı-“

“bizim her şeyimiz yıllar öncesinde kaldı latty, şimd için bir şey yaratana kadar sürekli lafımı mı keseceksin?”

latty susarken ewan ona bakıyor, biraz sonra prensesin ellerini bırakarak oturduğu yerden kalkar ve kapıya ilerlerken konuşur

“gidip çocukları bulmalıyım, conrad ne kadar beni atmış olsa da uzun süre kalamam..”

ewan kapıyı açıp çıkacakken latty de arkasından gelip onun koluna tutunmuş, diğer eliyle kapıyı iter ve ewan ona döndüğünde başını kaldırarak genç adama uzanırken ewan da ona eğilmiş, dudakları birbirine değdiğinde latty’i belinden tutarak kendine çeker..

---

ewan kollarındaki kadını öpüyor, öptüğü dudaklar da ona geri bastırıyorken latty’nin boynu acıyor, ama genç kadın aldırmadan ewan’ın yüzünü tutarak öpüşmeye devam ediyordur. Ewan elini latty’nin ensesine koyarak onu destekler ve biraz daha eğilip genç kadını kavrayarak hafifçe kaldırırken latty’nin ayakları yerden kesilmiş, ewan bir adım geri atarak kapıya yaslanırken latty’de onun göğsüne yapışmış,

ikisi de kapının desteğiyle birbirinde ayrılırken latty nefes nefese ellerinin arasındaki yüze bakıyor, parmakları ewan'ın hafiçe çıkmış sakallarına bastırıyorken bir an gözlerini kapatarak yutkunur ve tekrar gözlerini açtığı anda mırıldanır

“sana ihtiyacım var ewan, ama korkuyorum..”

ewan iç çekerek alnını prensesin alnına yaslarırken konuşur

“biliyorum, ben de korkuyorum..”

“çok uzun yıllar oldu, birbirimizi unuttuk-“

“ama hiç unutmadık da...”

latty gülümserken başını çeker, ayakları hala yerden iki karış yukardayken ellerini ewan'ın omuzlarına indirir ve daha sıkı tutunurken ewan da onu biraz daha kavrır. Latty karşıdaki adamın yüzünü izliyorken mırıldanır

“ya yine geçmişe dönüp bir hata yaparsak, bizi bekleyen daha iyi şeyleri göremezsek-“

“mason gibi mi?”

latty cevap vermezken ewan sorar

“onunla olmak istiyor musun?”

“sorunun cevabını bilsem seni öpmem, değil mi?”

“biz çok öpüştük latty, bir sürü farklı anlamı vardı..”

“bu neydi?”

“sana ihtiyacım var, ama korkuyorum.”

Latty gülümserken başını eğer ve ayaklarını sallandırarak inmek istediğini gösterirken ewan onu indirir, ama bırakmazken latty yine başını kaldırmış, ona bakar

“çocuklar dönüp, her şey sakinleştikten sonra konuşalım-“

“sen o sırada mason’la evlenmezsem-“

“evlenmek istersem evlenirim-“

“evlenme. Daha değil..”

Latty'nin kalbi ritm kaçırırken ewan onun boynundaki boncuklara bakıyor, gülümser

“çok güzel olmuş..”

latty de başını eğerek el işi kolyelerine bakarken gülümser, ikisi boncukları inceleyerek duruyorken latty ewan’a yaslanır..

---

kenda göl kenarında oturmuş, parmakları usulca suyla oynuyorken genç kız kimsenin duymadığı sesleri duyuyor, nilüfer yapraklarının birbirine dokunup zıt yönlere gitmesini izliyorken biraz sonra ilerde birisi onun nerede olduğunu sorar. Kenda babasının sesini duyduğuna yemin edebilecekken arkasını döner, gerçekten owen’a sarılan babasını gördüğünde yüzü aydınlanarak eteklerini toplar ve oturduğu yerden kalkıp oraya koşarken babasına seslenir

“baba! Buradayım!”

ewan oğlunu bırakıp kızına dönerken kenda gülerek onun kollarına atlar, babası onu tutarak döndürürken güzel kızın saçları uçuşuyor, ayakları tekrar yere bastığında iki haftadır doğru düzgün gülmeyen gözleri parlıyordur..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - Crazy Dreams

Rhea'daki son haftada kenda dahil bütün kurbağaların yüzleri gülüyorken carrie bugün herkesi artık kaçamayacakları bir şekilde ahırlara sokmuştur. Birazdan ellerindeki en uysal atı yularından tutmuş, yüzünü okşayarak getiriyorken çocuklara döner

“bu kızımızın adı kelebek-“

jonathan kızıl tüyleri üzerine sapsarı bir yeleşi ve kuyruğu olan atı görüp *kelebek* adını da duyduğunda özlem dolu bir ses çıkarırken nicole delikanlının kafasına sarılmış, sırtını sıvazlar

“sevgilisini özledi yavrucağ, sen devam et carrie..”

carrie gülümseyerek kelebek'in başını okşamaya devam ediyorken konuşur

“kelebek çok uysaldır, hiçbirinizi üzerinden atmaz, acemileri hisseder resmen-“
“ben beyninde çınlayacağım o zaman..”

carrie gülerek danteye bakarken önüne bağladığı önlüğünün cebinden birkaç havuç parçası çıkarır

“al bunları yedir, alışın birbirinize, önce sen bineceksin-“
“sen beni öldürmeye yemin mi ettin?”
“peşimden koşup çimlerde yuvarlamadan önce düşünecektin!”
“hani canın yanmamıştı!?”

carrie omzunu silerken delikanlının elini açıp havuçları verir, sonra bileğinden tuttuğu eli kelebek'e uzatırken dante yüzünü buruşturmuş, okula dönünce kolunu bir atın kopardığını nasıl anlatacağını düşünüyorken kelebek usulca uzanmış, havuçları çabucak alıp çiğnmeye başlamışken dante boş kalan eline bakar

“iyi, beni yemedi-“
“atlar insan yemez oğlum..”

dante umarım bir gün seni yerler diyerek nathan'a bakıyorken carrie biraz daha havuç çıkarmış, dante'yi çekerek kelebek'e biraz daha yaklaştırır. Dante halinden gayet memnunken elini, kolunu, hatta bütün vücudunu carrie'ye emanet etmiş, o ne derse yapıyorken diğerleri ara sıra dante'yi bu hafta sonu buradan nasıl çıkaracaklarını düşünüyordur..

“belimi tut, kalçamı değil..”
“pardon..”

dante ellerini carrie'nin beline koyarken genç kız gülümsüyor, dante illa benimle beraber sen de bin dediğinde itiraz edememiştir. Carrie önde, dante arkada, kelebek onları korkutmadan çayırda yürüyorken carrie arkasındaki delikanlıya sorar

“ne düşündüğümü duyabiliyor musun?”
“daha o kadar büyümedim..”
“iyi, rahatladım..”

dante gülerken mavi gözleri kısılmış, ilerde uzanan yeşillikleri izliyorken bu sefer de o sorar

“senin özel bir gücün yok mu?”

“var, rhea sihirlidir dante, herkesin bir gücü var..”

“senin gücün nedir?”

“göstermemi ister misin?”

dante başını sallayarak evet derken carrie gülümser

“sıkı tutun o zaman-“

“neden-“

carrie, kelebek’i o anda hızlandırıp koştururken dante carrie’ye daha da sarılmış, genç kızın sırtını göğsüne bastırmışken onları taşıyan kelebek, şimdilik uzak gibi görünen ormana koşar..

---

kelebek, ağaçların sıklaştığını görünce durmuş, carrie onun boynuna hafifçe vurarak severken konuşur

“tamam kelebek, sen burada bekleyeceksin kızım.. dante, inebilecek misin?”

“onu yaparım sanırım-“

“yavaş, düşme..”

dante en az hasarla kelebek’in üzerinden inmiş, utanmadan bir de carrie’ye elini uzatmışken genç kız gülerek teşekkür eder ve indikten sonra da onun elini bırakmadan yürürken dante başını çevirip hiçbir yere bağlanmış kelebek’e bakar

“at kaçarsa?”

“kaçmaz, beklemesini söyledim ya, duymadın mı?”

“duydum da, o at-“

dante bir an durur, sonra carrie’ye dönerken genç kız gülümsüyordur

“hayvanlar beni anlar, başka şeyler de anlar, mesela bak..”

dante bakar, ama neye bakacağını bilmiyorken carrie elini yanlarındaki ağacın dallarına uzatmıştır

“bir tane elma alabilir miyim?”

hafif bir rüzgar esip ağacın dalı carrie’nin eline eğilirken genç kız elmayı koparır

“*Kehran..*”

ağaç teşekkürü kabul edip dalını tekrar kendine çekerken carrie gülümseyerek elindeki kıpkırmızı elmayı dante’ye uzatır

“bitkilerle ve eşyalarla da konuşurum-“

“muhteşem bir şey..”

dante’nin sesi şaşkın biri fısıltıyla çıkmışken elindeki elmaya bakıyordur. carrie de onu izliyorken dante tekrar kendini toparladığında ağaca bakar

“bir daha söyle..”

carrie gülerek elini kaldırır ve bir elma daha isterken bu sefer başka bir dal uzanır, genç kız en güzel elmayı alıp yine teşekkür ederken eliyle parlak meyveyi şöyle bir siler, sonra kocaman bir ısırık alırken dudağının kenarından akan suyu parmaklarının ucuyla silerek güler ve dante’nin elindeki elmayı işaret eder

“sen de ye!”

dante daha büyük bir parça ısırıp hayatının en sulu elmasını çiğnemeye başlarken carrie elini delikanlıya uzatır, dante tutarak onu takip ederken carrie önlerini kapatmış çalılardan yol vermelerini rica eder ve ormanın derinliklerine yürürken dante iki yana açılan dalları izleyerek carrie’nin arkasından yürür..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - I’ll Stand by You

---

dante elmasının çöpünü elinde sallıyorken ikisi az önce farklı bir gölün kenarına gelmişler, dante daha önce hiç görmediği kuşların birer ikişe suya inip tekrar uçuşlarını izliyordur. Carrie hala kendi elmasını bitirmemiş, sessizce oturuyorken eteği etrafında balon olmuş, genç kız elleriyle indirerek kumaşı dalgınca etrafına yayıyorken dante ona döner

“carrie?”

güzel kız hmmlayarak başını kaldırırken dante gülümser

“hiç.. daldın, uyandırayım dedim..”

carrie gülümseyerek lokmasını yutar ve öyle konuşur

“sıkıldın tabii, hadi gidelim-“

“hayır! yani sıkıldığımdan demedim, sıkılmadım, çok güzel burası, hep burada kalalım-“

“şimdi de abarttın.”

Dante sakinleşerek önüne dönerken masmavi bir kuş gelip ikisinin ortasına konmuştur. Carrie gözleri parlayarak elini güzel kuşa uzatırken konuşur

“çok güzelsin sen, gel..”

kuş zıp zıp yürüyerek carrie’nin uzattığı ele çıkar ve genç kız için en güzel sesiyle öterken carrie de ona ısıklık çalıyor, kuş onunla beraber adeta şarkı söylüyorken carrie gülerek onu tekrar yere bırakır, mavi kuş yine zıp zıp bir yerlere gider, yaprakların arasından bir şey kapıp tekrar uçarken carrie kuşu izliyor, dante de carrie’yi izliyorken genç kız tekrar önüne döndüğünde dante’yi onu izler bulunca gülümser

“sen hep beni izliyorsun, farkındayım..”

“ben sana aşık oldum galiba carrie..”

carrie’nin gözleri büyürken dante daha aşkın anlamını bile bildiğinden emin değil, ama buraya geldiklerinden beni bu kızın etrafında pervane oluyorken sürekli onun dikkatini çekmeye çalışıyor, her oyunda, her yapılan işte onun dibinde bitiyor, carrie ona gülünce içi eriyorken aşk bu olsa gerektir.

“kızdın mı?”

“kızmadım..”

carrie yanakları kızararak başını eğerken gülümser

“biraz utandım..”

“utanma, ya da utan, öyle de güzelsin..”

carrie hafifçe gülerken dante de gülümseyerek genç kıza biraz daha yaklaşır. Carrie başını kaldırarak ona yaklaşan yakışıklı delikanlıya bakıyorken etrafındaki ağaçlar ona bir şeyler fısıldıyor, carrie heyecanla kendi kalbinin atışını duyuyorken dante’nin yüzü tam karşısındayken yutkunur. İkisinin de

bakışları birbirlerinin dudaklarına inmişken ikisi de daha önce öpüşmemiş, nasıl olduğunu bile bilmiyorken etraftan gördükleri kadarıyla birbirlerine uzanırlar.

Carrie göz kapakları titreşerek gözlerini kapatırken dudakları üzerinde ilk defa başkasının dudaklarını hissettiğinde nefesini tutarak öylece durur. Dante de onun kadar heyecanlı, elleri yerdeki yapraklara bastırıyor, kapalı gözlerle dudaklarını karşısındaki kızın dudaklarına bastırıyorken şimdi ne yapacağını bilmiyordur. Bu kadar mıdır? Bu kadarsa hep böyle kalsalar olmaz mıdır?

Delikanlı hafifçe başını eğerek genç kızı bu sefer başka bir şekilde öperken carrie minicik bir ses çıkarmış, ikisinin dudaklarından başka hiçbir yerleri birbirine dokunmuyorken dante hafifçe dudaklarını aralar, carrie'nin alt dudağını öperek çekilir, sonra üst dudağını öper, sonra tekrar ikisine birden dokunup geri çekilirken carrie'nin gözleri hala kapalı, dudakları hafif aralıklan dante onun yüzünü izliyor, yutkunarak yeşil gözlerin açılmasını bekliyordur.

Carrie sonunda gözlerini açtığı anda ikisi birbirlerine bakarlar, iki yüzde de hafif bir gülümseme belirirken bakışlar derhal başka yerlere döner, eller yerde ya da üzerlerinde oynayacak daha ilginç bir şey bulmuş, saçlar düzeltilerek gömleğin üzerindeki küçük yaprak parçaları ayklanır..

Kelebek tekrar ahırların olduğu yere yaklaşırken çimlerde sere serpe yatmış kurbağalar muhabbetlerini yarıda kesip atın geldiği yere bakarlar. Faye tek kaşını kaldırarak kardeşine bir bakış atıyorken dante gülümser, birazdan carrie'yle beraber attan inip diğerlerine döner

“carrie ağaçlarla konuşabiliyor..”

herkesin gözleri ilgiyle açılırken dante hayvanlardan ve eşyalardan da bahsedince herkes ayaklanır, dante gözlerini deviriyorken carrie neler olduğunu sorar, nathan cevaplar

“bugün oyuncağımız sensin..”

carrie kaşlarını kaldırarak dante'ye bakarken bu sefer dante onun elini tutar, ikisi diğerlerini takip ederken nathan dönüp şöyle bir arkasına bakar, ikisinin el ele tutuştuğunu görünce sırtarak önüne dönerken gereksizce öksürür, onu duyan dante gülümseyerek yürümeye devam eder..

“adı neymiş onu sor..”

jonathan avludaki çeşmeyi işaret ediyorken carrie gülmekten konuşamıyordur. Jonathan çeşmenin yanında eğilip taşlarını okşarken başını carrie'ye çevirir

“çok güzel olduğunu söyle, akşam işi yoksa buluşmak istediğimi de ilet-“

bu sefer herkesten bir kahkaha koparken jonathan güzel çeşmenin musluklarını öpüyordur, nicole onu kafasından tutup çekerken carrie'ye döner

“kaç yaşındaymış onu sor, eski bir şeye benziyor-“

“jigolo oldun concon!”

herkes tekrar yerlere yatarken jonathan jaden'ın kafasını kırmaya teşebbüs ediyordur, kızlar önüne atlayınca başarısız olur..

SOUNDTRACK / Matt Wertz - Heartbreaker

---

latty saçlarını toplayarak odasından çıkıyorken koridorun ucundan ona doğru gelen mason'ı görünce gülümser, ama genç adamın yüzü hiç gülmüyorken latty bu sefer kesin bir şey olduğunu biliyor, koşar adımlarla mason'a giderken genç adam onu yarı yolda yakalamış, belinden kavrayıp hafifçe eğer ve dudaklarına kendi dudaklarını bastırırken latty inleyerek onun sarışın başını tutuyor, ikisinin ağızları açılarak tadları birbirine karışırken latty nefesini vererek genç adamdan ayrılır, gözleri tekrar açılırken karşısında ewan'ın yüzünü gördüğünde irkilerek rüyasından uyanıp yattığı yerden doğrulur ve o sırada kapının durmadan vurulduğunu fark ederken dışarı seslenir

“evet?”

“anne hadi kalk göle gidiyoruz!”

latty tekrar yatağa düşerken jonathan'a beş dakika sonra aşağı ineceğini söyleyerek bir süre tavanı izler..

---

latty göl kenarında oturmuş, başındaki hasırdan şapkanın ucuyla oynuyorken önünde çocuklar sırayla göle atlıyorlardır. Latty onların bağırışmalarını dinliyor, ara sıra sallanan ellere o da geri el sallayıp gülümsüyorken ezberlediği hareketler dışında bütün beyni ewan ve mason'la doludur.

Latty günlerdir ewan'ın söylediği şeyleri düşünüyor, o yüzden mason'a çok yaklaşıyor, ama mason'ı da *canı çekiyorken* genç kadın şu anda hiç olmadığı kadar delora'yı özliyordur. Böyle bir şey olduğunu ona anlatsa, delora ona bir şey söylese ve bütün vicdani sorumluluğu alsın o kadar güzel olacaktır ki..

“canın çekiyorsa git tadına bak..”

latty kendi kendine gülümserken delora burada olsa aynen öyle söyleyeceğinden emindir. Genç kadın iç çekerek yanında duran meyve sepetinde bir iki tane üzüm koparıp ağzına atar ve allison'ın çığlık çığlığa sulara gömülmesini izlerken yüzünü buruşturur..

“jonathan!”

jonathan suyun içinde annesinin olduğu tarafa dönerken ona el sallar, latty de geri el sallarken seslenir

“ben saraya dönüyorum oğlum, dikkatli olun!”

çocukların tarafından *tamamlar* yükselirken latty meyveleri bıraktığını da söyleyerek arkasını döner ve şapkasını düzelterek saraya ilerlerken iki gün sonra buradan ayrılacaklarını bilmenin rahatlığıyla canının çektiği şeyin tadına bakmaya gider..

---

latty her zaman meclis toplantılarının yapıldığı odanın önünden geçmiş, içerisinin boş olduğunu görünce mason'ın asıl odasına ilerlerken kafasındaki şapkayı çıkarıp saçlarını havalandırır, boynundaki boncukları düzeltir, üzerindeki yeşil elbisenin eteğini silkelerken hazır olduğunu düşündüğünde kapıya vurur, mason'ın sesini duyunca içeri girerken genç adam onu görünce gülümser

“latty.. çocuklarla gölde olduğunu sanıyordum?”

latty kapıyı kapatırken başını sallar

“öyleydim, sonra sana bir şey söylemem gerektiğini anladım, geldim..”

“anladın?”

“evet.. birkaç gündür düşünüyordum aslında, ama bugün yapmam gerektiğini anladım..”

mason kaşlarını çatarken latty elindeki şapkayı sağındaki iskemlenin üzerine bırakarak mason'ın başında oturduğu kocaman ahşap masanın başına gelir, ellerini yaslayarak genç adamın gözlerine bakarken mason tek kaşını kaldırmış, gülümser

“çok ciddi bir şeye benziyor..”

“çok..”

mason arkasına yaslanırken latty masayı bırakarak etrafından dolaşır, mason'ın yanına gelip dururken genç adam gözleri parlayarak ona bakıyor, yüzünde rahat bir gülümseme varken latty de gülümser

“yas dönemini atlattım mason, ama şimdi başka kararlar vermem gerekiyor-“

“ne gibi?”

“senin bilmene gerek yok, ama yine de onların önünde duruyorsun..”

“neyin önünde durduğumu bilmeden nasıl çekileceğim?”

latty genç adamın omzunu tutarak ona eğilirken mason da ona bakıyor, gülümser

“rhea sana çok iyi geldi latty..”

latty de güneşten yanmış teni ısldayarak gülümserken biraz daha eğilip mason'ı öptüğünde genç adam elini kaldırır ve latty'i belinden tutup kucağına çekmeden önce kapıları kilitler..

---

latty mason'ın kucağına oturduğunda ikisinin de ağızları açılır, öpüşleri büyürken latty parmaklarını genç adamın sarı saçlarınfan geçirmiş, hafifçe sıkarken mason onu iterek ayağa kalkar. Latty ona bakıyorken mason genç kadının belinden tutup masaya yaslar ve kalçasını kavrayarak oturmasını isterken latty ellerini bastırarak kendini kaldırır ve masaya otururken mason onun bacaklarının arasında duruyor, genç kadının yüzünü tutarak dudaklarını örterken latty de kendini onun kollarına bırakarak aldığı nefesi verir..

---

mason latty'nin elbisesini sıyrırken ikisi göz göze, hiçbir şey söylemiyorken birazdan mason'ın elleri durduğunda latty başını eğerek önüne bakar ve hafifçe gülümserken mason da gülüyor, ellerini bacaklardan çekip latty'nin yüzünü tutarak kendine baktırken sorar

“buraya kadar güzel miydi?”

“güzeldi..”

mason *güzel* diyerek genç kadının dudaklarına eğilir ve hafifçe öperek geri çekilirken latty onu pantolonunun belinden tutmuş, bırakmaz

“sürekli rüyamda görüyordum, artık gelmem lazımdı..”

mason işte buna gülerken latty de gülüyor başını eğerek mason'ın göğsüne yaslar. Mason latty'nin başını tutarak başını ona eğerken sorar

“rakibim kimdi?”

latty gülümser, ama cevap vermezken mason *hmm*lar-

“ewan..”

“kazanabilme şansım var mıydı?”

“bilmiyorum, şimdiye kadar ben bile kaybettim..”

mason eğilerek onun başını öperken latty de geri çekilerek genç adamın gözlerine bakar

“çok güzel bir ay geçirdim mason, çocuklar da çok mutlu oldular. Her şeyi kusursuz yürütüyorsun. Conrad neden seni arayıp sormuyor diye düşünme, içi rahat da ondan..”

mason’ın gözleri parlarken latty onun saçlarını düzelterek dikleşir ve yine masayı tutarken mason gülerek onun önünden çekilir ve prenses yol verirken latty teşekkür ederek iner

“hatırlar hatırlar gülersin...”

“unutursam gelir tekrar anlattırırım..”

latty onun göğsüne vurarak şapkasını bıraktığı iskemleye gider ve alıp tekrar başına takarken konuşur

“mutfakta çalışan kızların hepsi sana aşık bu arada, eğer aralarından beğendiklerin varsa ben gitmeden halle-“

“latty.”

“tamam, daha utandırıcı bir şey yapmaya çalışmayacağım, gidiyorum..”

ve genç kadın dönerek kapıyı açar, dışarı çıkarken yarı yolda arkasını döner

“bir tane çok güzel sarışın bir kız-“

“latty.”

“tamam!”

latty gülerek kapıyı çekerken mason da gülümsüyor, derin bir nefes alarak başını silkeler ve ne olduğunu kesinlikle hatırlamadığı işinin başına döner..

“dante olmaz! Hava karardı!”

“bir şey olmaz! Carrie yanımda olacak-“

“hayır, izin vermiyorum!”

dante iyi diyerek gidip yatağına otururken kollarını kavuşturur, faye de kapının yanına otururken dante kollarını indirerek ona bakar

“yarın gidiyoruz, carrie’yle bir gece daha vakit geçirsem ne olacak?!”

“yarın sabah vakit geçirin, olmuyor mu?”

“faye sen benim annem misin?”

“ablanım! Gitmeyeceksin, başına bir şey gelir-“

“umarım kurtlar bu odaya gelir ve beni yer, sen de rahatlarsın!”

faye şokla kardeşine bakıyorken dante o salak cümleyi o kadar büyük bir nefretle kurmuştur ki faye içine bir şeyin saplandığını hissederken konuşur

“carrie için benim kalbimi mi kırıyorsun?!”

“ben carrie’ye aşığım!”

“sen daha 14 yaşındasın!”

“sen 50 yaşında mısın!? sana ne!?”

“iyi git! Git de gör!”

“iyi!”

dante yataktan atlayıp odadan çıkarken faye sinirle kapıyı çarpar, sonra gidip kardeşinin yatağına yatairken içine ne hali varsa görmesini düşünüyordur, sinirle yorgana vurup havasını söndürür..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - I’ll Stand by You

“carrie!”

dante avluda bekleyen kıza fısıltıyla seslenirken carrie onun sesini duyunca oturduğu yerden kalkar

“gelmeyeceksin sandım, gidecektim-“
“gelemeyecektim, faye gitmeyeceksin diye tutturdu-“
“ablan kızılıyorsa gitmeyelim dante-“
“olmaz. Gideceğiz, hadi gel..”

carrie hala emin değilken dante biraz daha çekiştirince gülümser ve delikanlıyla beraber avludan dışarı çıkarken gece kuşları usulca ötüyordur..

---

ikisi gölün kenarına geldiklerinde dante yere çöker, carrie’yi de karşısına alırken genç kız gülümsüyor, sorar

“süprizin neydi?”

dante elini cebine sokarak incecik bir zincirin ucunda dört nala koşan minik bir atın olduğu kolyeyi çıkarırken carrie nefesini tutarak ay ışığında pırıl pırıl parlayan kolyeye bakar

“çok güzel bir şey bu dante, nereden aldın?”

dante onun kolyeye dokunuşunu izliyorken cevaplar

“birkaç gün önce emily gösterdi, kızlardan biri yapmış, ama atın yelesi istediği kadar düzgün olmadığı için bir kenara koymuş, bence hiçbir kusuru yok, görünce sen aklıma geldin, ben de aldım..”

carrie kolyeyi avcunda tutarak delikanlıya bakarken gülümser

“çok güzel, her zaman saklayacağım..”
“takmamı ister misin?”

carrie başını sallarken dante kolyeyi onun elinden alır, dizlerinin üzerinde yürüyerek genç kızın arkasına geçerken carrie uzun saçlarını elleriyle toplamış, incecik boynu açılmışken dante onun kollarının arasından geçerek kolyenin iki ucunu genç kızın ensesinde bağlar ve elini çekerken carrie saçlarını bırakmış, başını eğerek hayatı boyunca aldığı en değerli hediyeye bakıyorken bir anda dante’nin yarın gideceği aklına gelmiş, bakışları hüzünlenir..

Dante tekrar carrie’nin önüne gelmişken az önce mutlulukla parlayan gözler şimdi dolu doludur

“ağlıyor musun-ağlama-“
“yarın gideceksiniz, bir daha kimbilir ne zaman gelirsiniz, kimse buraya uğramıyor ki-“
“her tatilde gelirim!”
“ya izin vermezlerse?”
“kaçarım!”

carrie hafifçe gülerek başını iki yana sallıyorken dante üzülmemesini söyleyerek ona sarılır, carrie de dizleri üzerinde duruyor, ikisi sımsıkı birbirlerini tutuyorken genç kız parmaklarının ucuyla yanağından süzülen yaşı siler..

---

dante, carrie'yi bırakmış, tekrar odasına dönüyorken kapıyı açıp içeri girdiğinde yatağında yatan faye derhal örtüleri iter, koşarak gelip kardeşine sarılırken konuşur

“bir daha bana bağırma..”
“tamam..”

faye kardeşinin sesiyle geri çekilirken sarışın delikanlının mavi gözleri doludur, ablası sorar

“ağlıyor musun sen?”
“ağlamıyorum, ağlamam ben-sen de odana gitsene..”

dante elinin tersiyle gözlerini şöyle bir silip ayakkabılarını çıkarırken faye ona bakıyor, konuşur

“carrie'yi özleyeceksin biliyorum, ama bizim evimiz burası değil dante-“
“kimseyi özlemeyeceğim ben, faye gider misin?”
“sen üzülünce ben de üzülüyorum, yapma-“
“tamam mutluyum, süper mutluyum, deli gibi mutluyum, takla atacağım, git.”

Dante yorganı tekmeleyerek iter ve yatağa girip yastığını da yumruklayarak üzerine yatarken faye iç çekerek odadan çıkar ve kapıyı arkasından kapatır..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

Oreon lobisinde tam 14 gün sonra bir boyut kapısı açılırken en önde dante çıkar, annesinin yüzüne bile bakmadan asansörlere giderken cuslov elleri havada kalmış, oğlunun arkasından bakıyorken calis'e döner ve kaş göz yaparken faye lobiye girmiş, annesinin elinden tutarak ona sarılır

“tatilde aşık oldu..”

cuslov kızına sarılarak öperken calis gülümseyerek oğlunun arkasından gider ve kapılar kapanmadan yetişip içeri girerken kurbağalar teker teker eve dönüyordur..

“anne bak bronzlaştım..”

brittany annesine kollarının rengini gösteriyorken sienna çok güzel olduğunu söyleyerek kızının daha rengi açılmış sarı saçlarını öper, o sırada conrad ve ewan içeri geliyorken brittany babasını görünce feryadı basarak oraya koşar

“BİR AY HiÇ GELMEDİN!”

conrad gülerek *yine mi siz!?* diyor ve kollarını kızına açıp sımsıkı sarılıyorken ewan gülerek onların yanından ayrılıyordur. Genç adam diğer kurbağaların arasından yürüyüp jonathan'ı ensesinden sıkarak nasıl gittiğini sorarak ilerlerken ilerde kenda ve owen lobiye giriyordur. Ewan onları görünce o tarafa doğru yürür, en önce kenda babasına uzanıp sarılır ve yanağından öperek bırakırken ewan oğlunu kolunun altına almış, ne tür vukuatlar olduğunu soruyordur. Owen gülerek birkaç bir şey anlatırken kenda etrafına bakıyor, ama annesini hiçbir yerde göremeyince tekrar babasına dönerek sorar

“baba, annem nerede?”

ewan oğluyla sohbeti kesip kızına dönerken kenda cevabı bekliyordur. Owen da babasına bakıyorken ewan çocuklarının sorusunu cevaplar

“anneniz iki gün önce şehirde kendine ait bir eve taşındı-“
“biz dönmenden mi?”
“döndüğünüzde sizi ona götüreceğime söz verdim-“
“ama bizi beklemedi?”
“çocuklar bunun beklemekle alakası yok-“

kenda ve owen çantalarını sırtlarına vurdukları gibi babalarının yanından uzaklaşırken ewan elini saçlarından geçirerek onların gidişini izliyor, iki haftadır son damlasında bekleyen bardağı taşmak üzereyken elini tutan başka bir eli hissettiğinde arkasını döner. Parlak güneşten bronzlaşmış teni, ve pırl pırl parlayan gözleriyle latty ewan’ın elini tutarak ona bakıyorken genç adam derin bir nefes alarak kollarını açar, ikisi sımsıkı sarılırken latty parmak uçlarında yükselmiş, gözlerini kapatarak ewan’ın kokusunu tekrar duyuyor, gülümser..

“çak bi beşlik!”

dante su kıranı takmadan yoluna devam ederken eidan koridorun ortasında kalakalmış, dante’nin odasına girip kapıyı çarpmasını izlerken kaşlarını kaldırır. Genç adam tekrar önüne döndüğünde o tarafa gelen calis’i görünce dante’nin kapısını gösterir

“birisinin derdi büyük galiba..”
“aşık olmuş, kız da rhea’da kalmış..”

eidan ofluyorken calis de gülümseyerek başını sallar ve oğlunun kapısına gelip bir kere vururken dante iherden kimseyi istemediğini bağırdığında eidan yüzünü buruşturarak oradan uzaklaşır..

SOUNDTRACK / Natasha Bedingfield - Wild Horses

*Breaklessly abandoning myself before you
I wanna open up my heart tell him how I feel*

Latty, ofisinde oturmuş, ewan’ın getirdiği basın bültenlerine göz atıyorken en son dünkü haberlerde kraliyetin yalanlarından bahsedilmiş, ama gün geçtikçe başlıklar ve ayrılan yerler küçülmüştür. Latty son parçayı da bırakıp ellerini önündeki kağıtların üzerine koyarken ewan’a bakar

“bitti mi?”
“artık bitti ya da başladı demiyorum, dersimi aldım..”

latty gülümserken ewan yorgun bir nefes vererek arkasına yaslanır

“tatil nasıldı?”
“olaysız..”
“bir ay da ben ortalardan kaybolacağım..”

latty yine gülümseyerek ewan’a bakarken genç adam, prensesin sakın ifadesine bakarak gülümser

“dinlenmişsin, gözlerinden belli..”
“dinlendim, aynı zamanda çok düşündüm..”
“beni ilgilendiren bir şey var mı?”
“evet, mason’la evlenmemeye karar verdim..”

ewan’ın gülümsemesi donarken latty masasının başından kalkıp ewan’ın yanındaki koltuğa oturur

“denemedim değil, hatta birazcık rezil bile oldum..”

“yüzük alıp kapısına mı dayandın?”
“gibi..”

ewan tekrar gülerken latty de gülümsüyor, oturduğu yerde ewan’a biraz daha dönerek konuşur

“seni özlüyorum ewan, bunu saklamama gerek yok-”
“ben de seni özlüyorum ve cümlelerin gerisini merak ediyorum..”
“cümlelerin gerisi şöyle, hayatımda ne zaman bir şey ters gitse, ne zaman sendelesen aklımda sen varsın, çünkü biz yarım kaldık ewan, yaşadıklarımız yarım kaldı, aşkımız yarım kaldı. Sonra yıllar geçti, eskidik-”
“ama hala yarımız..”
“hala yarımız..”

ikisi de bir an sessiz kalırken latty uzanarak ewan’ın elini tutar ve iki elinin arasına alarak genç adama bakarken ewan da ona yaklaşmış, ikisinin de kahverengi gözleri birbirini izliyorken latty gülümser

“bana yıllarca kaç kere *ben senin ewan’ın değilim* dediğini hatırlıyor musun?”
“12.. ya da 13.”

Latty gülerek başını eğerken ewan da gülümsüyor, onun devam etmesini bekliyorken latty başını tekrar kaldırdığında konuşur

“sen hala aynı adamsın, hala benimsin, ama öğrenmen gereken yeni bir şey var..”
“neymiş o?”
“yalnızlık..”

ewan sessiz kalırken latty usul sesiyle devam eder

“ilk defa yalnız kaldığımı anladığımda çırpındım, conrad’a tutundum, onu beni hiç yalnız bırakmadığı için sevdim. Senin yerini doldurabilecek tek adam olduğu için sevdim, ama hata etmişim. Neyse ki ikimiz de birbirimize daha fazla hasar vermeden doğru yollara döndük. En azından conrad başardı. Ben hala yalnızdım ve o yalnızlıkta çok şey öğrendim ewan. Bir ay önce vazgeçmek üzereyken bana ne kadar güçlü olduğumu söylediğinde inanmamıştım. Sonra düşündüm, gerçekten güçlü müyüm? Öyleyse ben ne zaman güçlendim? Ve cevabı buldum, yalnızdım. Yalnızlığımı kabul ettim, 13 sene tek başıma yaşadım, jonathan’ı büyüttüm, kendimi büyüttüm, şimdi olmam gereken yerdeyim. Bir sürü kayıp verdim, çok yaralandım, ama başardım ewan. Şimdi senin de bunu başardığını görmem gerek. Kendin olarak, sana ait olanları yanına alıp geri kalanları düşünmeden kendini bulduğunu, kendinle mutlu olduğunu senin de görmem gerek..”

ewan yutkunarak önündeki kadına bakarken latty gülümser

“iyi düşünmüş müyüm?”
“çok..”

latty daha da gülümserken yerinden kalkıp ewan’a uzanır ve dudaklarından hafifçe öperek geri çekilirken tekrar masasına döner, ewan onun ince formunun masanın etrafından dolaşıp bilgisayarının karşısına geçmesini izlerken gülümser, prenses flacil kocaman bir kadın olmuştur..

---

evet, artık okula dönelim. Büyükler biraz kendi hallerinde yaşasın, çocukların en azından bir kısmı olmadan bir ortalık durulsun. Ayrıca özledik. Buradan lütfen, Mars’a..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“bana ver-“
“taşırım ben owen-“
“bırak hadi, geç..”

faye bavulunu owen’a verip önden inerken 15 gün önce binası yıkılmış bir kurbağa olarak yeni bir bavul götürüyordur. Diğerleri lobide onları bekliyorken herkes kardeşiyle ve anne babasıyla vedalaşmış, kalabalık çoktan dağılmışken gabriel yanlarındadır. Owen ve Faye’in de katıldığını görünce diğerlerine döner

“hadi bakalım, okula..”

herkes ayaklanırken havalanına gidecek araç kapılarını açar..

---

oreon’a özel arabalar Melekler Okulu’nun bahçesine girip durduğu anda kapılar açılır, kurbağalar büyük bir hevesle dışarı dökülürken jonathan dışarı çıkıp mis gibi mars havasını ciğerlerine çekerek ellerini açar

“tanrım, okulu da özlettirdiğin için sana bir kez daha saygı duyuyorum!”

etraftaki kalabalıktan gülüşmeler gelirken jonathan ellerini indirmiş, dört gözle etrafına bakıyor, oralardan bir yerlerden bir kelebeğin uçuşmasını bekliyordur.

“JONATHAN!”

jonathan içi havalanarak o tarafa dönerken cora upuzun saçları arkasından uçuşarak koşuyor, ikisi gülerek birbirlerine sarılırken onların ardından herkes birer ikişer buluşmaya başlıyordur..

---

faye ve eliza sımsıkı sarılmış, ikisi de gülerek sağa sola sallanıyorken birazdan birisi gelip onları ayırdığında ikisi de yanlarında duran owen’a dönerler. Delikanlı gülümsüyor, faye’den izin isterken genç kız gülerek onları bırakır ve diğerlerine döner.

Eliza owen’ın karşısında duruyorken gülümsüyor, başının üzerini gösterir

“Keera merhaba diyor..”
“Merhaba keera, nasıl gidiyor?”
“iyiymiş, sizi özlemiş..”
“biz de seni özledik, eliza’ya iyi baktın mı?”
“çok iyi bakmış, ama o da sizi özlemiş..”
“herkesi mi özlemiş, yoksa birilerini daha çok mu özlemiş?”

owen ve eliza yukarı bakıyorken cevap hemen gelmeyince owen başını indirir, eliza da keera’yı bırakıp ona bakarken gülümser ve ikisi hafifçe öpüşüp sonra sarılırken arkadaki gruptan ısıklıklar, çığlıklar ve yer yer alkışlar yükseliyordur..

“piz! Tek parçasın!”

nicole, elinde bir koltuk değneğiyle gelmiş delikanlıya sarılırken omuzlarını tutarak geri çekildiğinde koltuk değneğini gösterir

“daha hareket kısıtlayıcı bir şey bulamamışlar mı?”

piz gülüyorken 15 gün önce yüzünde olan kesiklerden şimdi eser yok, gamzeleri çıkarak konuşur

“çok ciddi bir şey olmadığı için bunu elime verdiler zaten, bir an önce sıkılıp kendim yürümeye döneyim diye..”

“e alalım o zaman..”

nicole değneği alıp piz’e belinden sarılırken diğerlerine seslenir

“GAZİMİZ GERİ GELMİŞ!”

herkes bir hevesle piz’in üzerine saldırırken delikanlı gülüyor, yavaş olmazlarsa yanlışlıkla birinin gözünün çıkacağından falan bahsediyordur, kimse aldırılmaz..

---

faye yenilenmiş odasında eşyalarını yerleştiriyorken açık kapıdan eliza girer

“kahvaltıdan sonra yeni kitapları alabilirmişiz..”

“güzel, sen neden açmadın bavulunu?”

“yine yıkılırsak kapıp kaçacağım..”

faye gülümserken bir kazağı daha çıkarıyor, bir an iç çeker

“bir daha olmaz, bir tane sinclair vardı, o da.. biliyorsun işte..”

“haberleri izlediniz mi?”

“hayır, Rhea’daydık..”

“ne zaman döndünüz?”

“dün..”

eliza kafasından bir şeyler hesaplıyorken bir an sonra yatağındaki yastığı kapıp faye’e fırlatır

“bir ay tatil yaptınız!”

faye gülerek yastıktan kaçarken eliza hepsinden nefret ettiğini söylüyordur. Onlar burada güneş evreninin en büyük okulunun yıkıntılarının yasını tutarken millet Rhealarda tatil yapmıştır, nefret ediyordur, o sinirle bavulunu açar..

---

liv ve rose güle konuşa koridorda yürüyorken rose ona hediye edilen rengarenk boncuklu kolyeyi takıyor, liv elinde iki tane daha kolyeyle anna ve lonna’nın odasına girerken lonna’nın yatağında uzanmış, dergi okuyan jaden’ı görünce ona el sallayıp kızlara döner

“kızlar size hediye getirdim!”

anna elinde ne varsa bırakıp oraya dönerken kolyesini görünce mutlulukla gülümser

“çok güzel bir şey bu liv, teşekkürler-“

“ben yaptım!”

“böyle tekeeerrr tekeeerrr sabahtan akşama kadar boncukları diz diiiizz-“

“jaden sus!”

jaden konuşmayı keserek gülerken liv, lonna’ya da kolyesini verir

“sen yemeklerde genellikle siyah bir şey giydiğin için siyah boncuklar koydum lonna, bir tanecik de pembe, saçınla uysun diye..”

lonna kolyeyi elinde çeviriyorken gülümseyerek liv'e bakar

“benim için bilerek mi yaptın?”

“elbette!”

“sağol liv, çok güzel..”

liv kocaman gülümseyerek arkadaşına sarılırken onlar ayrıldığında lonna kolyesini başından geçirir ve işine öyle devam ederken yattığı yerden onu izleyen jaden'ı gördüğünde o tarafa dil çıkarır, jaden gülerek dergisinin sayfasını çevirirken lonna yine gardrobunu düzenlemeye devam eder..

SOUNDTRACK / *Jamelia - Superstar*

Tatilden sonraki ilk akşam yemeğinde yemek salonuna en önce Nicole giriyorken genç kızın yüzünde muzur bir gülümseme, bütün masaları süzerek ilerliiyorken dergiden arkadaşlarını gördükçe el sallıyordu.

Onun arkasından jonathan kolundaki cora'yla birlikte uzun zamandır görmediği kalabalığın arasına giriyorken arasından geçtiği masalardaki arkadaşlarının omuzlarını sıkıyor, ne yediklerine bakıp küçük yorumlar yapıyorken arkasında mutlu yüzler bırakarak ilerliyordu.

Owen ve eliza yan yana içeri girerken bir an eşikte durup etraflarına bakarlar, eliza yanağını kaşıyarak önden yürürken owen onun belini tutmuş, ara sıra etrafına bakarak ilerliiyorken ördeklerin masasına gözü takılıp katharine'i gördüğünde genç kıza gülümser ve küçük bir el sallayışı alıp önüne döndüğünde eliza'ya biraz daha yaklaşıarak yürümeye devam eder.

Jaden bir kolunda anna, diğerinde lonna, içeri girerken lonna eteğini topuğundan kurtarıp jaden'ı bırakır ve hızlı adımlarla önden ilerlerken jaden boş kalan koluna bakıyor, yanındaki anna gülüyorken delikanlı bir şeyler homurdanarak onu yürütüyordu.

Liv yüzünde güller açarak sam'in koluna girmiş, ikisi gülerek içeri giriyorken önlerinden geçen bir garsona çarpıktan son anda kurtulmuş, uzaklaşan adamın arkasından bakarken tekrar gülmeye başlarlar. Sam liv'i önüne katarak ilerken genç kız masada onları bekleyen arkadaşlarına el sallayarak ilerler.

Veronica yanağı dickie tarafından sürekli öpülerek içeri girerken delikanlının gömleğine tutunmuş, gülerek düşmeden yürümeye çalışıyordu. Dickie genç kıza belinden sarılmış, gülümseyerek kulağına bir şeyler söylüyorken veronica güzel yanakları hafifçe pembeleşerek başını eğiyor, ikisi beraber bu akşam özel ayırdıkları iki kişilik masalarına ilerken dickie sevgilisinin saçlarını öperek ona biraz daha sarılıyordu.

Piz bir koluna faye, diğerine de rose'u almış, bir yerlere çarpamadan ilerlemeye çalışıyorken arkalarından alexa ve jesse geliyordu. jesse elindeki değnekle oynaya oynaya garsonlardan birinin tepsisini devirirken kızların yardımıyla önden yürüyen piz yüzünü buruşturuyordu.

Duncan gömleğinin kollarını düzelterek içeri giriyorken gözleri nicole'ü anyordu. Genç kız onu odasından almasını söylemiş, sonra duncan gelmeden çıkıp gitmişken delikanlı şimdi ona oturduğu masadan el sallayan kıızı görmüş, sol kolunu kaldırarak saatinin olduğu yeri gösterir ve masaların arasından yürüyerek o tarafa giderken nicole en güzel gülümsemesini vererek yanındaki boş iskemleyi gösteriyordu.

Kurbağalar her zamanki düzenlerinde oturmuş, güle konuşa menülerine bakıyorken Melekler Okulu'nda yeni bir dönem başlar..

“bunlar niye ayrı masaya geçmiş?”

herkes veronica ve dickie’nin tarafına bakarken jonathan yanındaki cora’ya döner

“biz de ayrı masa alalım kelebek, bizim neyimiz eksik?”

“fazlan bile var jonathan!”

“öyle öyle!”

“sana masalar feda olsun jonathan!”

jaden ve jesse bir anda coşmuş, alkışlamaya başlarken jonathan ellerini kaldırarak sakinleşmelerini rica eder ve ayağa kalkıp eğilerek teşekkür ederken cora gülüyordur. Onların gürültüsünü duyan miss natalie o tarafa geliyorken jaden ve jesse görmüş, derhal susup yemeklerine dönerken jonathan hala teşekkür ediyordur, birazdan omzuna dokunan bir elle irkilerek arkasına bakarken miss natalie’yi gördüğünde gülümser

“miss natalie! Nasılsınız?”

jonathan uzanarak genç kadına sarılırken jaden ve jesse gülüyor, alexa kuzeninin kolunu çimdirdiyorken liv, miss natalie’ye jonathan’ın biraz heyecanlandığını anlatmaya çalışıyordur. Concon sonunda güzel profesörü bırakıp geri çekilirken genç kadının kolyesini gömleğinin düğmesinden söküp konuşur

“çok afedersiniz miss natalie, bu hayv-yani arkadaşlarım, beni gaza geti-yani heyecanlandırıdılar. Kolay etkileniyorum..”

“tamam jonathan, önemli değil. Çocuklar, arkadaşınızın zaaflarını kötü yönde kullanmayın lütfen..”

genç kadın bu uyarıyı o kadar melek gibi bir ifadeyle yapmıştır ki herkes gülümseyerek başlarını sallarken miss natalie yerine oturan jonathan’ın omzunu tutarak herkese iyi eğlenceler diler ve onları tekrar görmekten ne kadar mutlu olduklarını söylerken herkes güzel sınıf öğretmenlerine gülümseyerek onun zarif sihirinin uzaklaşmasını izlerler..

“baban aramama kızdı mı?”

veronica lokmasını yutarken başını iki yana sallar, yuttuğunda konuşur

“neden kızsın?”

“bilmem, sabah akşam sürekli arayan bir tip-“

“tip değilsin sen, erkek arkadaşısın..”

dickie yakışıklı yüzü aydınlanarak gülümserken veronica da mutlu, uzanarak onun tabağındaki havuçlardan birini alır

“sana çok koymuşlar-“

“bana da o küçük mısırlardan ver o zaman..”

veronica diğer eliyle kendi tabağını alıp uzatır, dickie mısırları birer ikişer alıp kendi tabağına atar..

---

eliza ayakkabılarını eline almış, buz gibi çimlerin üzerine basıyorken yanındaki owen onu izliyordur

“ayakların üşüyecek..”

“ayakkabılar canımı yaktı..”

genç kız elindeki yepyeni ayakkabılarını sallarken owen gülümser, önüne dönerek yeni sinclair binasına yürümeye devam ederken eliza mırıldanır

“haberleri okudum owen, üzgünüm..”

owen sessizce başını sallarken eliza delikanlıya biraz daha sokularak koluna girer ve bir şey söylemeden yürürken owen konuşur

“yıl sonu gösterisini değiştirmek istiyorum..”

eliza bunun üzerine hayretle ona bakar

“neden?”

“artık içimden gelmiyor-“

“ama çok çalıştık owen. Şarkı, kat, danslar-“

“bilmiyorum eliza..”

eliza onu kolundan tutup bahçenin ortasında durdururken owen da genç kıza bakıyor, bakışları fazlasıyla kırılgan eliza omuzları düşerek iç çeker

“sırf annen ve baban ayrıldıkları için masalları yok olmadı ki..”

owen kendi bildiklerini anlatmak ister, ama yapamazken başını eğerek ayağının ucundaki çimlerle oynar

“gösteri onları mutlu etmek için olacaktı-“

“gösteri dersten geçmek için olacaktı daha çok.”

Owen başını eliza’ya kaldırırken genç kız başını sallar ve ekler

“hem de bir değil, üç ders. Diğer ödevlerden ne farkı var? üstelik sırf artık senin içinden gelmediği için diğerlerini de hiçe sayamazsın, değil mi?”

“dans etmekten kurtulacağın için sevinirsin sanmıştım..”

eliza bir an düşünür

“doğru aslında, tamam, yapmayalım..”

ve yürümeye devam ederken owen gülerek onun peşine takılır. Eliza da gülümseyerek arkasını döner ve owen’a elini uzatırken konuşur

“yapacağız, en güzeli de bizim şovumuz olacak..”

owen onun elini tutarak yürürken eliza önündeki sinclair binasına bakarak konuşur

“içinden ewan ve biana’yı oynamak gelmiyorsa kendin ol..”

“sen kim olacaksın?”

“kendim?”

eliza’nın kahverengi gözleri yanındaki prene dönerken yakışıklı prens gülümser ve başını sallar

“tamam...”

eliza da tamam derken ikisi beraber sinclair’in kapılarından girerler..

---

herkes odalarına dağılmak için restorandan çıkmış, bahçede ağır aksak yürüyorken nicole en arkada tek başına yürüyordur. Birazdan yanına jonathan geldiğinde esneyerek başını delikanlıya çevirir

“evet?”

“duncan nereye gitti?”

“evden telefon gelmiş, alıp götürdüler..”

nicole bir kez daha esnerken jonathan kolunu genç kızın omzundan atar ve onunla beraber yürürken sorar

“evdekiler ne yapıyordur şimdi?”

“uyuyorlardır..”

“uyuyabiliyorlarsa..”

“babam uyuyordur..”

jonathan gülerken nicole de gülümser ve *abisinin* beline tutunarak başını omzuna koyarken mırıldanır

“iyi ki bizimkiler evli değiller..”

jonathan başını sallarken nicole başını kaldırarak ona bakar

“sen hala annenle babamın evli olmasını diliyor musun?”

“bazen..”

“annemi seviyor musun?”

jonathan başını ona indirirken gülümser

“sienna’yı kim sevmez?”

“bilmem..”

nicole önüne dönerken kızlar koca bir grup olmuş, kıkır kıkır bir şeye gülüyordur. Nicole yine jonathan’a bakarken konuşur

“annemle babam evlenirse resmi olarak kardeş olacağız..”

“15 senedir kardeşiz, lysandersin. Üstelik babam sizinle yaşıyor-“

“kızıyor musun?”

jonathan kollarındaki kızı biraz daha sıkarak kendine çekerken sorar

“neden bu kadar soru soruyorsun sen?”

“uykum geldi, kafam normal insanlar gibi çalışıyor..”

jonathan gülerken nicole de gülerek önüne döner ve bir daha soru sormadan yürümeye devam eder..

SOUNDTRACK / *Natasha Bedingfield - Wild Horses*

Latty çalan kapıyı açmak için yürürken sabahlığını giyyordur. Havalanan etekler genç kadının yanından geçtiği resim çerçevelerini devirirken latty kırık seslerini duyunca yüzünü buruşturur, ama yine de kapıyı gidip açarken karşısında ewan’ı görünce kapıyı bırakarak kırılmış resim çerçevesinin olduğu yere döner

“seni karşılamak için evreni devirdim ewan...”

latty kırık çerçeveyi alıp içindeki resme bakar ve delora'nın gülen yüzünü görünce gülümser ve resmi kırık camların içinden alıp bir kenara koyarken ewan da onun yanına eğilmiş kırıkları alıyordu

“kenda'yı annesine bıraktım, canım oreon'a dönmek istemedi..”

latty başını sallarken eline aldığı kırıklarla beraber ayağa kalkar ve çöpe atmak için mutfığa ilerlerken ewan da onu takip ediyordu

“latty?”

latty çöpleri atarken efendim der ve arkasını dönerken ewan elindeki kırıkları ona uzatır

“senden bir şey isteyeceğim..”

latty kırıkları onun elinden alırken nedir diye sorar. Ewan onun çöpleri atarken omzularından düşen saçları izliyorken konuşur

“bana bizi hatırlat..”

latty çöp kutusunu bırakıp doğrulurken ewan'a bakıyordu, saçlarını eliyle kulaklarının ardına koyarken usulca sorar

“neyi hatırlatacağım?”

“her şeyi, yanlış bildiklerimi, bilmediklerimi, hatırlamadıklarımı, her şeyi-“
“istediğin şeyin mümkün olduğunu pek sanmıyorum ewan..”

latty genç adamı geçerek mutfaktan çıkarken ewan da onu takip ediyor, konuşur

“beyin hücrelerime gir demiyorum-ki bundan sonra kimseye aklımı elletmeyeceğim-“
“masal gibi anlatmamı mı istiyorsun?”

latty'nin bir anda arkasını dönmesiyle ewan bir adım geriler

“anlatamaz mısınız?”

“ewan sana yalnız olman gerek dediğimde neresini anlama-“
“evlenelim demiyorum!”

latty tekrar önüne dönerek az önce bıraktığı yerden delora'nın resmini alır ve merdivenlere ilerlerken ewan da onu takip ediyordu

“çok bağırdım, üzgünüm-latty bir saniye için durur musun!”

latty *bir saniye için durur* ve ewan'a bakarken ewan merdivenleri çıkarak onun yanına gelmiş, genç kadını tutarak duvara yaslarken dudaklarına eğilir. Latty de onu karşılarken kollarını ewan'ın boynuna dolar..

---

ikisi usulca öpüşüyorken latty başını eğerek dudaklarını ewan'dan ayırır

“yardımcı olmuyorsun-“

“ne için yardımcı olacağım? Yapmamamız gereken bir şey mi yapıyoruz?”

latty başını kaldırıp ewan'a bakarken konuşur

“tabii ki değil-“

“o zaman?”
“ama yapmak zorunda da değiliz ewan!”
“ama ben istiyorum-“
“biliyorum..”

latty genç adamın yüzünü tutarak devam eder

“olanlara kızgın olduğun için bana geliyorsun-“
“tabii kızgın olacağım, göz göre göre seni elimden aldılar latty-“
“o latty’le bu latty çok farklı ewan-“
“sen asıl bana bak!”

ewan geri çekilerek kendini gösterirken latty gülümser

“o da var..”

genç adamın bakışları değişirken kaşını kaldırır

“ne demek *o da var*?”
“sen farklı bir adamsın-“
“değilim.”
“rolleri değiştik farkında mısın? yıllar önce ben sana değilsin dediğimde sen karşı çıkardın-“
“aklımla oynanmıştı!”

latty gülümseyerek başını eğerken ewan konuşmaktan yorulmuş, dönerek merdivenlere oturur. Birazdan latty de yanına çökerken mırıldanır

“yeniden tanışalım..”
“uzun iş..”

latty gülerek ewan’ın koluna vururken genç adam hafifçe yana yatmış, latty’e bakar

“ama uzun iş-“
“ya ben rezil bir insan olmuşsam?”
“senelerdir kutuda yaşamıyoruz latty, ben seni görüyorum..”
“evet, karının kardeşi olarak..”

ewan buna cevap vermezken latty konuşur

“ilk aşık olduğun latty çocuktu, hala onu seviyorsan, onu istiyorsan bulamayacaksın ewan, bunu söylemeye çalışıyorum..”
“ben ne istediğimi biliyor muyum?”

ewan derin bir nefes alarak ayağa kalkarken latty oturduğu yerden ona bakıyor, sorar

“ben eski kaptan crash’i bulabilecek miyim?”

ewan başını iki yana sallarken latty uzanarak onun elini tutar

“bu sefer başkalarının ilişkisi olmasın, olacaksa bizim olsun..”

ewan da latty’nin elini tutarak ona bakarken sorar

“olacak mı? ya fikrin değişirse? Ya beni isteyen başka bir kadın çıkarsa?”

latty ewan’ın elini sallayarak genç adamın bacağına vururken ewan gülümser

“cevabımı aldım..”

“beni sık boğaz etme-“

“istersem öperim-“

“sabahın köründe evime gelip öpme-“

“oreon’da öperim-“

“herkesin önünde öpme-“

“evimde öpme, orda öpme, burada öpme-ben sana nasıl aşık olacağım kadın!?”

latty gözlerini devirerek ayağa kalkar ve ewan’ın elini bırakıp üst kata çıkarken ewan da sorusunun cevabını almak için onu takip eder..

“evet? nasıl olacağım?”

latty, delora’nın resmini başucundaki abajurun altına bırakıp ewan’a döner

“zaten aşık değil misin?”

ewan tek kaşını kaldırırken latty gözleri parlayarak gülümser

“kendini de sık boğaz etme ewan-“

“sık boğaz etmemek nasıl olur bilmiyorum. Yıllardır hep üzerime bir şeyler yığılmış, şimdi rahat olursam ne olur bilmiyorum-“

“bilmediğin için kendini bana aşık olmaya mı zorlayacaksın?”

“zaten değil miydin?”

latty gülerek üzerindeki sabahlığı çıkarırken ewan onun beyaz geceliğini görünce bir an nefesi kesilir. Latty yürüyor, odasının pencerelerine giderek perdeleri açar, pencereleri de iki yana açarak içeri temiz havayı ve güneşi alırken bir şeyler söylüyordur, ama ewan kelimeleri seçemiyorken gözünün önünde rüyasını görüyor, bir an yutkunurken başını silkeleyerek kendine gelir. O sırada latty ona dönmüş, kaşlarını çatarak sorar

“ne oldu?”

“hiçbir şey..”

“hayalet görmüş gibi bakıyorsun..”

ewan başını iki yana sallarken alt katta kapı çalar, latty yine sabahlığına uzanırken ewan da dönmüş, ikisi birlikte aşağı iner..

“sabahın köründe öpmek için başka adamlar da mı geliyor?”

latty gülerek evet der ve son basamağı da inip kapının koluna asılır ve açıp karşısında duran delora’yı gördüğünde irkilerek elini kapıdan çeker ve geriler..

SOUNDTRACK / *Plumb - Taken*

Latty elini geri atarak ewan’ı bulmuş, genç adamı tutarken kapıda duran delora konuşur

“latty korkma, benim-“

“ewan!”

latty dönerek ewan’a sokulurken genç adam da kapıya bakıyor, birazdan delora’nın yanında favian ve kahverengi saçlı genç bir kız belirirken ewan latty’i daha da sararak konuşur

“favian?”

“ewan, biziz. Korkmayın-“

“siz? Siz kim? Kimsiniz siz, nereden geliyorsunuz-“

“ewan, döndük. Benim, delora, hayalet falan değilim-“

delora içeri bir adım atacakken ewan *hayır* diyerek elini kaldırır

“bir adım daha atmayın..”

genç adamın kollarındaki latty titriyor, gözleri dolarak kapıdaki genç kadına bakıyorken delora alnını ovarak favian’a bakar

“bir şey yap..”

favian ne diyeceğini bilmiyorken latty’e bakar

“latty, delora’yı getireceğim demiştim-“

“hayır.. hayır-“

latty ağlamaya başlarken ewan adeta dilini yutmuş, önündeki üç insana bakıyorken tanımadıkları yüze sahip olan genç kız öne çıkar

“babam doğru söylüyor, geri geldik. Ben odette..”

ewan’ın gözleri büyürken latty küçücük bir ses çıkararak elini ağzına kapatır. Delora genç kızı omuzlarından tutarak kendine çekerken dolu gözleriyle gülümser

“latty, döndük-“

latty bir kez daha delora’nın sesini duyduğunda ewan’ın kollarını bırakır ve öne atılırken delora da odette’i bırakmış, uzanarak arkadaşını tutar ve tam 13 yıl sonra latty tekrar delorasına sarılırken ikisi ağlayarak yere çökerler...

---

latty içini çekerek ağlıyor, ona sarılan delora da ağlıyor, ama arada ikisinin de gülüşleri birbirine karışırken iki kadın da daha önce hiç sarılmadıkları kadar sımsıkı sarılmıştır. Favian, odette ve ewan onları izliyorken latty delora’nın başını tutuyor, bakışlarını favian’a çevirir ve ağlayan sesinin arasında minnacık bir teşekkür mırıldanırken favian gülümseyerek başını sallar.

Delora latty’i kollarından tutarak kendinden ayırırken ikisi de birbirinin yüzünü görünce tekrar bir ağlama dalgasıyla sarsılır. Latty, delora’nın yüzünü tutarak hala pırl pırl parlayan gözlerine bakarken konuşur

“yaşlanmıştın!”

“13 senedir yokum ve ilk söylediğin şeye bak!”

latty yaşlı gözleriyle gülerken delora da gülüyor, ama gülüşleri tekrar ağlamalarıyla kesiliyorken latty bir an durarak delora’ya bakar

“gidecek misin-“

“hayır! *hayır*. buradayım, kalmak için geldik!”

latty rahatlarırken delora'nın elini tutan elleri titriyordur. Delora onun ellerini bırakmadan yanaklarını kollarına silerken burnunu çekerek konuşur

“oreon'a gidemedik-“
“lucinda güvenliği arttırdı-“
“biliyorum, ah yüce luslo, latty çok güzel olmuşsun-“
“sen yaşıyorsun!”

latty ağlayarak kalbinden bir parça olan kadının ellerini sıkıyorken devam eder

“yıllarca, *her gece* dua ettim, her gece bir anda çıkıp gelmenizi bekledim, ama olmadı delora, vazgeçmiştim-“
“vazgeçmen için bekledim! İnadına! Sırf daha çok ağlaman için-“

latty bunun üzerine daha çok ağlarken delora gözlerinden yaşlar akarak güler ve arkadaşına sarılır..

---

ewan iki kadının da yerden kalkmasına yardım ederken delora ona bakıyordur. latty bir kenara çekildiğinde ewan da delora'ya bakar ve uzanarak genç kadının omzunu tutarken delora gülümser

“hayalet değilim dedim-“
“inanmamıştım..”

delora gülümserken ewan bir küfür fısıldar, sarışın kadın küfürü duyunca gülerek ona sarılır ve ewan'ı sımsıkı tutarken genç adam gözlerini kapatmış, oreon'un sönmüş ışığının tekrar parlamasını hissediyorken delora ondan ayrılıp favian ve odette'e döner

“diğerleri de buraya gelip şok dalgası büyümeden-“
“ya da biz rüyadan uyanmadan-latty, uyuyor muyuz?”

latty gülerek bilmediğini söylerken ewan onu yanına çekerek sarılır. Delora onlara gülümsüyorken favian ve odette'i gösterir

“favian'ı biliyorsunuz..”

ewan ve latty'nin bakışları gurur ve minnetle ışıldarken favian koyu mavi gözleri parlayarak gülümsüyordur. Delora onun önünde duran genç kıza ilerler ve boncuk gibi kahverengi gözleri olan, beyaz tenli güzel kızı yanına alırken diğerlerine bakar

“bu odette, kızımız..”

latty yine gözleri dolarak elini ağzına kapatırken delora ewan'a bakıyordur

“başka bir isim düşünmedik..”

ewan gözleri dolarak gülümserken delora ve odette de gülümser. Genç kız yine öne çıkarak elini uzatır

“hepiniz hakkında o kadar güzel şeyler duydum ki. Annem beni sizin hikayelerinizle büyüttü..”

latty uzanarak genç kızın elini sıkarken gözleri delora'ya döner, sonra favian'a bakarken odette ikisine de benzemiyordur-

“annem ve babam diyorum, ama biyolojik olarak bir bağımız yok..”

latty *ohl*arken odette gülümser

“annemle babam zaten her şeyi anlatacaklar, ben ortasından başlamasam iyi olur..”

odette dönerek annesine bakarken delora gülümseyerek iç çeker ve eliyle gözlerini silerek konuşur

“ben de annemi istiyorum..”

latty ve ewan bunu duyunca bir anda alevlenirken ikisi de oreon’dakilere haber vermek için koşturmaya başlar..

Colm elindeki yedek parçalarla dolu kutuyla koridorda yürüyorken lucinda’nın odasında bir şeylerin kırıldığını duyar ve irkilerek o tarafa dönerken koşarak içeri dalar

“lucinda-ne oldu!?”

Lucinda titreyen ellerinden birinde telefonu tutuyor, diğeri az önce tuttuğu fincanı düşürmüştü, genç kadın kaskatı kesilmiş, öylece duruyorken colm elindeki kutuyu bir köşeye koyup lucinda’nın yanına gider, genç kadını fincan kırıklarından uzaklaştırıp elindeki telefonu alır

“kiminle görüşüyorsun?”

“colm? Lucinda iyi mi!?”

“değil ewan! Ne söyledin kadına!?”

“delora döndü, favian’la birlikte..”

colm nefesi kesilerek bakışlarını lucinda’ya çevirirken genç kadın boşta kalan eliyle başını tutmuş, kendini iyi hissetmediğini mırıldanır ve bir an sonra colm’un kollarına yığılırken genç adam telefonu bırakarak lucinda’yı tutar..

“TELEFONDA SÖYLENECEK ŞEY Mİ BU!? SURATINI DAĞITACAĞIM!”

conrad koridorları adeta yıkarak yürüyorken sienna da arkasından koşturuyordu

“gerçek mi!? dönmüş-“

“COLM!”

colm lucinda’nın yattığı odadan çıkarken conrad içeriği gösterir

“nasıl?”

“baygın nasıl olsun-“

“ewan’ın kafasını duvarlara sürteceğim-“

o sırada asansörlerden bir başka nobes baygın halde getirilirken conrad sinirle dönerek kapıları hala açık olan asansöre girer ve en kısa yoldan luplex’e inmek için bir şeyler bulmaya gider..

---

latty’nin evindekiler çıkmak için merkezden arabanın gelmesini bekliyorken delora annesiyle ablasını bayılttığından bahsediyor, salonda dört dönüyordur. Birazdan zil çalıp, saniye sektirmeden kapıya yumruklar vurulurken latty kapıya koşar ve açıp conrad’ı görürken conrad içeriği gösterir

“içerde mi hala-DELORA!”

conrad latty’i geçip içeri girerken onun sesini duyan delora çoktan fırlamış, koşarak conrad’a atılır. Conrad onun yüzünü gördüğü anda nefesini tutmuş, şimdi en küçük nobes ona sarılıyorken conrad

yutkularak kollarını kapatır ve delora'yı tutarken genç kadın gülümseyerek conrad'ın kulağının hemen yanında mırıldanır

“kimseyi öldürme..”

conrad başını sallarken gözleri dolmuş, ewan'a bakıyorken kardeşi gülümser. O sırada ewan'ın arkasında oturan odette ayaklanmış, öne çıkarken bir anda herkesin ifadesi donmuş, delora conrad'ı bırakarak kızına dönerken konuşur

“bu conrad, conrad, bu bizim kızımız-“

“ÇOCUK MU YAPTINI!”

“evlat edindim-“

“NE ZAMAN NE ARA-“

delora gülerek conrad'ın ağzını kapatırken conrad sesini de, beynini de kontrol edemiyor, bakışlarını ayakta duran genç kıza çevirip delora'nın elini çeker

“sesini duyalım bakalım, adın nedir?”

herkes odette'e bakarken genç kız hafifçe gülümser

“odette..”

ve conrad yanındaki delora'yı tutarak kaybettiği dengesini bulurken latty de genç adamın diğer elini tutarak ona destek olur..

“kızın adını odette mi-tanırım..”

conrad koltuğa oturarak karşıda ewan'ın yanında duran genç kıza bakar. Kahverengi saçları, gözleri, bembeyaz teniyle gerçekten odette'e benziyorken delora kızına bakarak konuşur

“odette'in hikayesi çok uzun conrad, ayrıca onu gördüğüm anda aklıma odette'ten başka bir isim gelmedi..”

conrad elini kaldırarak genç kıızı gösterir

“çok benziyor zaten..”

genç adamın sesi titrerken biraz sonra elini gözlerine kapatarak başını eği, latty onun sarsılan omuzlarını tutuyorken odette dudağını kemirerek yanındaki ewan'a bakıyordur. Ewan da dönerek ona bakarken odette gülümser

“kardeşiniz gerçekten bana benziyor muydu?”

ewan başını sallarken odette de hafifçe başını sallar ve dönerek tekrar conrad'a bakarken genç adam delora'yı tutarak tekrar sarılmış, odette'in anlayamadığı bir şeyler mırıldanıyordur..

SOUNDTRACK / Fray - Look After You

---

oreon'un kapıları açılıp bembeyaz lobi delora'nın önüne serilirken genç kadın elini göğsüne bastırarak evine bakar ve gözleri dolarak yıllar sonra oreon'a ilk adımını atarken etrafına bakar. Sağ yanındaki

koltuklarda oturmuş grup yavaş yavaş ayaklanıyorken delora dolmuş gözleriyle gülümser ve incecik kalmış bir sesle konuşur

“ben geldim-“

onun sesini duyduğu anda en öndeki colm atılırken delora ağlayarak genç adama yürür ve ikisi sımsıkı sarılırken colm delora’nın sapsarı saçlarını tutuyor, kokluyor, genç kadını kendine bastırıyorken gözleri favian’ı bulduğunda konuşur

“dostum-ne diyeceğimi-*sağol*.”

Colm gözlerini kapatarak başını deloranın saçlarına eğer ve genç kadının kokusunu içine çekerek ona daha da sarılırken favian da gözleri dolarak onları izliyor, bir anda üzerine çöken yorgunlukla odette’in koluna tutunur. Genç kız babasına dönerken favian başını tutuyordur.

“baba? Baba-iyi misin?”

“iyiyim, başım döndü sadece odette, oturalım-“

“odette?”

bütün başlar o tarafa dönerken vien favian’ın yanındaki genç kızı gösterir

“*odette* odette-“

“hayır, vien, odette bizim kızımız..”

vien havadaki elini indirirken bakışları karmakarışık olmuş, delora’ya bakarken genç kadın gülümseyerek ona kollarını açar

“önce hepinize sarılacağım, sonra her şeyi anlatacağım, söz! Günlerce sürse bile..”

vien hala şaşkın, uzanarak delora’yı tutarken ilk anın şokunu attığında sımsıkı genç kadının tutar ve ikisi güle ağlaya sarılırken delora arkadaki şaşkın suratlara el sallar..

“anne?”

lucinda kızının sesini duyduğunda yattığı yerde doğrulurken yaşlar yanaklarından süzülür

“delora-sensin-“

lucinda sarsılarak ağlıyorken kollarını kızına uzatmış, bebeği ona sarıldığında yıllardır eksik olan parçası doluyorken iki sarışın da ağlıyor. Delora az önceki heyecanı ve dönüş mutluluğu sanki bir anda boşalmış gibi hıçkırarak ağlıyorken annesinin saçlarına tutunuyordur. O sırada içeri calis’in kolunda cuslov girerken kardeşini gördüğünde kapının eşiğine tutunur. Genç kadının rengi beyazlamış, kocasının koluna daha da sıkı sarılırken calis onu tutuyor, ama gözleri delora’yı izliyorken genç nobes onları gördüğünde annesini bırakmadan oraya bakar

“abla-“

“delora, sen misin-“

cuslov dizleri titreyerek sendelerken calis bütün dikkatini karısına vererek onu tutar

“cuslov-tamam hayatım-“

“calis iyi değilim-“

calis cuslov'u odadaki tekli koltuğa otururken lucinda kızını ablasının yanına yollamıştır. Delora giderek ablasının dizlerinin önünde yere çökerken cuslov'un ellerini tutarak ağlamaktan kısılmış sesiyle konuşur

“benim-gerçekten benim..”

cuslov onu kendine çekerek sarılırken delora dönmüş, yaşıyor, ruhu pırıl pırıl parlıyorken cuslov kardeşini sımsıkı kendine sarar, yanaklarını öperek saçlarını okşarken gözleri lucinda'nın yanında duran favian'a döndüğünde genç adama gülümser

“favian, onu bize getirdin-başardın-*teşekkür ederim.*”

Favian da artık yorgunlukla kendini bırakmış, yataktaki lucinda'ya sarılırken genç kadın onu da kendinden bir parçaymış gibi tutuyor, yorgunluğunu hissediyorken genç adamın siyah saçlarını okşayarak kendi yorgun sesiyle geçtiğini söylüyordur..

“konuş-kimse araya girmesin-“

conrad odadaki herkesin ağzını sözleriyle bağlarken herkes zaten garip bir şok içinde, beyinler sanki havada süzülür gibi delora'ya bakarlar. Genç kadın ablasının yanı başında oturuyorken cuslov başını onun beline yaslamış, delora genç kadının başını tutuyorken gülümser

“en başından istiyorsanız favian'a bakacaksınız. Ben kurtarıldım..”

bakışlar otomatik bir şekilde favian'a dönerken genç adam lucinda'nın yanında oturuyor, gülümser

“kalem kağıt gerek sanırım..”

genç adamın hemen yanından bir kalem ve kağıt uzatılırken favian liam'a bakarak teşekkür eder. Liam önemli olmadığını söyleyerek ellerini cebine sokarken delora'yla göz göze geldiklerinde gülümser ve iç çekerek favian'a dönerken genç adam elindeki kağıda çizgiler çiziyordur

“bunlar bizim dolaştığımız zamanlar, şu kalın çizgi de..”

favian tam orataya kalın bir çizgi çekmiş, kağıdı kaldırarak diğerlerine gösterir

“..şu anda içinde olduğumuz zaman, yani delora'nın 13 sene önce öldüğü..”

herkes başını sallarken favian delora'ya bakarak devam eder

“delora'yı bir çok kez kurtardım ve hep bu kalın çizgiye dönmeye çalıştım, ama başaramadım. Her deneyişimde bir şekilde delora yine ellerimden kaydı..”

favian'ın bakışları gölgelenirken delora bu hikayeyi defalarca dinlemiş, araya girer

“ama nerede yanlış yaptığını anlayamamış. Bir şekilde zaman sürekli kendini onarmaya çalışmış, çünkü favian çok kısa aralıklarla sürekli aynı yere dönmeye çalışmış. Halbuki yapması gereken beni o zamandan çıkarıp başka bir yere götürmek ve aynı noktaya değil, daha ilerisine dönmekmiş-“
“13 sene kadar ilerisine mi?”

delora conrad'a dönerek başını sallar

“tabii bunu hesap makineleriyle ayarlamak imkansız, daha önce birkaç kez yine yanlış yerlere döndüğümüz oldu, ama biri hep bize yardım etti. O olmasa başaramazdık..”

bakışlar o *birinin* kim olduğunu soruyorken delora gülümser

“Julia Mensonn, şu anda Pluto Merkez Masası için çalışıyor..”

herkes genç kadının adını duymuş, ama yüzünü hatırlamaya çalışırken ewan konuşur

“hani şu yıllar önce ajan black’le general kenrich’in düğün kokteylinde ortaya çıkan kadın, mikrofonu kapıp konuşan..”

işte o noktada bütün kafalar sallanırken yüzler gülümsemeye başlamıştır, sadece liam öyle bir kadın tanımadığını söylemiş, conrad dert etmemesini söyleyerek tekrar delora’ya dönmüşken genç kadın gülümser

“favian’ı kendi kısır döngüsünden de julia kurtarmış, öyle değil mi favian?”

favian başını sallarken herkes tam olarak kimi neyden kim kurtarmış anlayamıyor, daha çok ayrıntı isterler..

SOUNDTRACK / *James Morrison - One Last Chance*

“delora-delora hayır-aç gözlerini-delora!”

favian kollarında cansız yatan kadının göğsüne başını eğerek sarsılırken maynard’ın alevlerinin bıraktığı kapkara ise bulanmış parmakları genç kadının sarı saçlarının arasında dolaşıyordur. Favian, delora’yı *bir kez daha* öylece yıkıntıların arasına bırakırken ayağa kalkmaya çalışır, ama başaramadan tekrar yığılacakken birisi onu kollarından yakalar ve kendine yaslarırken favian dengesini bulduğunda onu tutan kadına bakar

“sen kimsin-“

“julia. Sen de zamanları karman çorman eden adamsın, memnun oldum-dik durmaya çalış, ağırsın..”

favian öylece onu tutan kadına bakıyorken julia kahverengi saçlarının çevrelediği ve yangının içinde hala tertemiz olan yüzü ve parlak kahverengi gözleriyle favian’a bakıyorken konuşur

“seni buradan götüreceğim, sonra oturup konuşacağız..”

favian yine bir şey söylemiyorken gözleri yerde yatan sarışın kadının bedenine dönmüş, yaşları kararmış yanaklarından akıyorken julia o tarafa bakmadan onu daha sıkı tutar ve biraz sonra ikisi de ortadan kaybolurken maynard yıkılır...

---

favian yumuşak bir koltuğa bırakılmış, nerede olduğunu ya da neden burada olduğunu bilmiyor, her şey kocaman bir bulanıklık olarak geliyordur. Julia koltukta pelte gibi oturan adama bir bardak su uzatır ve favian bardağı alınca karşısına oturup ellerini kucağında birleştirerek ona bakar

“ne yapmaya çalışıyorsun?”

favian cevap vermek yerine boş boş bakarken julia iç çekerek oturduğu yerde eğilerek kollarını dizlerine yaslar ve sakince, tane tane konuşur

“adın favian, değil mi?”

favian’dan yine bir tepki gelmezken julia konuşur

“favian son birkaç ayda çok fazla zaman değiştirdin, artık durman gerekiyor-“
“duramam, delora’yı kurtamam gerek..”
“delora, sevgilin mi?”
“nişanlım.”
“neyden kurtarmaya çalışıyorsun?”
“yangın. Ölecek, ama ölmemeli, kurtaracağım-“
“birden çok tanrının işine karıştığının farkındasın, değil mi?”

favian yine tepkisiz kısma geçerken julia tekrar arkasına yaslanır

“tekniğini değiştirmezsen delora’yı asla kurtaramazsın. Onu almaya çalıştığın nokta zaman tanrısı tarafından kilitlendi-“
“neden?”
“birilerinin senin gibilerden evreni koruması gerekiyor-“
“ben kimseye zarar vermiyorum! Nişanlımı kurtarmaya çalışıyorum!”

favian elindeki bardağı yere fırlatırken julia arkasına daha da yaslanarak ayaklarını kendine çeker ve favian’a bakar

“benim evimi de yıkmana gerek yok, sana yardım etmeye çalışıyorum, görmüyor musun?”
“zaman tanrısı sen misin?”
“maalesef değilim, ama sen istediğini almadan bunun bitmeyeceğini bilecek kadar çok zaman gezginliği yaptım. Sonunda kendine zarar vereceksin, yaptığın şey sabah kalkıp 90’lı yılların paris’inde bir kahvaltı edip sonra jüpiter sahillerinde güneşlenmek değil. Bir ölümü geri almaya çalışıyorsun-“
“ama yapamıyorum..”

favian az önceki öfkesi sönmüş, yine oturduğu yerde büzülürken julia iç çekerek genç adama bakar

“yapacaksın, ben de yardım edeceğim. Tanrıların sana verdiği bir ödül gibi düşün bunu ve bana zarar verme. Bu kadarını yapabilir misin?”

favian başını kaldırarak julia’ya bakarken ilk önce bir şey söylemez, ama julia’nın da sabırla bir tepki beklediğini gördüğünde başını sallar. Genç kadın bütün yüzü aydınlanarak gülümserken oturduğu yerden kalkar

“önce sana yiyecek bir şeyler bulalım, sonra şu kırıkları toplayacağım, bir yere kaybolma..”

favian başını iki yana sallarken julia *güzel* diyerek odadan çıkar ve favian’ı kırıklarıyla beraber bırakırken mutfağa ilerler..

“al bakalım..”

julia elindeki tabakta sıcacık, mis gibi kokan tostla beraber bir bardak da sütü favian’a uzatırken genç adam oturduğu yerde biraz daha doğrularak verilenleri alır

“sen beni nasıl buldun?”

julia gülümseyerek yerdeki bardakları toplarken konuşur

“aklın yerine gelmiş, mantıklı sorular duyuyorum..”

favian tostundan bir ısırık alırken julia elindeki kırıklara bakar, sonra hepsini bırakıp kalkarken kendi kendine mırıldanır

“elektrikli süpürge lazım, nereye koydum tabii o problem..”

genç kadın odadan çıkıp süpürgeyi aramaya giderken favian başını eğerek onu izliyor, sonra iç çekerek tekrar arkasına yaslanırken ne gidecek bir yeri, ne de bir daha başka bir zamana gidecek gücü kalmamışken elindeki soğuk süttten bir yudum alır..

---

julia elindeki küçük elektrik süpürgesiyle içeri girmiş, yerde diz çökerek teker teker kırıkları süpürürken favian onu izliyordur. Genç kadın işi bitince tekrar doğrulur ve süpürgeyi öylesine bir yere bırakıp tekrar az önce oturduğu koltuğa kurulur

“artık sorularını cevaplayabilirim, ne demiştin?”

“beni nasıl buldun?”

“kolay oldu, senden başka kimse delirmiş mars maymunları gibi oradan oraya geçiş yapmıyor-ayrıca deli *dana* diyecektim, ama zamanların karışmasın diye kullanmadım. Bilmek istersen, şu anda 2008 yılındasın..”

favian’ın gözleri büyürken julia gülümser

“o kadar da uzak değil..”

“neden beni buraya getirdin?”

“sürekli tenis topu gibi aynı zamana çarpıp dönüyordun, artık oradan çıkman lazımdı-“

“delora ne olacak?”

“bir şey olmayacak. Ölüyor dememiş miydin? Yine ölü olacak-“

“onu kurtarmam gerekiyor benim-“

“şu anda değil o kadar ileri gitmek, şu koltuktan bile kalkamazsın, o yüzden sana fırsat verilmişken dinlen-ve işin garibi nedir biliyor musun?”

favian oldukça *bilmiyormuş* gibi bakıyorken julia kendi sorusunu kendisi cevaplar

“bunu ben yapmış olsam her zaman içinde cezalandırılırdım, ama sen paçayı kurtardın, hem de karşına ben çıktım. Ne kadar şanslı olduğumu görüyor musun?”

“ben seni tanımıyorum-“

“ben de seni tanımıyorum. Şans..”

favian akıllı karmakarışık bir yumak olmuş, öylece julia’ya bakıyorken genç kadın sanki asıl yapmak istediği buymuş gibi gülümser

“delora’yı kurtaracaksın favian, ama biraz beklemen gerekiyor. Zaman sadece sana ait değil, ona kendini iyileştirmesi için yer vereceksin ki o da seninle birlikte çalışsın. Anlatabildim mi?”

favian başını iki yana sallarken julia gözlerini devirerek yerinden kalkar

“sen bence banyo yap, gel benimle..”

julia onu beklemeden yine odadan çıkarken favian bir an etrafına bakar ve 2008’de, tanımadığı bir evde, bilmediği bir kadınla kalıyorken şimdi gidip banyo yapacaktır, ayağa kalkar..

“bir süre julia’yla beraber kaldım. Julia bana zaman tanrısının gönderdiği görevlilerden biri olduğunu söyledi. Her zaman gezgini tanrılar için çalışmazmış. İnanmak durmundaydım, zaten her yolu denemiştim, kaybedecek bir şeyim yoktu.”

Herkes büyük bir dikkatle favian’ı dinliyorken genç adam devam eder

“Evden çıkmadım, izin vermedi. Her gün delora’yı ne zaman kurtaracağımı sordum, o da yakında dedi. O yakın gelene kadar ben de farkında olmadan gücümü toplamıştım. Julia o aralarda bana bu zamandan haberler getiriyordu. Neler olduğunu, olanların sizi nasıl etkilediğini hep bildim..”

dikkatli bakışlar son 13 senenin olaylarıyla birbirleri üzerinde dolaşırken odaklar tekrar favian’a döndüğünde genç adam konuşur

“sonunda bir gün ne zaman gideceğimizi sorduğumda julia bugün dedi, ve gittik..”

“kimseye görünmeden gidip delora’yı alacaksın ve başka hiçbir şey yapmadan buraya geleceksin. Konuşmasına da izin verme..”

favian başını sallarken julia genç adamın omzunu sıkar

“hadi..”

favian ondan ayrılarak bir an sonra ortadan kaybolurken julia arasında oturduğu çalıları biraz daha önüne alarak yeşil otların arasında beklemeye devam eder..

“delora-“
“favian sana aşağı inmeni söyledim!”

delora’nın bakışlarındaki dehşet favian’ın içini dondururken genç adam nişanlısını kolundan çeker

“benimle gel-“
“fav-“

delora daha kelimesini bitiremeden içinde bir şeylerin kaydığını hissederken biraz sonra ikisi de sarayın dışında varolduklarında delora başını tutarak çalılardan arasından çıkan kadına bakar. Julia da ikisine bakıyor, delora’ya bakarak gülümser

“ben seni tanıyorum sanırım-“
“julia!”
“her neyse, gidelim-“
“nereye gidiyoruz?!”
“delora, lütfen-“

delora elini favian’dan kurtarıırken etrafına bakar ve bahçede diğerleriyle birlikte bekleyen favian’ı görürken ona bağırarak ister, ama o anda sesi kesilerek yine beynine bir şey batarken bu sefer gözlerini açtığı anda kendini daha önce hiç görmediği bir evde bulur. Genç kadın iki elini de deliler gibi ağrıyan başına bastırırken önündeki favian’a ve diğer kadına bakar

“ne istiyorsunuz benden?”
“hiçbir şey, ölmekten kurtuldun delora, tebrikler..”

julia gülümseyerek ikisini yalnız bırakırken favian iç çekerek saf bir şok içinde ona bakan delora’ya döner..

Delora, favian’ın ona verdiği gazetelere bakıyorken bazıları onun geldiği günün ertesi, bazıları yıllar sonrasını gösteriyordur. Genç kadın dehşetle hepsini kelime kelime okuyorken artık beyninin kıvrımlarının kurduğunu hissettiğinde hepsini bırakır

“nasıl böyle bir şey olabilir-şimdi ne olacak!? diğerlerini kurtaracak mıyız-“
“hayır!”

julia bir anda içeri dalmışken artık daha fazla dinlemeye dayanamamıştır

“başka kimseyi kurtarmayacaksınız, hayır işi yapmıyoruz-“
“sen nesin ki-yüce luslo, bir dakika-ben seni tanıyorum..”

julia da elini kaldırmışken iki kadın da birbirlerine bakıyor, julia dilinin ucunda olduğunu söylüyorken biraz sonra vazgeçmiştir, ama delora hatırlamış, ayağa fırlar

“sen o kadınsın, şeydeki kadın-“
“lütfen porno filmlerden biri deme-“

favian gözlerini devirirken delora aldırmamıştır bile

“black-kenrich kokteylindeki kadın-“
“kim?”
“mikrofonla gelip *bensiz nasıl evlenirsiniz!* Diyen kadınsın-“
“bak bu gerçekten yeni bir şey..”

favian julia’ya aldırmadan delora’yı kollarından tutarak yerine oturtur

“bu julia o zamanları daha yaşamamış olmalı delora-“
“kim bu julia favian, bu kadına nasıl bu kadar güveniyorsun?”
“julia da benim gibi bir zaman gezgini-“
“ve zaman tanrısının görevlisi. Unutmayalım..”

favian başını sallarken delora dönerek julia’ya bakar, sonra tekrar favian’a dönerken sorar

“ne zaman döneceğiz?”

favian iç çekerek julia’ya bakarken genç kadın yine görevlerinin gereklerini yerine getirmesi gerekiyor, kötü haberi vermek için hazırlanır..

“uzunca bir süre oradan ayrılmayacağımızı söyledi. Ne kadar isyan edip ağladımı hala hatırlıyorum, ama sonra mantığını kavrayınca aslında çok da adil olduğunu görüyorum..”

bakışlar bu sefer delora’yı izliyorken genç kadın hafifçe gülümser

“julia’nın zaman gezginliğine ve zaman kavramına bakış açısı o kadar duru ve anlaşılırdı ki, aynen şu şekilde anlatmıştı, sizin gitmek istediğiniz zaman şu anda kendini onarmaya çalışıyor. Bu yüzden de ne seni, ne delora’yı bir süre daha kabul etmeyecek. Bu bir güvenlik önlemi ve bunu aşamazsınız. O yüzden bir süre burada yaşayacaksınız, ne kadar olduğunu ben de bilmiyorum, ama garanti olsun diye 15 sene diyorum. Demişti ve ikimizin de nasıl bir anda alevlendiğini tahmin edersiniz..”

“hiç bilmediğimiz bir zaman. Bin yıllar öncesinden bahsediyoruz, 2008, orada hayat nasıldır tek bir fikrimiz bile yoktu, ama 15 sene orada kalmamız gerekiyordu-“
“gerçi yine julia’nın sözünü dinlemedik, 13 sene oldu favian..”

favian gülümserken diğerleri onların tatil anılarını anlatırmış gibi duran yüz ifadelerini izliyorlardır. Delora bakışları fark edince kendini toplayarak konuya döner

“sonuçta ikna olduk. Bir ölümü geri almıştık, bizim de bir şeyler vermemiz gerekiyordu, zamanımızı verdik. Kilitler kalkana kadar Julia bize ne yapmamızı söylerse onu yapacaktık. İlk birkaç hafta korkunçtu. Ne yapılır, ne edilir, nereye nasıl girilir çıkılır hiçbir fikrimiz yoktu-“
“kimliklerimiz bile yoktu!”

delora gülümseyerek başını sallarken favian diğerlerine dönerek anlatır..

SOUNDTRACK / Roy Orbison - *Pretty Woman*

“alın bakalım, bunlar kimlikleriniz..”

favian ve delora uzatılan kartları alır ve ikisi de üzerlerindeki resimleri gördükleri anda aynı anda itiraz ederler

“bu kadın şişman!”
“bu adam kel!”

julia gözlerini devirerek konuşur

“sen liposuction yaptırdın, sen de saç ektirdin-“
“julia bu insanlar bize benzemiyor-“
“ben o kağıt parçalarına ne kadar para verdim biliyor musun? Sırf isimleri değiştirmek için yolunmuş tavuğa döndüm. o yüzden kesin sesinizi ve oturun. Üstelik bu zamanda kimsenin işine karışmazsanız kimse de size kimliğinizi sormaz.”

Favian ve delora susarken julia ikisini de omuzlarında iterek koltuğa oturtur

“paranız var mı?”
“bunlar var..”

favian cebinden 100 luplex lupa’sı çıkarır ve julia’ya verirken genç kadın bir elindeki paralara, bir de favian’a bakar

“tek gezegenli evren sistemini bir daha mı açıklayacağım?”
“paran var mı dedin verdim!”
“bu para mı, lupa bu-“
“o da para-“
“dolar lazım favian dolar, yeşil yeşil-“
“banka soyalım?”

julia ve favian delora’ya bakarken genç kadın kaşlarını kaldırır

“soymayalım, tamam..”
“sen kimliğine bak delora..”

delora başını eğerek kimliğine bakarken julia favian’a döner

“yarın tam söylediğim tarihe gidip kendine bir birikim hesabı açtıracaksın..”
“hangi parayla?”
“onu da vereceğim, sen sadece ne yapacağını bil, gel benimle..”

favian kalkarak julia’yı takip ederek mutfaktaki kilere girer. Julia üst raflardan kocaman bir kutu çekip çıkarır ve kutuyu yere bırakıp kapağını açarken içinde lastikle birbirine tutturulmuş ve lastiklere

dolanmış kağıtlarda farklı yılların yazdığı para demetlerini çıkarır. 1942 yazan bir demeti çıkarıp favian'a uzatır

"bu zamana ait son demet, sonra senden alacağım.."

favian gülümseyerek teşekkür eder ve parayı alırken julia kutunun kapağını kapatırken ne yapması gerektiğini anlatıyordur..

"favian nerede kaldı?"

julia televizyondaki bir diziyi izliyorken delora'nın sorusuyla ona döner

"gelir birazdan, cips?"

delora uzatılan kaseden birkaç tane cips alırken televizyona bakar

"nedir bu?"

"yalan rüzgarı.."

"yalancı mı herkes?"

julia bir kahkaha atarken cips neredeyse boğazına kaçıyor, öksürerek kendine geldiğinde delora'ya döner

"değiller, dallas gibi bir şey-"

"dallas ne?"

"boşver delora-"

"boşveremem, 15 sene burada yaşayacaksam bilmem lazım, anlat-şu kim mesela?"

"victor, şu kadınla evliydi bir zamanlar, onun adı nikki-"

"neden boşandılar-"

"o kısmı ben de kaçırdım, ama bir şey olmuştur mutlaka, şu ashley, victor aslında ashley'i seviyordu-"

"onunla mı evlendi?"

"hayır lauren'la takılıyor şu an-"

"lauren hangisi?"

julia birazdan çıkacağını söylüyorken hemen sonra lauren yerine favian odada belirdiğinde kanayan dudağını yalıyordu

"bankayı soydular.."

delora'nın gözleri büyürken julia ağzına bir cips daha atar

"iki gün sonraya gitseydin-"

"öyle yaptım, ama gidemeden yumruğu yemiş bulundum-"

"kimse seni gördü mü?"

"zannetmiyorum.."

"iyi o zaman boşver.."

delora favian'ın dudağına bakıyorken genç adam televizyonu işaret eder

"yine mi yalan rüzgarı izliyorsun-"

"sus, çok heyecanlı.."

favian susarak dikkatini delora'ya verirken iyi olduğunu söylüyordur..

“evet, bugünkü dersimiz metroya nasıl binilir..”

favian ve delora uslu öğrenciler olarak başlarını sallarlarken ellerinde 1942’de açtıkları hesabın kazandırdığı paralarla alınmış giysilerin torbaları vardır. Julia onların önünde duruyorken elindeki metro giriş kartını kaldırır

“şurdaki beyaz okların yönünde kartları burdan geçireceksiniz, sonra şu turnikeyi ittirip gireceksiniz, gayet basit..”

delora ve favian başlarını sallarken delora julia’nın ona öğrettiği gibi topluluk içindeyken sorularını fısıltıyla sorar

“uçarak mı gidiyoruz?”

“rayları kullanıyor maalesef..”

delora *hmmlayarak* bu bilgiyi de alırken elindeki metro kartına bakar

“ben giriyorum..”

julia turnikenin önünden çekilirken delora kartını geçirir ve küçük sinyal sesinden sonra kilidi açılan turnikeyi ittirerek karşı tarafa geçerken gülümser

“yaptım!”

“süpersin, sana dondurma alacağım-favian sen de..”

favian da kartını geçirir ve elindeki torbaları kaldırarak turnikeden girerken julia ona da bir dondurma sözü verir ve kendi kartını geçirirken az önceki sevimli sinyal sesi gayet bet bir sesle çalar ve genç kadına kartın limitinin bittiğini gösterirken julia yüzünü buruşturur. Karşı tarafta delora ve favian ona gülüyorken julia *hahalayarak* ortadan kaybolduğunda ikisinin de yüzündeki gülümsemeler anında solar ve bir anda yalnız kaldıkları hissi ikisini de korkuturken biraz sonra julia arkalarından ikisinin de omzunu tutarak ortalarına girer

“HAH! O KADAR KOLAY MI?”

“ne yaptın!?”

“15 saniye öncesine gittim, kartı doldurup sizden önce girdim, sonra da korkunuzu izledim, komiksiz..”

delora ve favian hiç de eğlenmiş gibi görünmüyorken julia gözlerini devirerek onları çeker

“korkmayın hadi, buradayım ben, hem bak daha dondurma yiyeceğiz, yürüyün..”

favian ve delora yürürken julia da onlarla yürüyor, köşede gitarını çalan müzisyenin açtığı kutuya birkaç bozukluk atıp yoluna devam eder..

“git sen al dondurmaları delora-“

“alamam ben!”

julia gayet doğal, *neden* diye sorarken delora omzunu silker

“daha hazır değilim..”

“dondurmacıyla evlenmeyeceksin, dondurma alacaksın-“

“olsun-“

“butiklerin askılarını boşaltırken gayet hazırdın! Kalk.”

Delora üffleyerek kalkar ve julia'nın uzattığı parayı alıp dondurmacının arabasına giderken julia sırtarak onun arkasından bakar ve favian'a döner

“çok iyi anlaşıcağız çok, yarın size bir ev bulacağım..”

favian'ın gözleri büyürken julia delora'ya çilekli almasını seslenir..

SOUNDTRACK / Everybody Else - The Longest Hour of My Life

*And I wanna tell you straight, sometimes you have to wait,
but it's worth it even if it's a little late.
I miss the rain, I miss the sun..
when I'm at home, I miss being gone.
I miss that subway rattling by, the longest hour of my life*

Julia kendi yaşadığı iki katlı apartmanın üst katındaki dairenin kapısını açıp favian ve delora'yı içeri alır ve üçü beraber dayalı döşeli dairenin içinde yürürken julia konuşur

“burası da benim-“

“efendim?”

“kaç paran var senin?”

julia yine aynı anda gelen sorulara elini kaldırır

“ben sizden daha uzun zamandır bu işi yapıyorum ve daha zekiyim-“

“ben prenstim.”

Julia o konuyu kapatmasını söylerken evin salonunda ilerler

“her şey benim evdekilerin hemen hemen aynısı. Aletler, banyo, her şey aynı, zaten siz de biliyorsunuz. İki yatak odanız var, birini ilerde isterseniz çocuk odası yaparsınız-“

“çocuk?”

julia başını sallarken gülümser

“15 sene boş boş oturacak mısınız? O paraları ne yapacaksınız?”

delora ve favian birbirlerine bakarken julia gidip delora'nın elini tutar ve nişan yüzüğünü göstererek konuşur

“isterseniz sizi evlendirelim-“

“julia..”

“evet?”

“biz geri dönmek istiyoruz, hayatımızı orada devam ettirmek için-“

“daha uzun bir süre hayatınızı orada devam ettiremeyeceksiniz ve beraber bir hayat istiyorsanız burada başlayacaksınız-“

“senin neden çocuğun yok o zaman?”

“olmadığını kim söyledi?”

delora'nın gözleri büyürken favian kaşlarını kaldırır

“senin çocuğun mu var?”

“daha yok, ama 8 aya kadar olacak-“

“HAMİLE MİSİN SEN!?”

julia delora'nın feryadıyla gerilerken ellerini kaldırır

“üç gözlü humgrop doğurmayacağım ve evet, hamileyim-“

“neden söylemedin?”

“*pardon anne, unutmuşum.*”

Delora gözlerini devirirken genç kadının koluna vurur

“bilsem daha az salak saçma şeyler yapardım, bütün gün dolaştın-“

“kanser değilim delora, hamileyim, hem doktorum sık sık yürümemi söyledi-“

“doktora ne ara gittin?”

“merhaba, ben julia, zaman gezginiyim, siz?”

favian gülerek özür dilerken julia da gülümser

“siz evinize alışı, ben gidip vitaminlerimi alacağım..”

delora ve favian hep bir ağızdan teşekkür ederken julia onlara el sallayarak evden çıkar..

---

birkaç hafta sonra delora ve favian eve iyice yerleşmişler, her şey yolunda gidiyorken julia artık gün saymayı bırakmazlarsa yaşayamayacaklarını söylemiştir. Onlar da gün saymayı bırakmış, yalan rüzgarı izleyip ara sıra alışveriş yaparak günlerini geçiriyordur.

O günlerin birinde favian bahçede çimleri biçiyor, delora ve julia da üst katın balkonunda oturmuş, mayıs ayının güneşli günlerinden birinde bacaklarını bronzlaştırmaya çalışırken delora sorar

“julia, ben bir yerde çalışabilir miyim?”

“ne gibi?”

“iş gibi-“

“paranız mı bitti?”

“bitmedi, ama sıkıldım..”

julia gülümserken güneş gözlüğünü indirerek yanındaki sarışına bakar

“kimliğin sahte, o yüzden maaş alarak çalışamazsın, ama senin yardımına ihtiyaç duyacak ve kimlik istemeyecek birkaç yer biliyorum, zaman geçirmek için..”

“neresi?”

“kilise mesela, rahibi tanırım, çok iyi bir adamdır, para istemediğin sürece de öyle iyi kalır. Zaten sana verecek parası da yoktur. Minnacık bir kilise-“

“olur, ne iş yapacağım?”

“bilmem. Bazen toz alırsın, bazen gelen bağışları toplarsın, konserveleri kutulayıp yoksullara dağıtırsın, arada kulağını itiraf odasının duvarına yaslayıp mahalledekilerin sırlarını dinlersin-“

“julia!”

“hamile olan benim! Ben de sıkılıyorum!”

delora gülerken julia da yine inci dişleri parıldayarak gülümser ve yüzünü yine güneşe dönerken yarın rahiple konuşacağını söyleyip, yalan rüzgarının başlamasına ne kadar kaldığını sorar..

“peder larson, bu delora nobes, çok yakın bir arkadaşımıdır. Eğer siz de kabul ederseniz kilisede gönüllü olmak istiyor..”

yaşlı adam üzerindeki siyah cüppeyle tezat bembeyaz saçlarıyla ve babacan mavi bakışlarıyla gülümser

“tabii, her zaman iki ele daha ihtiyacımız vardır. Neredensin kızım?”

delora bir an tutulurken rahatsızca gülümseyerek julia’ya bakar, sonra pedere döner

“burdanım efendim, burdan..”

“Pazar günleri seni kilisede göremediğim için sordum kızım..”

“burada doğdum efendim, ama uzun zamandır yurt dışındaydım, çok talihsiz olaylar yaşayınca buraya döndüm. biraz ruhumu dinlendirmek için de size sığındım..”

julia kaşlarını kaldırarak delora’ya bakıyorken hafifçe gülümser, kız çabuk öğreniyordur. Julia tekrar rahibe döner

“isterseniz bugün hemen başlasın peder..”

“tabii!”

delora da istekle atılınca peder larson gülümser

“başlasın tabii..”

iki güzel bayan da gülümserken peder larson julia’ya dönerek bebeğin nasıl olduğunu sorar ve konu değişir..

“birkaç ay sonra peder larson ve diğerleriyle çok iyi arkadaş oldum. Gittikçe mahalledeki diğer insanlar da beni tanımaya başladı. Julia’yla zaten her şey mükemmeldi. Gerçekten 8 ay sonra julia’nın kızı doğdu, emma. O da şimdi bizim kurbağalarla beraber melekler okulunda olmalı..”

yüzlerde hafif bir gülümseme belirirken delora’nın bakışları kendi kızına dönmüştür, gülümser

“emma’nın doğumundan sonra hala çok sihirli olduğunu düşündüğüm bir şey oldu. Bir gün kiliseye durmadan ağlayan bir kadın geldi, kucağında da minnacık bir bebek..”

“PEDER! PEDER YALVARIRIM YARDIM ET!”

delora irkilerek kucağındaki bebekle kapından girip koşturan kadına bakar ve elindeki toz bezini katlayarak peder larson’ın geldiği tarafa bakar. Yaşlı adam delora’ya sakin olmasını söyler ve ona koştan kadını kollarından tutar

“neyin var kızım?”

“BU BEBEK LANETLİ PEDER! EVİMİN HUZURUNU, BEREKETİNİ, HER ŞEYİNİ YOK ETTİ. EVİMİZDE HASTALIKLAR BİTMEK BİLMEDİ!”

delora şaşkınlıkla kadının söylediklerini dinliyorken peder sanki kum torbasıymış gibi tutulan bebeği kadından alıp kollarından tutar ve pembe örtüler arasındaki küçük kızın yüzüne bakar, sonra dönerek yere çökmüş kadına bakar

“bu çocuk kimin kızım?”

“benim, ama doğuramaz olaydım! Babası belli değil! Başında beri lanetler getirdi-“

“tanrının yarattığı hiçbir masum evlat evine lanet getirmez, düzgün konuş kızım-“

“peder yalan söylemiyorum! İnanın bana!”

“kalk, yerden kalk, yüzüne bak..”

delora, peder laron'sın ilk defa sesinin bu kadar öfke dolu olduğunu görmüş, endişeyle olanları izliyorken yaşlı adam öfkesinden titreyen sesiyle konuşur

“sen tanrının evine gelmiş, onun sana verdiği evladın lanetli olduğunu söylüyorsun. Hiç böyle şey görülmüş müdür?”

“babasız bir tohum o-“

“ONU İFFETSİZLİK ETMEDEN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİN!”

delora peder'in alnındaki damarın attığını gördüğünde atılır ve yaşlı adamın elinden bebeği alırken yerdeki kadın kalkmış, delora'nın eski dinlerin birinden olduğunu tahmin ettiği dillerin biriyle konuşuyor, muhtemelen kötü şeyler söylüyordur. Delora kollarındaki bebeği kendine çekerken küçük kız biraz sonra ağlamaya başladığında peder laron iyice çileden çıkmış, konuşan kadının önüne geçer

“kendine hakim ol kızım!”

“o bebeği ne yapacaksınız yapın! Yoksa ben öldüreceğim!”

“delora, polisi ara-“

delora hemen gidecekken kadın bir anda kendinden geçer

“KENDİMİ ÖLDÜRÜRÜM-ÖLDÜRÜRÜM-ALIN O BEBEĞİ BENDEN!”

peder laron delora'ya eliyle gitmesin işaret ederken genç kadın korkuyla dönerek uzaklaşır ve kürsünün arkasındaki kapıdan içerdeki odalara girerken bir anda patlayan bir silah sesi duyduğunda irkilerek kucagındaki bebeğin üzerine eğilerek yere çöker..

---

delora şokla arkasını döner ve bebeği tek kolunda tutarak kapıyı aralarken kilisenin bir anda insan akınına uğradığını görmüş, herkes yerde yatan kanlar içindeki kadına bakıyorken delora korkuyla tekrar içeri girerek kapıyı kapatır ve sırtını kapıya yaslayarak kollarındaki bebeğe bakarken küçük kızın kahverengi gözleri de onu izliyordur, yüzünde hafif bir gülücük oluşurken delora gözleri dolarak eğilir ve minik bebeğin başını öperken küçük eller genç kadının yüzünü tutar..

“kadını kimse tanıımıyormuş, peder de ilk defa gördüğünü söyledi. Yerel polisler peder laron'ın başına fazla iş açmayacaklarmış..”

julia başını sallarken kucagındaki emma'yı hafifçe sallıyor, yine favian'a dönerek sorar

“delora hala kilisede mi?”

“bebeği bırakmak istemiyor..”

“bir şekilde bırakması gerekecek-“

“peder bebeğin varlığını kimseye söylememiş, zaten etraftaki kimse de kadını tanımadığını söyleyince peder kadın kiliseye girip delirdi, sonra da kendini öldürdü demiş. Bebeğin var olduğunu kimse bilmiyor. Sadece biz biliyoruz..”

julia dudağını ısırarak kendi bebeğine bakarken emma alt dudağını emerek uyuyor, etraftaki fısıldamalar ona ninni gibi geliyorken julia yavaşça ayağa kalkar ve küçük kızını beşiğine bırakıp favian'a bakar

“sen emma'ya göz kulak ol favian, ben gidip delora'yı göreceğim..”

“beni odaya almadı, sadece peder giriyor-“

“ben de kapıyı çalmayacağım, hala öğrenemedin, *zaman gezginiyiz.*”

Favian hafifçe gülümserken julia dönerek uyuyan bebeğine bir öpücük yollar ve ortadan kaybolur..

SOUNDTRACK / Glenn Close & Phil Collins - You'll Be In My Heart

*Come stop your crying, it will be all right
Just take my hand, hold it tight
I will protect you from all around you
I will be here, don't you cry*

Delora saatlerdir kucağındaki bebekle oturuyor, küçük kızı sallayarak uyutmuş, ağladığında avutmuş, dışarda olanlardan bir süreliğine de olsa korumuşken kendisi ondan daha çok korkuyordur. Sarışın kadın gözlerinden yaşlar süzülerek pencereden süzülen geceyi izliyorken bir an sonra içerde julia belirir

“delora?”

delora başını çevirerek o tarafa baktığında julia onun ağladığını görmüş, genç kadının yanına gider ve ona omzundan sarılarak kucağındaki güzel bebeğe bakarken gülümser

“iyi misiniz?”

“değilim julia..”

julia başını kaldırarak delora’ya baktığı anda sarışın güzelin ipleri çözülmüş, sarsılarak ağlamaya başlarken julia iç çekerek onun başını omzuna yaslayarak sakinleşmesini bekler..

“ne zaman döneceğim? Ne zaman evimi bulacağım ben-“

“az kaldı delora, sabırlı olacaksın-“

“olamıyorum..”

julia genç kadının sesinde minicik bir kızın isyanını duyduğunda kalbi kırılarak onun saçlarını okşar

“ama olmak zorundasın delora, yoksa bu güzel kıza kim bakacak?”

delora ağlamayı bırakarak başını kaldırır

“ne?”

“peder laron’la konuştum, bebeği ne yapacağını sordum. Başka bir kilisede tanıdığım rahibelere bırakabileceğini söyledi-“

“olmaz, bu bebek özel julia-“

“biliyorum..”

“biliyor musun?”

julia gülümserken başını sallar

“tutunmak için bir şey mi istiyordun? Al sana minnacık da olsa bir dal-“

“ama ben, bilmiyorum, yapamam..”

“dondurma da alamam demiştin..”

delora yaşlı gözleriyle gülümserken başını eğerek kollarındaki bebeğe bakar

“annesi gelip lanetli diye bağırduğunda ne olduğunu anlamamıştım, ama kucağıma alınca hissettim. Bu bebek çok güçlü julia, bu dünyadan değil..”

“belki de o yüzden seni buldu?”

delora mavi bakışlarını julia’ya çevirmiş, sessizce beklerken julia bir şeyler biliyor gibi gülümsüyordu. Delora onda bir şeylerin farklı olduğunu biliyor, gözleri büyürken konuşur

“sen başka bir zamandan geliyorsun..”

julia kocaman gülümserken başını sallar

“kendine güven delora, başaracaksın, bebeği bırakma..”

delora şaşkınlıkla başını sallarken julia gülümser ve genç kadının başından öperek geri çekilirken biraz sonra ortadan kaybolduğunda delora heyecanla bir nefes alarak kollarındaki küçük kıza bakar, sonra kalkarak odadan çıkarken dışarda julia ve peder larson konuşuyordur..

---

herkes şokla odette’e bakıyorken genç kız gülümser

“beni kiliseye bırakan kadın her kimse ona minnettarım, umarım ruhu huzurludur..”

delora elini uzatarak odette’i yanına alırken genç kız ilk defa gülümsediği günden beri annesi bildiği kadına sarılır ve sarı saçlarını öperken gülümseyerek diğerlerine bakar

“her şey çok kötü başladı gibi geliyor, ama çok eğlenceli devam etti, baba sen beni ilk gördüğün zamanı anlatmak ister misin?”

delora gülerken favian gözlerini deviriyordur. Şaşkın bakışlar genç adama dönerken favian konuşur

“delora, julia ve peder aralarında anlaşıp bebeğe bizim bakmamıza karar verdikleri gece delora eve döndü ve *bir kızımız oldu* favian dedi..”

SOUNDTRACK / Phil Collins - You’ll Be In My Heart

*For one so small, you seem so strong
My arms will hold you, keep you safe and warm
This bond between us can’t be broken
I will be here, don’t you cry
You’ll be in my heart
From this day on, now and forever more..*

“delora sen ciddi misin?”

delora yattığı yerden *hıhıml*arken favian saatlerdir gözünü kırpmamış, yataklarının karşısında kurulu olan beşiğe bakıyor, yan dönerek delora’ya sarılır

“hayatımızı burada mı kuracağız? Kızımızla beraber?”

delora’nın gözleri açılırken genç kadın yavaşça dönerek favian’la yüz yüze gelir

“yapabilir miyiz?”

“istersek neden olmasın..”

“ben hala dönmek istiyorum favian-“

“döneceğiz..”

“bebek?”

“o da bizim değil mi? onu da alacağız..”

“her şeyimizi bilecek, bizden bir parça olacak, değil mi?”

favian başını sallarken yakışıklı yüzünde sıcak bir gülümseme vardır. Delora da nişanlısının mavi gözlerine bakıyor, gülümserken uzanarak onu öper. İkisinin dudakları bir an birbirinde asılı kalırken hemen sonra ayrıldıklarında delora sorar

“adı ne olacak?”

favian hafifçe dudağını bükerek hiçbir fikri olmadığını gösterirken delora onun tişörtünün yakasıyla oynuyor, usulca konuşur

“ben bugün ister istemez bir isim düşündüm aslında..”

“ister istemez?”

“onunla o odada otururken, bana gülümsedi, biliyor musun favian?”

favian, delora’nın gözlerinde parlayan sevgiyi gördüğünde gülümser

“ne düşündün?”

“odette..”

favian *ah delora* diyerek genç kadına sarılırken delora’nın da gözleri dolmuş, genç adamı tutar

“bakışları aynen odette gibi parlıyor, bir görsen. Hem döndüğümüzde bir şekilde onu da geri götürmüş olacağız..”

delora sesi kısılarak usulca ağlarken favian o masum kraliçenin ölümünün delora’yı nasıl sarstığını görüyor, itiraz etmeden usulca bir *odette* fısıldıyorken, küçük bebek onların kraliçesi oluyordur..

“emma, tatlım bak, bu odette..”

emma annesinin kucağından karşı kucaktaki bebeğe bakıyorken odette gülen suratıyla karşısındaki bebeğe bakıyordur, annesinin kucağında debelenirken delora onu kendine çekerek sarılır

“gülücükleri bol bulup sürekli saçan kızım benim!”

odette karnının öpülmesiyle yine gülerken delora onun tombik yanaklarını öpüyor, kızını ters çevirip kucağına oturttuğunda julia’ya bakar

“geceleri o kadar rahat uyuyor ki julia, inanamıyorum..”

julia bebeklerinin bile ballı olduğunu söylüyorken kendi kızını kollarından kaldırarak dizinden hoplatıyor, konuşur

“benim kızım da geceleri uyumuyor delora teyzesi, bağırıp duruyor, bir sağa dönüyoooo, bir sola dönüyoooo, sonra bir daha bağırıyor, değil mi deli kızım benim, söyle hadi! söyle!”

emma bir anda ağlamaya başlarken julia *aww*layarak bebeğine sarılır ve hafifçe sırtını sıvazlarken delora gülümseyerek odette’in başını öper..

“anne, anne hadi bebeğim, anne..”

favian odette’in önünde oturmuş, saatlerdir ona anne dedirtmeye çalışıyorken odette kocaman kahverengi gözleriyle babasını izliyordur. Küçük kızdan tek bir kelime çıkmıyorken biraz sonra o da sıkılmış olacak, emekleme pozisyonuna geçerek uzaklaşmaya başlar. Favian onun bezle kaplı koca poposuna bakıyorken gülerek onun peşinden emekler. Odette babasının arkasından geldiğini anlayınca bir gülücük patlatıp bezli poposunu daha da hızlı oynatarak emekliyor, o sırada dış kapı açılıp delora içeri girerken göz hizasında kimseyi görememiş, ama başını eğip yerdeki iki ayrı boyuttaki bebeğe bakarken güler. Kızı babasının önünden tüm gücüyle emekleyerek geliyorken bir anda bağırır

“ANİ!”

delora gözleri büyüyerek yerdeki ufaklığa bakıyorken odette annesinin ayaklarının dibine gelmiş, ellerini uzatmak isterken poposunun üzerine oturur

“anî!”

delora heyecanla gözleri dolarak yere çöker ve kızını kucağına alarak tekrar doğrulurken odette gülümsyerek onun boynuna sarılır. Biraz sonra küçücük bir *anî* daha duyulurken delora yerdeki favian’a bakarak usulca bir *anî* fısıldadığında genç adam gülümser..

“çocuklar ayak altından alınsın!”

favian bir koluna odette’i almış, diğerine de emma’yı alarak odadaki kocaman yılbaşı ağacının başına giderken iki küçük kız da kırmızı tulumları içinde yeşil dallara uzanmaya çalışıyordu. Julia elindeki hindiye masanın ortasına koyup geri çekilirken delora da elindeki patates püresiyle içeri girmiş, ağacın başındakilere bir öpücük atıp masaya gider. Biraz sonra herkes masadaki yerlerine geçerken küçük kızlar annelerinin yanındaki bebek koltuklarına oturmuş, birazdan biberonları önlerine konurken küçük eller içi meyve suyu dolu biberonlara uzanıp *foççuklamaya* başlar. Julia herkese hindi servisi yapıyorken delora da tabaklara patates püresini koyuyor, o sırada televizyonda dünyanın her yanından yılbaşı kutlamaları gösteriliyorken delora gülümser

“çocuklar biraz daha büyüdüğünde yılbaşında başka bir şehre gidelim..”

favian olur diyorken julia sadece gülümsemiştir. Herkes tekrar yerine oturup yemeğe başlanacakken delora sabahtan beri gerekmedikçe sesi çıkmamış olan julia’ya bakıyordu

“julia, bir şey mi oldu?”

“kim, ben? Hayır, neden?”

delora tek kaşını kaldırırken favian da tabağındaki kuşkonmazların birini eline almış, kıtır kıtır yerken julia’ya göz kırpar

“bir şey olmuş..”

“olmadı bir şey, yemeklerinizi yiyin hadi, daha geri sayım yapacağız..”

delora ve favian bakışırken julia da onlara bakıyor, iç çekerek elindeki çatalla bıçağı bırakır

“peki, yarını bekleyecektim-“

“kötü bir şey söyleyeceksin..”

delora’nın bakışları derhal çökerken julia uzanarak onun elini tutar

“o kadar da kötü değil-“

“ama kötü..”

“ben emma’yı da alarak bir süre başka bir zamana gideceğim..”

delora gözleri dolarak başını eğerken favian da elinde kalan kuşkonmaz parçasını tabağa bırakır

“bizi bırakacak mısınız?”

“sizin artık bana ihtiyacınız yok favian, her şeyi öğrendiniz, odette 3 yaşına geldi!”

“ama yine de yalnız kalacağız-“

“yalnız değilsiniz, aile oldunuz. Benim de aklımda olan planlar vardı favian, siz gelmeseniz de işleyecekti-“

“biz sensiz nasıl yapacağız julia?”

julia ağlamaklı sesin geldiği tarafa dönüp delora’yı yine iki gözü iki çeşme görürken gülümser

“sonsuz kadar gitmiyorum! Mutlaka görüşeceğiz..”

“emma’yı da alıyorsun, uzun süre gideceksin..”

“gitmem gerek delora, emma normal bir çocuk olmayacak, insanların ona bir yaratılmış gibi bakmasını istemiyorum, o yüzden biraz geleceğe gideceğim-“

“ne kadar?”

“çok..emma kendini kontrol edebileceği bir yaşa geldiğinde belki yine dönerim..”

delora gözlerini silerek arkasına yaslanırken bütün iştahı kaçmış, hayatında geçirdiği en kötü yılbaşı belki de bu olmuşken julia onun elini sıkar

“bana bak, bu kadar ağlayacaksanız sizi de alırım..”

“al! Odette de aynı şekilde olmayacak mı!? biz de dönelim artık!”

“sizin geleceğe gidip yaşamanız imkansız, 6 saat sınırı-“

“senin nasıl imkanlı-“

“ben zaman tanrısının görevlisiyim, o kadar torpilim olsun, değil mi?”

favian bir şeyler homurdanırken delora sorar

“biz zamanın geldiğini nasıl bileceğiz, sen bize yol gösterecektin!”

“ben hala size yol göstereceğim, aklınızı çalıştırın biraz! Benden bir tane yok ki delora, ben sürekli sizinle olacağım. Bensiz gelecekte kalma kilidini nasıl açacaksınız? Sizi yarı yolda bırakmam, merak etmeyin. Odette’i ilk aldığı gününü hatırla, o da bendim değil mi?”

delora başını sallarken iç çeker

“yine de-sen bizim buradaki tek dostumuzdun..”

“başka dostlar da edineceksiniz. Hayatınız böyle olmak zorunda, zamanı geldiğinde ben yine burada olacağım, ayrıca şu anda da bir yere gitmiyorum, yemekler bitecek, sonra da geri sayacağız. Çocuklar bayılıyor, ayrıca o düdüğü gibi üflemeli şeylerden aldım, onları kullanmam lazım!”

delora gülerken julia da bütün güzelliğiyle gülümser ve dalgalı saçlarını omuzlarından geri atarak yemeğine dönerken emma elindeki biberonu masasına vuruyordu, ağzını açarak annesinin lokmasını isterken julia küçük bir kaşığın ucuyla ufaklığa birazcık püre verip merakını giderir..

“julia o hafta sonu emma’yla beraber gitti. Biz de kendi başımıza kaldık. Zaten normal zamanlarda evi özliyorduk, şimdi bir de julia’yı özlemeye başlayınca işler biraz zorlaştı. Odette sürekli hastalanıyordu, onunla ilgilendik, ara sıra kendimiz de hasta olduk. İkimizden biri isyan edeceği zaman birbirimizi dengeledik, ama bazen ikimiz de çileden çıktığımızda julia geldi. Söz verdiği gibi sık sık bizi ziyaret etti, emma’yı hiç görmedik ve julia’nın hangi zamandan geldiğini hiç bilmedik, ama oradaydı..”

herkesin yüzünde o yorgun ama mutlu gülümseme varken delora odette’in uzun saçlarıyla oynuyor, devam eder

“onsuz eve dönmemiz mümkün değildi. Ne olursa olsun geleceğe dönecektik ve normal şartlarda bir zaman gezginin 6 saatten fazla gelecekte kalması yasak, ama julia bir şekilde bize bunu aştıracığını söyledi, en başından beri ona güvendik..”

conrad saatine bakmış, daha bir saatleri olduğunu görünce gülümser

“1 saat sonra evren çökmezse anlayacağız..”

delora gülümserken başını iki yana sallar

“çökmeyecek, merak etmeyin..”

kimse aksini söylemezken delora iç çekerek konuşur

“o an gelene kadar yıllarca yalnız kaldığımız zamanlar da oldu. Odette okula başladıktan sonra her şey biraz daha karmaşılaşmaya başladı. Onun da artık olanlardan haberi olması gerekiyordu, üstelik kendi güçleri de ortaya çıkmaya başlamıştı..”

SOUNDTRACK / Backstreet Boys - What Makes You Different

*I know sometimes you feel like you don't fit in
And this world doesn't know what you have within
When I look at you, I see something rare
A rose that can grow anywhere*

“ben geldiiim! Odette, favian?”

delora elindeki anahtarları çevirerek ilerliyorken annesinin sesini duyan ufaklığın teki koridorda çığlık çığlığa koşarak annesine atılır

“ANNE! CANAVAR!”

delora yere eğilerek kızına sarılırken odette’in gözleri kocaman olmuş içeriği gösterir

“canavar var orada anne! Babamla!”

“favian!”

“tamam sakın! Odette korkma!”

favian odadan çıkarken yanında kafası tavanlara değen dev gibi bir adam daha çıkar. Üzerindeki kürk bir hayvan ölüsüne benziyorken odette onu görünce bağırarak annesine bir daha sarılır. Delora da şaşkınlıkla önündeki Mytran devine bakıyorken odette onu götürmeleri için mızırdanıyordur. Annesi onu arkasına alırken babası konuşur

“Delora, odette Mytran’ın boyut kapılarını açıp kapatıyor, farkında olmadan. Kenox da kapıların birinden yanlışlıkla buraya düşmüş-“

“kapı açılır, biz gireriz, sonra çıkarız. Açılmadı kapı.”

Devin sesiyle evin duvarları gürlerken favian kulağını kapatır, odette yine bir çığlık atarken delora tekrar eğilerek kızına döner

“odette, tatlım, bak bu kocaman adam zararlı değil, canavar da değil, tamam mı?”

delora sonra favian’a dönerken sorar

“Mytran devleri daha sevimliydi diye hatırlıyorum?!”

“2014’de ancak bu kadar olmuşlar..”

“odette 6 senedir hiç kapı açmadı, şimdi mi düştü bu-“

“açmış da biz fark etmemiş olabiliriz..”

“bebekken açtığı kapılardan çıkanlar o kadını delirtmiş olabilir, şimdi mantıklı geldi-“

“anne, korkuyorum!”

delora tekrar odette'e döner ve 6 yaşında küçük bir kıza bunların hepsini nasıl anlatacağını düşünürken bu devirde sokaktan geçerken bir Mytran devi görmek çok olası bir şey değildir. Delora iç çekerek odette'in önünde yere otururken favian da Kenox'u alıp tekrar odaya sokar ve bunu geri göndermenin bir yolunu arar..

"ya ben gece uyurken böyle canavarlar gelirse? O zaman ne yaparım anne!?"

delora uzanarak küçük yanakları sımsıkı öper ve küçük kızın saçlarını düzeltirken konuşur

"o zaman kalkar bizim yanımıza gelirsin-"

"ama ya canavar gelirse, gerçek canavar.."

delora kızını korkutmak istemiyor, ama gerçekten bir gün kötü bir şeyin bu tarafa geçebilme ihtimalini düşünüyorken favian yanlarına gelir

"kenox'u gönderdim.."

"nasıl?"

"boyutun açıldığı dakikaya gittim, kapı kapanmadan arkadan içeri attım.."

delora gülümserken odette babasının boynuna sarılır

"baba başka canavarlar gelirse ben ne yapacağım?"

favian gelmeyecek diyerek kızına ilk yalanını söylüyorken delora'yla ikisi gözgöze geliyordur..

"başkaları da gelecek favian o zaman ne yapacağız?"

favian bilmediğini söylüyor, ama sürekli düşünüyorken odette içerde çizgi film izliyordur. Annesiyle babası mutfakta fısıldaşarak konuşuyorken favian ensesini ovarak fısıldar

"geleceğe gitmemiz gerek, julia böyle olacağını bilse bizi de alırdı-"

"nasıl görmedik ben ona üzülüyorum, bütün gün odette'in etrafındayız.."

"sorun da orada olabilir, bugün açıldığında odette uyuyordu, ben salondaydım, onun bağırışına koştum.."

"odette iki senedir kendi odasında uyuyor-"

"biliyorum, ama dediğim gibi bu şimdiye kadar girenlerin en büyüğüdür. Odette büyüdükçe kapılar daha da güçleniyor olabilir.."

"daha önce hiç boyut kapısı görmemiş bir çocuğa boyutları nasıl öğreteceğiz? Melekler okulu gibi bir okul olmadan bu çocuk nasıl normal büyüyecek?"

favian bilmediğini söyleyerek şakaklarını ovuyorken delora etrafına bakarak julia'nın bir şekilde ortaya çıkmasını umar..

Haftalar geçmiş, ama julia hiç görünmemişken odette de tek başına uyumaktan korkar olmuştur. Delora daha ne kadar böyle devam edebileceklerini bilmiyor, seneye bu çocuk okula başladığında olacakları aklı almıyordur. Odette'in daha gerçek bir kimliği bile yokken okula başlaması zaten başlı başına bir problem, şimdi bir de rastgele boyut kapıları ortaya çıkmıştır. Geceler böyle düşünerek geçip gidiyorken delora bir şeyler yapmak zorunda olduklarını biliyordur.

Ertesi sabah herkes uyandığında aile meclisi toplanmış, odette de heyecanla ne olacağını bekliyorken annesi çok önemli bir şey konuşacaklarını söylemiştir. Favian ve odette bir koltukta yan yana oturuyorken delora karşılıklı olarak ellerini önünde birleştirir

“evet sevgili ludlow ailesi..”

favian gülümserken delora da tüm güzelliğiyle gülümseyerek onlara bakar

“çok kısa bir zaman sonra odette okula başlayacak..”

favian’ın bakışları derhal solarken delora duruşunu değiştirmeden konuşmaya devam eder

“ama bu güzel olaydan önce miss odette’in sürekli başka diyarlara kapılar açmasını kontrol altına almamız gerekiyor-“

“canavarları istemiyorum!”

odette koltuktan kalkıp kaçacakken annesi onu tuttuğu gibi tekrar önüne alır

“odette, bebeğim bunlar korkulacak şeyler değil-“

“AMA CANAVARLAR GELİYOR! SEN DE KORKUYORSUN! TELEVİZYONDA ÇIKINCA HEMEN BABAMA SARILIYORSUN!”

delora bunun üzerine favian’a bakarken genç adam gülüyordu. Odette de dönerek babasına bakarken neden güldüğünü sorar, canavarlar komik değildir, çizgi filmdeler hariç-

“evet! çizgi film! Bu gelenlerin hepsi çizgi filmlerden geliyor odette!”

“o zaman ben de oraya gidebilir miyim!? Jetgiller gibi anne!! Öyle şeyler var mı?”

delora onların asıl evinin aynen öyle olduğunu anlatmak istiyor, hatta favian’ı da kolundan tutup oraya gitmek istiyorken yapamayacağını biliyor, sadece başını sallar

“tabii var tatlım, ama sen şimdilik oraya gidemezsin. Büyüdüğünde söz, hep beraber gideceğiz, ama şimdilik o çizgi film kapılarını halletmemiz gerekiyor..”

“kilitleyelim anne, evin kapısı gibi, anahtar soksak, kilitlense..”

delora gülerek ona benzer bir şey yapacaklarını söylüyorken odette de gülümser ve yerinde zıplarken babasına canavarların gelmeyeceğini söylüyordur...

“birkaç hafta içinde her gün odette’le çalıştık. Uyurken nasıl o kapıları açmış olacağını düşündük. Belki rüyalarında bir şeyler görüyordu, öyle açıyordu. Bir gün gerçekten isteyerek bir kapı açmasını söyledik, korktu, ama başardı..”

odette gülümserken favian araya girer

“sonra da bunun kapanmasını isteyip istemediğini sorduk, o kadar korkuyordu ki yine kaçmak istedi, ama izin vermedik-“

“gerçekten istersen her şeyi yaparsın da oradan çıktı, değil mi?”

delora ve favian başlarını sallarken odette diğerlerine döner

“ben büyüdükçe mesaj verme kaygısı arttı, doğal olarak. Ludlow deyimleri sözlüğü çıkarmak üzereyim..”

herkesten gülüşler yükselirken odette devam eder

“sonra da ilkokula başladım, kimlik olayını babam zor da olsa halletti. Seyahat etmeyecektim, yıllarca aynı okulda okuyacaktım, zaten bir sürü paramız vardı, ters bir şey olduğunda başı yapış yönetimin

sevgisini kazanır olduk. Boyutlarla ilgili birkaç kere kızlar tuvaletinde olaylar çıktı, ama çoğunu halletmeyi başardım. Artık korkmadığım için zaten daha kolay oluyordu, hatta bazen içerden sevimli ama daha önce görülmemiş hayvanlar çıkıyordu. Birazcık oynayıp sonra ortadan kaybolduğunda kimse ne olduğunu anlamıyordu, ama eğlenmiş oluyorduk. Okulumuz birkaç kere haberlere çıktı, medyumlar, bilim adamları araştırmalara girdi, sonra ben ilkokulu bitirdim, bir şey bulamadılar. Orta okula başladığımda da artık yeterince büyüdüğüme karar vermiştim-“

delora ve favian’dan sıkıntılı sesler yükselirken odette ama büyümüşüm! diyordur, anlatmaya devam eder..

“odette, okula geç kalacaksın-odette?”

delora boş yatak odasına bakarken dönerek banyoya girer, orası da boşken delora gözleri büyüyerek feryat eder

“FAVIAN! ODETTE YOK!”

favian yataktan düşerek kalkar, önünü daha algılayamadan koridora çıkarken odette’in odasına girer

“odette!?”

“ben de bağırdım yok işte!”

“nereye gitmiş olabilir-“

“boyutlardan birine tıklılmışsa-“

“odette tıklılma yaşını geçti, kendi isteğiyle girmiştir-“

“3 AY CEZALANDIRIRIM! DEĞİL BOYUTLARA, BU KAPILARIN ARDINA BİLE GEÇEMEZ! ODETTE! DUYUYOR MUSUN?!”

favian genç kadının ağzını kapatarak bir süre sessizlik içinde düşünürken delora hala bir şeyler homurdanıp elini kolunu sallıyordu. Favian ona dönerek konuşur

“ben birkaç saat öncesine gideceğim, orada görürsem nereye gittiğini sorarım..”

delora rahatlayarak susarken favian elini çekip genç kadını öper ve ortadan kaybolurken delora odette’in duvarında asılı aile resmine bakarak kızının resmini azarlar..

“odette?”

“baba?”

odette üzerindeki kurbağalı pijamalarla önündeki boyut kapısına girecekken babasının sesini duyduğunda durur

“ben-şey..ya baba-“

“jetgillere mi gidiyorsun?”

“gibi bir şey! Sen nereden geliyorsun?”

“annenin seni bulamayınca delirdiği bir andan geliyorum-“

“çok kızdı mı!?”

“3 ay ceza alacaksın..”

“AMA BU HAFTA SONU SİNEMAYA GİDECEKTİK BİZ!”

“sinema yerine jetgillere gidiyorsun, hangisi?”

odette babasının kurnaz gözlerine gülümserken boyut kapısına bakar, sonra tekrar babasına dönerken konuşur

“okul servisi gelmeden dönerim, söz! Ama söyle 3 ay değil de 3 hafta olsun bari!”

“bakarız-“

“baba!”

“bakarız dedim! Bana da bir şeyler getir..”

odette gülerek olur der ve şakıyarak babasına el sallayıp boyuttan içeri girerken favian da onu bekleyen delora’ya döner..

“o gün luplex’in ve oreon’un varlığını öğrendim. O yüzden okul servisini kaçırdım ve 5 hafta ceza aldım. Süperdi.”

Delora keyifle gülüyorken odette annesinin kolunu sıkıştırarak devam eder

“Bütün gün kütüphanede oturup ne var ne yoksa okudum. Annemle babamın nasıl ortadan kaybolduğunu, sizin kimler olduğunuzu, merkez masa’yı, Melekler Okulu’nu, *her şeyi*.”

Bütün gözler büyümüşken odette keyifle gülümser

“siz beni tanıyorsunuz, ama ben sizi tanıyorum. Geçirdiğimiz son iki sene burada olan her şeyi öğrendik, adresleriniz dahil.”

Herkes birbirine bakarken kimse daha önce ortalıkta dolaşan bir odette görmemiştir, kaşlar kalkıp omuzlar silkilirken odette onların düşünce düzenini bozarak konuşur

“Sonra bir gün julia geldi..”

SOUNDTRACK / Usher - You’ll Be In My Heart

Don’t listen to them, because what do they know

We need each other, to have, to hold

They’ll see in time,

I know...

“un, un alayım-yavaş!”

odette feryat ederken favian ununun pakedini toplamaya çalışıyordur. Delora biraz daha süt getirirken odette krep hamurunu karıştırıyor, 3 kişilik başladıkları kahvaltı ordu doyuracak kadar olmuştur.

“baba bence sen git, televizyon izle-“

“un dedin verdik-“

“dolar diyince de lupa vermiştin, evet..”

“bundan sonra sana bir şey anlatılmıyor. Delora, duydun mu?”

delora gülerek duyduğunu söylerken favian elindeki unu kızının yüzüne sürer, sonra delora’yı öpmek için uzanırken odette aralarında eğilmiştir

“çocuk var! çocuk!”

anne ve babası öpüşmeyi bitirince odette tekrar doğrulur ve un dağını karıştırmaya devam ederken arkadan tanıdık bir ses duyulur

“benim için bu kadar hazırlığa ne gerek vardı?”

“JULIA!”

odette annesinin sesiyle sağır olurken arkasını döner ve iki kadının birbirlerine atlayarak sarılmalarını izlerken gülümser..

“nasıl gidiyor? anlatın bakalım..”

julia koltukların birine kurulmuş, bacaklarını kendine çekerek rahatça otururken ludlow üçlüsü de karşılarna oturmuş, mutlu suratlarla ona bakıyordur. Anne olan konuşur

“emma nasıl?”

“çok iyi, buraya geleceğimi biliyordu, size sevgilerini yolladı..”

“keşke büyürken görebilseydik..”

julia gülümserken favian konuşur

“her zamanki soruyu sorabilir miyim?”

julia’nın yüzündeki gülümseme daha da parlarken delora’nın gözleri büyür

“ZAMANI GELDİ! TANRIM-DAHA 2 SENEMİZ VAR SANIYORDUM!”

“sakin!”

delora yerinde duramıyorken julia da onunla beraber ayağa fırlar

“kalp krizinden ölürsen bu sefer kurtaramam, o kadar uğraştık, değil mi?”

delora’nın gözleri dolmuşken atılarak julia’ya sarılır

“gelmeni o kadar istedim ki julia! Çok geç kaldın!”

“ben geç kalmam, siz erkencisiniz..”

delora gülerek elinin tersiyle yüzünü silerken arkalarından çok mantıklı bir soru gelir

“şimdi gidiyor muyuz?”

bütün bakışlar odette’e dönerken genç kız eliyle odasının olduğu tarafı gösterir

“bavul toplamaya ihtiyaç var mı, yoksa-“

“ah odette! gel buraya!”

odette gülerek annesine uzanırken ikisi sımsıkı sarılıyor, delora mutluluktan ağlayarak arkadaki favian’a elini uzatıyorken genç adam heyecandan içi titreyerek delora’nın elini tutar ve julia’ya bakar

“gerçekten gidiyor muyuz julia? Bitti mi?”

“bitti favian, gidiyoruz. Ama önce?”

“kahvaltı..”

julia çok doğru diyerek kollarını sıvar ve mutfığa girerken ludlowlar da onu takip eder..

“ve geldik..”

herkesin yüzünde yine o garip gülümseme varken liam’ın dizine dayadağı kolu kayar, genç adamın kafası bir an düşerken hemen sonra kendini tekrar toparlayarak conrad’a döner

“bir saat oldu mu?”
“geçti bile, ölen kalan?”

herkes sapasağlamken delora gülerek yanındaki cuslov’a sarılır, ikisi sımsıkı bağlanmışken odette konuşur

“julia bizi bıraktıktan sonra gitti, istersek onu görebileceğimizi söyledi, yapabilir miyiz?”

ewan başını sallarken konuşur

“hala Pluto’daysa bir şeyler ayarlarım, ama önce sormam gereken bir şey var..”

herkes dikkatini ewan’a çevirirken soru gelir

“Julia gelecekte kalış kurallarını nasıl kırdı?”
“zaman tanrısının görevlisi, biraz torpili olsun, değil mi?”

herkes odette’e gülerken genç kız da gülüyor, babasına bakar

“biz de aynı şeyi sormuştuk, değil mi baba?”
“evet, ama julia hiçbir zaman bize nasıl olduğunu anlatmadı, soru sormayın, şansınızı kullanın demişti. İlk geldiğimde de tanrıların ödülü olduğunu söyledi, ama ben Julia’nın bunu tanrılardan gizli yaptığına eminim..”
“sizin için mi çalıştı?”

favian vien’e dönerken gülümser

“julia hep zaman gezginlerinin bir görevleri olduğunu söyler, onun en büyük görevlerinden birisi de bu olmalı diye düşündüm. Daha ne yapacağını bile bilemeyen bir adamı alıp ona istediklerini hediye ediyor, ev veriyor, bir aile veriyor, sonra onu aradığı yere götürüp bırakıyor..”
“julia hep bizim meleşimiz oldu. Odette’i bırakmamamı söylemeseydi bu kadar yıl nasıl geçirdi bilmiyorum. Onunla büyüdük, onarıldık, sabırla bekledik. Odette olmasaydı beklememiz gereken bir şey olup olmadığını bilemeyecektik bile!”

odette gözleri dolarak annesine gülümserken mırıldanır

“bence julia zaman tanrısının meleği..”

delora başını sallarken odette iç çekerek diğerlerine döner

“evet, bitti..”

herkes birbirine bakarken oturanlar kalkıyor, dalgın bakışlar tekrar odak buluyorken delora ablası ve kızıyla beraber annesiyle favian’ın yanına sokuluyordur..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“cora uyan!”

cora olduğu yerde irkilerek arkasını dönerken alexa koridordaki panodan kopardığı duyuru kağıdı gösterir

GELENEKSEL MASKELİ MELEKLER BALOSU

“maskeli balo!”
“evet!”

cora yattığı yerden ellerini çırpıyorken 15 yaşındaki bir genç kızın en güzel uyanma şekillerinden biri yaşıyordur..

---

jaden kızların arasında delirmek üzereyken alexa’nın önderliğinde herkes ne maskesi takacaklarından, hangi ayakkabıyı giyip, nerelerine ne süreceklerinden bahsediyordur. Jaden onların konuşmasını dinliyorken anna ona döner

“sen ne olacaksın?”
“bir şey mi olmam lazım-“
“olacaksın, maskeli balo-“
“olmasam, *ben* olsam, benden bir tane var, başka kimse olamaz-“
“felsefeyi bırak, ne olacaksın?”

jaden bir çuval patates olacağını söylemişken anna gülerek onu karşıdan gelen diğer erkeklerin yanına ittirir ve tekrar kızların muhabbetine dönerken jaden hemcinslerinin yanına gidiyordur

“Cumartesi maskeli balo varmış-“
“ne olacaksın?”

jaden, jonathan’ın suratını dağıtmak isterken jonathan cupid olacağını söylüyordur..

“faye, faye?”

eliza bir süredir faye’i uyandırmaya çalışıyor, ama arkadaşı daha önce hiç yapmadığı kadar inatçı, sürekli sağa sola dönüp uyanmayı reddediyorken eliza artık kızmaya başlamış, faye’in yorganını çekip bir kenara atar

“bitti uyku!”

faye inleyerek bir şeyler söylüyorken gözlerini açmıyordur, yastığına biraz daha bastırarak gözlerini daha sıkı kapatırken eliza onun önünde yere çömelir

“hasta mısın? bir şey mi oluyor? Vahiy mi geliyor? Faye konuş lütfen-“

faye hala gözlerini açmıyorken eliza artık korkmaya başlamış, uzanarak arkadaşının yüzünü tutarken faye bir anda gözlerini açtığı anda eliza bir çığlık atar. Faye o anda kendine gelirken dirsekleri yatağa bastırarak doğrulur

“sabah mı oldu? geç mi kaldık!?”

eliza bebekliğinden beri hayalet görmeye alışkın, ama şimdi oldukça korkuyorken faye dönerek ona bakar

“ne oldu eliza?”
“uyanmadın! Şimdi de hatırlamıyorsun!”
“neyi?”
“kalktığımdan beri seni uyandırmaya çalışıyorum! Uyanmadın! Ne görüyordun!?”
“bilmiyorum! Bazen olur bana böyle! Annemin canı sıkılıyordur ya da dante kızmıştır, iyiyim!”
“ben nereden bileyim iyi olduğunu!? Ödümü patlattın!”

eliza kalkıp banyoya girer ve kapıyı çarparken faye yataktan fırlayarak banyoya koşar, kapıyı açıp girerken kafasına uçan bir havluyla feryat eder. Sarışın kız elini kaldırarak kafasına uçan şeylerden korunmaya çalışırken eliza bir daha onu korkutmamasını bağıryordur..

“burada yazdığına göre içeri hangi kostümle girersek onun kişiliğini de taşıyacaktık, teatral yetenek için vesaire..”

jonathan kağıdı okumaya devam ederken diğerleri de bir yandan bir şeyler atıştırarak dinliyordu. Owen kağıdı jonathan’ın elinden alırken uyarılar kısmını okur

“ahlak kuralları dışında bir şey giyemezmişiz-“
“tüh, çıplak gidecektik.”

Kızlar jaden’a bakarken delikanlı sırtır

“gidemezmişim.”

Owen ve jonathan aynı anda öksürerek dikkatleri üzerlerine çekerken herkes yine onlara döner, owen devam eder

“güvenlik görevlileri gerçek kimliklerimizi bilecekmiş, saat 2’de herkes kimin kim olduğunu anlayacakmış, istersek 4’e kadar devam edebliyormuşuz ve alkollü içki yasakmış..”

bu sefer de jesse tühlerken jaden gülerek arkadaşına omuz atar. Owen gözlerini devirirken kızlar yine kim ne olacak problemi üzerine yoğunlaşırlar..

SOUNDTRACK / Alan Menken & Stephen Schwartz - Girls Go Shopping

---

Cumartesi sabahı dersler bitmiş, kızlar hayatlarının en kısa banyolarını yaparak toplanmış ve şimdi alışveriş için okulun nerdeyse bütün gezegenlerden daha büyük olan butiğine girilmiştir. Butik, balo dönemine özel bir sürü kostüm ve kostüm yaratabilecek malzeme sağlıyor, kızlar teker elbiseleri elliyor, erkekler daha çok plastik kılıçlar ve uyduruk silahlara saldırıyor, bazıları çeşit çeşit şapkaları takıyor.

Alexa bir köşede yığılmış tüllü eteklerin arasından kıpkırmızı bir tanesini kaldırır ve sağına soluna bakarken cora da elinde pek ne olduğu anlaşılmayan file gibi bir şeyle geliyordu. İki de birbirinin eline bakarken cora fileyi üzerine tutar, alexa da eteği aynı şekilde bacaklarına yaklaştırır. İki sarışın gülümseyerek bunları onaylamış, diğer raflara devam eder.

Owen ve piz şapkaların olduğu kısımda dolaşırken büyük aynalarda kendilerine bakarak bir şapkayı çıkarıp diğerini takıyorlardır. Owen hiçbirini beğenmiyor, bir şapkayı daha yerine koyarken duvara yaslanmış yeşil bir bitkiden büyük bir yaprak eline düşer. Owen onu kaldırarak sivri ve sık aralıklı yapraklara bakıyor, büyük yeşil şeyi alıp yüzüne tutarken yaprakların arasından ilerde parlayan bir kırmızı gömlek görür, yaprakla beraber oraya giderken piz kocaman bir sihirbaz şapkasını kafasına takmış, sırtır.

Faye tam takım kostümlerin olduğu reyonda, askıları çekerek hepsine teker teker bakıyor, yanında duran bir kızın bakıp beğenmediği kırmızı bir pelerin görür. Kendi elindeki siyah deri tulumu bırakıp pelerini koyulduğu yerden alırken içindeki mini kırmızı elbiseyi de görünce gözleri parlar. O sırada genç kızın yanına jaden ve jesse yaklaşırken faye onlara dönüp bir şey bulup bulamadıklarını sormuş, olumsuz cevap almışken üçünün arkasında askıları karıştıran duncan gri ve ağır bir cüppe çeker. Jaden onun

elindekini görünce faye'in tuttuğu askıyı da alıp kaldırır ve cüppenin belindeki kırmızı kuşağı göstererek üçünün de faye'in kostümüne aksesuar olmasını önerir. Genç kız gülüyorken jesse eğer faye o elbiseyi giyerse her şey olmayı kabul ediyordur.

Jonathan elindeki futbol omuzluklarını yanındaki nicole'e gösteriyorken genç kız kafasındaki fare kulaklarıyla delikanlının elindekilere bakar ve omzunu silker. Jonathan plastik omuzlukları takıp kostümün geri kalanını arıyorken nicole kafasına taktığı gri tüylü kulaklarla oynayarak bir de kuyruk gibi bir şey bulmaya çalışıyordu.

Anna ve liv kocaman etekli elbiselerin olduğu yerde kendilerinden geçmişken anna buz yeşili bir tanesine aşık olmuş, sarı olarak yürüyorken liv de simsiyah bir taneyi kolunun altına sıkıştırmış, sahte taşlardan yapılmış kocaman gerdanlıklara bakıyordu. İkisi sahte de olsa pırl pırl parlayan takılara kocaman gözlerle bakıyorken rose elinde bir kutu beyaz boyayla yanlarına gelmiş, gülerken aklına gelen kostüm fikrini anlatır.

Lonna ve eliza öylesine etraflarına bakarak yürüyorken ara sıra uçlarından tuttukları şeyleri çekiştiriyor, ama bir türlü beğenmiyorlardı. Lonna bir şeyleri daha çekiştirip dilini çıkarırken biraz sonra gördüğü perukla gözleri büyüyerek durur. En az iki karış yükseklikte siyah bir topuz olmuş yapay saç lonna'ya bakıyorken genç kız gülerken peruğu mankenin kafasından alır, kendi kafasına takarak eliza'nın kolunu çekiştirir. Eliza arkasını dönüp lonna'yı öyle gördüğünde bir kahkaha atarken yanındaki rafta duran abartılı gözlüklerden birini de verir. Lonna gözlüğü de takıp aynada kendine bakarken bir anda gülerken bu akşam ne olacağını söyler, ama o sırada jonathan owen'in elinden kurtularak eliza'nın yanında bitmiş, elindeki askıda duran minicik etekli bir ponpon kız kostümü onun göğsüne yapıştırır, sonra da owen *senin bacaklarını görmek istiyormuş* diyerek toz olurken eliza gözleri büyüyerek öylece kalmıştır.

Veronica ve sam vampir dişlerinin ve şeytan boynuzlarının arasında dolaşıyorken veronica bir tane boynuzu alıp kafasına takar ve tırnaklarını çıkarıyormuş gibi yaparak sam'e atılırken delikanlı gülüyor, veronica'nın boynuzunu alıp kendi kafasına takar, ona da gidip başka bir şey bulmasını söylerken veronica dil çıkararak nicole'ün önünde durduğu kısacık dantelli elbiselerin olduğu raflara gider. O daha elini uzatmadan nicole ona bir askı verir, saçını da şöyle şöyle yapmasını söylerken rujunun rengini de belirlediğinde veronica gülerken hazır konmanın verdiği hafifliği yaşar.

“e çorap kaçtı!”

nicole elindeki kaçık çoraba bağınyorken veronca gülerken ona kendi yedek pakedini atar. Nicole teşekkür ederek alırken pakedi açıp içinden çıkan ten rengi çorabı bu sefer daha dikkatli, yavaşça bacağından yukarı çekiyorken gözü veronica'nın file çoraplarına takıldığında bir ısıklık patlatır

“bu akşam o minnacık etekle kimin kalplerini yakıyoruz?”
“gece 2'ye kadar kendimi kaybetmezsem sadece dick'in..”
“o ne olacaktı?”
“süper bahama adam.”

Nicole bir kahkaha atarken veronica da gülerken dickie'nin smokin üzerine takacağı pembe tropik çiçeklerden kolyesini anlatmaya başlar..

“dudaklarını arala biraz..”

liv dolgun dudaklarını aralarken cora elindeki kırmızı ruju taşırmadan sürer ve işi bitince kapağı kapatarak geri çekilirken güler

“evet, kendine bakabilirsin..”

liv aynaya döner ve kendini gördüğü anda bir kahkaha atarken kıpkırmızı ruju, abartılı rimeli ve korkunç derecede abiye topuzuyla 340 yaşında gibi görünüyorken gülmekten karnına ağrılar girdiğinde cora'ya elini uzatarak ayağa kalkar

“öleceğim-şapkayı ver-“

cora da gülüyor, yatağın üzerindeki siyah şapkayı alır, liv'in siyah topuzu üzerine bırakıp önündeki tülü de genç kızın yüzüne indirirken liv en şuh bakışını atıyor konuşur

“7 kocasını da itinayla öldürüp bütün paralarına konan porno yıldızı oldum.”

Cora üzerinde kocaman pembe bir çiçek olan bandanasını siyah tutamları aradan görünen uzun sarı saçlarına bağlıyorken liv'in tanımıyla bütün odayı inletecek bir kahkaha atar. Genç kızı önünden çekerek aynanın önüne geçerken üzerine giydiği fileden bluz neredeyse sadece göğüslerini kapatıyor, incecik belinin altında kıvrılan kalçası da açık renk bir kota sarılmışken güzel venüs bakiresi önündeki rengarenk farların kapaklarını açıyordur

“sen de bana yardım edeceksin..”

“sen hiçbirini sürmesen de seni gören ölecek zaten, o file bluz zaten-“

liv bir ısıklık çalarken cora sırttır ve koyu pembe simli bir farı alarak göz kapaklarına sürmeye başlarken bu gece rengarenk vahşi bir kelebek olacaktır..

---

faye kırmızı pelerinin özellikle yakılmış siyah uçlarına bakıyorken odanın kapısı çalınır. Genç kız aynanın yanından uzanıp kapıyı açar ve üç tane cellat görünümlü gardiyanla karşılaşırken üçü de başlıklarını takmış, kalın gri kumaştan yüzleri gölgede kalıyorken ortadaki jaden başını eğmiş, faye'in kısacık eteğinin açtığı bacaklarına bakarak konuşur

“size hizmet etmek için geldik yüce-“

faye beklerken jaden başını kaldırır

“ne olacaktın sen?”

“seks tanrıçası..”

jaden oyyılarken faye güler, jesse de öksürürken duncan çok sıcak olduğunu söyleyerek kapşonunu indirir..

“otu sakla! Otu sakla!”

owen elindeki yaprağını saklarken piz şapkasının üzerindeki kuşu zaptetmeye çalışıyordur. Jonathan altına giydiği beyaz taytın orasını burasını çekiştiriyorken piz'in kuşunu işaret eder

“bu ne?”

“kuş..”

“talih kuşu mu?”

owen ve jonathan gülerken piz onlara bakıyor, başını sallar

“evet? hani ben şansız ve sakarım ya, benim başıma talih kuşu hiç konmaz, ondan..”

owen ve jonathan bir anda ciddileşirken owen elindeki yaprağa, kırmızı gömleğine ve siyah ojelerine bakar. Jonathan üzerindeki futbol üniformasına bakarak tekrar piz'e dönerken konuşur

“ezildim. Çok.. bana sorduklarında ben bu kadar derin bir şey söylemem, *nesin jonathan?* Futbolcuyum. *Nesin owen?* Konser verirken gece vampirlerin saldırısına uğramış zavallı rock yıldızıyım, bir de yaprağım var-evet, owen o yaprak nedir?”

owen onunla parlak ışıklardan korunduğunu söylüyorken piz kutsal suya karşı da şemsiye görevi görebileceğini söyler ve yine süper bir fikir ortaya koyarken jonathan sadece futbolcu olmaması gerektiğini haykırır..

---

liv oturduğu yerden kocalarını nasıl öldürdüğünü anlatıyorken alexa kırmızı tüllü tutusuyla odadan çıkar. Üzerindeki siyah ceketin kolunu ve yapıştıramadığı kırmızı bantları gösterirken liv’in yanında oturan rose elindeki oscar’ı bırakıp ona yardım etmeye kalkar. Alexa ceketinin koluna X şeklinde yapıştırılan bantlara bakıyorken gülümser

“rose sen ne oldun?”

rose bantlarla işi bitince gerileyerek kollarını iki yana açar. Üzerindeki beyaz atlet ve kotun açık bıraktığı her yeri beyaza boyamış, kahverengi gözleri boncuk gibi duruyor, kafasında da kör makasla kesilmiş gibi duran bir peruk varken genç kız ne olduğunu açıklar

“anoreksik ve yüz yıldır güneş görmemiş deli bir kızım ben.”

Cora gülerek süper olduğunu söylerken alexa’ya bakar

“sen nesin? Kayıp balerin mi?”

alex a dizlerine kadar uzanan deri çizmelerinin bağcıklarını bağıyorken gülümser

“katil balerinim, kod adım kızıl-x.”

Cora bir ıslık çalarken alexa elini tabanca gibi yaparak önündeki hayali hedefi vurur. Liv 7. kocasını kızıl-x’in aynen böyle öldürdüğünü söylüyorken herkes kahkahalara boğuluyordur..

Anna yarım saattir gülmekten giyinemiyor, lonna’nın halini gördükçe yeni bir kahkaha krizi geliyordu. Lonna ona hiç aldırıyor, kocaman peruğunu takmış, güzelce makyajını da yapıp gözlüklerini takmışken üzerinde dizlerine kadar inen sarı bir elbise, yine aynı sarıdan bir hırka varken şu anda da eline aynı sarıdan eldivenlerini takıyordu. Hazır olduğunda yatağının üzerine bıraktığı cetveli de alır ve bir iki kere kendi eline vururken cetveli anna’ya doğru sallır

“dik dur anna! Dik! DİK! DÜZGÜN GÜL! TÜKÜRÜK SAÇMA!”

lonna anna’nın poposunu cetvelle dörterken anna gülmekten tükenmiş nefesinin kırıntılarıyla konuşur

“tamam miss natalie-“

ve genç kız bir kahkaha daha atarken *miss natalie* aynaya bakarak kocaman topuzundan çıkan saçları düzeltiyordu..

SOUNDTRACK / Bach - Double Violin Concerto Vivace

“buyrun leydim, siz önden..”

anna sam'e gülümseyerek kabarık eteklerini tutar ve selam vererek güvenlik görevlisinin önüne geçerken ismi sorulur, genç kız söyler, bir damla kanı alınır ve bu gece ne kılığına girdiği sorulurken anna cevaplar

“Kayıp krallığın sihirli kraliçesiyim..”

genç kızla ilgilenen görevli gülümser ve iyi eğlenceler dileyerek onu opera salonuna yollarken arkadan gelen sam'e bakar

“isim..”

“sam miller..”

“parmağını uzatır mısın sam?”

sam uzatır, bir damla kanı alınıp bırakılırken ona da ne olduğu sorulur, delikanlı cevaplar

“insan kılığına girmiş şeytanım.”

Görevli bakışlarını delikanlıya kaldırırken sam problemin ne olduğunu anlamamış, önündeki adama bakar

“olmayayım mı?”

“içeri girdiğinde gerçekten insan kılığına girmiş bir şeytan olacağının farkındasın, değil mi?”

“o zaman kayıtlara şöyle geçsin, yeteri kadar kötülük yapamadığı için cehennemden kovulmuş ve zavallı bir insan olmuş şeytan. Eziğim.”

Görevli başını sallayarak bunun daha iyi olduğunu söylerken sam gülümser ve mavi gömleğinin yakalarını düzelterek kemanların sesinin bütün okula yayıldığı opera salonuna girer..

“konserden sonra vampirlerin saldırısına uğramış zavallı rockçı genç ve yaprağı.”

Owen'ın ne olduğu da kayıtlara geçerken yanındaki eliza gülerek görevliye döner ve kan alınması için parmağını uzatırken konuşur

“eliza gruniér, süper esnek ponpon kız..”

genç kızın da rolü kayıtlara geçerken owen'la ikisi içeri yürüyor, eliza etrafta gösteri yapan hokkabazlara ve şırl şırl suların aktığı şık süs havuzlarına bakıyorken owen konuşur

“lastikliğini önce ben göreceğim..”

eliza gülerek onun kolunu sıkarken mümkünse bu gece kimseyi ısırmamasını rica eder..

“süper bahama adam ve süper güçlü ananas kokteyli..”

görevli elinde olmadan gülümser ve dickie'nin rolünü kayıtlara geçirirken veronica da kendi sırası gelince süper ünlü pop star olduğunu söyler ve süper bahama adamıyla süper bir şekilde içeri girerken dickie kolunun altındaki süper güçlü ananas kokteyli kabından uzanan plastik kamışı kemiriyordur..

“seks tanrıçası ve köleleri..”

faye işi bitince kapının önünde beklerken önce jaden, sonra jesse, en son da duncan kayıtlara geçmiş, üçü de tekrar cüppelerinin şapkasını başlarına geçirip tanışalarını takip ediyorken ilerdeki jonathan onları görmüş bütün heyecanı ve neşesiyle el sallar

“buraya!”

faye o tarafa yürürken köleleri de onu takip ediyordur. Daha büyü altına girmemiş ve konuşma özgürlüğü olan köle jaden jonathan’a bakar

“nesin sen?”

“futbolcu cupid’ım!”

jaden gözlerini devirirken faye gülerken sonunda delikanlının cupid olabildiğine sevindiğini söylüyordur, yakışıklı cupid sırtır..

“ne oldunuz miss nicole?”

nicole önündeki görevliye bir surat yaparak kafasındaki fare kulaklarını gösterir

“fare!?”

görevli başını sallayarak kayıtlara geçirirken nicole bunda anlayamayacak ne olduğunu merak ediyor, son anda ekler

“süper duyma güçleri olan fare kadın olsun..”

görevli peki diyerek değiştirirken genç kız üzerindeki kısa elbisesinin eteklerini havalandırıyordu. Yanındaki piz de başına talih kuşu konmuş bir adam olarak hayatında ilk defa gecenin en şanslısı olarak balo salonuna adımını atıyordu..

Liv ve Rose yan yana yürüyorken onların arkasından lonna cetveliyle duruşlarını düzeltiyordur. Üçü birlikte görevlilerin önüne geldiklerinde 7 kocasını öldürüp mirasa konan porno yıldızı ve anoreksik olup yüz yıl güneş yüzü görmemiş deli kız önden girer. Onların arkasından lonna görevlilerin önüne geçerken ismini söyler, kanını da verip sıra asıl soruya gelince çenesini kaldırarak duruşunu dikleştirir

“Miss Natalie Lingrad.”

Görevli o kadar öğrenciden sonra ilk defa açıkça gülerken lonna elindeki cetveli önünde durduğu masanın kenarına hafifçe vurur, görevli gülümsemesini hafifletirken *miss natalie* başını sallar

“teşekkürler, iyi geceler..”

ve genç kız kibarca yürüyerek içeri girer..

“cora sen zaten taşsın, niye daha taş oldun?”

cora gülerken sam’e bakıyorken delikanlı yavaş yavaş başarısız bir şeytanın sivri dilini almaya başlamıştır. Taş olduğu iddia edilen cora uzun kirpiklerinin ardından parlayan mavi gözleriyle kalabalığı süzüyor, konuşur

“ben masumum, bu vahşi kelebek hiç değil-“

“futbolcu bir cupid olabilirim ama o kelebeğin dokunduğu her çiçeği kopartırım.”

Cora bütün vahşiliğiyle gülümseyerek jonathan’a bakarken dişlerini birbirine vurur ve delikanlının dudaklarına uzanırken jonathan derhal kendini salmış, ama öpücüğün ö’sünü alamadan cora ondan sıyrılırken cupid kaşlarını çatarak elinden kaçırdığı kelebeğin gidişini izler..

SOUNDTRACK / Jessica Simpson - You Spin Me Around Like A Record

---

Süper pop star ve süper bahama adamı dans ediyorken veronica her başının döndüğünü söylediğinde dickie gülerek süper ananas kokteylinden bir yudum alıyordur-

“biraz da bana ver bakayım..”

chris bu akşam pantolonunu kaybetmiş bir sarhoş olarak dickie’nin ananas kokteyl line sulanıyorken dickie onun süper kokteyl olduğunu söyler

“sen içersen artık ne olur bilmiyorum-“

“susadım-“

“git su al-“

“kokteyl istiyorum ben..”

dick şimdi çattık diyorken veronica gülerek chris’in koluna girer ve süper pop star karizmasıyla onu ağzına alırken gülümser

“biraz dans?”

chris ellerini kaldırarak dans etmeye başlarken dick gülüyor, kolunun altındaki ananası sallayarak ağzındaki kamıştan süper içeceğini çekiyor ve süper bahama adamı gibi hula hula dansı yapıyordur..

“su istiyorum!”

duncan sadık bir köle olarak derhal faye’in isteğini yerine getirmek için koşarken diğer iki köle genç kızın iki yanında duruyordur. Faye pelerininin onu terlettiğini söyleyerek ipleri açar ve kırmızı kumaşı öylece yere bırakırken sağ yanındaki jesse uzanarak seks tanrıçasının pelerininini yerden alır, yavaşça yüzüne yaklaştırarak kokusunu içine çekerken faye dönerek ona bakar. Jesse elindeki pelerini indirirp başını silkelerken yutkunur

“susadım, biraz su alabilir miyim?”

faye başını sallayarak onu azad ederken diğer yanındaki jaden’a döner

“sen bir şey istiyor musun?”

jaden şimdilik iyi olduğunu söylüyorken faye gülümser ve önüne dönerken jaden onun bacaklarını izliyordur, aynen öyle yapmaya devam eder..

---

biraz sonra miss danielle kürsüye çıkmış, organizasyonu hazırlayan miss jennifer glenson’a teşekkür etmiş ve ilk danslardan sonra büyülerin tamamen oturacağından ve herkesin rollerine kesin olarak bürüneceğini söylemişken bunu duyan jesse içeceklerin orada yan yana durduğu duncan’a döner

“daha şimdiden böyleyse ben danstan sonrasını tahmin edemiyorum-“

“hangi akla hizmet size uydum bir bilsem..”

duncan söylenerek bir bardak suyu alır ve tekrar faye'in olduğu tarafa giderken ilk dans için onur konukları olan Senor Delmundo Garagas ve Miss Naunet Sinclair sahneye çıkarlar..

SOUNDTRACK / *Bond - Explosive*

“kraliçem..”

sam, anna'nın önünde eğilerek elini genç kıza uzatırken anna mutlulukla kabul eder. İkisi birlikte piste ilerliyorken onları izleyen liv yanındaki rose'a yaklaşıp mırıldanır

“ikisi de bu akşam pek yakınlar..”

“ne!? olamazlar mı?!”

liv irkilerek yanındaki deli kıza dönerken rose elini kolunu sallayarak konuşur

“susadım ben! Su alacağım!”

“peki-“

“gidiyorum ben!”

liv gülerek bir adım gerilerken rose ona buna sataşarak içeceklerin olduğu tarafa ilerliyordur..

“aferin, aferin çok güzel..”

lonna dans edenlerin arasından geçip hepsinin duruşlarına puan veriyorken kardeşi cora'yı gördüğünde onun yanına giderek elindeki cetveli genç kızın poposuna vurur

“bu ne biçim kıyafet!?”

“o biçim, *miss natalie*.”

“görüyorum, görüyorum. Ne tür bir amaç içindesin onu anlamaya çalışıyorum..”

“vahşiyim, güzelim, vahşi güzelim ve eğleneceğim..”

lonna bunun üzerine cora'nın poposuna bir tane daha vururken genç kız gülerek elindeki meyve kokteylinden bir yudum alır

“hocam siz de biriyle dans etseydiniz, bakın şu ilerde çok yakışıklı köleler var-“

“köle diye bir şey yoktur, saygılı ol, fazla kırıtmı.”

Cora gülerek peki diyorken lonna cetvelini elinde çevirerek kalabalığın arasından yürümeye ve milletin duruşunu kontrol etmeye devam eder..

Sahnedeki onur konuklarının verdiği şov büyük alkışlarla bitiyorken böylece ilk dans da bitmiş, büyüler tam o anda oturmuşken eliza hızla yanındaki vampir delikanlıya bakar. Owen da ona bakıyorken eliza gülümser

“ısıracaksın sandım..”

owen soluk teniyle hafifçe gülümserken eliza bir an ürperir ve yutkunarak önüne dönerken owen başını eğmiş, onun boynunu izliyordur. Delikanlı bir an sonra başını silkeleyerek kendine gelmeye çalışırken bunların hepsinin bir rol olduğunu hatırlamaya çalışarak elindeki yaprağı suratına sallayıp serinler..

SOUNDTRACK / *Black Eyed Peas - My Humps*

Nicole en kalabalık yere geçmiş, çalan müzikle kendi kendine dans ediyorken süper duyma gücü olan bir fare kadın olarak gözünü kestirdiği herkesin konuşmalarını sırayla dinliyordur. Şu ana itibariyle kim kiminle nerede ne yapmışların hepsini öğrenmeye çok yakinken birazdan yanında dedikodularına parazit yapan bir ses gelir

“neden yalnızsın sen? Hemen bir eş bulalım!”

nicole etrafını izleyen jonathan’a bakıyorken konuşur

“bilerek yalnız geldim ben, çekil, milleti dinliyorum-“

“ne yapıyorsun?”

“süper duyma gücü olan bir fare kadını ben, dedikodu kazanını dinliyorum-“

“olmaz, yalnız olamazsın, ben cupidsem sana eş bulacağım-“

“jonathan bir gider misin?”

“gidemem. Gel..”

jonathan genç kızı kolundan çekiştirerek konuşan gruplardan birinin arasına girer ve önce kendini, sonra nicole’ü tanıtırken herkese nasıl olduklarını sormaya başlar..

---

alexa kızıl-x olarak buğulu gözleriyle etrafı izliyorken arada hafifçe sallanarak dans ettiği imajını veriyordur. O sırada yanından geçen deli rose onu görmüş, omzuna vurarak kendine çevirirken güler

“süper parti ya! Sen neden dans etmiyorsun!?”

“dans ediyorum-“

“görmüyorum ben, bak böyle dans edeceksin!”

rose etraftaki kalabalığa aldırmadan deliler gibi dans etmeye başlarken genç kız kalçasını salladıkça etraftakiler o tarafa dönmeye başlamış, birazdan rose bir çember içine alınıp onunlar beraber herkes aklına estiği gibi dans ediyorken kızıl-x onlardan sıyrılarak kalabalığa karışır..

---

faye etrafındaki üç süper yakışıklı kölesiyle gerçekten seks tanrıçası gibiyken dans ederken eş bulmakta zorlanmıyordur. Genç kız bir jaden’la, bir jesse’yle, onlar bitince de duncan’la takılıyorken duncan çok fazla hareket etmiyordur. Seks tanrıçası bundan hoşlanmamış, delikanlıyı belindeki kırmızı kuşaktan kendine çeker ve elini cüppenin şapkasından sokarak onun ensesini kavrarken konuşur

“benimle birlikte hareket et duncan..”

duncan yutkunurken faye minnacık eteğinin açtığı bacaklarını delikanlıya sürtüyor, kıvrılıyor, dönüyor, eğiliyor, kalkıyor, tekrar kıvrılıyorken duncan başını saran kumaşı iterek geri çekilir

“tuvalet..”

faye elini sallayarak onu yollarken arkasını dönerek geri kalan iki kölesine bakar ve gülümserken jaden elleriyle tanrıçasına gelmesini işaret ediyordur. Faye onun ellerine vurarak kuşağından kendine çekerken bir daha aynı şeyi yaparsa *cezalandırılacağını* mırıldanır..

---

piz etrafında bir sürü güzel kızla beraber yerinde yaylanıyorken o yaylandıkça kafasındaki talih kuşu da kanatlarını açıyordur, ama uçamıyorken bir kez delikanlının kafasına konmuştur, bütün gece oradan

uçması yasakken piz gayet memun, kızların gülüşleri arasında döner ve dans etmeye devam ederken hemen karşısında köleleriyle dans eden faye’le göz göze gelir. Genç kızın sapsarı saçları ve kırmızı elbisesi parlıyorken piz bir an yutkunur. Faye ona göz kırparak tekrar kölelerine dönerken piz kendi kendine gülümseyerek biraz daha yaylanır..

“bak bacağımı kafama değdirebiliyorum!”

eliza bacağını kaldırarak yüzünün hemen yanında tutarken owen başını sallıyor, genç kızın dizinin hemen arkasında atan damara bakıyorken eliza bacağını indirerek ona bakar

“ısıracaksan ısır bitsin bu çile!”

ve genç kız üzerindeki kırmızı siyahlı atleti biraz daha çekerek boynunu açarken derisi tamamen gerilmiş, damarı adeta dışarda atıyorken owen dişlerini birbirine vurur ve uzanarak siyah ojeli parmaklarıyla sıcak deriye dokunurken eliza onun elini tutarak çeker ve delikanlıyı omzunun üzerinden attığı gibi yere devirirken kısacık eteğinin açık bıraktığı beline ellerini koyarak yerdeki vampire bakar

“süper esnek dediysem süper salak demedim. Benden uzak dur.”

Owen dudakalarını yalarken eliza kalçasını sallaya sallaya hızla kalabalığın arasına yürür..

Kızıl-x deli gibi dans eden başka bir delikanlının yanından geçiyorken bir anda önüne insan formundaki şeytan çıkar

“bu akşam birilerini öldürecek misin? öldürecekse yardım edeyim-şeytanım ya hani, öldürürüm..”
“çekil sam..”

sam öfleyerek kenara çekilirken kızıl-x bütün karizmasıyla yürüyor, ama hiçbir yere ulaşamıyorken yürümeye devam eder..

“BU NE REZALET!”

lonna, rose için oluşturulmuş çemberi yararak ortaya gelmiş, cetvelinin ucunu yere vuruyorken elini kaldırarak kalabalığı uzaklaştırır ve rose’a döner

“kızım delirdin mi!?”

“deliyim hocam evet! ben yüz senedir güneş yüzü görmedim bak bembeyazım!”

rose kolunu lonna’nın gözüne gözüne uzatıyorken lonna onun koluna hafifçe vurarak bir adım geri atar

“hiç yakışmıyor, hiç!”

rose elini sallayarak *EHH!* der ve arkasını dönüp uzaklaşırken lonna elindeki cetveli sallayarak kalabalığın dağılıp hepsinin adam olmasını emreder..

“yani şekerim ben hep diyorum, zengin koca bulacaksan böyle şık partilere mutlaka yalnız gideceksin. Bak ben ne yaptım? Bir kocamı evde bırakıp gittim diğerini buldum. Bu işin sırrı bu..”

liv elini boynundaki gerdanlıktaki gezdiriyorken siyah tüllü şapkasının ardından zengin koca adaylarını süzüyordur. O sırada önünden beyaz elmaslı maskesiyle kazanova geçerken liv iç çeker

“bazen de sırf eğlence için böylelerini alacaksın, yere yatıracaksın, sonra bütün giysilerini yırtıp-“
“liv!”

liv derin bir nefes alarak susarken anna gülümseyerek ona bakıyordu

“fazla heyecanlandınız..”
“öyle, evet.. sizin kayıp krallığınız neredeydi anna?”
“kayıp, bilmiyoruz..”

liv *hmml*arken kibirli bir bakışla kraliçeyim diyen kızı süzer ve tekrar önüne dönerken elini hafifçe sallayarak yüzünü serinletir..

---

lonna elindeki cetvelle gözlüğünün üzerinden kalabalığı süzerek ilerliyorken ilerde bir anda karşısına çıkan uygunsuz bir davranış görür. Profesör cudrow, miss natalie’nin koluna biraz fazla samimi dokununca lonna derhal cetvelini genç adamın eline vurur

“diğer meleklerle uygunsuz davranış örnekleri teşkil edilmesin lütfen..”

profesör elini çekerken miss natalie lonna’ya dönerek sorar

“lonna?”

lonna ona dönerek *efendim miss natalie* derken miss natalie sorar

“öğrencileri neden uyarıyorsun lonna?”

lonna *bu nasıl bir soru* derken cevaplar

“hepsi daha iyi yerleri hak ediyor miss natalie, eminim bunu biraz daha düşünseniz de bulabilirdiniz, boşuna melek değilsiniz, değil mi? haydi, lütfen gidin ve eğlenin, bu ne güzel balo böyle, hey, miss roseau, tırnaklarınızı yemeyin!”

lonna katharine’nin olduğu tarafa koşuştururken miss natalie hafifçe gülümser, profesör cudrow da ona yandan sarılırken miss natalie kendisiyle dalga geçilmediğine ikna olmuş, rahatlar..

SOUNDTRACK / Britney Spears - The Hook Up

“sonra görüşürüz, iyi eğlenceleeeeerr-“

jonathan bir grubu daha uzaklara yollarken yanındaki nicole’e döner

“evet?”
“jonathan, kaç kere söyleyeceğim, *bu akşam kimseyle beraber olmayacağım.*”
“ne zaman olacaksın!? Hep yalnızsın! Sen yalnız kalmayı sevmezsin! Eve döndüğümüzde durmadan bir şeyler yapmak istersin, şimdi ne farkı var?!”
“heyecanlandın sen yine-“
“hayır nicole, ciddiym, neden okulda sürekli yalnız takılıyorsun-“
“çünkü canım öyle istiyor! Bırakırsan gidip dedikodu dinleyeceğim!”
“iyi! Git!”

nicole hızla oradan uzaklaşırken jonathan onun arkasından bakıyor iç çekerek önüne dönerken ilerde terör estiren rose’u görünce derhal onu birisiyle birleştirmek için oraya koşturur..

---

veronica dans ederek şarkıya eşlik ederken sanki şarkıyı o yazmış ve bestelemiş, bütün mimiklerini kullanarak önünde dans eden dickie'ye cilveleniyordur. Delikanlı ağzındaki kamışı ısırarak veronicanın poposuna bir tane vururken genç kız kıkırdar ve sevgilisine dönerek dudaklarını uzatırken dickie kamışı çekerek onun yüzünü tutar ve kendi ananas tadı veronica'nın çilekli rujuna karıştır. Onların öpüştüğünü gören chris ikisinin arasına atlarken yamulan gözlüğünü düzelterek dickie'ye bakar

“çişim geldi..”

“pipini mi tutayım? Git yap..”

chris ona bir surat yapıp veronica'ya dönerken genç kız şarkıyı söylemeye devam ediyordur

“kalçamı kavra diyor chris bak-“

chris bakmakla kalmamış, veronica'nın kalçasınıiki eliyle mis gibi kavramışken süper bahama adamı olanları gördüğünde süper ananas kokteyli fıçısıyla chrisin omzuna vurur

“o benim kadını! Süper bahama adamın kadınına dokunamazsın!”

chris kim kimin kadını hiç umursamıyorken gözünden düşmekte ısrar eden gözlüğü düzeltir

“dokun dedi dokundum.”

“şarkı söylüyordu-“

“şarkı onun değil mi? dokun dedi, yaptım.”

Dick sol elini havaya kaldırmış, okkalı bir tokat için hazırlanıyorken veronica en dramatik haliyle onların arasına girer

“hayır!”

dickie elini indirerek güzel sarışına bakarken veronica arkasındaki chris'e döner

“ben seni çişe götürürüm, gel.”

Chris dickie'ye bir bakış atarak veronica'nın arkasından yürürken süper bahama adamı süper güçlü yumruğunu gösteriyordur..

“şu kuşlu çocuğu getirin bana..”

faye ilerde dans eden ve ilk defa hiçbir yeri kırıp dökmeyen piz'i gösterir. Jaden derhal öne çıkarak tanrıçasının isteğini yerine getirirken piz kolundan tutulup arkaya çekildiğinde kafasındaki şapkayı ve talih kuşunu tutar. Birazdan getirilip faye'in önüne bırakıldığında delikanlı sarışın güzele bakar

“ne oldu?”

“seni istiyorum.”

Piz'in gözleri büyürken faye yeşil gözleri parlayarak gülümser ve delikanlıyı ensesinden tutarak dudaklarına uzanırken arkadaki köleler yumruklarını sıkarak o öpülen dudakların kendilerinin olmasını diliyordur..

“eliza, naber? Birilerine kötülük yapmak ister misin?”

eliza bir anda önüne çıkan şeytanla dururken sam kaşlarını indirip kaldırıyor, ikna edici bir şekilde başını sallıyordu

“istiyorsun, görüyorum, biliyorum-istiyorsun-“
“ne diyorsun sen?”
“şeytanım ben, kötü şeyler yaptırmam lazım-“
“iyi, git vampirle birlik ol o zaman..”

eliza arkasını işaret ederek uzaklaşırken sam gözleri parlayarak ilerdeki owen’a bakar ve o tarafa ilerler..

---

cora bütün vahşiliğiyle saçlarını savuruyor, parfümünün kokusu 5 metrelik çemberdeki herkesin başını döndürüyorken genç kız kalçasını kıvırıyor, ona buna göz süzüyor, eline gelen herkesle dans ediyorken bir anda yanından geçen kızıl-x’i görünce elindeki delikanlıyı bırakır. Hızlı adımlarla o tarafa ilerlerken alexa’yı kolundan tutarak çevirir

“nereye gittiğini sanıyorsun sen?”
“bırak beni cora..”

cora vahşiliği bir an için bırakıp arkadaşına bakar

“ciddiyim alexa, balonun başından beri bir yere yürüyorsun, nereye gidiyorsun?”
“keşke bilsem! Sürekli yürüyüp bakış atmam gerekiyormuş gibi geliyor, ayrıca burası çok aydınlık, benim gölgelerde olmam lazım!”

alexa kolunu kurtarır ve onu gören birisi olup olmadığını büyük bir endişeyle kontrol ederek derhal karanlık köşelerin birine koşarken cora kaşlarını kaldırmış, yanından toz olmuş arkadaşının bıraktığı yere geçerek tekrar dans etmeye başlar..

---

veronica erkekler tuvaletinin önünde chris’i bekliyorken şarkıyı söyleyerek dans etmeye ve önünden geçip gidenlerle sanki bir müzik videosu çekermişçesine rol yapmaya devam ediyordu. Genç kız şarkının en güzel kısmında bir anda çişinin geldiğini hisseder ve kızlar tuvaletinin dolup taşan kapısına bakar, yüzünü buruşturup arkasını döndüğü gibi erkekler tuvaletine girerken chris de bir şarkı söyleyerek kabinlerin birinden çıkıyordu. Veronica onu görünce kıkırdarak bomboş kabinlerin birini beğenir

“erkek tuvaletleri hep boş! süper!”

genç kız chris’i geçerek kabinin kapısını iter ve içeri girmek isterken geri çekilir, topukları üzerinde zor dururken kabinlerin arasındaki duvara yapışır, chris ona eğilirken veronica da onu kendine çeker..

---

chris sanki gün doğumunu göremeyeceklermiş gibi bütün gücüyle veronica’yı öpüyorken genç kızın dizlerinin bağı çözülmüş, ağzını açarak aynı açlıkla karşılık verir ve sıçararak bacaklarını chris’in beline dolarken sırtı duvara dayamış, incecik file çorabından chris’in olmayan pantolonun saklamadığı şeyler ona ulaşıyorken genç kız nefes almak için ağzını biraz daha açacak olur, ama o anda kafaları birisi tarafından birbirinden ayrılırken beyaz peruklu ve bol piercingli bir kız gelmiş, konuşuyordu

“yapma, hata, o dick’in kız arkadaşı, hatırladın mı? dickie? sonneld?”

chris kaşlarını çatarak beline bacaklarını dolamış kıza dönerken güler

“pek de onun gibi durmuyor-“ ikisi de gülerken beyaz peruklu kız inler, ikisini ayırmaya çalışırken veronica öfleyerek iner ve kabinlere gider, kapıyı kapatırken biraz sonra açılan musluğun sesini ve chris’in bağırışını duyar..

“owen, naber? Kötülük yapmak ister misin-“
“kan. Kan istiyorum.”

Sam üzerine saldıran delikanlıyı omuzlarından tutup geriletirken sırtıyordu

“sana en güzel kanı bulacağım, gel benimle..”

owen dilini köpek dişlerine sürterek sam’i takip ederken insan formundaki şeytan ilerdeki seks tanrıçasını görmüş, o tarafa ilerliyorken owen kuşlu çocukla öpüşen kızı gördüğünde hırıldar

“sıcak..”

“çok sıcak hem de-“

Sam önüne çıkan jaden’i iterek faye’in kolundan çeker ve piz’den ayırıp owen’ın kollarına atarken genç vampir en lezzetli yemeğini almış, zevkle gülerek faye’in başını eğerek boynuna eğilir ve olmayan sivri dişlerini genç kızın boynuna saplamaya çalışırken faye çılgınlığı basar..

SOUNDTRACK / Britney Spears - Toxic

Eliza masum bir kızın çılgınlığını duymuş, tepesinde topladığı saçları savrularak arkasını dönerken ilerde az önce şeytanı yanına yolladığı vampirin tanrıçayı ısırıldığını görür. Derhal etrafındakileri ittirerek o tarafa koşarken yeterince hızlı olmadığını düşünür ve bütün esnekliğiyle seri parendeler atarak o tarafa ilerlerken faye,owen onu ısıramasa bile hala can acısıyla bağırıyordur..